

مالی پرووناگان

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنیبیری

*

خاوهنی نیمتیان: شهوکهت شیخ یهزدین

سهرتووسهر: بهدران شههمهده ههیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهرهکی خانزاد، ههولیر

س. پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

مالی پرووناکان

هه‌لێژاردە‌ی کۆمە‌لێک چیرۆکی نوێی فارسی

وە‌رگێ‌ڕانی

w¹U³/₄W⁴/₂ UđWŽ

ناوی کتێب: مالی پرووناکان- هه‌لێژاردە‌ی کۆمە‌لێک چیرۆکی نوێی فارسی
وە‌رگێ‌ڕانی: عە‌تا نە‌هایێ
بلا‌وکراوە‌ی ئاراس- ژمارە: ٣٠٦
دەرھێنانی ھونەرێ: بە‌دران ئە‌حمە‌د حە‌بیب
بەرگ: ئاراس ئە‌کرە‌م
پیت لێ‌دان: پێ‌زان نە‌هایێ
هە‌لە‌گری: دێ‌شاد مە‌ستە‌فا + ھە‌ندە‌رێ‌ن شێ‌رزاد
هە‌لە‌گریی سەر کۆمپییوتەر: عە‌زیز عە‌بدولخالیق
سەرپەرشتیاری کاری چاپخانە: ئاو‌رە‌حمانی حاجی مە‌حمود
چاپی یە‌کە‌م، ھە‌ولێ‌ر- ٢٠٠٤
لە‌ کتێ‌بخانە‌ی بە‌رپۆ‌شە‌رایە‌تیی گشتیی پ‌ۆ‌شە‌نبیری و ھونەر لە‌ ھە‌ولێ‌ر ژمارە (٢٩٥) ی سالی
٢٠٠٤ ی دراو‌ە‌تی

چیرۆکی فارسی، به‌شێوه‌یه‌ک له‌ شێوه‌کان، نمونه‌ی جوان و سه‌رنج ڕاکێشی ته‌زموونی ته‌م په‌یوه‌ندی و دانوساندنه‌یه‌ له‌ ناستی ولاتێکی فره‌نه‌ته‌وه‌ییدا. چیرۆکی فارسی، یان وه‌ها که‌ زۆریه‌ی نووسه‌رانی ده‌خوازن بگوترێ، چیرۆکی ئێرانی، له‌ جوغرافیا‌یه‌کی به‌ربالا و له‌ ناو کۆمه‌ڵێک نه‌ته‌وه‌ به‌ زمان و فره‌هه‌نگی جیاوازه‌وه‌ ده‌نوسرێ. له‌ لایه‌که‌وه‌، هه‌ر له‌ باکور و ئوسانه‌ سه‌سه‌وه‌زه‌کانی مابه‌ینی ده‌ریای خه‌زه‌ر و زنجیره‌ کێوه‌کانی ئه‌لبورز، له‌ ناو گه‌لانی فارس و گیله‌ک و تورکمان به‌زمان و فره‌هه‌نگی تایبه‌ت به‌ خۆیا‌نه‌وه‌، تا ناوه‌ند و ئوسانه‌ گه‌رم و بیابانی و پڕ له‌ ڕه‌مز و ڕازه‌ فارس نشینه‌کان، له‌وێشه‌وه‌ بۆ باشوور و ئوسانه‌کانی گوێ که‌نداوی فارس و ده‌ریای عه‌مان به‌ دا‌بونه‌ریت و شێوازی جیاوازی ژبانی خه‌لکه‌کانییه‌وه‌. له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌، له‌م سه‌ر بۆ ته‌وسه‌ری ڕۆژه‌لات، له‌ ناو تیکه‌له‌ی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی خه‌لکی ئوسانی خوراسان و سیستان و به‌لووچستان، به‌ تورک و کرمانج و فارس و به‌لووچه‌وه‌، تا ته‌مه‌راوسه‌ری ڕۆژاوا و ناو گه‌لانی ئازهری و کورد و عه‌ره‌ب و لۆر. هه‌موو ته‌م به‌ربالاوی و جیاوازی سه‌رووشتی و زمانی و فره‌هه‌نگیانه‌، زه‌مینه‌یه‌کی خۆش و له‌باریان بۆ دا‌هێنانی هه‌مه‌ڕه‌نگ هه‌مه‌ و با‌به‌ت، بۆ چه‌ند شێوازی، یان وا خاسه‌ بگوترێ، چه‌ندان شێوازی گێڕانه‌وه‌ی چیرۆکی له‌ هه‌موو بارێکی با‌به‌تی و شکلییه‌وه‌ په‌خساندوه‌.

نووسه‌رانی ئێرانی له‌ هه‌شتا ساڵ له‌مه‌وه‌یه‌ره‌وه‌ - سه‌ره‌تای سه‌ره‌له‌دانی چیرۆکی فارسی به‌مانا ئیمپرویه‌که‌ی، له‌سه‌ر ده‌ستی نووسه‌رانیکی ده‌سپێشکه‌ری وه‌ک جه‌مالزاده و هیدایه‌ت - تا ئیستا، نه‌وه‌ک هه‌ر له‌ شار یان ئوسان یان ناوچه‌یه‌ک، به‌لکو له‌ زۆریه‌ی ناوچه‌کان و له‌ ناو زۆریه‌ی گه‌لانی ئێرانییدا، به‌ قۆستنه‌وه‌ی ته‌م ده‌رفه‌ته‌ ڕه‌نگاله‌یییه‌ و به‌هه‌ره‌رگرتن له‌ ته‌زموونی ژبان له‌گه‌ڵ خه‌لکانی ناوچه‌ جیاوازه‌کان و زمان و فره‌هه‌نگ و دا‌ب و نه‌ریت و جو‌ری ژبان و ڕوانگه‌ و بۆچونه‌کانیان، پێ به‌پیتی ئاشنا‌یه‌تیان له‌گه‌ڵ ته‌زمونه‌ فکری و فره‌هه‌نگی و ته‌ده‌بییه‌ تازه‌کانی دنیا و پته‌و کردنی ژێرخانی ڕۆشنییری خۆیان، هه‌نگاو به‌هه‌نگاوی گۆڕانه‌کاریه‌یه‌ کۆمه‌لایه‌تی، سیاسی و فره‌هه‌نگییه‌کانی ولات، می‌ژویه‌کی سه‌رنج ڕاکێشی ته‌ده‌بی و چیرۆکییان ساز کردوه‌. به‌شێکی زۆر له‌ نووسه‌ران و په‌رخه‌گرانی ته‌ده‌بی به‌ دوو شێوازی جیاواز و له‌ ته‌نجامدا نزیک له‌ یه‌ک ته‌م می‌ژووه‌ هه‌شتا ساڵه‌ به‌سه‌ر سێ قۆناغه‌دا دا‌به‌ش ده‌که‌ن. شێوازی یه‌که‌م که‌ بونیادی دا‌به‌شکاریه‌که‌ی خودی نووسه‌ره‌کانه‌، قسه‌ له‌ سێ نه‌وه‌ی یه‌که‌م و دووه‌م و سێهه‌می چیرۆک نووسان ده‌که‌ن. بێگومان ته‌م دا‌به‌شکاریه‌یه‌ کۆبییه‌ به‌هۆی چا‌وپۆشینی له‌ جیاوازی

پێشه‌کی

۱

ناشی نه‌گوترێ که‌ بزافی وه‌رگێڕانی به‌ره‌می فکری، فره‌هه‌نگی و ته‌ده‌بی بۆ سه‌ر زمانی کوردی - به‌ تایبه‌ت له‌ ده‌ پانه‌ ساڵی ڕابوردوو زیاتر له‌ هه‌موو شوێنێک ڕووی له‌ هه‌رێمی زمانی فارسی کردوه‌ و، هه‌ر له‌م ماوه‌دا له‌گه‌ڵ سه‌دان کتێب و وتاری هه‌مه‌ با‌به‌ت که‌ به‌ ناو‌بژیکاری زمانی فارسی و وه‌رگێڕانی ئێرانییه‌وه‌ کراوه‌ به‌ کوردی، خه‌رمانیکی شیع‌ر، چیرۆک و ته‌نانه‌ت ڕۆمانی هاوچه‌رخ‌ی فارسیش پێشکه‌ش به‌ کتێبخانه‌ی هه‌ژاری کوردی کراوه‌. ته‌م هه‌ول و چالاکییه‌ ته‌وه‌نده‌ی که‌ له‌ ده‌وامه‌ی تیکه‌لی و دانوساندنی می‌ژوویی، کۆمه‌لایه‌تی و به‌تایبه‌ت فره‌هه‌نگی و ته‌ده‌بی کورد له‌گه‌ڵ نزیکترین گه‌ل و زمانی دراوسێی، واته‌ فارسییه‌، ته‌وه‌نده‌ش وابه‌سته‌ به‌و نیاز و پتووستیه‌ فکری و فره‌هه‌نگیانه‌ی که‌ خۆنه‌ر و نووسه‌ری کورد نزیکتر و حازر به‌ده‌ستتر له‌ هه‌موو لایه‌ک، له‌سه‌ر خوانی زمان و ته‌ده‌بی فارسی ده‌بیینیته‌وه‌. ته‌م راستیه‌ و پێرای گه‌لێک په‌هه‌ند و لایه‌نی پرسیار هه‌لگرێ، له‌ بارودۆخی ئیستادا ده‌توانی ده‌رفه‌تیکی زێ‌رین بۆ به‌رده‌وامی و په‌ره‌پێدانی په‌یوه‌ندی و دانوساندنی فره‌هه‌نگی و ته‌ده‌بی گه‌لانی ناوچه‌که‌، به‌تایبه‌ت کورد و فارس، له‌سه‌ر بونیادیکی نوێی ناسین و لیکه‌گه‌یشته‌نی به‌رامبه‌ر، بۆ نزیک بوونه‌وه‌ له‌ هاودلی و هاو‌خه‌مییه‌کی م‌رو‌یی بخو‌ل‌ق‌یت‌. دیاره‌ ته‌م گرنگه‌ ته‌وه‌نده‌ی که‌ مه‌به‌ستی وه‌رگێڕانه‌، ئامانجی دا‌هێنانی ته‌ده‌بی و به‌تایبه‌ت چیرۆکییه‌.

به هره‌ی داهینه‌رانه و روانگه و بۆچوونی نووسهران و جیاوازی به‌ره‌مه‌کانیان له هه‌موو ئاستیکدا، ئیمکان و دهرفته‌ی ده‌ستنیشان کردنی تاییه‌تمه‌ندییه سه‌ره‌کییه‌کانی نه‌وه جیاوازه‌کان نارەخسینی. شیوازی دووه‌م که بونیادی دابه‌شکاریه‌یه‌یه که له ده‌روه‌ی نه‌ده‌ب، واته له دۆخه سیاسی و کۆمه‌لایه‌تیه‌کان وهرده‌گری، نووسهران و به‌تاییه‌ت چیرۆکی فارسی به سێ قۆناغی میژوویی، یه‌که‌م: له سه‌ره‌تاوه تا سالی ۱۳۳۲ ی کۆچی (سالی کوده‌تا له ده‌وله‌تی نه‌ته‌وه‌یی دوکتۆر موسه‌دق) دووه‌م: له سالی ۱۳۳۲ تا سه‌ره‌که‌وتنی شۆرش گهلانی ئێران له سالی ۱۳۵۷ و، سێهه‌م: قۆناغی پاش سه‌ره‌که‌وتنی شۆرش، دابه‌ش ده‌کات. ئەم دابه‌شکاریه‌یه ئه‌گه‌رچی تارا‌ده‌یه‌ک ئاماژه به‌په‌نگدانه‌وه‌ی گۆزانکاریه‌یه سیاسی و کۆمه‌لایه‌تیه‌کان له به‌ره‌مه‌که‌کاندا ده‌کات، به‌حواله‌ش هه‌لگری هه‌ندیک کێشه و گرتنی جیدی وه‌ک به‌هانه‌دان به‌جیاوازی به‌ره‌مه‌کان به‌تاییه‌ت له ئاستی هونه‌ریدا، هه‌یه. به‌هه‌رحال ئەم دوو جوژه دابه‌شکاریه‌یه له زۆر لایه‌نه‌وه یه‌ک ده‌گره‌نه‌وه که گرنگترین ده‌ستنیشان کردنی سه‌ر به‌ نه‌وه یان قۆناغه جیاوازه‌کانه. به‌بۆچوونی هه‌ردوو لا دیارترین نووسه‌رانی سه‌ر به‌ نه‌وه‌ی یه‌که‌م یان قۆناغی به‌ر له سالی ۱۳۳۲ بریتین له محمه‌دعه‌لی جه‌مالزاده، سادق هیدایه‌ت، بوزورگ عه‌له‌وی، سادق چووبه‌ک و... ناودارترین نووسه‌رانی نه‌وه‌ی دووه‌م یان قۆناغی نیوان ۱۳۳۲ تا سه‌ره‌که‌وتنی شۆرش بریتین له م - ا - بیته‌ ئازین، ئەحمه‌د مه‌حمود، غولام حوسین ساعیدی، مه‌حمود ده‌وله‌ت ئابادی، سیمین دانشوهر، جه‌لال ئال ئەحمه‌د، ئیبراهیم گوڵستان، ره‌زا به‌راهه‌نی، عه‌لی ئەشه‌رف ده‌رویشیان، جه‌مال مېرسادقی، هۆشه‌نگ گوڵشیری و... ده‌یان و بگه‌ زیاتریش. نووسه‌ری سه‌ر به‌ نه‌وه‌ی سێهه‌م، یان قۆناغی پاش شۆرش، که‌سانیک‌ی وه‌ک ئەحمه‌د ئاقایی، فه‌رخونده ئاقایی، شه‌هرام ئەسه‌دی، شیوا ئەره‌ستوویی، ئەسه‌غر ئیلاهی، حه‌سه‌ن ئەسه‌غری، یونس ته‌راکه‌مه، یارعه‌لی پوورموقه‌ده‌م، زۆیا پیرزاد، ئەمیر حه‌سه‌ن چلته‌ن، خاتره‌ حه‌جازی، ئەبو‌توراب خوسره‌وی، عه‌لی خودایی، فه‌ریده‌ خه‌رده‌مه‌ند، ره‌زا جه‌ولایی، سه‌ناپوور، فره‌شته‌ ساری، ره‌زا سه‌فده‌ری، محمه‌د که‌لباسی، فه‌رزانه‌ که‌ره‌م پوور، مونیرۆ ره‌وانی پوور، شه‌هلا پووحیه‌روه‌ر، عه‌باس مه‌عرووفی، محمه‌د محمه‌د عه‌لی، شه‌ه‌ریار مه‌نده‌نی پوور، بیژن نه‌جدی، حه‌سه‌ن مرته‌زاییان ئابکنار و زۆر ناوی تر که‌ بیست و نۆ چیرۆک له‌ سێ چیرۆکی ئەم دوو به‌رگه‌ به‌ره‌مه‌ی قه‌له‌می ئەوانه.

هه‌ر وه‌ها که‌ ئاشکرایه ئەم دابه‌شکاریه به‌هیچ شێوه‌یه‌ک به‌ومانایه‌ نییه که‌ ئاستی

به‌ره‌مه‌ی نووسه‌رانی سه‌ر به‌ هه‌ر نه‌وه یان قۆناغیک چوینه‌که، یان نووسه‌رانی سه‌ربه‌ نه‌وه یان قۆناغیک له قۆناغه‌که‌ی دواتر دا بێ به‌ره‌م بوون. به‌لکو به‌په‌چه‌وانه‌وه به‌شیک‌ی زۆری نووسه‌رانی سه‌ر به‌ نه‌وه یان قۆناغی دووه‌م به‌وه‌په‌ری جیدییه‌ته‌وه له پاش شۆرش سالی ۵۷ و تا ئیستاش له مه‌یدانی چیرۆکی فارسیدا ئاماده‌ییان هه‌یه و ته‌نانه‌ت چهند که‌سێک له‌وان جگه‌ له‌وه‌ی که‌ به‌شیک‌ی زۆر له‌ باشترین به‌ره‌مه‌کانیان له‌م قۆناغه‌دا نووسیه‌ زۆرت‌رین کاریگه‌ریشیان له‌سه‌ر چیرۆک و چیرۆکنووسانی ئەم قۆناغه هه‌بووه.

له هه‌ر حالدا دیارترین نووسه‌رانی سه‌ر به‌ دوو نه‌وه یان دوو قۆناغی یه‌که‌م و دووه‌م، به‌گوتیه‌کی تر دیارترینی ئەو نووسه‌رانه‌ی که له سه‌ره‌تاوه تا به‌رله سه‌ره‌که‌وتنی شۆرش خاوه‌نی ناو و ناوبانگ بوون هه‌رکامه به‌ هۆی وهرگێترانی یه‌ک یان چهند به‌ره‌مه‌میان بۆ سه‌ر زمانێ کوردی، بۆ خوێنه‌ری کورد، به‌تاییه‌ت له ده‌روه‌ی ئێران، ناوی ئاشنان. ئەم ئاشنايه‌تی و ناسیاوییه‌ی خوێنه‌ر و ته‌نانه‌ت نووسه‌رانی کوردیش له گه‌ل ئەده‌بی هاوچه‌رخ‌ی فارسی به‌گشتی و، رۆمان و چیرۆک به‌تاییه‌ت، ناسیاوی و ئاشنايه‌تییه‌کی ناته‌واو و، له هه‌ندیک حاله‌تیشدا سه‌قه‌ت و پر له‌ خه‌ساره. بۆ ناوبرده کردنی هۆکاره‌کانی ئەم ناته‌واوییه‌ ده‌شی ئاماژه به‌ چهند خالی وه‌ک:

ا - ناپیشه‌یی گه‌ری کاری ئەده‌بی و به‌ تاییه‌ت وهرگێتران.

ب - نه‌ شاره‌زایی زۆربه‌ی وهرگێتره‌کان و هه‌لکوتانی کوێر کوێرانه‌یان بۆ سه‌ر ده‌قه فارسییه‌کان بێ هیچ خه‌م و دا‌لغه و تێگه‌یشتن و بۆچوونیک‌ی شه‌خسی به‌رامبه‌ر به‌ چیرۆک و، هه‌لبژاردنی هه‌ره‌مه‌کی و بێ به‌رنامه‌ی ده‌قه‌کان بۆ وهرگێتران.

پ - بێ ده‌ربه‌ستی بلا‌فۆک و بنکه‌کانی وه‌شاندن به‌رامبه‌ر به‌ گرنگی کرده‌که و نه‌بوونی بنکه و دامه‌زراوه‌ی تاییه‌ت و به‌رپرس بۆ وهرگێتران. ت - نه‌بوونی په‌خنه و خوێندنه‌وه‌ی چالاکانه‌ی ئەو به‌ره‌مه‌مانه که وهرگێتره‌ران و، کۆمه‌لێک هۆکاری سه‌ره‌کی تر به‌کردی. دیاره‌ گوتنی ئەم راس‌تییه‌ تاله به‌ هیچ شێوه‌یه‌ک به‌ مانای نه‌بینین و پێش‌ئیل کردنی هه‌ول‌ی د‌ل‌س‌ۆزانه‌ی چهند وهرگێتریک‌ی شاره‌زا نییه که لایه‌نی د‌ل‌خ‌ۆش‌که‌ر و بر‌وا‌پ‌ت‌ک‌را‌وی ناسیاوییه‌که، به‌ره‌مه‌ی ره‌نجی ئەوانه و، ئەم کتێبه وه‌ک هه‌ول‌یک‌ی بچووک بۆ ناساندنی به‌شیک له‌ دیارترین نووسه‌رانی نه‌وه‌ی سێهه‌می چیرۆکنووسانی ئێرانی، له ده‌وامه‌ی ته‌قه‌لای ئەواندايه.

ئەم كەتتېبە - كە بە ھېوام بە زوویی دەرھەت بۆ چاپ و بلاوكردنهوئى بەرگى دووھەمیشى
 برەخسى - بە بۆچوونى من ھەلپارەدەيەكى كەم و بچووكە لە كۆى ئەو چىرۆكانەى كە لە
 ماوئى بىست و پىنج سالى دواى شۆرشى پەنجا و ھەوتى ئىران، بە قەلەمى نەوئەيەكى
 نوئى لە چىرۆك نووسان نووسراون. نەوئەيەك كە قوناعى لاويەتییان لە سالانى پەرلە
 كېشەى پەنجاكاندا تىپەپەيوە، يەكەمىن ئەزمونەكانى كار و داھىنانى ئەدەبىيان لە
 جەنگە و ترۆپكى گۆرانكارىيە سىياسى، كۆمەلەيەتى، فەكرى و فەرھەنگىيەكانى ئەو
 سالانەدا بوو. نەوئەيەك كە لە زانكۆ و پشت مېتىزى دەرس خۆتەندەوئى بۆ ژورەكانى
 پچەپچى سىياسى و لەوئەشەوئى بۆ شەقامە قەرەبالغەكان و دەنگ ھەلپەرىن و ھەرا و
 ھورپاى بژى و پرووختى راپەرپەن و، پاشانىش بۆ مەيدانى شەرىكى درىخايەن و گرمەى
 ناپاڤم و ھارەى تەيارە و بۆمبارانى شارەكان و... لە ھەموو ئەم ماوئەشدا نووسىن، بەبى
 ھىچ ئومىدەيكى چاپ و بلاوكردنهوئى. چما لەو سالانەدا گەورەترەكانىشيان، ئەوانەى وا
 دلەنگ و ئاومىدە بنووسن... بنووسن... بنووسنى بەگۆيدا دەچرپاندن دەرھەتى چاپ و
 بلاوكردنهوئى نەبوو. بەوھالەش ئەوان دەياننووسى. چىرۆكىيان دەنووسى و رۆمانيان
 دەنووسى چما دەيانزانى دەبى بنووسن. دەبى ئەو سالانە، ئەو واقع و پروداوئى گورج و
 تىپەپەرانە، ئەو خەم و مەينەتییانە بنووسى. ئەوان دەيانگىرپاوە. چونكە دلتىباوون كە دەبى
 ئەوئى وا لە پرووپەرى ديار و واقىعدا پروودەدا و، ئەوئى وا لە ناديارترین سووچەكانى
 رۆحى كۆمەلەدا دەگورئى، بگىرپەرتەوئى. ئەوان دەياننووسى و بەگىرپەرانەوئى ئەوئى كە دەبوو
 بگىرپەرتەوئى كۆمەلگەيان پرووت دەكردەوئى. ئەوئى ھەر ئىستى، راپورد و، تەنانت
 داھاتوئى ھىشتا نەھاتوئى، تا بە خۆى و خۆيان و بە ھەموو ئەو ھىز و دەسلەتانەى
 بنوتەن كە جلوبەرگى بىدەنگى و درۆ و فربوئىان لەبەرى كۆمەلگەى ئەم ولاتە پىرە زۆرھانە
 دوو ھەزار سال تەمەنە كرەدبوو. كۆمەلگە و تەنانتە مرۆڤ و سەردەمەكەش بە تەقەلەى
 ئەوان و بە گىرپەرانەوئى ئەوان پرووت دەبوو. نە بە گىرپەرانەوئى رپالىستىيانەى كال و كرىچ و
 راپورتى پرووكەشى پروداوئى، كە ئەوئى خۆى كراسىكى بۆرەقنە و پرووشتىكى رەنگ
 و پرو پەربوئىتر بوو، كە دەبوو بدې و دامالدرئى. ئەوان رۆحى كۆمەل و كۆمەلگەيان
 پرووت دەكردەوئى. ئالۆزىيەكانى، تەواوئى و ناتەواوئىيەكانى، خەون و رۆئىياكانى،

ئوستورە كۆن و نوئىكانى، پرس و پرسىيارەكانىيان دەرەخست. ئەمەش ھەموئى ئەو كارە
 نەبوو كە دەيانكرىيان دەبوو بىكەن، ئەوان بەگىرپەرانەوئى دەبوو جگە لە بوون و شناسى كۆبى
 و كۆمەلەيەتى، بوون و شناس بە خۆشيان بىخەش. خۆيان وەك مرۆڤى تاك، تاكتىك لە
 ميانە و لەبەرەمبەر كۆدا. لەوئەبەرىش تاك نەوئەك ھەر لە دەقەر و مەيدانى گىرپەرانەوئى
 چىرۆكىدا، بەلكو وەك چىرۆكنووس سەرى ھەلداوئى. تاكى رۆشنسەر و رەخنەگر لە
 بەرامبەر عەقلى كۆدا. تاكى داھىنەر. سادق ھىدايەت لە ناو ھەموو پىاوانى گەورە و
 بچووكى سىياسى، فەكرى و فەرھەنگى ئىراندا تەنبا كەسىك بوو كە رەسمەكەى بە دىوارى
 مالى زۆرەى ئەم نووسەرەنەوئى ھەلواسراوئى. ئەوانەى كە بە گومان و بى باوەرپىيەوئى (بەلام
 بەرئىز و حورمەتەوئى) لە نووسەرەنەوئى بەر لە خۆيان دەروانى، لە ھەموو نووسەرەنەوئى بەر لە
 خۆيان، رەنگە تەنبا لە قەلەم و نووسىنى چەند كەسىك بە سەرنجى خۆتەندەكارەنەوئى
 رادەمان. چەند كەسىكى وەك ھىدايەت كە نەمايوو، دەولەت ئابادى و گولشەرى كە
 ھىشتا پى بەبىتى ئەوان و لە بەريانەوئى دەرۆشتن و دەياننووسى.

ئەم نەوئە لە چىرۆكنووسانى ئىرانى، ئىستا سالانى گەنجى تەمەن و تەجرەبەيان
 تىپەپەرانەوئى، بەتەمەن ترەنەكانىيان ھەركامە بە چەند رۆمان و كۆمەلەيك چىرۆكى
 بلاوكرەوئى، لەم سالانى بەھا و بايەخ وەرگرتەوئى رىزەپىيەى چىرۆك و رۆمان لە فەزائى
 فەرھەنگى و ئەدەبى ئىراندا، لە دەيان فستىقال و بۆنەى خەلانى ئەدەبى، جگە لە
 بەشدارىكرى و خەلات بردنەوئى، ئەركى داوئى و ھەلپارەدانى بەرھەمى باشى كەم
 تەمەنترەنەكانىشيان لە ئەستۆيە. بەم ھالەش ھىشتا بەرھەم و داھىنانى بىست و پىنج
 سالەى ئەو چىرۆكنووسانەى كە لە دواى شۆرشەوئى ناو و ناوبانگىيان دەركردەوئى - بە
 تەمەن و كەم تەمەن - بە تىر و تۆخى نەخۆتەندراوئى تەوئى، بەقەدەر پىوست رەخنە و
 لىكۆلەنەوئى جىدى و ھەمەلەيەنە لەسەر تايبەتەندى گشتى و وزە و لاوازىيەكانى
 بەرھەمىيان نەووسراوئى. وئىراى ئەمەش دەشە لە روانگەى خۆمەوئى و بەقەدەر دەرھەتى ئەم
 پىشەكەيە ئامارزەيكى كورت بەچەند خال، وەك چەند تايبەتەندى سەرەكى چىرۆكى
 فارسى بە گشتى و، چىرۆكى دواى شۆرش بکەم.

يەكەم: وئىراى ئەوئى كە دەربارەى بوونى ئەم نەوئە لە نووسەرەنەوئى لە كەش و فەزائى
 سىياسى و ئىدىئۆلۆژىكى سالانى سەرەتا و دواى شۆرشى پەنجا و ھەوتى ئىران گوترا،
 سەرەكىترى تايبەتەندى ئەم قوناعەى چىرۆكى فارسى دەرباز بوونە لە زەھنىيەتى زالى

سیاسی و ئیدیۆلۆژیکى. دياره ئه‌مه به هه‌چ شتیه‌یه‌ک به‌مانای داب‌ان له واقیع و رووداو تال و شیرین و چاره‌نووس سازه‌کانی کۆمه‌لگه‌ نییه. به پێچه‌وانه‌وه، ئاماده‌یی سه‌ره‌جه‌می واقیع و رووداو و کاره‌ساته‌کانی ئه‌م قۆناغه له مێژووی ولات و کۆمه‌لگه، وه‌ک راپه‌ڕین، شۆڕش، شه‌ڕ، بوومه‌له‌رزه ... له چیرۆکدا، هه‌روه‌ها ئاماده‌یی و شایه‌تیدانی جه‌سورانه و راستگۆیانه‌ی نووسه‌ر و به‌ره‌مه‌کانیان له‌سه‌ر هه‌موو مه‌ینه‌تییه‌ سیاسی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کان، یه‌کێک له تایبه‌تمه‌ندییه سه‌ره‌کییه‌کانی ئه‌م قۆناغه‌ی چیرۆکی فارسییه. به‌لام ئه‌وه‌ی که له‌م ميانه‌دا جێی سه‌رنج و لێ‌رامانه ئه‌وه‌یه که نووسه‌رانی چیرۆکی نوێی فارسی به‌هۆی ئاشنا‌بوونی زیاتری راسته‌وخۆ و ناپراسته‌وخۆیان له‌گه‌ڵ گۆرانکارییه فکری و فه‌ره‌هه‌نگیه‌کان، تیۆرییه‌کانی ئه‌ده‌ب و په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی له ئاستی‌کی جیهانییدا، هه‌روه‌ها به‌هۆی ئاشنا‌بوونی زیاتریان له‌گه‌ڵ شت‌واژه‌جیاوازه‌کانی چیرۆک و په‌ی بردن به‌ توانا و زه‌رفیه‌ته‌کانی ئه‌م ژانره ئه‌ده‌بییه، هاوکات له‌ گه‌ڵ ئه‌م ئاماده‌بوونه به‌رپرسانه و دا‌هین‌ه‌رانه‌یه، به‌ دوور که‌وتنه‌وه‌یان له‌ روانگه‌ی ئیدیۆلۆژیکى و حه‌قیقه‌ت خوازی فکری و، راپۆرت نووسی‌ی ریا‌لیسمی رووکه‌شی و سۆشیالیستی و، هه‌مه‌کی روانی (کلی نگری) له‌ گێترانه‌وه‌دا، له‌ با‌شت‌رین نمونه‌کاندا زیاتر و چاک‌تر له‌ راپۆردوو گه‌ریانی ژبانی خه‌لکیان (وه‌ک تاک و وه‌ک کۆ) له‌ قوول‌ترین لایه‌نه‌کانی واقیعی به‌ره‌ست و نابه‌ره‌سته‌ی (عه‌ینی و زه‌نی) کۆمه‌لدا گێراوه‌ته‌وه و، به‌ بێ غافل‌بوون له‌و واقیعه‌انه کونج‌کۆلی زه‌ینی تاکی ئی‌رانیشیان کردووه.

دووه‌م: چیرۆکی فارسی هه‌روه‌ها که‌ گوترا له‌سه‌ر زه‌مینه‌یه‌کی په‌نگاله‌یی زمان و فه‌ره‌هه‌نگی جیاوازی گه‌لانی ئی‌رانی، به‌قه‌له‌می ده‌یان نووسه‌ری ئاشنا به‌ تایبه‌تمه‌ندییه فه‌ره‌هه‌نگیه‌کانی ناوچه و هه‌ریمه‌ جیاوازه‌کان ده‌نوس‌رێ. نووسه‌رانی ئه‌م قۆناغه له‌ مێژووی چیرۆکی فارسی له‌ ده‌وامه‌ی پێشینه‌یان و ته‌نانه‌ت هه‌ندیک جار وشیارانه‌تر و هه‌مه‌لایه‌نه‌تر له‌ ئه‌وانیش سوودی‌ان له‌م جیاوازییه زمانی و فه‌ره‌هه‌نگیه وه‌رگرتوه و، هه‌روه‌ها که‌ له‌ زۆریه‌ی نمونه‌کانی ئه‌م هه‌ل‌بژارده‌شدا دياره، به‌شێک له‌ نووسه‌ران به‌ به‌ره‌ وه‌رگرتن له‌ واقیع و رووداو و کاره‌ساته‌کانی ده‌روبه‌ریان بۆ نووسینه‌ی چیرۆکی ریا‌لیستیه‌ به‌ فاکتۆرگه‌لی ناوچه‌یی، به‌شێکیان به‌ سه‌رنج‌دان به‌ ئیمکاناتی ئوستوریه‌یی و هه‌یمایی ناوچه‌که‌یان بۆ نووسینه‌ی چیرۆکی خوازه‌یی و شاعیرانه و، ده‌سته‌یه‌کی تر به‌ که‌لک وه‌رگرتن له‌ فه‌زاگه‌لی سوریا‌لیستی و زه‌ینی به‌ره‌و دا‌هینانی به‌ره‌مه‌ی ئابست‌ره و ده‌روون شیکارانه هه‌نگاویان هه‌ل‌تێناوه. به‌گشتی ئه‌م جیاوازییانه و، جیاوازی

بیروبو‌چوونی نووسه‌ران، جگه له‌ فره‌جۆری فه‌زا و setting ی چیرۆکه‌کان، فره‌جۆری زمان، زاراوه، فه‌ره‌هه‌نگ، نایین و دا‌بونه‌ربیتی که‌س و کاراکته‌ره‌کانیش، شه‌به‌نگی‌کی په‌نگاله‌یی و سه‌رنج راکیشی چیرۆکی پێشکه‌ش به‌ خوێنه‌ره‌کانی کردووه.

له‌ چوارچێوه‌ی ئه‌م تایبه‌تمه‌ندییه‌دا ناشێ ئاماره‌یه‌کی کورت به‌ چیرۆکی نه‌وه‌ی نوێی نووسه‌رانی ئی‌رانی له‌ ده‌ره‌وه‌ی ولاتیش نه‌کرد‌رێ. نووسه‌رانی‌ک که له‌ فه‌زای فکری، فه‌ره‌هه‌نگی و کۆمه‌لایه‌تی ولاتانیکی تر، به‌تایبه‌ت ولاتانی ئه‌مریکایی و ئوروپایی، ده‌ژین. چیرۆکی ئه‌م نووسه‌رانه له‌ هه‌مان کاتدا که له‌ دانوساندنی راسته‌وخۆ له‌گه‌ڵ چیرۆکی هاوچه‌رخ جیهانی و به‌تایبه‌ت چیرۆکی ئه‌و ولاتانه‌دايه که لێی ده‌ژین، له‌ دانوساندنی‌کی سروشتی و پتویست له‌گه‌ڵ چیرۆکی فارسی ناو ولاتیشدايه. ئه‌م جۆره چیرۆکه، یان واباش‌تره‌ بگوت‌رێ، چیرۆکی نووسه‌رانی دانیش‌تووی ده‌ره‌وه‌ی ولات، ئه‌گه‌ر تا به‌رله‌ ده - پانزه‌ سالی راپۆردوو زیاتر به‌ زه‌ینییه‌تی سیاسی و ئیدیۆلۆژیکى نووسه‌رانی به‌رله‌ ده‌ سیاسی و دوورخراوه‌ی تاراوگه‌وه ده‌نوس‌را و، به‌ زۆری له‌ فه‌زای ناو ولاتدا و ناو‌ری له‌ کیشه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ناو ولات ده‌دايه‌وه و نۆستالۆژیک بو و، ئیم‌رۆکه به‌ تێپه‌راندنی ئه‌و قۆناغه، په‌وايه‌تی جۆری ژبان و گرفت و کیشه تاکه‌که‌سی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی م‌رو‌ف و کۆمه‌لگه‌ی ئی‌رانی ده‌ره‌وه‌ی ولات ده‌کات. چیرۆکی نووسه‌رانی ده‌ره‌وه‌ی ولات که له‌م چهند ساله‌دا تا راده‌یه‌ک ئیم‌کان و مه‌جالی بلا‌ویونه‌وه له‌ ناوه‌وه‌ی ولاتیشی بووه، وه‌ک جۆری‌کی تایبه‌ت و سه‌رنج راکیش له‌ زۆر باری هونه‌ری، زمانی، تێمی و بابه‌تییه‌وه خۆی به‌ خوێنه‌ر و په‌خنه‌گرانی‌ش ناساندووه.

سێهه‌م: تایبه‌تمه‌ندییه‌کی تری چیرۆکی نوێی فارسی که‌ دا‌لغه‌ی سه‌ره‌کی به‌شێکی زۆر له‌ نووسه‌رانی ئه‌م قۆناغه‌شه، سه‌رنج و گرنگیدان به‌ زمان و دا‌هینانی سه‌بکی و ستایلی په‌وايه‌ته. زمانی فارسی به‌ پێشینه‌یه‌کی هه‌زار ساله‌ی ده‌قی نووسراوه‌یی و مه‌کتوب، به‌ چهندان فورم و شت‌وازی شیعریی و سه‌بک و ستایلی په‌خشانی جیاوازه‌وه، ده‌توانی و توانیوه ئیم‌کانی‌کی که‌م وینه‌ بۆ فره‌جۆری ته‌کنیکی و سه‌بک و ستایلی گێترانه‌وه، که له‌ ئه‌نجامدا فره‌جۆری دید و روانینی نووسه‌ره‌کانی بۆ م‌رو‌ف و جیهانی ده‌روبه‌ر و سه‌رده‌مه‌که‌ی لێ ده‌که‌وتته‌وه، ده‌سته‌به‌ر بکات. په‌خشانی جیاوازی به‌ره‌مه ئه‌ده‌بی، م‌یژوویی، عی‌رفانی و فه‌لسه‌فیه‌کان له‌ چهند سه‌د سال له‌مه‌به‌ره‌وه تا ئی‌ستا، که شه‌به‌نگی‌که له‌ زمان و په‌خشانی کۆن و ئارکائیکه‌وه بۆ زمان و په‌خشانی شت‌وه ئاخواتنی

ئىستى، سامانىكى پىر بەھايە لەبەر دەستى چىرۆكنووساندا، نەوەك ھەر بۆ گىترانەوہى چىرۆكى قۇناغە جىاوازەكانى مېژووى ئەم ولاتە، بەلكو بۆ گىترانەوہى زەينىيەتى مېژووى مەرۆقى ئەم سەردەمەش. نووسەرانى ئىترانى بەتايىت چەند كەسىكى ۋەك ھىدايەت، دەولەت ئابادى و گولشیری، بە دواى ئەوانىشدا زۆر كەسى ۋەك مەندەنى پوور و... بە سوود وەرگرتن لەم ئىمكانە كەم وینەيە و بە داھىنانى زمان و پەخشانىكى شاعیرانە، بە راگوتزانى بەشېك لە رابوردو بۆ ساتەوہختى ئىستى داھىنان و خوتندەوہ، نەوەك ھەر زۆرتىن سوودیان لە يادەوہرىيە مېژوويیە پەنھان و شاراوہكانى ناو زمانى فارسى وەرگرتوہ، بەلكو بۆ خوڤان و كاراكەتەرى چىرۆك و رۆمانەكانىان و، خوینەرانى ئەم سەردەمەش، يادەوہرى مېژوويیان دروست كەدوہ و لە ھەمان كاتىشدا بەھۆى لایەنى شاعیرانەى ئەم زمانەوہ بەرھەمەكانىان لە حەقىيەت و قەتعیيەتى مانایی دەرباز كەدوہ.

چوارەم: تايبەتمەندیيەكى تری چىرۆكى نوئی فارسى، گرنگى و بەھادانە بە لایەنى ھونەرى و تەكنىك و بە گشتى، توانا و قابیلیەتەكانى جۆرى گىترانەوہكە، واتە چىرۆك. ئەگەر زۆرىنەى چىرۆكى بەرلە شۆرش لەبەر چەند ھۆى ۋەك؛ زەينىيەتى ھەمەكى رۋان و بەرلە مۆدېرنى زۆرىيە نووسەران و دەروەستى و ئىلتزامیان بۆ كېشە سىياسى و ئىدىئۆلۆژىكىيەكان و پاشان تەسلىم بوونیان بە تىۆرى رېالیستى سۆسیالیستى، زیاتر خەمى بابەتى و چى گوتنىیان بو، چىرۆكى ئەم سالانە، لەبەر چەند ھۆى ۋەك: سەرھەلدانى گۆرانكارىيەكان و ھاتنە ئارای دۆخىكى نوئی سىياسى و كۆمەلەيەتى و فەرھەنگى، تېپەراندنى ئەو ئەزمونە و ئاشنايەتى زیاترى نووسەران لەگەل فكر و ئەدەبى تازەى جىھانى و چەشنىكى تر لە رەخنە و خوتندەوہى بەرھەم و... ئاوپى جىدېتريان لە لایەنى ھونەرى و تەكنىكى، يان چۆن گوتن و چۆن گىترانەوہ داوہتەوہ و سەرەتا خودى دەق و، پاشان لە قۇناغىكى تردا پەيوەندى دەق لەگەل مەرۆق و كۆمەل و سەردەمەكەيدا بەھای وەرگرتوہ. ئەم بەھا و گرنگیدانە بە چۆنبى گىترانەوہ، ئەگەرچى لای بەشېكى زۆر لە نووسەران، بەتايىت لە ئەزمونە سەرەتايیەكانیاندا، بەبارى لاسايىكەردنەوہ (نەوەك كارتىكەدووى) لە ھەندىك نووسەر و بەرھەم و شەپۆلى ئەدەبى ناوہوہ و دەروہى سنوورە زمانى و فەرھەنگىيەكانى ئىتران شكاوہتەوہ، بەلام ھەندىك نووسەرى شارەزا بەو شەپۆل و گەريانە جىھانىيانە و شارەزا بە توانا فەرھەنگى و رەوايەتییەكانى خوڤان و ئەزمونگەرى راستەقىنە، ھەندىك دەقى ناوازیان داھىناوہ كە باشترین بەرھەمەكانى ئەم سى سالە بەرئەنجامى ئەو ئەزمونگەرى و ناسین و شارەزايیە ھەمەلایەنەيە

پىنجەم: تايبەتمەندیيەكى تری تايبەت بە چىرۆكى ئەم قۇناغە ئامادەبوونى جىدى و كارا و پىر بەرھەمى نووسەرانى ژنە لەم مەيدانەى داھىنانى ئەدەبىدا. ئەگەر لە نووسەرانى بەر لە شۆرش جگە لە ناوى چەند خانمىكى ۋەك سىمىن دانشوہر ھىچ ناوىكى ترمان لە بىر نەماوہ، لە سەرەتای پەنجاكانەوہ نەوہىيەكى نوئی ژنانى چىرۆكنووس پىتيان ناوہتە مەيدانەكە و بە بەھرە و توانايەكى زۆر و وشيارى و ئاگادارىيەكى زیاترى فكرى و فەرھەنگى و كۆمەلەيەتى، لە ھەمان كاتىشدا ھەلوئىستى رۆشنگەرانە و رۆشنبىرانەى ئەدەبى و رەوايەتى لە بەرامبەر ناتەباییەكانى كۆمەلگەى پياو سالار و چەوساندەوہى ژنان، دەيان رۆمان و سەدان چىرۆكىيان بە زەينىيەتتىكى مۆدېرنى ژنانەوہ نووسىوہ. ئىمىرۆكە لە مەيدانى چىرۆكى نوئی فارسى، بە ئامادەبوونى دەيان خاتوونى چىرۆكنووسى ۋەك مونىرۆ رەوانى پوور، گولى تەرەقى، فرىشتە سارى، فەرخوندە ئاقايى، ناھىد تەباتەباى، زوىا پىرزاد، شەھلا رۋوح پەرور، مېترا ئەلياتى و... چىرۆكى ژنان، چىرۆكىكە زیاتر خەم و دالغەى ژنانى ھەيە و رەوايەتى كېشەى ژن لە كۆمەلگەيەكى لە حالى تېپەریندا دەكات، بەشېكى ھەرە جىدى و سەرنج راکىشى چىرۆكى فارسىيە.

بە دلنیاييەوہ ئەوہى كە گوترا نەوەك ھەر سەرجەمى تايبەتمەندى چىرۆكى فارسى بەگشتى، بەلكو كۆى تايبەتمەندیيەكانى چىرۆكى دواى شۆرشىش نىيە. بەراى من مەرجى سەرەكى ئاشنا بوونى خوتنەرى كورد لە گەل چىرۆكى دواشۆرشى فارسى و تايبەتمەندى و وزە و لاوازیيەكانى، وەرگېران و خوتندەوہى بەرھەمى ئەم قۇناغەيە. چىرۆكەكانى ئەم كىتیبە تەنبا بۆ مەبەستى خوتندەوہ و ئاشنابوونى زیاترى خوتنەرى كورد لە گەل چىرۆك و بەرھەمى نووسەرانى ئەم قۇناغەى چىرۆكى فارسى وەرگېردراونەتە سەر زمانى كوردى.

۳

ئەوہى كە لەبارەى ئەم كۆمەلە چىرۆكەوہ دەبى بگوتى:

من زۆرىيە چىرۆكەكانى ئەم كىتیبەم لە ماوہى چوار، پىنج سالى رابوردودا وەرگىراوہ. لە ھەر كىتیب يان گۆفارىك چىرۆكى يەكىك لەم نووسەرانەم خوتندىتەوہ كە بە راى خۆم؛ يەك: لە زۆر بارى شكلى و ناوہۆكىيەوہ كارتىكى سەرنج راکىش بووبى. دوو: تا ئەو

پادهی که له گه‌ل کۆی به‌ره‌می نووسه‌ره‌که‌ی ئاشنا بووبیتم له جومله‌ی کاره باشه‌کانی و، له هه‌مان کاتیشدا هه‌لگری زۆریه‌ی تایبه‌تمه‌ندی نووسینه‌کانی بوو. سێ: تا پاده‌یه‌ک نوێنه‌ر و نمایشکه‌ری جوړتیکی تایبه‌ت له چیرۆکی فارسی بوو. چوار: وه‌رگێڕانیم بۆ خوێنه‌ری کورد و فه‌زای ئه‌ده‌بی خۆمان به‌ پێویست زانیی، چیرۆکه‌که‌م وه‌رگێڕاوه‌ته‌ سه‌ر زمانی کوردی.

له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌مانه‌شدا من دانیام ئه‌م کتێبه‌ نمونه‌ی به‌ره‌می هه‌موو ئه‌و چیرۆک نووسانه‌ ناگرتیه‌وه‌ که له ماوه‌ی بیست و پێنج ساڵی رابوردوو به‌ شێوه‌ی جیدی له‌م بواره‌دا کاریان کردوو و کتیب و به‌ره‌میان بلاو کردۆته‌وه‌. بێگومان سه‌دان چیرۆکی چاک و سه‌رنج راکیش له‌ ده‌یان نووسه‌ر له‌م ماوه‌ دوور و درێژه‌دا له‌ دوو توپی کتیب یان گۆفاره‌کاندا بلاو بوونه‌ته‌وه‌ که یان من نه‌مدیون، یان خوێندوو منه‌ته‌وه‌ و له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک ده‌رفه‌تی وه‌رگێڕانیم نه‌بووه‌ و ئیستاش ده‌ستم پێیان ناگاته‌وه‌.

دیسانه‌وه‌ دانیام سه‌رجه‌می چیرۆکه‌کانی ئه‌م کتیبه‌ له‌ یه‌ک ئاستدا نین. هه‌روه‌ها که نووسه‌ره‌کانیشیان له‌ ئاستیکی به‌هه‌ر و ئه‌زموون و ده‌یتاندا نین. ئه‌وه‌ی که بۆ وه‌رگێڕانی ئه‌م چیرۆکانه‌ گرنگیم پێداوه‌، نمایشی تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی چیرۆکی ئه‌م قۆناغه‌ له‌ دوو توپی کتیبیکدا بووه‌. رهنکه‌ هه‌ر ئه‌م گرنگی پێدانه‌ یه‌ک دوو چیرۆکی ناوینحاله‌ یان لاوازه‌ له‌ باقی چیرۆکه‌کانیشی هێنابێته‌ ناو ئه‌م کۆمه‌له‌وه‌.

له‌ کاتی ئاماده‌ کردنی ئه‌م به‌رگه‌ له‌ کتیبه‌که‌ پر به‌ دل هه‌زم ده‌کرد ریزکردنی چیرۆکه‌کان به‌شوتن یه‌کترا به‌ پیتی به‌ها و بایه‌خی هونه‌ری به‌ره‌م یان به‌هه‌ر و توانا و کاریگه‌ری نووسه‌ره‌کان له‌ فه‌زای چیرۆکیی ئه‌م قۆناغه‌ بێ. به‌لام ئه‌و جوژه‌ ریزکردنه‌ به‌ شێوه‌یه‌ک سه‌پاندنی بیروبوچوونی وه‌رگێڕ به‌سه‌ر زه‌ینی خوێنه‌ری کتیبه‌که‌دا ده‌بوو. دیاره‌ خودی هه‌لێژاردنه‌که‌ (وه‌ک هه‌موو هه‌لێژاردنیکی تر) تا پاده‌یه‌کی زۆر جگه‌ له‌ نواندنی بیروبوچوونی وه‌رگێڕ بۆ چیرۆک و به‌ تایبه‌ت چیرۆکی فارسی، له‌ خۆیدا چه‌شنیک داوه‌ری و ته‌نانه‌ت راسه‌پێنیشی تێدایه‌، بۆیه‌ وازم له‌و شێوه‌ ئاماده‌کردنه‌ هێنا و وه‌ک نه‌ریتیکی په‌سندکراو چیرۆکه‌کانم له‌ سه‌ر ئه‌ساسی ئه‌لف و بیتی ناوی دووه‌می نووسه‌ره‌کان ریز کرد.

له‌ کۆتاییدا ئه‌م کۆمه‌له‌ چیرۆکه‌ به‌ هه‌موو ناته‌واویه‌کیه‌وه‌ به‌رگی یه‌که‌می هه‌لێژاردنی چیرۆکی پاش شۆرش فارسییه‌. رهنکه‌ ته‌نیا ئه‌م ناو لێنانه‌ بتوانی پاساو بۆ بوونی چیرۆکی مالی رووناکان به‌ قه‌له‌می هۆشه‌نگ گولشیری بێنێته‌وه‌. کاریگه‌ری گولشیری

له‌سه‌ر نووسه‌رانی نه‌وه‌ی سیه‌هه‌م یان قۆناغی دوا‌ی شۆرش و چالاکی و پر به‌ره‌می نووسه‌ر له‌م بیست و چه‌ند ساڵه‌دا و له‌مانه‌ش گرینگتر به‌ها و بایه‌خی چیرۆکی مالی رووناکان که به‌پای من جگه‌ له‌ به‌هاگه‌لی هونه‌ری و بابه‌تی، ده‌یتانی زمان و په‌خشانیکی نوێی چیرۆکیه‌ و لایه‌نیکی شاراوه‌ و په‌نه‌انی توانا و زه‌رفییه‌تی زمانی فارسی بۆ گێڕانه‌وه‌ ئاشکرا ده‌کات، وه‌های کرد که حه‌یفم بێتی ئه‌م چیرۆکه‌ (یه‌که‌م چیرۆکی ئه‌م کۆمه‌له‌ که وه‌رمگێڕاوه‌) له‌ ریزی به‌ره‌می هه‌لێژاردنی قۆناغی نوێی چیرۆکی فارسیدا دانه‌نیم.

عه‌تا نه‌های

خانه‌خوی. قوڭگا کچیکی سپیکه‌له‌ی قه‌له‌ویچکه‌ بوو، سهرگۆناکانی چال و، قژی نهرم و سافی وهک چه‌تر، ههمیشه‌ تاسهر پیتلوه‌کانی ده‌شارده‌وه.

«مادام» جاریک‌ گوتبوی که‌ دایکی قوڭگا شووی به‌پیاویتی موسولمان کردوه و بو ههمیشه‌ به‌جی هیشتون. به‌لام هاوسیکان قسه‌ی خویان ده‌کرد، ئه‌وان له‌ دایکی قوڭگا و، جوانیه‌ سه‌یر و سه‌مه‌ره‌که‌ی و، هه‌لاتنی له‌گه‌ل پیاویتی موسولمان ده‌دوان. له‌وه‌ی که‌ باوکی قوڭگا ئیستاش شار به‌ شار و ولات به‌ ولات له‌ ژنه‌که‌ی ده‌گه‌رئ و رایسپاردوه‌ تا نه‌یدۆزیته‌وه‌ ناگه‌ریته‌وه‌.

دایه‌گه‌وره‌ دوا‌ی ههموو فال‌ گرته‌وه‌یه‌ک، ئارام و ئاسوده‌ به‌ره‌و مال‌ ده‌بووه‌وه‌. ده‌ست و ده‌می سئ جار گلاو ده‌کرد و، له‌ مه‌هتابیشی ده‌خواست واکات. ئه‌وسا ههمدیسان سبه‌ی دوانیوه‌رۆ ده‌رۆشته‌وه‌ بو‌لای مادام.

مه‌هتاب له‌و رۆژانه‌وه‌ قوڭگای ده‌ناسی و قوڭگا ئیستا له‌ پشت ده‌رکه‌ راوه‌ستابوو، مه‌هتاب رپی مالی خوی نه‌ده‌دا. قوڭگا بالای ناوین و شانی داکه‌وتوو، توژیک قه‌له‌و بوو. چاوی ره‌ش و درشت و، پیستی گه‌ش و دانه‌ سپیه‌کانی ده‌دره‌وشانه‌وه‌. وهک ههمیشه‌ هه‌زی ده‌کرد ماتیکی سه‌ده‌فی له‌ لیوی بدا. ساکیکی بچوک به‌ده‌ستیکیه‌وه‌ و کیفیکیش له‌ ده‌سته‌که‌ی تریدا بوو.

- ئیمه‌ رپی مالی خومافان نه‌دا. نه‌ ئیمه‌ و نه‌ هاوړیکانی تری. له‌ پشت ده‌رکه‌ راوه‌ستابوو پیی داده‌گرت که‌ ده‌یه‌وی بیته‌ ژوو. جگه‌ له‌ ئیمه‌ که‌سی تری نه‌بوو، ئیمه‌ش، ههمومان لیی ماندوو ببوین. به‌رله‌وه‌ی بیته‌ ئیره‌ چووبوه‌ مالی باوکم. ههر ئه‌و ده‌مه‌ باوکم ته‌له‌فونی کرد و له‌ میرده‌که‌می پرسى:

«به‌رای ئیه‌ ده‌بی له‌گه‌ل ئه‌م هاوړئ شیتیه‌ی مه‌هتابدا چی بکه‌م؟ ههر ده‌لئ من و دایه‌گه‌وره‌م هاوسیتان بوین. چاکه‌، خو ژۆر که‌س هاوسیتان بوون. ئیمه‌ چ به‌رپرسین؟ ههمو جاریک‌ دیت و تووشی عه‌زه‌تمان ده‌کا.»

می‌رده‌که‌م گوتبوی بینین بو ئیره‌. ئه‌وسا به‌سه‌ر مندا بۆلاندی: «ئهم ژنه‌ تا که‌ی ده‌یه‌ه‌وی حه‌یامان بیات؟»

نیو سه‌عات له‌وه‌دوا هاته‌ مالی ئیمه‌ و، ئیمه‌ ده‌رکه‌مان لی نه‌کرده‌وه‌. بو ئه‌وه‌ی له‌ شه‌ری زربنگه‌ی جه‌ره‌سه‌که‌شی رزگار بین، به‌رقه‌که‌مان کوژانده‌وه‌ و ته‌له‌فونه‌که‌شمان

قوڭگا

فه‌رخونده‌ ئاقایی

«خۆش به‌حالی ئه‌و که‌سه‌ی خوی له‌ ماله‌وه‌ ده‌بینیته‌وه‌» ئه‌مه‌ قسه‌ی دایه‌گه‌وره‌ی مه‌هتاب بوو. مه‌هتاب له‌گه‌ل دایه‌گه‌وره‌ی له‌ ژووړیکدا ده‌خه‌وت و ههموو به‌یانیه‌ک به‌بیستنی ئه‌م قسه‌ چاوی هه‌لدینا. دایه‌گه‌وره‌ له‌سه‌ر دۆشه‌که‌له‌یه‌ک داده‌نیشت و به‌هه‌ردوو ده‌ست پیی خوی ده‌شیتلا. هه‌ردووکیان خویان به‌وه‌گرتبوو که‌ مه‌هتاب به‌رسى:

«بو دایه‌گه‌وره‌، نه‌کا له‌ ئیمه‌ ماندوو بووی؟»

ئه‌وسا ئه‌ویش له‌به‌ر ئیشی پیی و، له‌وه‌ی که‌ تا به‌یانی چاوی له‌ په‌نجه‌ره‌ برپوه‌ و دوعای کردوه‌ و زوو رۆژ بیسته‌وه‌، بنالینى. زه‌ویه‌کانی دایه‌گه‌وره‌ و ئاغاواته‌کانی تریان له‌ «ئیسلاحات ئه‌رزى^(۱)» به‌کدا داگیر کردبو و، دایه‌گه‌وره‌ ناچار پیمل ببوو بیته‌ مالی کوړه‌که‌ی و له‌گه‌ل ئه‌واندا بژی. له‌گه‌ل مه‌هتابدا هاوژوو بوو، تا سه‌ره‌مه‌رگ پیی و ابو میوانه‌ و، ههموو رۆژیک چاوه‌روان بوو رۆژی دواتر بو مالی خوی بگه‌ریته‌وه‌.

دوانیوه‌روان پیکه‌وه‌ ده‌چوونه‌ مالی دایه‌گه‌وره‌ی قوڭگا. تا «مادام» قاوه‌ی تورکیان بو دم بکا و فالیان بۆگریته‌وه‌. دایه‌گه‌وره‌ی مه‌هتاب له‌سه‌ر کورسییه‌ک داده‌نیشت و قاچه‌ کوړته‌کانی، که‌ نه‌ده‌گه‌یشتنه‌ زه‌وی، ده‌جوولاند و چاوی له‌ ده‌می مادام ده‌بری. بو ئه‌وه‌ی پیی بلئ که‌ی ده‌توانئ بگه‌ریته‌وه‌ سه‌ر زه‌وی و مالی ئاغایه‌تی خوی.

مه‌هتاب و قوڭگا یان له‌ حه‌سار ته‌نافه‌بازیان ده‌کرد، یان له‌ ژووړه‌وه‌ شتومه‌کی میوانبازیان له‌ سووچیک ده‌چنی و چه‌چه‌یان ده‌کرد. به‌کیان ده‌بووه‌ میوان و ئه‌ویتریان

قرتاند. هیچ پټیه کمان بۆ په یوه ندى گرتن نه هیشتته وه، به لّام څو لگا له و به ږى شه قامه که چاوه روان مابوو. هیواش لویه کی په رده کهم هه لدا یه وه و سه یرم کرد. به تهنیا له و بیدنه گیه دا وه ستابوو. سره له سه و قژی ده ئالا. وهک بیر ه و به یه کی دور بوو. له کوئ دیبوم؟ شهو بوو یان کاتیکى مابه ینى شهو و پوژ؟ شانى داکه وتوو به لّام پټی چابوک و قایم، له دور ه وه هیشتا به گور و توانا دیار بوو. چوڼ ده ی توانی به تهنیا له وى را وه ستی و گوئ به هیچ نه دا؟

- مه هتاب هاوسى و هاوړېم بوو. دواى مردنى دایه گه ورم ناچار وازم له زانکو هینا. له شیرکه ته فه رانه یی، ئه مریکایی و ئیتالیاییه کاندا وهک سکر تیر دامه زرام. جلی جوانم ده پوښی و خواردنى باشم ده خوارد. له هه موو هاو ته مه نه کانم با شتر بووم. وازم له و مالّه لار وخواه هینا و چوومه هوتیل. کارم ده کرد و ده ژيام. پاشان رو شتم بۆ ئینگیلس. له وى شووم به رها کرد که خویندکاری فه لسه فه بوو. رامینی کورم له وى له دایک بوو. کاتیک گه راینه وه بۆ ئیران هه موو شتیک گورابوو. ماو به کی زور هه ردوو کمان بیکار بووین و پاشان رها رووی له عالمی سیحر و جادوو کرد. خوئ راده هینا چوڼ غه یب ببی. بۆ ئه وى په ی به رازی ساحیر و جادو و بازان به رى پشیل هى ره شى ده کو لاند و ئیسکه کانی جیا ده کرده وه. رها منی به هوی تیا چوونى ژيانى ده زانى، بویه له مالّه که ی دهری کردم. کاریک که هه موو له گه ل مندا کردیان.

- هیشتا له و به ږى شه قامه که را وه ستابوو، بى ئه وى سه یرمان بکا کیشکی ده گرت. دواى سه عاتیک به رقه که مان هه ل کرده وه. زهنگی لیدایه وه و له پشت دهرکه را وه ستا، بۆ ئه وى دیسان بلتین ناتوانین رپی مالى خو مانى بده یں. کاتیک می رده کهم له راره وه که هه را و هاواری ده کرد، څو لگا له سه رخو پارایه وه: «من ده چمه باخه گشتیه که ی ئه و به شه قام. ئه گه ر توانیت تو زیک خوار دنم بۆ بیته.» چی بلتیم؟! بوغز قورگی گرتم و ئه و تیگه یی. گوتی: «ئیمشه وړېم بکه بیمه ژوور. جیم نییه.» دیسان بیدنه نگ بوونه که می به دهره فته زانیبوو. گوتم: «ناتوانم خو بۆ خو ت دیناسی» می رده کهم بیانوو بوو، خو م پیم خو ش نه بوو. ناخر پوژ و دوو پوژ نه بوو. به رله وى څو لگا هیچ بلت می رده کهم دهرکه ی داخست.

چهند هه زار جار گوتراوه ئیواره خه مباره، خه می ئیواره له و سه رحه دده یه که تیا یدایه، له و سنووره که ده بی لپی بپه رپته وه، سنووری شهو و پوژ. پوژ کو تایی پى ها تو وه و شهو

چاوه رپیته، مرو قیش جار و بار له سه ر سنووره. من څو لگام له پشت ه وه له وى ددی، له سه ر سنوور بوو، له سه ر لیواړی تیغ، له مابه ینى شهو و پوژ، تهنیا و غه رب، وهک ئیواره، وهک غوره تى ئیواره. خوار دن و میو هم پيدا و له لای دانیشتم. قسه مان کرد و به سته نیمان خوارد، ده تگوت من ئه و که سه نیم که رپی مالى خو م نه دا وه، دیار بوو به لایه وه ئاسایی بوو، له مندالیک به سه ر دوو چه رخه یه که وه رامابوو.

- سى ساله کوره که مم نه دیوه، به خواستى خو م ده ستم لى هه لگرت، نه مده توانی دایکایه تى بۆ بکه م. واچاک بوو لای باوکی بمی پته وه، شه ش ساله هه می شه گیرفانم به تاله و پارم له م و له و قه رز کرده وه. ئه مه له کاتیک دایه که هه می شه حه زم کرده وه چاکترین شته کان بۆ کوره کهم بکرم، ده لپی که سانیک به دوامه و دن و به هاوړېکانم ده لپن رپی مالى خو بانم نه دن، له هه ر شیرکه تیک دامه زریم له ژیر چاوه دیر باندام تا کاره کهم پى نه کړى، وا دهنو پتن که من شیتم. له بى جیگه یی و جار جار هه ل به ر برسایه تى هو ش و حواسم نامینى، ته نانه ت تایپ کردنی شم له بیر ده چیت ه وه و دوگمه کانم لى تیکه ل دهن. له ته مه نى هه ژده سالی ه وه کار ده کهم، که چی ئیستا حه فته و مانگیک تینا په رى دهرم ده که ن. له هیچ پانسو نیک رپگه م ناده ن، ده لپن ژنى بى می رد، خویندکار نه بى وه رى ناگرن. بۆ چوونه موسافیر خانه ش ده بى هه موو شه ویک پروم بۆ ئیداره ی «ئه ماکن» (۲) و کاغه زیان لى وه ر بگرم. ئه و سى ساله ش که له تورکیا بووم، و ابوو. هیچ ولا تیک فیزه ی نه دامى، هه موو رپگه یه کبان لى گرتم. حاجه ت شوړی و ده ستر و شې شم کرد به لّام بى سوود بوو. هه ندیک تاپو به دوامه و دن که ژيانیان لى تیکداوم. پیمو ابوو بگه ریمه وه بۆ ئیره چاکتره، که چی خراب تر بوو. بى بنه مالّه، بى که س و کار و، ئیستاش بى دوست و هاوړى. حسابی ئه و شو ئیانه م له ده ست دهر چو وه که کارم بۆ کرده ون، به لّام لیسته ی ئه و شو ئیانه م گرتو وه که لییان خه وتووم. مالى هاوړى و ده سته خوشکی کوڼ، مالى دراوسیکان، پانسو نه کان و، ئه م دوا ییانه ش باخه گشتیه کان، لیسته یه کی دور و درې ته.

مه هتاب به شه رمه زاری به وه گوتی: «کارم به خه لکی تر نییه، به لّام من خراپه م زور له گه ل کرده وى. ئه گه رچی هیچی شم له ده ست نایه ت.»

څو لگا بزه یه کی ها تى و گوتی: «من هیچم له تو ناوئ، هه ر ئه وه ش که ده مدو پتین به لاهمه وه زوره. من ئه گه رچی هه می شه به تهنیا ژباوم، به لّام زور هاوړېم بووه که قسه م له گه ل کرده ون، که چی ئیستا که س وه لّام ناداته وه. ده زانى بۆ ئه و نه دیم بۆ لای تو؟

چونکه تۆ ئو دەمانە منت دیوہ که کارم دەکرد و چاکترین جلوہرگم دەپۆشی و چاکترین بۆنم لە خۆم دەدا و لە چاکترین هوتیل و پانسیۆنەکاندا دەژیام. تۆژیانی منت دیوہ.»

شەش سال لەمەوپێش قۆلگا بەرلە پۆشتنی بۆ تورکیا، لە دواھەم پۆژی ھەراج کردنی مائەکەیدا لە مەھتابی گێرایوہ. شتوومەکی لە میوانخانە مائەکە ی چینیو، و، نرخى لەسەر دانابوون. دەفرە چینیەکان، کریستالەکان، شتوومەکی بەرقی، کەرەسەى عەنتیکەى ئاشپەزخانە، جلوہرگی تازە... لیستەکەى نیشان مەھتاب دا. چەند پارچە زیاتری لى نہ فرۆشتبوون.

«بەم پارەییە ھەزار دۆلاریشم بۆ سەفەرەکەم پێ ناکردی.»

«بۆ ھەرزانیان ناکەى تا زیاتریان لى بفرۆشى. لە وەزعی وادا تۆ پیتوبستت بە پارەى زیاترە.»

«دلم نایەت. من و پەزا ھەراکام لەمانەمان لە لایەکی دنیا کپیوہ و ھیناوہ، بیرەوہریم لە گەلیاندا ھەییە، خۆشم دەوین. جا چۆن دەتوانم ئاگر لە مالى خۆم بەربەدم. بیرم لەوہ کردۆتەوہ کہ ئەگەر نہ فرۆشرین، دەمیننەوہ بۆ پامینی کورم.»

شەوی بەر لە سەفەرەکەى دەرکە و پەنجەرە و شیشەکانیشى خاوین کردوہ. ژنیکی دراوسییان لە دالان بە سەرسوورمانەوہ لیبی پرسیبوو: «قۆلگا خانم خۆ تۆ گوتت بەیانی سەفەر دەکەى، حەتمەن پەشیمان بوویتەوہ کہ ئاوا خەریکی خاوین کردنەوہى.»

قۆلگا بەسووکە زمان گیرانیکیوہ گوتبووی: «نا، حیشمەت خانم. نیوہشەوہ دەبێ پرۆم، ویستم مائەکە لەبەر کورەکەم خاوین بێ.»

«بۆ پامین لەگەڵ خۆت نابەى؟»

چاوی پریبوو لە فرمێسک و بە شەرمەزاریوہ گوتبووی: «باوکی ناھێلێ، جانتاکەشیم بەستووە، حەزدەکەى بیبینی؟ من زوو دەگەریمەوہ. مانگیك، یان زۆر بخواھەنى دوو مانگ، ئەوہندە کہ بتوانم قیزی ئینگلیس وەرگیرم و ئەوسا بگەریمەوہ کورەکەم بھەم.»

پۆشتنەکەى سێ سالی خایاندبوو. ھەر ئو یەکەم شەوہ پەزا گرامافۆن و تەسجیل و شربت و سەفحەکانى مۆسیقى کلاسیک و ئەلبومی رەسمەکانى قۆلگای ئاگر داو.

کورەکە لە سووچیکی حەسار راوہستا و سەیری باوکی کرد کہ شتوومەکی دەھینایە

حەسار، وردی دەکردن و ئاگری تیبەردەدان، ھاوسێکان سەرەتاتکەیان دەکرد تا لە ئەنجامی کارەکە بگەن. پۆژی دواتر کۆنەفرۆشێک ھەموو شتوومەکەى پیکەوہ کړی و، کور و باوک بى خواحافیزی کردن لە کەس، بە تاقە ساکیکەوہ سەر پێ کەوتن.

دوو ژن لەبەر تیشکی کزی چراکانی باخی گشتیدا دانیشتبوون و بە راپوردووی خۆیاندا دەچوونەوہ.

- قۆلگا ماندووە، وەک ئەوہى کہ لە سەفەر گەراپیتەوہ، وەرپس دیارە، رەنگە وەرپسێەکەى منیشى گرتبیتەوہ، دەلێ چاکم، بۆخۆم دەگەریم. بەلام لە قوولایی نیگایدا ماندوویی و دلێشاوی ھەییە. پێدەچێ خووی بەم دلێشاویە گرتبێ. تیناگەم بۆ پێ لەسەر ئەوہ دادەگرێ کہ چاکە، زۆر چاک.

- مەھتاب ئارامە و دەلێی لە ئاوینەى چاوہ ساردەکانیدا ماندوویەتیەکەى من دووبارە دەکاتەوہ. لە وەرپسێەکی ھەمیشەییادیە کہ لە روومەتیا شەپۆل دەدا و، دیسان وەرپس و ماندوویی. تاقە وشەیک بەسە بۆ ئەوہى لە جیتی خۆی راپەرێ، گوێی تیز بکا، ھیزی بیتەوہبەر و ئامادەى ھێرش بردن یان بەرگری کردن لە خۆی بى. چاک ئەم حالەتەى دەناسم. دیسان بە وشەیکەى دلنەوایی کەر ئارام دەبیتەوہ و دووبارە وەرپس و بى تاقەتى روومەتى داگیر دەکا. لە لام دانیشتووە و گوێ لە قسەکانم دەگرێ. بریا بیھێشتایە لەگەلێ بژیم. مانگە شەو نہبوو، بەلام چاوی شەو بەخەبەر بوو. گەوال گەوال ھەورە پەشەکان لە ئاسماندا دەبیندران کہ لە شەوہکە تاریکتر بوون. دوو ژنەکە لە جەنگەى قسەى گوتراو و نەگوتراودا دیسانەوہ پێدەنگ بوون و قرئى جوانیان بەدەم باوہ دەشەکایەوہ.

مەھتاب پرسى: «ئیمشەو چی دەکەى؟»

«ھەوا خۆشە. لەم باخەگشتیە دەمیتنەوہ.»

«ناترسی؟»

«نا، تا نیوہشەو خەلکی لیبیە. ئەگەر کەسیکیش لیم بپرسێ؛ دەلیم نہخۆشیی دلم ھەییە و دەبێ لە ھەوای ئازاددا بم. دوو شەو لەمەوبەریش لە باخی گشتى ساعى بووم. تا ھەوا خۆش بى دەتوانم لە باخی گشتى بم.»

مەھتاب قۆلگای ماچ کرد، پارەییەکی خستە کیفەکەى و پۆشت.

«ژماره‌ی ته‌له‌فون؟»

«نیمه.»

«ئەگەر وابێ ناچارین بۆ زیندانی ژنان.»

شەو لەوێ مایه‌وه، خواردنی شەو قیمه‌پلاو بوو. هەر کەس چەندە‌ی بویستایه، ده‌یاندايه. به‌یانی دیسان قۆلگایان بۆ هه‌مان ژوور برده‌وه، ژنیکی گه‌نج هه‌ولێ ده‌دا جیدی و توورێ بێ. گوتی: «ئەگەر دەست له‌و کارانه‌ت هه‌لنه‌گری، بۆ هه‌میشه‌ لی‌ره ده‌مینیه‌وه.»

قۆلگا گوتی: «من هیچم نه‌کردوه.»

ژنه‌ گه‌نجه‌که له‌و ژووره‌ پۆشته‌ ده‌ر، له‌گه‌ڵ کەسی‌که‌دا قسه‌ی کرد و گه‌رایه‌وه. گوتی: «ئەگەر وه‌عدمان بده‌یتێ دووباره‌ نه‌بیته‌وه، ده‌توانی برۆی.»

قۆلگا گوتی: «من جێم نبیه‌ که‌ برۆم. هەر لی‌ره ده‌مینمه‌وه.»

ژنه‌ گه‌نجه‌که دیسان پۆشته‌ ده‌ر و له‌گه‌ڵ کەسی‌که‌دا قسه‌ی کرد و گه‌رایه‌وه. گوتی: «ئێمه‌ لی‌ره جێمان بۆ ژنانی لانه‌واز نییه‌، ته‌نیا ژنانی خراپ و دز پاده‌گیرین، دۆسیه‌یان بۆ دروست ده‌که‌ین و ئه‌وسا ده‌یاننێڕین بۆ زیندانی ژنان.»

— که‌ له‌ «سه‌ره‌رشتی غه‌رب» ها‌تمه‌ ده‌ر، هه‌مدیس له‌ شه‌قامه‌کان مامه‌وه. به‌ پێ سه‌رم له‌ هه‌موو ئه‌و شرکه‌تانه‌دا که‌ پێشتر کارم بۆ کردبوون. ته‌نیا شرکه‌ته‌که‌ی ئالبی‌رت، که‌ ماوه‌یه‌کی که‌م کارم بۆ کردبوو، دانه‌خرا‌بوو. زۆر ماندوو بووم. ی‌اوم بوو. ئالبی‌رت برده‌میه مه‌خزه‌نی شرکه‌ته‌که‌ی و چای بۆ ساز کردم. گوتی کورپه‌که‌ت ده‌دۆزمه‌وه، نازانم ناو‌نیشانی پامین و په‌زای چۆن ده‌ست که‌وت، چەند پۆژ له‌وه‌ دوا خۆی بۆ به‌رده‌رکه‌ی م‌الێ په‌زای بردم. په‌زا ده‌رکه‌ی کرده‌وه، زۆر گۆرا‌بوو. لا‌واز و په‌نگ په‌ریو و قژی سپی ببوو. گوتم ده‌مه‌وێ پامین ببینم و ئەگەر بکری بۆ ئاهه‌نگی سه‌ری س‌الێ تازه‌ بیه‌مه‌ له‌ی خۆم. پرس‌ی: «پێم نا‌ئێی س‌الێ تازه‌ مانای چیه‌؟»

هیچم نه‌گوت، نه‌مده‌ویست چه‌نه‌به‌چه‌نه‌ی له‌گه‌ڵ بکه‌م، وه‌ها که‌ ئه‌و هه‌مان پیاو نه‌بێ که‌ س‌الانێک له‌وه‌ به‌ر له‌ ئینگلیس شووم پێ‌کردوه‌ و باوکی کورپه‌که‌مه. گوتی: «پێم‌وايه‌ تۆ نه‌بینی ئاسوده‌ت‌ره.»

گوتم: «مندال، مندالی تۆیه. من ته‌نیا ده‌مه‌وێ ببینم.»

گوتی: «خه‌وتوه‌.»

ده‌یتوانی به‌ئاگای بکاته‌وه، به‌لام نه‌یکرد. من پۆشتم و به‌یانی بۆ ببینینی پامین گه‌رایه‌وه و له‌و یه‌که‌م س‌اته‌ی هه‌وه‌لدا ورد بووم، کورپه‌که‌م له‌ کونیک‌دا ده‌ژیا. له‌ژێرخانی‌ک له‌ گه‌ره‌کی خوارووی شار، به‌جلی ش‌ر و سه‌ر و پرووی پیسه‌وه. بریا نه‌مدیایه.

— ماوه‌یه‌کی زۆر هه‌والی قۆلگام نه‌ده‌زانی. نه‌ ته‌له‌فونی کرد و نه‌ هات بۆ لام. پاشان پۆژیک ته‌له‌فونی کرد و ناو‌نیشانی شرکه‌تیکی پێ‌دام که‌ برۆم و سه‌ردانی بکه‌م، پۆشتم. دوا‌ی ئه‌و هه‌موو س‌ال، بۆ یه‌که‌م جار بێ ئه‌وه‌ی ئارایشتی کردبێ ده‌مدی، حا‌له‌تی س‌اردی چاوه‌کانی دایچه‌کاندم، ماچی کردم. موچرکه‌م به‌ له‌شدا هات. گوتبووی نه‌خۆشه‌ به‌لام ه‌یشتا پێسته‌ جوانه‌که‌ی ما‌بوو، ژووره‌که‌ پ‌ریو له‌ دۆسیه‌ی کۆن و چەند چه‌رخ‌ی دروومانی قه‌دیمی و چەند به‌سته‌ شتوومه‌کی ها‌ورده‌ی تۆز لێ نیشته‌ووشی لی‌بوو. له‌ ناوه‌راس‌تی مه‌خزه‌نه‌که‌دا به‌ره‌ش‌ریکی پان کردبووه‌ و په‌توویه‌کی نیم‌داری بۆ خه‌وتن له‌سه‌ر راخستبوو. مه‌خزه‌نه‌که‌ په‌نجه‌ره‌ی نه‌بوو، پرووناکی تینه‌ده‌که‌وت. ده‌رکه‌که‌ی به‌ره‌و پارپه‌وه‌که‌ ده‌کرایه‌وه. خاوه‌نی شیرکه‌ته‌که‌، ئاغای ئالبی‌رت، پیره‌می‌ردیکی ئه‌رمه‌نی بالا‌به‌رز و باربکه‌له‌ بوو، هات و خۆی پێناساندم. قۆلگا چەند قوتوو لووبیای نیشان دام و گوتی چەند حه‌وتوه‌ ئه‌مه‌ خۆراکیه‌تی. خسه‌خشی ده‌نگی و زمان گیرانی کاتی قسه‌کردنی زیاتر بووبوو. به‌وحا‌له‌ش حه‌زی ده‌کرد قسه‌ بکا.

— له‌وه‌تی له‌ شیرکه‌ته‌که‌ی ئالبی‌رت ته‌نانه‌ت پاره‌ی خۆش‌تنیشم نییه‌. له‌ هەر کوی کارێک ده‌بینمه‌وه دوا‌ی چەند پۆژ ده‌رم ده‌که‌ن. شه‌ویک ئالبی‌رت تاکسی گرت و منی، وه‌ک دیل، بۆ شیرکه‌ته‌که‌ی حه‌میدی ها‌وپتی نارد. له‌ بیست تمه‌ن زیاترم شک نه‌ده‌برد، حه‌میدیش وه‌ک ئالبی‌رت له‌ شیرکه‌ته‌که‌ی ده‌ژیا. سه‌ره‌تا له‌گه‌ڵمدا میه‌ره‌بان بوو، له‌وێ خۆم شت، کراسی خۆی دامی و له‌به‌رم کرد، شه‌رمم ده‌کرد به‌لام چاره‌م نه‌بوو، پاره‌ی دامی گۆشت و قارچک بکرم و خواردن سازکه‌م. که‌ خواردی گوتی ده‌ستاوم ناخۆشه، ئیرادی له‌ کاره‌کانم ده‌گرت، ده‌یگوت به‌که‌لکی هیچ نایه‌م. بۆئه‌وه‌ی گ‌الته‌م پێ‌بکا پێی ده‌گوتم جوانی. ژنی گه‌نجی ده‌هینایه‌ شیرکه‌ته‌که‌ی و له‌ دوا پۆشتیان ده‌یگوت ئه‌مه‌ کچی فلا‌نه سه‌ره‌نگه‌، خودا خودایه‌تی دۆستی بم، پێم‌خۆش بوو له‌وێ هه‌لبێم، وه‌لامم نه‌ده‌دایه‌وه. چه‌نه‌به‌چه‌نه‌ی نه‌ده‌بووم. س‌کر‌تی‌ریکی گه‌نجی بوو که‌ خواردنی بۆ دروست ده‌کرد و

دەفرەکانى بۆ دەشت، بەكچەكەم گوت تۆ سكرتېرى يان ئاشپەز؟ مەن كە لە تەمەنى تۆدا بووم لە باشتىن شىركەتەكان كارم دەكرد و لە چاكتىن خواردنگەكان نانم دەخوارد و جوانتىن جلوپەرگم دەپۆشى، لە داخان گوتم، كچە گرىا و ئاغای حەمىدش مەنى دەرکرد. ديسان بى جى و رى مامەو، عەلى ئاغا چاودىرى ساختومانەكە بىرەمىيە ژوورەكەى خۆى و چاى بۆ ساز كردم.

- ئەو شەو شۆلگا خانم ھات بۆ ژوورەكەم. نەدەگرىا، تەنیا پرومەتى سوور ھەلگەرا بوو، لىم پرسى بۆ واى لىھات؟ گوتى نازانم، مەن چام بۆساز كرد و پارووبەك نانم پىدا، ئەویش ژيانى خۆى بۆ گىرامەو. گوتم مەن ناتوانم لىرە راتگرم، وەرە سوار ماتۆرەكەت بكەم و پىكەو ېرۆين بۆ ئەفسەرىيە، دوو ژوورم ھەيە و ژنىك و چوار مندال. لە گۆشەى يەككە لە ژوورەكان لەگەل ئىمە بڑى. سەرەتا بىدەنگ بوو، پىدەچوو رازى بووبى، بەلام ھەر ئەو شەو لىپىدا و رۆشت. لەو دواش كارم بۆ دۆزبەو، بەلام دللى بەكارەكەى نەدەدا، ئەوانىش دەريان كرد.

- ھەر ئەو شەو بە پى رۆشتەو بۆ شىركەتەكەى ئالبىرت، ھەر كە مەنى دى گوتى: «قور بەسەرت، حەمىدش دەرى كرى؟»

حەزم دەكرد دەمتوانى بلنىم خۆم ھەللا. چونكە پىم خۆشە لە پرومەتى كورەكەم بىروانم. مەن دايكايەتىم بۆ نەكردو بەلام ئاخى رۆژنىك پىكەو دەژىن و مەن باشتىن شتەكانى بۆ دەكرم، بەلام ھىچم بە ئالبىرت نەگوت، تەنیا گوتم لە كار دەگەرىم.

- زمانى زياتر دەگىرا. ھەلچوو، پەستا پەستا قسەى دەكرد بى ئەوئى گوتى بەو بەدا كە گوتى لىدەگرم يان نا. لەو مەخزەنە چۆل و گەرمەدا قسەى دەكرد و مەن ناچار گوتىم لىدەگرت تا ئاخىرەكەى ھەللا.

- چەند رۆژ دواتر عەلى ئاغا سوار ماتۆرەكەى كردم و بىردىم لە شىركەتتىك دايەزاندم، ھەر ئەو شەو ئالبىرت دەرىكردم و لە شەقامەكان مامەو. ئەو شەو تا بەيانى بە شەقامەكاندا گەرام و بەيانىش چوومە سەر كارەكەم. بەلام لەویش دەريان كردم، ئەو دواھەم رۆژە خالەم خراپ بوو. بەسەرت نەھاتوو؟ لە سەرقالى كاركرندا خەلەك سەير لىت ورد دەبنەو و تۆھەست دەكەى بە دەورى خۆتدا دەخولىتەو. مشتىك كلىنىكس، كە لە دواھەمىن ساندوچ فروشى ھەلگرتوو، لە كىفەكەت دەرى دەھىنى و لەسەر مېزەكە

دايدەنى. باقى شتوومەكى ناو كىفەكەشت دەردىنى. كلىنىكسەكان قەد دەكەى، نازانى چى لە شتوومەكەكانى تر بىكەى، كەشەوى مېزەكە رادەكىشى، چى تىدايە ھەلیدەرىشى، ئەوسا تىدادەمىنى كە ئەمانە چىن و دەبى چى بىكەى؟

تەلەفونىت بۆ دەكرى، لە كەسىكەو كە نازانى بۆچى راتسپاردوو زوو پىتەندىت لەگەل بگرى، لە رۆژمىرەكەتدا نووسىوتە مەوعىدى دوكتۆر، نازانى كامە دوكتۆر و لە كوى. تەنیا سەعاتى مەوعىدەكە دەزانى.

لە لىستەى ناوى دوكتۆرەكان دەروانى. دوكتۆرى ژنان، دوكتۆرى دان، راپوژكار، تاقىگە، كامىانت دەوىست؟ پاشان بىرت دەكەويتەو كە دەبى مەوعىدىكىش لەگەل دوكتۆرى ژناندا دابىنى، بۆ تىستى شەش مانگ جارىك كە ئىستا سى سالى بەسەردا تىپەرىو. لەسەر مېزەكە ھەندىك كىتەبى لىيە كە دەبى بىاندەيتەو بە خاوەنەكانىان. كىتەبى كامپىوتىر. ئىستا ھەموو شىركەتەكان كامپىوتىريان ھەيە و تۆ ناچار دەبى چەند كىتەبى كامپىوتىر بە ئەمانەت وەرەگرى. نازانى كامىانت لە كى وەرگرتوو. كۆلى شتوومەكى ناو كەشەوى مېزەكە و كىفەكە و، كۆلىك كىتەب و دەفتەر لەسەر مېزەكە ھەلپراو، خەلەك بەسەر سوورمانەو سەيرت دەكەن و جاروبارە بە بەزەبەك يان مۆرەبەك ھەستى خۆيان دەردەبىن.

«شۆلگا خانم ھىچت لى ون بوو؟»

گورج شتەكان دەخەيتەو سەر جىتى خۆيان. دەتەوى ھەلىانپەردىوى، بەلام جارىكە تەنیا دەيانشارىتەو. مېزەكە ئىستا ھىچى لەسەر نىيە، سەيرى ئاوپنە دەكەى و دەستىك بەخۆتدا دىنى. ھىچ شتىك نااسايى نىيە، كەچى ھىشتا روانىنى خەلەك بۆت غەرىبە. رەنگە شتىك روويدابى. بەرلەوئى خۆت پى بزانى، ئەوان پىيان زانىو و ئىستا بە نىگا و روانىنىان دەتخەنە دۆخىكەو كە دىانپەوئى. بە ئىشارەت كرىنىان بۆ يەكتر، يان بە بزەبەكى ناوخت يان رەمان لە روخسارت، كە سەرھەلدەبى كەسىك لىت رەمان. سى شەو نەخەوتوى و بەشەقامەكاندا گەراوى. دوو حەفتەيە خۆت نەشتوو. دەلىنى ھەمووىان بەمانە دەزانن و سووكايەت پىدەكەن، زۆر زوو دەبى خۆت كۆ بىكەيتەو. عۆقرە ناگرى، شتوومەكى ناو كىفەكەت دەردەھىتى و شتوومەكى ناو كەشەو كەش لەسەر مېزەكە ھەلدەرىشى. دەبى جارىكى تىش بەشتەكاندا بچىتەو. ھەموو شتىك، ئەگەر چى ھەلپىز و پەلپىز، وەك خۆى ماو و تەنیا دەبى رىكوپىكىان بىكەى. ئىستا ئىتر خەلەك

به ناشکرا، به ژوور سهرته وه پراوه ستاون و سهيرت ده کهن. تو ئيتير گوي به وه نادهي تهوان چون بير ده که نه وه، به زاري به ستراوه وه ده قيژين عه قلت که مه. ئهري به راست مهوداي نيواني عاقلتي و شيئي چهندهيه؟ مهودايان ههرچه نده بي هيتشتا که مه، زور کهم، جاري وايه هاوسنوورن. خه لک چون پالت پيوه دهنين که گورجتر لهم سنووره بپه پيته وه. به لگهي «ئيدارهي ته ماکن» ت ون کردوه و ديسان ده بي شهو له باخي گشتي بمينييه وه. بي خه يال و سهرخوش، له وهي که سهره تا ترسابويي پيکه نينت به خوت دي، نه له ري که لانتهري و نه له ري (سهرپه رشتي غهرب)، ئيستا دوسييه ههيه و هه موو شتيک به دلي تويه.

فالگره وه

يار عه لي پوور موقه ددهم

ئه گهر چي دهره ينياني چاوه کانت کارتيکي ئاسان نيبه، به لام - تا قاوه که ت به سهره وه نيبي - رهنگه بتوانم به چهنده خه ت، نه قشيش له تاليبي ليوه کانت يو يادگاري ته م ديداره پيشکesh بکه م. بزانه ته وهنده دهه يني له بهر چاوي نيگارکيش گرموله نه کري!

چاکه. ئيستا نيبه ت بينه و فنجاني قاوه که - وانا به دهستي چهپ - ئهري، روو له قيبله سهره ونخووني بکهو له بهر رهزاي تهو ناسريه له خاچ دراوه، که به ديواري قاوه خانه ي شوکاوه هه لواسراوه، له گهر مه ي فالگرته وه که دا يو ساتيکيش له بير خوتي مه به ره وه که ريزي ئيمه له لوحی کۆدبه ندي تاواني هه لواسراو به ديواري پوليس خانه کانه وه، هاويله ي تالانچي و دزانه. ته ليه ت ناره زايه تيمان يو ته م حوکم و قه راره له خووه نيبه، چما هاوشاني ئيمه و ته له که چيبان، نيشانه ي نه شاره زايي ياسادانه ره له روجي دابه شکاري پيشه کان. ته گينا تاقه پيشه يه که که شه رحي ئه رک و فه رماني له پيشه ي فالگره وه وه بجي، نه قشيشي مژده ي جلويه رگه. چما ته نيا ته وانه ي که نازان کهنگي ده بي چي بکه ن، برويان به وانيش هه يه. که واته ته گهر له ماوه ي فالگرته وه که دا لايه نيک له پابوردووت لي دهرکه وت مه قيژينه و ههستي ژنانه ت راگره، کارتيک بکه شياوي شويني گشتي بي و موړه و چاو لي دهرپه راندني تهو پيريزنه کاتوليکه قاوه چيبه ي به دواوه نه بي که له گه ل کلاويه کاني «باخ» دا خه ريکي خويندنه وه ي رۆژنامه ي «تاليک» ه. به م حاله ش هه روا که ده ييني، فال، نه وه که له روانگهي بيژره وه، به لکو له خه ون و روئياکاني خوته وه تيده په ري و، جگه له وه ي که نه رمه ي گوپيه که وه له ريتي، يان پيتلوي چاوتيک

- ۱ - ريفورمي دابه شکردني زهوي و زاري زهوينداره گهره کان به سهر جووتياره کاند له سالي ۱۳۴۲.
- ۲ - به شيکه له داموده زگاي پوليس که به کاروباري شوينه گشتيه کان، وه که هوتيله کان، راده گا.
- ۳ - بي ده چي به نديخانه ي ژنان بي.

بپهړتښتې - يان له خرابترين حالتدا - خاوه نى فال بتوقيننې، ودها که قيژيه کي ناحه ز بقیثیننې و دلنیا بې پاره ی فالگرتنه وده کي به فیرو نه چوه، هیچی تر ناهیننې.

به داخوه، ماوه یه که له ملاو له ولواوه دهژنوم یه کیچ له مشتته ربه کانم که خامیچی به سالداچوه و، نه گهر دایه بونی سیری لیدی له بهر چنه د هوی پزشکیه، دهچته هه روکوی هه ول ددها بیسه لمیننې که منی فالگره وه له پیشان گوئی مشتته ربه کانم پر ده که له قسه ی زله زله تا پاشان له بیخه وه بیانفرتینم. به لام نایا نه وه ی که من، وهیری نه و گرگنه زورخوړی بهینمه وه که گرمی به مندالی، دوور له چاوی یونیسف شایه تی نه تکیچ بووه، ده بی بیته هوی ناو زړاندنی من و فیی نه و بهسته مارتادلا یه بۆگه نیوه؟ له کاتیکدا حورمه تی فال له بارمه تی گرتوی ولامدانه وه به و خه م و دالغانه یه که نه گهر به بی ناونیشان یان ده زانن، له بهر نه وه یه که دهستیان له ناو دهستی زه منی هیشتا نه ها توو دایه. پروانه، مه گهر نه م ترسی له داهاتوه نیسه که نینوکه کانی نیوه ی تاسه ر گوشته کي جوویوه؟ نه دی بۆ له خووه تیزه زهت دیتنې؟

چاکه. با بلتین نه م پشه کی و به راییه هاوسه نگی نه و موسیقایه نه بی که به قاوه خانه که دا بلاو بوته وه. به لام بیگومان - به گومانم - قاوه که نیستا خلته ی خستې و بشن فنجانه که هه لگېرته وه. به لام تا نه م دوعا گویت به پیتی نه م شکالنه که به دیواره ی فنجانه که وه له تا پو ده چن و خه یال بۆ وه سف کردنیان تووشی وده م ده بی، وهک نه و نووسه رانه بکات که به وه می واقع چیروکیکی واقعی دده هینن، تووش ده توانی گوئی له دهنگی نه و پپانویه بگری که ده لیبی بۆ مروث و جنوکان لیده درئ. یان له و ژنه چوارپالووه پروانی که له م دوانیوه پو یانزه پانزه دا، به هانکه هانک ودها له و شه قامه چول و پردار و دره خته وه تیده په پری که ده لیبی سیزیه فیکه که له بری به رد، سمتی زه به لاهی به کول وه گرتوه. یان به خه یال بۆ رابوردوویک بگه رپته وه که له دنیای واقعی دا گه رانه وه بۆ نه وی ناکری، چما یه که م مه نزل و ستارگه ی گوره. جا با بچینه گیان فنجان جان جان جانه که:

له سه رانه ری ناسمانی نه م فنجانه دا، ودها که هه وره کان ناگربان تی به ربوبی، بلتیه له ناو دوو که له وه گه زاره ده کیشن تا له بای دهر به دهر، دهسته به ری ناگر خوش کردن سازبکا و، نه گهر ناو اره تیده په پری بۆ نه وه یه نیتر نه گه رپته وه و لپره وهک نه وده مه ی که مه سیح چوو بۆ ژور شه لیم، به سواری که ریکی هه تیوی پاشو درئ و مل باریک خوئی به بازار پیکدا کرد و له وینده ر له قشمه ریکی روانی که به ریشی تاتاریه وه له ناو نا پوره ی چوارده وری،

کیردیکي دهسک کائوچوی به ره و نه و درئ کردوه. قه شمهر پیده که نن، به لام سوار له جه غزی فنجانه کانه ورد بوته وه، له نه قشی دلچ که ماسیوه، یان رهنکه ماسیوه یه ک که بوته دل. به هه ر ته قدیر، کوژ کیشی نه م قه پانه، باشووریه کی رشتاله یه که له قه ره بالعی که ناره وه، لاتانه و جه ربه زانه کوته که ی ناو ده ته سه ر دهستی و، به فیکه موسیقایه کی به ناوبانگ لیده دا. بی نه وه ی په ست و بی مه بالات بنوینن، له و هوه لیکه و توو دایه که شه یدایی به دهر کرده ی تاعه تیک له چه شنی هه رزه کاری نازانن و به رله وه ی درکی رق له سنگدا بشکینن، بوونه ته که سانیکي به نینساف که وهک هاویه ندی به ندیکیشی نه م دوو چاوه رهش و دوزه خیه، له عاشقانی دلداری خو بان دهر وانن. چما نه گهر ره شانک و زولمه تیک هه یه له مه نزوومه ی شه مسی نیسه و، چونکا نیسه - نینساف شتیکي باشه خانم - چون دهر کی له بهر تو نه بیته چه قو کیش؟ نه ویش به گرتنه وه ی فالچیک که نه گهر له نیستا وه نه که وتبیته هه له ق و مه له ق ویزی، دوا قوناغیکي کورتی وه سلته، ده تکه ته ته لا قدر او ی نه و و، له چاره که وشکانی نه م گوئی عه رزه، نه و بۆ نه وه ی هه مدیس بیته وه به خاوه نی نه سل و فهرت له سه ر حقه و، نه مه ش تیگه یشتنیک نیسه وهک کرمیک بۆ سیوی گولاو، رپی نه که وتبیته شاووه یی دلت. به لام دلچشانیک که وهک هه موو نه خلایجیاتیک له پیشان راست دهنوینن، نه یه یشت هه موو هیلکه کان بخه یته ناو زه مبیلیک و، به درئایی ماوه ی کورتی هاوسه ر و سه رینیتان تاقه جارچیک - نه ویش لیسه، ده بیینی؟ - له بهر نه م ناوینه و مژمانده دا بوی دهنازی. نه ویش به نیگای چاو که له بابانه ی ودها له مه نجه لی عه تاراندان ده کولن تا نه و مه یه خوشه هیچ له م سرکه دلماوه نه چن که چنه ده قیقه ی تر - رهنکه - له شوینیکي نه م سه وزه مه یدانه، له چرای سووری چوار رپیانیک تیده په پری و ده ست ده خاته گیرفانیک که کیردی دهسک کائوچوی تیایه. به لام نه وده ندی که ملوانکه ی مرواری تو هیما ی میینه ییه، کیردیش له دهستی کالفا مدا، گای دهر بازووی قه ساخانه یه و، نه و که شف هه ش که بوجی یه که م داواکار به زه ریه تیک و دووه مینیان - سی مانگ و ده رور دواتر؟ - به دوو زه ریه تی کیردی چه قو کیشیکي نه ناسرا و، مه رگ دهنوکی لیگرتن، ماهیه تی که شفکراوه که دهر ناخات. تا ژنیکي رهش پووشی رهنک و روو په ریو، له نا هه نگی به خاک سپیری غه ربی غه ربیانیک به شداری بکا، که وهک هه موو باشووریه کی دانیشتووی پایته خت، کاتیک ناچار له «به هه شتی زارا» دا دهنیژرین ته نیا سی که س ده چنه ژیر تابووتیان و، تا ته لقین خوین به گوئی مه یته که دا بچرینن، میسه که سکه به ژور سه ری گوړکه نه وه ده ویزین و سی کرمی له ش

گريپياوی که گريپکانيان سپی و زهرده، له ژير گلی شيدارهوه له ژنه که نزیک دهنهوه که نه میستا له گور و مردار داپراوه و، خو له زاری دهپهستپون. ژنه بهلام دهقیږښتی. گورکهن به تیزه بزهیه کی خو تاسایی، دواهمینیان له سهر لیتی زهردی ژنه دهکاتهوه و، به ټوپنیک که پرسه داران به گازهرای پشتدا دها، به مست و مسته کولده که وپته گیان میشه که. نه ناوا! پاشان خو پنه چوره کی کپردیک که سپهه مینیان به سی زهرهت دهکوژئ، هله دهپږئ و خو له میشی نه و هجاخه سارد دهکاتهوه؟ نا، نه نه توله شیاوی نه و تاوانه یه و، نه دهشکرئ نه مه نه درپته پال جه وههری مروژ، که له هه مو قه تل و جه نایه تیکدا هاو خه می پیاوکوژ دهکات. بهلام نایا بپندهنگی تو له لای پولیس، له راستیدا دانی مؤلته به تازه چه قوکیشتیک نییه که دوو که سی تریش بکوژئ؟ دهپرسی کامه بپندهنگی؟ بوچی به پولیس نه گوت که له سهر نووسراوه ی نه نه له ده، نه په قه می سپهه چیه که له دهفته ری ته لا قدا به هیه ته خهت و نیشان وشک بووه؟ مه گهر دهرنه که وتن و خوشاردنه وهت له کاتی په بجووری پولیس، بو نه وه نه بوو که به کاروباره کهت دهزانی و، دهترانی نه و، له دوا سپهه مین قه تللی واز له تو دپنی و شوین کارو باری خو ده که وئ؟ کامه قازانج؟ ته ناهت فالگریکی تازه کاری گپژ و وریش ده توانی به بینینی نه فنجانه په ی به قازانج و داهاتت به ری. بومونه نه گهر عاشقی سپهه مپش وهک عاشقه خوالی خوشبووه کان - رضوان الله علیهم اجمعین - پيشمه رگه یه ک بی که ده بی له خوینی خویدا بگه وژی تا له بله دونه یه ک که «ئيفي گاردنیر» ی له بیر، بی ترس و سلکرده وه لهو که سه واکوته که ی ناو ته سهر دهستی، له تاجریک ماره بکری که تاقه تی پیاوکوژ و میاوکوژی نییه، به رای تو، دوست و ماشوقه ی وها پیاویک چی پی ده برئ و له پیناویدا چهنده پاره سهر ده کری؟ له گهل نه وه دا که هه میشه نیه ته کاغان گه لیک شهرم هینه ترن له کرده کاغان، بهلام هپج هز ناکه م کاتیک له چاوی به رامبه رکه مدا که خیره ی فیل و ته له که ی نییه، نه و ته رای ده بینم، له بهر راست و رهوان بیژیم داوی لیبورونی لی بکه م. بهلام ده توانم بو راگرتنی دلی مشته ری، مؤلته تی پشودانیکت بده می تا له و پیریزنه خه والوه که له «تالیک» پاماوه و، به زوویی وخر و پف ده که وئ، داوی قاوه یه کی تر بکه ی.

نه وه ی راستی بی نه دو عاگویت قاوه ی پیریزنانی خال و به له کی پی خوشه، چونکه نه وه له که له قاوه ی نه وان هله دهستی - نه گهر زمان له گپرا نه وه ی بوندا نه ده ما - ده مگوت بونی یه خدانی پاکیزه یه کی به ریز ده دات که پشتی له په نجه ری کوشکیکی

سهرده می باروک کردووه و، له ده واه می نه و ریگایه وردبوته وه که هاوته ری بی چومیک له مژدا ون ده بی. جتییه که سیمای ونی نه و که سه ی واکوته که ی ناو ته سهردهستی، ورده ورده ده رده که وئ تا به رله وه ی له سهر کورسی وپستگه ی پاسه که ی به رامبه ر دابنیشی، پشتینی توند بکا و، پیموایی منیش به قه دهر تو ره نگم ده پهرئ نه گهر بگه ریپته وه و بلایی نه وه هه مان لات و جهریه زه مونه که یه که له سهرانسهری فاله که دا، به ختی ستونی ته ختی تو یه و، نه گهر سواری هپج پاسیکی وپستگه که نابئ، په ره به م دلله پراوکه ده دا: دهنگی سازی کام نه فسوونکار نه م ماره گهر مینیه ی به ره و ټپره راکیشاوه؟

خوشبه ختانه فهرقی ته مهنی من و تو شتیک نییه که ته ناهت له چاوی خوینباری مه جنوونیکي چه قوکیشتیش بشارد رپته وه و، نه م دوعاگویت بپته نه و سپهه م که سه که ده بی له گپراوی شهر ی له پینا و دلداریدا، به سی زهره تی کپردیک لورکوژ بکری. توش که پیچه وانه ی نه وه ی چاوه پروانی ده کری، به بینینی ده ییه لیمو یه کی رهنگ نه کراو، چاک دهزانی قه له ره شه کان چاوی یه کتر هه لئا کولن، که چی نازانی که س ناتوانی له بهر سپهه ری خو ی هه لی. مه خابن ته نیا شه ی تان ناگاداره: نایا نه و پیاوه ی که ئیستا دی تا له پیناوی بی تاوانیدا تیاجی، خو ی به شایسته ی کپردی نه وه ی واکوته که ی ناو ته سهردهستی، دهزانی یان نا؟ له ههر حالدا زووتر ته داره کی قوربانی بوونی گیراوه. تا نه و ده مهنی که کپردی ده سک کاوچو به رز ده پته وه تا کو کوستی دایکینک بخا، کامه شایهت مه حکمه مه په سندتره له عازه بیکی لاژلاژی قاوه خانان که به پی به لگه ی دوسیه که، خه لکی ته فره شه و، مه عازله، نه گهر تا ئیستا له بهر مالی دنیا په نای بو فیرقه ی زالله ی فالگره وه نه بر دبی، نانی ته قاعودی دیوانی مه حاسیبات ده خوا. که واکونیکي ناو له پروو که نه گهر چی نان و مه سهره فی مندالان نه وی کردو ته پشیل و دایکی توله کانیشی سه گ، تا پی ده گاته وه مالی، له ترسی نه وانه ی که له بن دره خته که دا چنگی نیشان ده دن و لپی ده وهرن خو ی له سهر لقی هه نجیره که ده بینپته وه و له ترسان هله ده لرزی. بهلام نه م له ژن ترسانه ی به مانای نه وه نییه له مه حکمه مه، له شوینی شایه ته کاند، زمانی له زاردا نه گهری و، به پی داوی مشته ری که ی شایه تی پی نه درئ. سوودی نه م لیو لیگه ستنه بوغزایه چیه؟ مروژ دهری چما مردن شایسته ی تاوانبارانه. بهلام تا نه و ده مهنی فرمانی پیاوکوشتن له ریزماندا گهر دان ده کری و من و تو و نه و ده توانین بی دادخواری ماسی قولالا پراوکه یین، ئیمه و ئیوه و نه وان یه کتر ده کوژین و، ههر کوژراویک بکوژیکه که نه مجاره بریک درهنگ جوولاه ته وه.

وهی وهی پروانه چ دلّیک به تالان دهبات ئەو ناپیاوه که به ناز و غەمزە تا ویستگهی پاسەکه دەلهنجی و له پال شاغۆلامتاندا دانیش و دانەنیشوو، جگەرەهی کړی یان بلیتی پاس؟ ئەمگوت؟ پروانه چۆن - تیر و تەواو - وەک مریشکه به کړ ئەم جییاوچی دهبات. پروانه ...! له ژياندا شایه ته کولکەکانیش - پیموایی - ئەوەندە دلەکوتهیان تووش بێ ئەودەمەهی که بزانن بۆ چ کهسانیک ناز و نووز دهبات و، به مەرگی موفاجا بمرن. چ پرواداویکی ترسناک! راست سی دەقیقهی ماوه بۆ سی و، هاوکات له گەل زایه لهی سه مفۆنیای «دوعا بۆ بهخشیینی رۆحی مردووان» له قاوه خانه، ههرسیکمان پیکه وه سهیری سه عاته کامان کرد. به لام ئەوهی که ههستا مێرده کهی پیشووت بوو که به رۆکی خهساوی گرتووه و به زلله دهری دهبات. بهو ترس و خۆفه وه که کاتیکی وا بۆ چهقه چهق کردن نه ماوه و، ههر ئەم دهستاو ئەودهست کردنیک ماتل بوونی به فیرویه. چونکه ئەههچی موسیبهت هه میسه ترسناکتر له وهیه که دنوینی، به لام نایشارمه وه هه میسه هزم لهو دوا ساتانه بووه که نه بوونی کات، پیتی ئەسلای بابه ته کهی کیشابینه مهیدانه وه. کهواته تا ئەم دوعاگویت بهو چهرخه یه کیک له جگهره کانت داده گیرسینی و، هاوړی له گەل دوعاگویتانی موترارت، له ناسری له خاچدراو دهخواری ئۆقرهیی هه تاهه تایبی به رۆحی مردووه کان ببه خشی، بزانه ئەم پۆرتیته ئەوەندە لهو بێ میشکه دهچی دلایات بکات، به پیتی شایه تیدانی که سیکی عاقل و بالغ بۆ قاتل بوونی خاوهنی ئەم نیگاره، شاغولام دهسگیر دهکړ؟ ئەلبهت بێ ئەوهی ویژدانی بیروهری هاوبه شتان به راگه یاندنی ناو و شوینی ژيانی هاوسهری رابوردووت له مه زیاتر یوسف فروشی بکات. دیاره ئەمهش به مه رجیکه که به بێ چی و چەند و چۆنیک، ئەو ملوانکه له ملت بکه یته وه و له بن ئەم پۆژنامهی دانیی و، بهر له گه یشتنی گهنجیکی سپۆرت که جاکه تی سه وزی له دهوری ملی ئالاندووه و له و بهر شه قامه که خه ریکه له ویستگه و گورگی زه به لاح نزیک ده بیته وه، له ده رکهی ئەولاوه که به رهو ئەسه له لسا فلین ده کړیته وه، گۆرت ون کهیت و، باقی کاره کان به بیره پیاویکی پیس و په لۆخ بسپیتری.

تایا کاتییک له سزای ئەم هاودهستی و هاوکاریه، به کیردیکه دهسک کائوچویی له کونه لووته کامندا فری ده دریمه دۆزه خه وه، شتیکی ئەوەندە قه به و دیانگرم لی ئەستاندوی که له بری ئەوه قفلای ملوانکه که بکه یته وه، به رقه وه زنجیره کهی ده پسینی. ژهنگی هیناوه؟

تۆله

رەزا جەولایی

دیسان پرومه تی به درزی دیواره پروخواوه که وه نووساند، کهس له پانتاوکه که نه بوو، با خهوشی رامالی و بردی. لقى درهختی ناوه راست پانتاوکه که له بهر قورسایى په ته که ده نه ویه وه و، راست ده بووه. سه ری نا به دیواره که وه و عاره قی ناوچاوانی سړی، هیشتا دلای لیی ده دا. له گیرفانیدا له شتییک گه را که نهیده زانی چیه، دهیزانی هیشتا هه راسان و سه راسیمه یه... به خۆی گوت ده بی دلایا بيم.

ههستا، پیتی ده له رزی، ترسی مردن هیشتا وازی لی نه هینا بوو. پیتی به سه ر ورده دار و قورقوشمدا هه لاینا یه وه. دهنگه دهنگیک له بن پییه وه بهرز بۆوه. له ژیر چوارچیوه پماوه کانه وه به حاسته م له ده ره وهی روانی.

کزه ی سه رما ده هات. به پلیکانیکی لاروخواودا هه لگه را، له سه ر عه ماره ته که کۆمه کۆم به رهو پیش چوو، چوار قورنه ی پانتاوکه کهی به سیله ی چاو پشکنی. جگه له چەند عه ماره تی پروخوا و مژیک که تا ناو قه دی کیوه سپی پۆشه کانی گرتبوو، هیچی تری نه دی.

ته رمه که به دهم باوه ده شکایه وه، له دووره وه له و کابرایه نه ده چوو. لهو ده مه وه که دهنگی ته پل بهرز بوو بۆوه ته رمه که له کابرا نه چوو بوو...

کابرا ده پارایه وه، دهست و پلی ده کوتا، راکیش راکیش هینایانه بن په تی قه ناره که. فه رمانده یه ک حوکه کهی خوینده وه. شم شیره کهی هه لپری. ئیستا ئیتر کابرای دیل جنیوی

دهدا و له بنکی قورگیه وه هاواری دهکرد، بهلام ناوی ئهوی نهبرد. نهیده زانی تیک چووبوو، یان به نهغه ست گیانی ئهوی پژگار کردبوو.

شمشیر که هاته خوار.

چاوه کانی لیکنا، دهیو بست بگری بهلام نهیده توانی. لیتی خوی گهست و کاتیک چاوی هه لیتنا، جمه ی تهرمه که جیتی خوی به له رینه وهی ئارامی په ته که دابوو. سالداته کان هه لیان کوتابوو سهر پشتی ئه سپه کانیا و گاری قورخانه یان لیخوری. چهند سات دواتر پانتا و که که چۆل بوو، نه عله تی له بی غیره تی خوی کرد و، پاشان دلخوشی خوی دایه وه که چاریکی تری نه بووه. جگه له وهی بیده نگ سهیری له داردرانی هاوړیکه کی بکات.

له بهر خویه وه گوتی: له بیرم ده چیتته وه. وهک زور که سی تر که جیتی خویان به خه لکی تر سپارد، ههر که فهوجه که کی خومان بدوژمه وه، هاوړیپه کی تر ده گرم. هاوړیپه کی که پیم بلنی خه لکی کوپیه و چهند مندالی هیه و چکاره بووه... و، رهنکه ئه مجاره ش نوره ی من بی که له بیر بجمه وه.

به پیلکانه کاند اداگه را. عه ماره ته که کی، که سه رده مانیک مالی خانه دان بووه، پشکنی. گه چ بریه رووخوا وه کان، ئاوینه کاریه ورد و خاش بووه کان، شانشینه که کی که پر بوو له دار و کوته رهی نیوه سووتا و خوّل و جله ش. به بی سوودی چاوه پروانه که کی زانی. نانی لن نه بوو. ترسی مردن ورده ورده جیتی بو ههستیکی ئاشاتر چۆل دهکرد. برسیایه تی.

به وشیاریه وه له پلیکانه ی عه ماره ته که تیپه ری و پیتی نایه پانتا و که که وه، له ملاولای پروانی. به رهو تهرمه که هه لات. بو ساتیک له پروومه تی ورد بووه، که رهش و شین هه لگه را بوو. بو پاروویه ک نان گیرفانی تهرمه که کی پشکنی و پاشان هه ولیدایه غله ویه که کی له پشتین بکاته وه، گرپکان نه ده کرانه وه. خه نجه ره که کی ده رهینا و گری و به شیک له پشتینی تهرمه که کی بری، ههستی ده کرد که سیک سهیری دهکا. به دهم برینه وه چاوی به ملاولادا گیرا، کهس نه بوو. گورجیک به رهو عه ماره ته که هه لات و خوی گه یانده ته لاره رووخوا وه که کی. له پشت ته باری پشت په نجه ره کان حه شاری گرت. سهیری یه غله ویه که کی هه لپچری، پاروویه ک نانی کۆن و توژیک هه لوی وشکی تیدا بوو.

بو ساتیک له سووکایه تی خواردنه که و، خه می مه رگی هاوړیکه کی و، دامای خویدا مایه وه... کوتیک له نانه که کی به رهو ده می برد و له گه ل بوغزی گریاندا قووتی دا. هه روا که

سه ری داخستبوو، ههستی به هه لاتنی سیبه ریک کرد، سه ری هه لبری. هیچی نه دی. رهنکه دهعبایه ک بوویی یان به خه یالیدا هاتی.

نانه که کی ته واو کرد، تازه برسیایه تی هیرشی بو دینا. سه ری به دیواره که وه نووساندو که په نه که که کی به سه ر و رووی خویدا کیشا. بیر کرده وه؛ ده بی به پیچه وانه ی رهوتی قشونی رووسه کان برۆم. رهنکه نیوه رۆژیک له فهوجه که کی خومان دوور که وتبیتمه وه. چاوی لیکنا...

... با به فری بهرومه تدا ده پزاندن. هاوړیکه کی دهیگوت: «فهوجه که مان ناچار بووه بو دووه بگه ریتته وه. له م کرپه ودا به ئیمه نادوژریتته وه.» پاشان ژووریکه کی نیوه تاریک بوو، ئه و تا مل له ژیر کورسیه که دا بوو، بهلام سه رما هه لیده له رزاند. به یانیه کی شیدار بوو، ئه و له خه زینه یه کی سارددا بوو، ئاوی نیوه سارد له شی دهگه ست.

- بمانگر له دارمان ده دن. سه ر هه لته بری...

- له م کرپه ودا گورگیش خزانته کولانه کانیا، مه ترسه...

لووره یه کی بیست. له ناوه راستی تاقیه کانی بازاریکی تاریکدا بوو. دهنگی دهه ول دههات.

بو ساتیک چاوی هه لیتنا. لووره که به راست بوو؟ سه ری له بن که په نه که که کی ده رهینا. پانتا وک چۆل و کولووه سه رگه ردانه کانی به فر له بهر بادا ده نیشتنه وه. چاوی لیکنا و بیر که و ته وه، رهنکه تهرمه که کی به په ته که که نه دیبی، ئه مه ی به حسابی وه می ماندوو بوونی دانا و، خه و ته وه.

هاواری کرد: «ون بووین» دهنگی له بادا ون ده بوو. رووسه کانی دی که له ناو به فر ده که دا شالوویان هیناوه و هاوړیکه کی ده سگیر بوو بوو.

له خه و راهی ری، تاپوژیک له تاریکی ئه ملاولای تهرمه که که ده خولایه وه. دهستی به چاویدا هینا، سه ری برده پیش و به سیله ی چاو ته ماشای کرد. خه ون نه بوو، هه ستا و هیتواش هاته در، که به پلیکانه کاند اداگه را پیتی له شتیک هه لته نگوت، تاپوکه لای لیکرده وه. ئه وی دی و هه لات: ئه و خه نجه ره که کی ده رهینا و شوینی که و، له پیشان به سلته وه و، پاشان به دلنیا یه کی زیاتره وه توند قیژاندی: «مه ترسه... راهه سته.» بهلام تاپوکه به ناو کاو له که دا هه لته هات. جاروبار پیتی شل ده کرد تا رپیه ک بدوژیتته وه و دووباره

هه‌ی پیتی ده‌کرد. له‌کۆتایی کاوله‌یه‌کی داخراودا تاپۆ راوه‌ستا. پیتی پاش و پیتی برابوو، ئه‌و لیتی چووه‌ پیتش. دی کورپیکی پرووته‌له‌ی سه‌روپوو چلکنه، چاوه‌ ده‌په‌ریوه‌کانی نیشانه‌ی ترسیان لێ دیار نه‌بوو.

ئه‌وگوتی: «مه‌ترسه. کارم به‌ تۆ نییه‌.»

له‌ چاوانی کورپه‌که‌دا شوین بزه‌یه‌کی گالته‌جارانه‌ ده‌رکه‌وت. ورد هاته‌ پیتش: «به‌لام من کارم به‌ تۆیه‌» کاتیک له‌ مانای قسه‌ی کورپه‌که‌ گه‌یشت که‌ شوینی نیگای تا پشت خۆیه‌وه‌ هه‌لگرت. کۆمه‌لیک کورپ و ورد درشتی پرووته‌له‌، به‌ قژی درێژ و پروومه‌تی شه‌رخیه‌وه‌ له‌ پشتیه‌وه‌ راوه‌ستابوون. خه‌نجهر و سه‌ره‌نیزه‌ و ته‌نانه‌ت شمخالی کۆنیشیان به‌ده‌سته‌وه‌ بوو.

به‌ زاراوه‌یه‌کی سه‌یر که‌ نه‌ پرووسی بوو، نه‌ فارسی ده‌دوان. یه‌کیکیان لیتی هاته‌ پیتش: «قه‌رابینه‌که‌ت له‌ کۆتیه‌؟»

- ونم کردوه‌.

خه‌نجهر و ده‌فری بارپوته‌که‌ی له‌ پشتینی کرده‌وه‌ و، گوتی: «پێ که‌وه‌.» له‌ گوتنیدا پقیک بوو که‌ له‌ ته‌مه‌نی نه‌ده‌وه‌شایه‌وه‌.

تیرێ سه‌ره‌نیزه‌یه‌ک له‌ پشتی رۆ چوو، گه‌یشتنه‌ عه‌ماره‌تیکی ساغتر له‌وانیتر. له‌ سووچی ژووریک چهند تیر و ته‌خته‌یان ئه‌ملاولا کرد. ده‌لاقه‌یه‌ک ده‌رکه‌وت، کردیانه‌وه‌ و فانوس به‌ده‌ست، به‌ چهند پلێکانه‌دا داگه‌ران. سه‌رداویکی گه‌وره‌بوو. به‌ دیواره‌کانیه‌وه‌ چهند پیسۆزی بچوک ده‌ئایسا. بۆنیکی ناخۆشی به‌ر لوت که‌وت. له‌ سووچیک جێ و بانی کۆن، به‌لام رێک و پێک له‌سه‌ر یه‌ک هه‌لچنرابوون. کورپیکی به‌ته‌مه‌نتر له‌وانیتر له‌ پشت میزیک دانیشتبوو. له‌ پشتیه‌وه‌ ده‌رکه‌یه‌ک بوو. ئه‌ویان به‌ره‌وه‌پیتش، به‌ره‌و میزه‌که‌ برد. یه‌کیکیان به‌زمانیکی سه‌یر شتیکی گوت.

کورپه‌ به‌ ده‌نگیکی بۆر پرسی: «رووسه‌کان چی؟ ئه‌وان قولاغیان نه‌بوو؟»

به‌زمانیکی بیگانه‌وه‌ وه‌لامیان دایه‌وه‌.

کورپه‌ پرووی له‌ ئه‌و کرد: «سه‌ر به‌ کامه‌ فه‌وجی؟»

وه‌لامی دایه‌وه‌.

«که‌سه‌کانی تر له‌ کۆین؟» گوتنی کورپه‌که‌ ئارام بوو. دوزمنایه‌تی لێ دیار نه‌بوو. پرسی: «ئیه‌و لیره‌ چی ده‌که‌ن؟»

کورپه‌ سه‌ری هه‌لبه‌ری و به‌رله‌وه‌ وه‌لامی بداته‌وه‌، ماوه‌یه‌ک لیتی رام. ئه‌وسا گوتی: «ژبان.»

- باوک و دایکتان له‌ کۆین؟

کورپه‌ هه‌مدیس بیده‌نگ بوو. به‌سیله‌ی چاوه‌ له‌وانه‌ی روانی که‌ له‌سه‌رداوه‌که‌دا بوون: «نه‌ماون. له‌ ژیر ئاگری تۆپخانه‌ کوژراون.»

بیده‌نگی زالا بوو. ئه‌و به‌زه‌یی پێدا هاتنه‌وه‌. له‌ سه‌رخۆ گوتی: «چی ده‌خۆن... له‌ناو ئه‌م وێرانانه‌دا چی ده‌خۆن؟»

کورپه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی گالته‌جارانه‌ گوتی: «راو ده‌که‌ین. گورگ، که‌متیار، هه‌ر نه‌بوو هه‌یرش بۆ فه‌وجه‌کانی دوزمن ده‌به‌ین. چهند جاریش ناچار بووین گوشتی بنیادم بخۆین. تامی ناخۆش نه‌بوو. وانیه‌؟»

منداله‌کان پێکه‌نین و سه‌ریان بۆ له‌قاند، بیری کرده‌وه‌ پیتی راوه‌بۆین. له‌ پێکه‌نینه‌که‌یاند شتیکی ناخۆش بوو.

- من له‌فه‌وجه‌که‌م داپراوم. ئه‌گه‌ر یارمه‌تیم بده‌ن...

«حه‌قمن، دلنیا به‌ ئیمه‌ یارمه‌تی هه‌موو ئه‌وانه‌ ده‌ده‌ین که‌ ون بوون، ئیمشه‌ و لیره‌ ره‌حه‌ت بخه‌وه‌. به‌یانی رێگه‌ت پێ نیشان ده‌ده‌ین. به‌لام خه‌نجهر و بارپوته‌که‌مان ده‌وی... بۆ راو...» ئه‌وسا به‌ده‌ست به‌ری به‌قسه‌کردنی گرت. «به‌ فه‌رمانده‌که‌ت بلێ و نت کردوون. حه‌قمن برسیته‌؟»

به‌ خۆشیه‌وه‌ سه‌ری له‌قاند، ئیتر نه‌ده‌ترسا. پاروویه‌ک نان و کوتیک گوشتیان له‌به‌ر ده‌م دانا. به‌ گومان بوو.

«مه‌ترسه‌. گوشتی راوه‌.» منداله‌کان پێکه‌نین. ئه‌ویش به‌ده‌میانه‌وه‌ پێکه‌نی و ده‌ستی به‌ خواردن کرد، منداله‌کان لیتی رامابوون، پیتی ناخۆش بوو. پاروویه‌ک نانی قووتدا و، گوتی:

«منیش کورپیکی وه‌ک تۆم هه‌یه‌.»

کورپه لیتی ورد بۆوه. «بهراسته؟ وهك من؟... بهلام بۆئوهی وهك من بۆ دهبی له بهر چاویدا دایک و باوکیان سهر بریبی و به تاوانی دزی دهستیان قرتاندبی»

تازه سهرنجی به بهتالی یهکیک له قۆله کراسهکهی دا.

گوتی: «سالڤاتهکانی ږووس زۆر بی بهزهیین»

کورپه تیزه بزهیهکی کرد و، ههستا، قاچیکیشی دهشلی. ئهو نهیویرا له بارهی قاچیهوه هیچی لی بپرسی. دیسان ههستی بهو بۆگه نه ناخۆشه کردهوه، بۆنیککی جگه له بهرماوه و پیسایی.

کورپه پرسى: «ناخۆی؟»

سهری لهقاند.

- ماندووی؟

- ئهری.

ئوسا ئیشارهتیککی کرد. له سووچیککی تالارهکه جییان بۆ راخست و مهنگهلیهک ئاگریان له پال دانا.

کورپکی چکۆله لیتی هاته پیش: «ئهگەر پتویستت بهشتیک ههبوو به من بلتی»

دلی پتیان سووتا، به مهرهسانی کاتی ئاوارهیی و مهینهتیان، له سههۆلبهاندانی شهوان و برسیهتی ږزگاری بوو. بهرلهوهی خهوی لی بکهوی ههستی به هسانهوه دهکرد.

نیوهشهو بهدهنگه دهنگیک له خهو راپهړی، سهرداوهکه تاریک بوو، بهلام له پشت میتری کورپهکهدا دهکهیهکی نیوه کراوه بوو، ږووناکاییهکی کز لهوئوه بهرهو سهرداوهکه هاتبوو. بۆگه پهری سهندبوو. ههستا و بهرهو دهکهکه چوو. دهنگیک داوای لی کرد بگهړیتهوه، دیسان چاوی لیکنایهوه. له خهون و خهیالی ناخۆش و ماندوویهتیدا خهوی لیکهوتوه.

بهیانی لهخهو ههلیانسهند، ههموو کورپهکان به ژوور سهریهوه کۆ ببوونهوه، وهلامی پرساریان نه دایهوه. داویان لی کرد ههستی، ههلس و کهوتیان دۆستانه نهبوو. دهکهیان کردهوه و بهرهو سهرداویکی تر پالیان پتوهنا، بهچهند پلیکانه دا داگهرا.

له بهرامبهه ږیزی چهند تهرمدا تیپهړی، که به میچهکهوه بهربوونهوه. ههندیک له تهرمهکان جلی فهزماندهکانی ږووسیان له بهردابوو، ههندیککی تریان جلی فهوجهکانی تر.

کورپه یهکدهستهکه له کوتایی سهرداوهکه راوهستابوو، شمخالی بهدهستهوه بوو. گوتی:

«دهتوانی وهسیهت بکهی. چیت ههیه به ئیمهی ببخشه و، داوای لیبوردن له خودا بکه.»

له پشت سهریهوه پهتی سیداره ئاوێزان بوو.

دەرکەى لەسەر خەلک کراوه بووه.

مروارید دەيگوت: وەلا جارى وا بووه جووتى کەوشى پياوانەشم لەبەر دەرکەى ژوورەکەياندا دیوه.

ئامینه، دراوسیتی دیوار بە دیواریشیان دەيگوت: منیش جاروبار گویم لە دەنگی مونس خانە کە خەریکە لەگەڵ کەسیک دەدوێ .

تەنانەت جارێک کە تەهمینه چوو بووه مالى ئامینه، ئامینه دەستی بە دیوارەکەدا هینابوو و، گوتبووی: گوێ بگرە بزانه دەییستی؟

تەهمینه گوئی بە دیوارەکەوه نووساندبوو. دەنگی پیریزنی بیست و، بیستی کە مونس گوتی: «شیرەکەت سارد بۆوه؛ ناخۆیتەوه؟»

مروارید گوتبووی: دەى لەوه دوا تەهمینه گیان، دەنگی ئەسفەندیاریشت بیست؟
تەهمینه منەمنیکی کردبوو و، گوتبووی: ئەرى... پیموایی ئەسفەندیاریش کوکی. هەر ئەوهەندە.

ئامینه دەيگوت: تەهمینه راست دەکا. منیش گویم لە کوکە کوکەکەى بووه.
رەحمان دوکانداری گەرکە گوتبووی: ئەها، ئیستا بیرم کەوتەوه. رۆژێک مونس هات و گوتی، ئەسفەندیار سەرماى بووه، دوو مسقال دەواى گیایی لى وەرگرتم و، رۆیى.
ئىستا ئیتر هەموو قسە و باسیک ئەمە بوو.

محەمەد ئاغای ئوتوو کەشى گەرکە دەيگوت: براى خۆت بۆت بلى، ئەو هەولانە یەک دووجار کوۆت و شەلوارى ئەسفەندیاری هینا بۆ ئوتوو کەشى. ئاخر جار پیمگوت: «مونس خانم ئەم کوۆت و شەلوارە خو پاک و ئوتوو کراوه، وا دیارە لەوەتى لیت وەرگرتوومەوه ئەسفەندیار لە بەرى نەکردووەتەوه.» کوۆت و شەلوارەکەى لى وەرگرتەوه و رۆیى، ئیتر نەهاتەوه بۆ ئیترە.

مونس تەنانەت پیتی کورەکەى عەبدولباقى خستبووه بەر دەرکەکە و گوتبووی: نا، ئیستا نا، خو تیدەگەى، خەوتوو.

ژنى عەبدولباقى بە دراوسێکانى گوتبوو: ئەمە چییە، ئاخر هیچ نەبى ئەم دووانە

مونس، دایکى ئەسفەندیار

ئەمیر حەسەنى چلتەن

تەهمینه کچی عەبدولباقى حەوت هەنگاوى رۆو بە قبیله هەلەهینایەوه و دەيگوت: بەم قبیلهى حاجاتە خوۆم دیومە، بەم چاوانەى خوۆم، لاروومە تیم دى، هاتە لای پەنجەرەکە. پیموایی لەسەر دەرکەکە شتیکی هەلگرت، یان رەنگە شتیکی دانا. مونس دەتگوت ناغافل تاي پەنجەرەکەى کراوه هیشتیۆوه .

ژنەکان دەیانگوت: دەى بلى بزەم چی لى هاتوو؟ زۆر گۆراوه؟ قژە سەرى چی، نەزراوه یان سپی نەبووه ؟

تەهمینه دەيگوت: ئاخر خو لاچاوێک زیاتر نەمدى. هەروا وەک سببەرێک هات و، لەبەر چاومەوه تیبەرێ.

مروارید دەيگوت: وەلا بلىم چی، نازەم بۆ هەمووتان لەمن دەپرسن. راستە کە پەنجەرەکەمان رۆوهو حەسارى مالى ئەوانە. جا خو من هەمیشە لە ناو پەنجەرەدا نەکەوتووم. بەهەر حال من تا ئیستا نەمدیوه، جگە لەوەى کە لەو کاتەوه تا ئیستا، چەند رۆژ جارى پانتۆل و کراسى پياوانە بە سەر تەنافى حەسارەکەیانەوه دەبینم .

ژنى موبارەک دەيگوت: دەى هەر ئەمە خوشکى. بەلام هەموومان سەرمان لەوه سوورماوه کە بۆ ئەم کورە بەکەس نیشان نادا.

خوجەستە خانم دەيگوت : حەتمەن عەیب و ئیرادى، عیللەتێ، شتیکی پەیا کردووه. ئەگینا هەر مالى کە کورێ گەنجی گەراوەتەوه تا حەوتوو یەک، تۆ بلى تا مانگیکیش،

هاوړتی دیرینی به کترن .

مونس به در اوسیکانی ده گوت: نامه وئ دهوری قهره بالغ بئ. ئیستا پتوبستی به حه سانه و دی زیاتره. ئینشالا بؤ زه ماوه نده که دی له هه مووتان ده گپرمه وه، تیر ته ماشای کهن.

مونس بؤخوی هه واله که دی به مالک اندا بلاو کردبؤوه. شهو له دهر که دی مالک کانی دابو و، گوتبوی: گوتستان له رادوی بووه؟ بهر دهن. هه موویان بهر دهن. ته نانه ت شوینه ونه کانیش، ئیستا ئیتر دلم رۆشنی رۆشنه. ئه سفه ندیاریش دیته وه ده زان. مونس له پرتکدا گیانیکه تری به بهر دا کرا و، گهنج بووه وه. ئیتر ته نانه ت نه ش ده شه لی. وادیار بوو هه موو چرچ و لوجی پروومه تیشی سردرابؤوه. ته نانه ت قژی، قژی شی رهنګ کردبوو؟

بؤخوی قاقا پیده که نی و دهیگوت: توخوا دهستم له سهر هه لگرن. من چی و ئه م کارانه چی؟

دیسان مالی هه لپه رداوت. باوه ش باوه ش شری دهرشته ناوه راستی حه ساره که و دهیشت. رۆژیک په رده کان. رۆژیک مه لافه کان. رۆژیک جله کانی ئه سفه ندیار. دهسته کانی به ئاو و سابوون سپیبه نکه یان هه لئنا بوو.

ره حمان گوتبوی: به لا دووره، ئه وه بؤ دهست به شانندا دهیتی؟

مونس گوتبوی: ئیتر له شان و قؤل که وتووم. ئیمرو کولینگ شرم شتوه. ئه سفه ندیار حه زده کات هه موو شتیک پاک و خاوین بئ.

له پاش راگه یانندی یه که م ریزی ناوه کان له رادوی، سه ماوه ری مالک که دی ئیتر نه کووژایه وه. سه عات به سه عات ئاو سه ماوه ره که دی ده گۆری و چاکه ی تازه ده کرده وه. پیاله کان له سهر خاوی سهر که شه فکه داندرا بوون و، مونس نه گوتی له رادوی که هه لده گرت و نه چاوی له سه عاته که. ناوه کانی له سنگیدا راده گرت و، ته نانه ت نه گهر ناویشانیکی دوری که سبکیشی له بیر بوايه به ههر شیوه یه ک بوايه خوی ده گه یاندى و، هه واله که دی پئ راده گه یاند.

ئیترا دیله کان که م و زور گه رابونه وه، ته نانه ت هه ندیک له شوینه ونه کانیش. به لام مونس دهیگوت: دیته وه، ئه سفه ندیاری منیش دیته وه، دلم رۆشنی رۆشنه.

تا ئه وه ی که به یانیه ک کاتی خه لکی گهره ک له خه وه هه ستان، بینیان مونس له سهر

دهر که دی مالک که دی دوو ریز گلوی رهنګی، وهک دوو ریز مرواری ملوانکه یه کی قه لبی هه لواسیوه. به رده رکه دی مالک که شی ئاو پرژین کردبوو و، له ناو دهر که که دا دانیشتبوو سه یری رتیه که دی دهر کرد. ههر که س دهر ده که وت هه لده ستا، چارشپوه که دی ده ته کاند و له بری ههر چاک و خوشیه ک قاقا پیده که نی و، دهیگوت: رادوی دوتشه و ناوی برد، ئیتر دیته وه.

ئه لبه ت در اوسیکانیش گوتیان له رادوی ده گرت، بویه به ناباوه ریه وه لیتیان دهر وانی و ده یانگوت: دلئای مونس خانم؟

مونس دهیگوت: ئه وه چ قسه یه که، بؤ ئیوه گوتیان لینه بووه؟ به م گوتیان ی خوم گوتیم لیبوو.

در اوسیکان هه روا بئ باوه ر سهر یان ده له قاند و ده یانگوت: ده ی پیرۆزه. پیرۆزه مونس خانم. بلئ بزائم که ی سفره مان بؤ ده رازیتیته وه؟

مونس دیسان قاقا پیده که نی و دهیگوت: به چاوان، جاریکه با کوره که م بیته وه.

ئه وه عه بدولباقی بوو که گه رایه وه و گوتی: له ئیسته وه له و ناو دهر که بؤ دانیشتووی مونس خانم؟ به قسه ی خوت دوتشه و ناویان له رادویدا خوتندوته وه.

مونس سه یریکی رتیه که دی کرد، فی چاوی به لاچکی چارشپوه که دی سری و گوتی: بؤ ئه م دلّه ساحه ب مردووه تاقه ت ده گری؟ هه شت سال، هه شت ساله تاقانه کوره که م نه دیوه. عه بدولباقی تۆ بؤخوت ئه ولادت هه یه و له قسه ی من ده گه ی.

عه بدولباقی سهری له قاندو به ئارامی گوتی: ده زانم مونس خانم، ده زانم. به لام ئاخر ئه وان یه ک دوو رۆژ له قهره نتینه دان. تازه تا له سهر سنووره وه بیانه یینه وه زوری پیده چی، تیده گه ی؟

مونس هه روا چاو له ری گوتی: نا، تیناگه م. ئیتر له هیچ ناگه م. ئه و تیه گه یشتنی منی له گه ل خوی بردووه و، ههر ئه ویش ده توانی بوم بگه ریتیته وه.

در اوسیکان تا شه و هاتن و چوون. ههر کامه تۆزیک لای مونس دانیشتن و، مونس هه والی کچی لی پرسین. کچیکی نه جیب و میترد خوشه ویست، مال و جیازی نه ده ویست. ژن ده بوو ژنییه تی بی.

دراوسیتکان یه‌که‌یه‌که ماندوو بوون و رۆشتن و به‌یانی، که کچی عه‌بدولباقی هاته بهر په‌نجهره‌که مونس هیشتا له‌ژێر دوو ریز گلتۆیی رهنگی، له‌ناو دهرکه‌که‌دا دانیشتبوو .

به‌یانی رۆژی دواویی دراوسیتکان دهرکه‌ی مالمی مونس‌یان به‌به‌ستراوی دی. له‌به‌ر خۆیانوه ده‌یانگوت، دوتیشه‌و ئه‌و پیریتزنه له‌خۆوه تا به‌یانی له‌و ناو دهرکه‌که‌دا دانیشت. ئیستا رهنکه‌ چاوی لیکناپی و خه‌وتبی.

ئیتیر نیوه‌رۆ بوو که که‌سێک وێرای و، دهرکه‌ی مالمی مونس کوتا. مونس وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌روا له‌ پشت دهرکه‌ دانیشتی، چا و ترووکانی‌ک دهرکه‌ی کرده‌وه و، قامک له‌سه‌ر لووت گوتی: سست، کورکه‌م خه‌وتوو .

کچی عه‌بدولباقی له‌ پشت دهرکه‌ بوو. رۆومه‌تی مونس ماچباران کرد، مونس به‌ده‌م هه‌للهرزبنه‌وه گوتی: بووکه‌که‌م، بووکه‌ جواکه‌م.

ئه‌وسا هه‌ردوکیان باوه‌شیان به‌یه‌کترا کرد و، مونس له‌ باوه‌شی ته‌همینه‌دا گریا. وه‌ها به‌دل گریا که کچی عه‌بدولباقی تۆقا.

قاو بلاویۆوه، له‌م ماله‌وه بۆ ئه‌و مالم. به‌لام خه‌لک ده‌یانگوت: که‌ی هاته‌وه که‌ که‌س ئاگای لێ نه‌بوو؟

پاشان ده‌یانگوت: ده‌ی خوا شوکر، پیریتزن له‌م هه‌شت ساله‌دا که‌می مه‌ینه‌ت دیوه‌؟

ئێواره‌ بوو که‌ موباره‌ک پاکه‌تیک شیرینی کړی و چوو بۆ مالمی مونس. مونس دهرکه‌ی لێنه‌کرده‌وه و له‌پشت دهرکه‌وه گوتی: کورکه‌م خه‌وتوه، بۆ به‌یانی... به‌یانی خۆم خه‌به‌رتان ده‌که‌م.

موباره‌ک به‌ پاکه‌تی شیرینه‌وه گه‌رایه‌وه، له‌ به‌ر دووکانه‌که‌ی رهمان، به‌ دراوسیتکانی گوت: که‌س تا ئیستا نه‌یدیوه‌ میوان له‌پشت دهرکه‌ رابگر.

هه‌رکه‌س شتیکی گوت، به‌لام زۆربه‌یان بیریان له‌ حال و رۆژی پیریتزن کرده‌وه و، گوتیان: بێلن با کلۆله‌ ئاسووده‌ بێ. بۆ ئه‌م هه‌شت ساله‌ که‌می کیشاوه‌؟

ته‌نیا ژنی موباره‌ک رهنجابوو، گوتی: ئیتیر پێ ناییمه‌ مالمی مونس، ناھیلیم موباره‌کیش بچێ.

ئیتیر که‌س پیله‌ی نه‌گرت، دوو سێ رۆژ دواویی مونس دووباره‌ له‌ گه‌ره‌که‌دا دهرکه‌وته‌وه.

بۆ که‌لوپه‌ل کرین چوووه‌ دووکانه‌که‌ی رهمان. دووباره‌ به‌ر دهرکی ماله‌که‌ی یه‌ک دوو رۆژ جارێ گه‌سک لێده‌دا و، ته‌نانه‌ت کۆت و شه‌لواره‌که‌ی ئه‌سفهن‌دیاریشی برده‌ ئوتووکه‌شی. به‌ رهمانی ده‌گوت: شیرێ تازهم ده‌وی کاک رهمان، شیرێ تازه. دلێ کورکه‌م لاواز بووه‌.

محهمه‌د ئاغا ئوتووکه‌شی گه‌ره‌ک پرسیبوو: ده‌ی مونس خانم ئه‌سفهن‌دیار له‌و لایانه‌ چی ده‌گێریته‌وه‌؟

مونس چنگی کردبوو به‌ کۆته‌که‌ی ئه‌سفهن‌دیاردا که‌ له‌سه‌ر پیشخانی دووکانه‌که‌ بوو، تاوێک چاوی لیکناوو، وه‌ها که‌ خه‌ونیکێ تال بتارینی و، ئه‌وسا گوتی: چی بلێم کاک محهمه‌د؟ تو خودا ئیتیر بیرم مه‌هینه‌ره‌وه. چی بلێم؟

قسه‌کان له‌ پرانه‌وه نه‌بوون. کورکه‌ی عه‌بدولباقی که‌ دیسان هه‌موو رۆژنامه‌کانی ئه‌و رۆژانه‌ی ژێر و رۆو کردبوو، به‌خه‌لکی گه‌ره‌کی ده‌گوت: ئه‌گه‌ر ئێوه‌ دیوتانه‌ رۆژنامه، ناوی «ئه‌سفهن‌دیاری جیهان په‌نایی» بردبێ، منیش دیومه‌.

مروارید ده‌یگوت: جا پیریتزن بۆ ده‌بی درۆ بکات؟

ژنی عه‌بدولباقی ده‌یگوت: ده‌ی دایه‌گیان دیسان سه‌یریان بکه‌ره‌وه.

رۆژنامه‌کان له‌م ماله‌وه بۆ ئه‌و مالم ده‌چوون. ئیتیر هه‌موو ناوه‌کانیان له‌به‌ر بوو، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م رۆژنامه‌ گران‌بایانه‌ له‌به‌ین نه‌چن ته‌همینه‌ کاغه‌ز و مه‌قه‌بای له‌ ده‌وریان گرت و، ته‌نانه‌ت براکه‌شی بردنی بۆ وینه‌گری و چهند به‌رگ فتۆکۆپی له‌ ناوه‌کان گرت‌وه. رهمان ده‌یگوت: برازا که‌ی هاوسیی خوشکیشم وه‌ها بوو. نه‌ رادوێ ناوه‌که‌ی خوتینه‌وه و، نه‌ رۆژنامه‌کان نووسیان، به‌لام ئاخری له‌گه‌ل ئه‌وانی تر به‌ریان دا‌بوون.

ژنی عه‌بدولباقی ده‌یگوت: وه‌لا نازانم بۆ ئه‌و کورکه‌ به‌که‌س نیشان نادا.

خوجه‌سته‌ خانم ده‌یگوت: قسه‌ له‌ هاته‌وه‌یدا نییه‌، بۆ نابین ئه‌م به‌ینه‌ مونس چه‌نده‌ به‌ده‌ماخ و که‌یف خۆشه‌؟

ئه‌و رۆژه‌ که‌ مونس چوو بوو بۆ دوکانه‌که‌ی رهمان، رهمان گه‌رایه‌وه و گوتی: ماشه‌لا له‌وه‌تی کورکه‌ت گه‌راوه‌ته‌وه‌ گه‌نج بوویه‌ته‌وه‌.

مونس وه‌ک کچی چوارده‌ ساله‌ چاوی خومار کرد و، گوتی: گه‌نج؟ من گه‌نجییه‌ تیم بۆ

چیییه ؟ ئەوەندە بژیم تا ئەم کۆرە دادەمەزینم بەسمە .

ئەوسا دەستی کرد بە پرس و جوو ، ئاخری رۆژتیک سەری لە مرواریدیش دا : لەبیرتە مروارید خانم ، مەزنە پار بوو ڕەنگە پێراریش ، کە لە میوه فرۆشییەکی کاک جەمال تۆم دی . کچیکت لەگەڵ بوو ، گوتت برازای ئەحمەد ئاگایە ؟ ها ؟

مروارید لچی کوو کردەوه . دەستی نایە ژێر چەناگەیی و سەری داخست ، ئەوسا مات لە بەردی هەسارەکی ڕوانی و ، گوتی : وەلا مونس خانم... پێم گوتی برازای ئەحمەد ئاگایە ؟ مونس دایکانە دەستی خستە سەر شانی مروارید و ، گوتی : ئەری... ئەری دایکەکم . خو هۆش و هەواسی وام نەماوه ، ڕەنگە گوتییشت خوشکەزای .

مروارید دەمی کوو کردەوه و ، گوتی : وەلا ئەحمەد ئاگا هەر برازای نییە . چەند سالییکە خوشکەزاکەشیان داوه بە شوو و ، بردوویانە بوو دەماوەند .

مونس گوتی : کچیکی بالابەرزێ ڕەزا سووکە بوو .

ئەوسا دەستی برد بوو پشتی و ، گوتی : کە چارشییۆهەکی لادا ، دیم قژی تا پشتینیییەتی .

پاشان دەستی لوولە کرد و گوتی : ئەمەندەش ئەستور ! چ قژی !

مروارید گوتی : وەلا لەبیرم نییە . جا ئەگەر لە بووک دەگەڕێ ، ئەوهی زۆرە کچی چاکە .

مونس گوتی : راستە . بەلام دەمەوی ناسیاو بێ . تۆش توخودا ئەگەر کەسیکت لە شکە ، نیشانم بدە .

رەحمان گوتبووی : دوو هەنگاو هەلینیتهوه دەگەیتە مائی عەبدولباقی . بوو خۆت ماندوو دەکە ؟ هەم ناسیاوه و هەم بەچاوی خوشکایەتی جوانیشە .

مونس گوتبووی : چی بڵێم بە خودا کاک ڕەحمان ! گەنجەکان ئیستا بە هەموو شتییک ڕازی نابن .

جارجار مونسیان بە چارشییۆ ڕەشەوه دیبوو کە لە مأل دەچیتە دەر ، یان بەرەو مأل دەگەڕیتەوه . هاوسێکان دەیانگوت : پیرۆزە ئینشالا ، مونس خانم .

مونس لە وەلامی هەموویاندا چاوی دەبەست و بە هەسەرەتیکی شیرینەوه دەیگوت :

بەخودا ئیتر ماندوو بووم ، بوو خوازیینی چوون عەمری نووخی دەوی و جووتی پیتاوی ئاسنی . ئەویش بە داوای ئەم گەنجانە !

ئێستا ئیتر هەموو قسەکان لە دەوری خوازیینی چوونی مونس دەخولانەوه .

ژنی موبارەک دەیگوت : وەلا چەندجار بە خوشمی گوتوو . بەلام خو بوو خۆتان دەزانن ئەم کارانە قسەیان لێدەبیتهوه . موبارەک دەلی ئیمە کارمان نەبی چاکترە . چاک بی دەلین خو مان کردمان ، خراپ بی دیزە و گۆزە بەسەر ئیمەدا دەشکی . جاریکە خو تاقە وشەیک لە کۆرەکی نادۆ . ئاخر خانم گیان بلی بزنام کۆرەکت چ کارەیه ؟ چەندە پەیدا دەکا ؟ تەنانت نیشانیتمان نادا .

لە قسەیی ژن خواستنی ئەسفەندیاردا تەنیا جاریک کچی عەبدولباقی سەری بەرز کردەوه و ، گوتی : بەلام من دیومە سولتان خانم . ماشەلا قەد و بالا !

مروارید گوتبووی : توخودا توو دیوتە ؟ ئەی بوو بەکەس نالیتی ؟ بلی بزنام داوی ئەم هەموو سالا چۆنی لی هاتوو ؟

تەهمینه گوتبووی : تەنیا جاریک دیومە . چ قەلافەتییک ، زۆرابی پالەوان ، بەلام نەمتوانی سەیری کەم . چاوهکانی... چاوهکانی وەها دەبریسکانەوه... تازە...

ژنی عەبدولباقی دەستی نابوو پشتی ، نوچرقیکی لە کچەکی گرتبوو ، تەهمینه قسەکی خواردبوو .

تەهمینه جاریکی تریش شتیکی گوت ، شتیکی گوت کە ئاخری عەبدولباقی توورەکرد . ئەویش ئەوجارە کە مروارید گوتبووی : نەرتسیاوه و نەپتسیاوه ، هەموو رۆژی دەچی بوو خوازیینی .

تەهمینه کە لەپال دایکیدا ڕاوەستابوو ، زەمبیلی باینجانەکی بوو مألەوه دەبردەوه ، گوتبووی : هەم ڕتسیاوه و هەم پتسیاوه . تەنانت سپاردووێه کۆت و شەلۆاری زاوایە تیشی بوو بدروون .

ژنی عەبدولباقی بە بی باوەڕییەوه لە کچەیی ڕوانیبوو . بە توورەییەوه زەمبیلەکی لی وەرگرتبوو ، هەردوو بەرەو مأل بووبوونەوه ، شەو عەبدولباقی لە هەموویان توورە بوو . دیار بوو کچە جاروبار بی ئەوهی کەس بزانی سەر لە مائی مونس دەدا ، عەبدولباقی دەیگوت :

چۆن دەبێ کچ ئەملاوئەولا، سەر بەمالێکدا بکا که پیاوی عازەبی لێیه؟

ئەوسا ئەمری کرد، تەهمینه ئیتر لە مال ئەچیتە دەر.

حەسەن ئاغا، خەیاڵی سەر چواررێپیانە که گوتبووی: ئیستا که ئێوە دەلیین، منیش دەلییم. بە گیانی سێ منداڵەکم پیتان وانهبێ بۆ چوار قران حەقدەستی ئەو جلانەیه! لەو زیاتر خەمی ئەو ژنەمه، دوو مانگە جلەکانی ئەسفەندیار ئامادەیه کهچی نایەت بیانیات!

موبارەک گوتبووی: کەواتە تۆ ئەسفەندیارت دیوه؟

حەسەن ئاغا گوتبووی: نەوێلا خۆیم نەدیوه، واتە مونس خانم هەر ئەو هەولانە قاتییک و، دەسمالێ نوقلی هێنا بۆ دوکان و گوتی: «حەسەن ئاغا دەمت شیرین که. کۆت و شەلۆاری زاواپەتی ئەسفەندیارم هێناوه.» هەر ئەو کاتە لەبەر چاوی خودی پیرێژنەکه دا مەقەستم لێدا، مونس دەیوبست دەستم ماچ کا، وەک منداڵ قووڕه قووڕ دەگریا. دەردی سەرتان نەدەم، ئەسفەندیار نەهات جلەکانی پێ بگرم، مونسیش هەر ئەمڕۆ بە بیانی دەکرد. دەیگوت کۆرەکم بەیانی زوو دەرواته دەر، شەو دەگەرێتەوه، دەمگوت دەی مونس خانم، جومعانه... جومعهیهک دوکان دکه مەوه، بلتی بێ. هەر نەهات. تا ئەوێ که مونس دەستییک کۆت و شەلۆاری هێنا و، منیش لەبەر ئەوانەوه درووم.

جاریکیان تەنانەت پەحمان گوتبووی: ئەو دەمانە قسەیه کیشی لێکراوو. لەو ناچێ ئەسفەندیاریش بۆ تەهمینه بێ مەیل بێ، مونس بە شلەژاوییهوه گوتبووی: قسە ی چی؟

پاشان دەستی بردبوو کویتیک لە نان قەندی دوکانەکه ی پەحیمی لێ کردبووه و، گوتبووی: بەم بەرەکه تە من تەهمینه م وەک ئەولادی خۆم خۆش دەوێ، ئەو دەمانەش هیج قسەیهک لە ئارادا نەبوو. کاتییک ئەسفەندیار چوو بۆ بەرهی شەڕ، تەهمینه بستییک منداڵ بوو.

چەند مانگێ رابورد که عەبدولباقی رۆژتیک لە ریزی نانەواخانە بە مونسێ گوت: ئەو کۆرە لە مالهوه دلی سەرنەهات؟ لەو زیندانە هاتە دەر و، تووشی زیندانێکی تر بوو؟

مونس گوتی: هەمیشەش لە مال نییه. هەندێ جار هاوڕێکانی دێن لە دووی و دەیهیه نە دەر.

راستی دەگوت، ئیوارە ی جومعه ی پێشوو، یان جومعه ی پێشووتری، یان رەنگە... کچی عەبدولباقی بە دەنگی ئوتومبیل هاتبووه بەر پەنجەرەکه، ئوتومبیلیک لەبەر مالی مونسەوه رێ کەوتبوو، هەر ئەو کاتەش رەنگە دەرکە ی مالی مونس لێکدراوو.

عەبدولباقی گوتبووی: من لە گەڵ فیتەره که ی سەر مەیدانە که قسەم کردوو. ئەسفەندیاریشی، بلتی و نەلێتی، دەناسی.

ئەمەش دوا ی ئەوه بوو که مونس گوتبووی: کۆرەکم نە باوکی هەیه و نە برا. خۆتان لە حەقیدا برابەتی بکەن و کاریکی بۆ بدۆزنەوه.

هاوسییکان گوتبوویان: بەسەر چاو مونس خانم، بەسەر چاو.

مێردەکه ی خوجهسته خانم گوتبووی: بانکەکه ی ئیمەش نیگابان وەرده گری، نیگابانی خۆتێندەوار. موچه کهشی خراپ نییه، بە تەمام ئەسفەندیار دامەزرتیم.

مونس گوتبووی: کۆرەکم نۆ سال دەرسی خۆتێندوو بێ بە دەرکەوان؟

مێردەکه ی خوجهسته خانم گوتبووی: دەرکەوان نا؛ مونس خانم. دەرکەوان نا؛ نیگابان! نیگابانەکان زۆریش وەزعیان باشه، ئەوان ئیزنیان لەسەر نەبێ ناھیلن سەرۆکی بانکیش بچیتە ژوور.

هەر پیاوێکان کاریان دیبۆوه و، هەر مونس منگەمنگی کردبوو. تا لە ئەنجامدا موبارەک هەلێدابوو و، گوتبووی: سەرۆک وەزیری چۆنە مونس خانم؟

مونس لێی هاتبووه پێش، چاوی لێ بز کردبووه و، بەرامبەری گوتبووی: هیچی لە کەس که مەر نییه، لە کەس. کۆری منە، مونس!

موبارەک ترسابوو. هەموو دەیانگوت، ئەم دەنگە لە کوێی پیرێژنەوه هاتۆتە دەر!

تەهمینه هاتبووه پێش و مونس، کە مات بوو دەلەرز، بۆ مالهوه بردبووه.

مروارید پرسیبوو: لە مالهوه ی چ خەبەر بوو؟ هیچت نەدی؟

تەهمینه بێدەنگ ببوو.

مروارید دیسان گوتبووی: هیچت چنگ نەکەوت، ها؟

تەهمینه گوتبووی: با، جگەرە و تەپڵەک لە سەر تاقچەکه بوو.

مروارید گوتیبووی: خۆ ئەسفەندیار جگەرەکیش نەبوو.

تەھمینه سەری لەقاندبوو گوتیبووی: چووزانی، لە ئۆردوگا فێرە جگەرە بوو.

مروارید گوتیبووی: چی دیکە؟

تەھمینه گوتیبووی: لە پەر لەسەر پلیکانەکان دەنگی پێ ھات. دەتگوت خەریکە دادەگەڕێ. چارشیوەکەم بەسەرم دادا و، ھاتمە دەر.

مروارید گوتیبووی: کەواتە نەتدی!

تەھمینه گوتیبووی: با، لەبەر دەرکەى مائەکەدا ئاورپیکم دایەو. سێبەرەکەیم دی کە چووە ژوورەکەى مونس.

مروارید گوتیبووی: مونس چی دەگوت؟

تەھمینه گوتیبووی: کە مونس گەیانە ژوورەکەى، لە ھۆش خۆى چو، دەتگوت کێوى ھەلکەندوو. ھەر بەمنیشى دەگوت، «بۆ، زوو بۆ. تا ئەسفەندیار نەھاتۆتەو بۆ.» ئەو کاتە بوو کە دیم دیسان چەندە پیر و کەنەفت بۆتەو.

تەھمینه راستى دەگوت، مونس دیسان وەک جاران ماندوو و کەنەفت دیار بوو. زۆر کەمتر لە جاران لەگەڵ خەلکى گەرەک ھەلیدەکرد، لەو دەچوو پیرتریش بووبى. دیسان ھەمان چرچ و لۆجى روومەت و، شەلەشەلى پێى.

کچی عەبدولباقى گوتیبووی: دایکە مونس بۆ دیسان ئاوا لە دڵ و دەماخ کەوتوو؟ ئەم ھەفتە پێکەو دەچینە ھەمام، دەمەوێ خۆم قژت بو لە خەنە بگرم.

مونس گوتیبووی: خەنەم بۆچییە؟ ئینشالا لە گەل مردوو شۆر دەچمە ھەمام. ئەگەر خودا بێھەوێ.

تەھمینه گوتیبووی: واز لەم قسانە بێنە دایکە مونس. تا ئەسفەندیار دەبێتە زاوا خۆت گەنج و سەرحال بێتیتەو.

مونس سەیری خۆلەکەى کردبوو، بەرلەوێ چاوى بێتە کوڵ، گوتیبووی: بلیتى من ئەو پۆژە بێنم؟

کچی عەبدولباقى گوتیبووی: بۆ نا، بۆ نا، دایکە مونس!

مونس گوتیبووی: خودا لە دەمت بێستى، کچم.

مونس و تەھمینه پێکەو چوون بۆ ھەمام. بەلام مونس نەبەیتشت تەھمینه سەری بۆ لە خەنە بگرت. تەنیا لە ھەمامەکەدا لە پەر گوتیبووی: ئا لاوەکە بزائم!

تەھمینه لای کردبۆو. مونس قژسەرى مشت کردبوو و گوتیبووی: ئیتر کورتیان نەکەیتەو. تۆزیک پۆنى ماریشیان لى بدە. با بگاتە پشتیت.

تەھمینه چاوى بەستبوو و، ورد و ئارام لەبەر خۆیەو گوتیبووی: بەچاوان مونس خانم، بەچاوان.

خەلکى گەرەک وازیان نەدەھێنا. زۆریان بۆ پیرێژن ھێنابوو. نەدەبوو بێبین و ھەوالى ئەسفەندیارى لى نەپرسن. یان لانی کەم نەلین «دویشەو گوتى لە پادوێ نەگرت مونس خانم؟ بەتەمان پێشە بە ئازادەکان بدن.» مونس گوتیبووی: پێشە لە سەریان کورتى. پێشەمان بۆ چییە؟

بەلام مروارید گوتیبووی: ئاخى ئەم زاوا زێرینەت نیشان ئیمە نەدا!

گوتى مروارید پیرێژنى ترساندبوو. گوتیبووی: چیتان لە گیانى من دەوێ؟ چەند مانگە زۆرتان بۆ ھێناوین، خودا بکا من و ئەسفەندیار بمرین با گەرەکیک لە دەستمان بەھەستەو.

لەوھەتى ئەم گەرەکە بوو پیرێژن ئازارى بە میروولەش نەگەیبوو. ژنى عەبدولباقى گوتیبووی: گوێ مەدەرئ مونس خانم، قسەى گەنجەکان لە دڵ مەگرە، مروارید مەبەستى خراپى نەبوو.

مونس گوتیبووی: خۆ ھەر ئەم نییە. ھێچتان وازمان لى ناھێتن، ھێچتان.

ئیتەر کەس لە ئەسفەندیارى نەپرسى، مونسیش بەکەمى دەرەکەوت. بەکەمى بۆشت کپین دەھاتە دەر و، ئەگەریش دەھات، دوانیوەروان دەھات کە کۆلان چۆل بوو. لە پال دیوارەکەو پەت دەبوو، سووکتر دەپۆشت و مروارید دەیدی شەلینی پێى پیرێژن زیاتر بوو. وەھا کە بەزۆر خۆى بەرەو دوکانەکەى رەحمان رادەکێشى.

رەحمان دەیگوت: ئیتەر ھێچ نالێ. دەستیشى دەلەرزى. دویتى بۆ خۆم تا بەردەرکەى مائەو زەمبیلەکەم بۆ ھەلگرت.

ئىتر كەس پىرىژنى نەدى، ژنى عەبدولباقى نىگەرانى حالى مونس چو بۆدوكانى رەحمان، رەحمان گوتى : وەلا حەفتە يەك دەبى نەھاتۆتە ئەم دوكانە. ئاخىر جار كە ھات گوتى ئەسفەندىار چۆتە سەر كار. گوتى بەيانىيان زۆر زوو دەپوا و، شەویش درەنگ دەگەرپتەو. تەنەت ھەمدىسان گوتىيەو زۆر حەز دەكا بەر لەمردنى ئەو كورپەى داڭەزرىنى.

ژنى عەبدولباقى سەرى ئوتووكەشىيەكەى محەمەد ئاغاشى دا. محەمەد ئاغا گوتى: دەمىكە بۆ ئىرە نەھاتو. كۆت و شەلوارى پاك و خاوينى بۆ دەھىنام كە ئوتووى بكمە. منىش دواجار لىم وەرەگرت.

ژنى عەبدولباقى ناچار چو ھە بەر دەرەكەى مالى مونس، سەرەتا زەنگى لىدا، چەند جار. پاشان بەمست دەرەكەى كوتا. خەرىك بوو دەكەوت كە پىرىژن دەرەكەى كەردەو. ژنى عەبدولباقى گوتى: نىو ھىانت كەردىن مونس خانم، ئاخىر تۆ لە كوتى؟ بۆ دوورىمان لى دەكەى؟ تۆ حەقت بەسەر ھەموومانەو. يە.

مونس پالى بە دەرەكەو. گوتى: حالىم باش نىيە، جىھان خانم. ھەموو گىانم ئىشى، ئەم دلە بەزىاد نەبوو. شەم...

ژنى عەبدولباقى گوتى: ئاخىر دوكتورى، دەوايى، شتى، ئەگەر لەم مالىدا بشمى كەس نىيە قومى ئا و بە دەمتەو بكات.

مونس تەكانىكى لە خۆى دا، پشتى كۆم بۆو ھى پرېك راست كەردەو، خوتنىكى گەرم زايە دەمارەكانى و، گوتى: كەس نىيە؟ كورم ھەيە بالاي عەرەپ، ناھىلى لە جىتى خۆم بىزووم، پارووم بە دەمەو دەكا. پەرزىنتان لى قايم بى كۆلم دەكا و، دەمباتە مەبال. ئەو چ قسەيەكە دەيكەى جىھان خانم؟

ژنى عەبدولباقى گوتى: ئەو راستە، بەلام ھەرچى نەبى ئەو پىاو، بەيانى دەپوا و شەو دپتەو.

مونس گوتى: حەفتە يەكە كورەكەم نەچۆتە سەر كارەكەى. لە مالىو، لەبەر من ماوئەو.

ژنى عەبدولباقى گوتى: باشە زۆر كار لە دەست پىاو نايەت. بىلە با من بىمە ژوور لانىكەم پىالۆكەيەك چىشت بۆ لى بىم.

مونس بەدەست بەرى دەرەكەى لىگرت: نا، نا، جىھان خانم، رازى بە زەحمەتى تۆنم، ئەسفەندىار ھەموو كارتىكى لى دەوئىتەو.

ژنى عەبدولباقى چاوى بەرەو پەنجەرەكانى ئەوپەرى حەسارەكە تەنگ كەردەو و، پىتى وابو سىبەرىك لە بەرامبەر پەنجەرەكە تىپەرى.

پىرىژن لەبەر دەچۆو ئەگەر ئامىنە نەيگوتايە كە ھىشتا جاروبار دەرەكەى دەبىستى كە دەكۆكى، يان ئەسفەندىار بانگ دەكات. بانگ كەردەكەى ناپىتە دووان، كورەكەى لە ھەر كوتى بى دەستبەجى خۆى دەگەيەنپتى.

تا ئەو ھى ئىوارەيەك ئامىنە دەرەكەى مالى عەبدولباقى كوتا و، گوتى: لە بەيانىيەو تە ئىستا بۆنىك لە حەسارەكە پىچراو، دەلىتى لە مالى مونسو. يە.

ژنى عەبدولباقى گوتى: چ بۆنىك خوشكى؟

ئامىنە گوتى: چى بلىم بەخودا، بۆنى پىس، بۆگەن، ھەرچىشى پىدەجى زىاتر دەبى.

ژنى عەبدولباقى گوتى: دەى بۆ سەرىكت لىنەدا؟

ئامىنە گوتى: ئىمرو تا ئىستا دووجار دەرەكەيم كوتاو، نايكاتەو.

ژنى عەبدولباقى رۆشتە بەردەرەكەى مالى مونس، لە پىشدا لە درزى دەرەكەو بۆنى كەرد. تەنەت گوتى، خىالاتى بووى و، دىسان دەرەكەى كوتايەو. مروارېد گەشىت و، گوتى: وەلا چەند رۆزىشە شەوان چا ھەلناكات.

كچى عەبدولباقى گوتى: نەكا بەلایەكى بەسەر ھاتى!

پىاوەكان ئاگادار كران.

بوو بە ژاوەژا، ھەرەكەس شتىكى دەگوت، پەيزەيان ھىنا. كورپى عەبدولباقى چو ھە سەر دىوارەكەو و، گوتى: لە حەسار ھىچ خەبەرېك نىيە، بەلام بەراست منىش بۆن دەكەم.

پەيزەكەيان ھەلدا. كورپى عەبدولباقى پەيزەى وەرگرت و، لەوبەر دىوارەكە داينا. ژنى عەبدولباقى گوتى: دايە گيان لە پىشدا ھەرا لە مونس خانم بكة، نەكا لە پرېچىتە خوار و ژنە بتوقى و بىوورپتەو.

كورپى عەبدولباقى يەك دوو جار ھەراى لە مونس كەرد، پاشان بە پەيزەكەدا داگەرا و،

تۆزىك دواتر دەرکەى مائەكەى له هاوسىكان كردهوه.

له ژوورى ئەوپەرى حەسار، لەبەر رۆشنایی چرايەك كه به گران كليلەكەيان دىيۆوه، مونسىيان دى كه لەسەر زهوى له پال جى و بانىك به مەلافەى پاك و دەست بۆ نەبراوهوه دانىشتبوو، هەنيەى به دۆشهكەكەيهوه نووساندبوو. لەسەر جى و بانەكە كراسىكى ئوتووكرائو، دەرپىتيەك و، ژىركراسىكى خاوتىن، بەسەليقە له پال يەكدا داندرايوون. سەرى مونسىيان كه له سەر دۆشهكەكە هەلگرت، دىيان پەلە خويىتيك بەقەدەر بەره دەستىك مەلافە سپىيەكەى سوور كردووه.

عەبدولباقى چوو به تەلەفونەكەى ئوتووكةشى تەرم كيشەكەى بەهەشتى زەهرا ئاگادار بكات. ژنەكان چوون تا سەر له مەنجهلە چىشتهكان بدەن. پىاوهكان لەبەر دەرکەى مالى مونس جگەرەيان دەكىشا و، تەهمينه بەتاقى تەنيا لەبەر پەنجەرەكەدا راوهستابوو و، فرمىسكى دەپشت.

تەفرىقى خاك

ئەبووتوراب خوسرموى

مامۆستا هەموو رۆژتيك هەوالتي نەبوونی شتيك راڤەگەيەنتى. هەميشە دەيهوى بزاني دواى ئەوهى هەندىك شت ونبوون، چ شتيك دەمىنەوه. دەستىك بۆ چاويلكەكەى سەر لوتيهوه دەبا و دەپرسى: ئىستا چەند دانە؟ من شتيك دەلیم و له پەنجەرەكەوه له ريزى داربەرپووهكان دەروانم، كه هاوتەريبي ديوارى قوتابخانە بەرهو ئاسمان هەلچوون. مامۆستا هەروا پرسىيارە بىپراپانەوهكانى دەكا. دەپرسى: ئىستا بەقەدەر ژمارەى قامكەكان بنیادەم، بەروو و، چۆلەكە و ئەسپم نیشان بدە كه لهوى، له حەسار يان له ئاسمان يان له پشت ديوارەكەوه دەيانبىنى و، من ئەوهى دەيبىنم نيشانى دەدەم. بە بوون و نەبوونی ئەو شتانەيه كه من دەبى رى و پرەسمى حساب كردن فير بيم. مامۆستا دەلتى: تۆ خاوهنى كۆشكى ميهروى، دەبى حسابى سيايى سامانى كۆشكت له دەستابى، بەلام من له شويىتيك له مابەينى بوون و نەبوونەكاندا سەرسوورمىوم. رەنگە چونكا ئەوهندە بچووك دەبم كه پىم ناگاتە زهوى. مامۆستا دەلتى: پروانە كەس كالاوى لەسەردا نىيە، مەزەرى كچە مامم بەدەسته بچووكەكانى كالاوه سوورەكەى سەرم هەلدەگرى و پىدەكەنتى. من ئەم پىكەنینه دەناسم، هەميشە وەك گول سوورە، بەتايبەت ئەو كاتەى بەسەر لىوى مەزەرەوه بى كه ژنىكى بالغ دەبى. من ئەگەر فيرى حساب كردن بيم، ئەوسايە كه سەرسوورمىنى مابەينى بوون و نەبوونی شتەكان دەست پىدەكا. باوكم هەموو جارتيك دەلتى ئىمرۆ دەبى سەر له فالانە گارپان بدەى، هۆشت ببى رەعيەتەكان فريوت نەدەن و من دەبى حسابى دارتيكى براو و بەرخۆلەيهكى ونبوشم له دەستابى، باوكم دەلتى دەبى كەسيكى وەك من

دەرزىلەيەكى كۆشك لە خەرمانيكى سووتاودا بدۆزىتەو. شوتىن پىتى رەعيەتتىكى ھەللاتوو لەسەر ئاويش ھەلبەگىرى، دەبىي حسابى مردن و لەدايك بوونى رەعيەت و ميگەلەكانيشى بىي و ھەرگىزىش دەركاھوئى كى لەسەر ھەقە. باوكم يان رەعيەتەكان كە لە حاستمدا بەچۆكدا دين و دەيانەوئى قاچم ماچ بکەن؟ سوئند دەخۆن كە تەنانەت دەنكە ھەرزىكىشىان لە سامانى كۆشك نەدزیو. نەكا بە باوكم بلتیم بەرخۆلەيك لە لەوەرگە ماوئەتو و، من ھەرگىز بە باوكم نالتیم ئەوان شتيكيان كەمە. من تەنيا سيایى دەگرم و سيایىيەكان بى ئەژمارن. سيایى دارەكان، سيایى قەلەرەشەكان، سيایى قووھەكان، سوئسكەكان، سيایى بەرخۆلە و ميگەل و سيایى ژنە ئاوسەكان. كۆزپەي رەعيەتتىك كە دیتە دنيا، رەنگە ھەروا خوئناوى پەرۆيەكى تىوہ بپيچرى و بفرۆشرى. ھەقەن دەلین نەماو و، تەنانەت ناوئيشانى گۆرپكى بچووكيش دەدەن و من دەبىي شوتىنى كۆزپە مردووھەكا تا گۆرپكى بچووك ھەلبەگرم، ئەگەرچى ھەرگىز ناتوانم گۆرپى كۆزپەيك كە مردووھە يان نەمردووھە ھەلبەدەمەو. ناكرى سيایىيەكان بى كەسر بنوسرىن. جارجارە كە ھەتاو لە ئاوابوون دەبى و گاگەل، بۆفونە، لە دەشتەوئى دى. ناكرى ھەقەن لە ئاوابوونى ھەتاو نەروانم، ھەرۆيە بەرخۆلەيك لە تاريك و پروونى ئىتوارەدا ناچیتە ناو سيایىيەكەو و، باوكم زرينگەي زەنگۆلەي ئەو بەرخە ونبوو لەناو سيایىيە دەنگى زەنگۆلەكاندا نايستى. رەنگە قەلەرەشپىك لەناو دەستەي قەلەرەشە شۆفارەكاندا ھەوالتى ونبوونى ئەو بەرخەي بۆ دەبا، ھەوالتى تريشى پيئەدەگا. ھەوالتى وەك شىنى ژنان و لەردى شانى رەعيەتەكان، ئەو دەمەي كە تەوبلتيان لە عەرز دەسوون كە گوايە تاوانيان نەبوو. ئەمە ئەو شتانەن راستى سيایىيەكان بەتال دەكەنەو. بۆئەمانەيە كە باوكم دەنەپىنئى و چەكمەكانى بەزەويدا دەكوئى: دەزانم ھەر كە سەرم نايەو كۆشكت بەبا داو. لەبەر ئەم پرووداوانەيە كە (تەنخوا)ى كۆشكەكە دەدزم و ھەلدیم. گرنك نابى بۆ كوئى ھەلدیم.

ئەوسا باوكم ھەمدىس چاوەرپىي گەرانەوئەم دەبى و، من نامەوئى ھەرگىز بگەرپىمەو. باوكم پەيامنپىرەكانى دەنپىرى و، من لە ھەر شەكل و قەلەفەتتىكدا بن دەياناسمەو. ھەمويان دەلین باوكت راپسپاردووھە لە تاوانەكانت خۆش بووم، ئەوئى لە كۆشكت دزیوھە لە شىرى بەرى داكت پيئەت ھەلالتريئى. بگەرپىو ئەگەر نەگەرپىتەوھە رەعيەتەكان وەك كۆللە دەكەونە جووينى سامانى كۆشك و ھيچت بۆ ناھيلنەو. كەواتە ئەگەر بەپيئى خۆت بەرەو كۆشك نەبىتەو، بە نۆكەران دەسپيئرم لە ھەر كوئى بى بتگرن و وەك يەخسىر بۆ ئىرەت بىنن. باوكم تەنانەت تپەدەگا كە من لە كلاو و خەلق و پيلاوى ھەوالتيەرەكانيش

بىزارم. ھەوالتيەرەكانى وەخت و ناوخت وەك گياكەلە لەبەر پىم دەپوئىن و بە ھەمان زاراوئى كۆشكى پيئەدەلین: باوكت دوئەي گەياندى و گوتى ئەگەر نەيەيتەو بەرد بەسەر بەردەوھە بەند نابى. بە پەلە بگەرپىو و دەست بە چاكسازى كاروبارەكان بكە. كات و شوتىنى ھاتنى ھەوالتيەرەكانى ديار نيئە. جارى وايە لەبەر روشنايى چرای كۆلان رادەوستن و جارى واشە لە تاريكى ژوورەكەدا كيشك دەگرن. ديار نابى كە چۆن وەك سىپەر بەشپوئەيك خۆ بەژوورەكەمدا دەكەن كە ھيچ كەس، تەنانەت دراوسىكانيش نايانبينن. ھەركە بە پليكانەكاندا ھەلدەگەرپىم و دەمەوئى كليلى ژوورەكە لە گىرفانم دەريئىم ھەست بە بۆگەنى توتتەكەيان دەكەم. ئەو بپىرە كە ئەوان بە كلاوى مەسخەرە و شى و پيلاوى چەرمەوھە ھاتوون تا بىدوئىن و وادار بەگەرپانەوئەم بكەن، توورەم دەكا. ھەركە دەيانبينم لە ژوورەكەمدا دانىشتوون و لەو تاريكىەدا قەننە دەكيشن توورە دەم. لەبەر ئەوئەيە بەسەرياندا دەنەپىم و دەريان دەكەم. دواتر ھەقەن باوكم كەسانىكى تايبەت بەكرى دەگرى. كەسانىك كە جلى جوان لەبەر بكەن و بۆنى خۆش لەخۆ بدەن. كەسانىك كە بۆنباخى گرانبايان بىي و بريقەي پيلاوھەكانيان ئاوى چاوم ببا. ئەوان بەو شان و شكۆھەو دەبنە نۆكەرى باوكە ديتاھتەكەي من، تا بپن بىدوئىن و بگەرپىنەوھە و، من ئەو سيایىيە بىي برانەوانە بنوسم. فەرقى چپىيە، فەرقى چى دەبى ھەوالتيەرەكانى باوكم كى بن. رەنگە تەنيا فەرقيان ئەو بىي كە من گوئى لە قسەكانيان بگرم و ئەوانيش لە ھەندىك شتى وەك ئۆبائى باوك لە ئەستۆي مندال و، سزاي ئەم دنيا و ئەو دنيا لە تۆلەي بىي ئەمرى كردنى كۆر بۆ باوكى دەدوئىن و، لە ئەنجامدا ئامۆڭگارى ئەوئەم دەكەن كە ئەركى سەرشافە بگەرپىمەو بۆ كۆشك، دەست بە چاكسازى كاروبارەكان بكەم و، منيش ھەقەن شتىك دەلیم كە پيشتر گوتوومە و، راپدەگەيەنم كە من ئيتىر كۆرپى ئەو كارانە نيم و، ھەرگىزىش ناگەرپىمەو.

نەگەرپانەوئەم ھەقەن بۆئەوھە دەبى كە سەريەست بىم، تا مەسەلەن سوار شاسى جپىيە لەندوپىرىك بىم و سەفەر بكەم. سەفەرى دوور نا، سەفەر بۆ ھەندىك شوتىنى نزيكى وەك «سپوئەند» يان «روونيز». كەسى وەك من سەفەرى دوورى پيئەكرى. ھەركە چەند رۆژ لە ژوورەكەم دابىرپىم ھەست بە ماندووبى دەكەم و باوكيشم ھەقەن بە عادەتەكانم دەزانى و، پياوھەكانى شوتىن پىم ھەلدەگرن. ئەوئى كە من بۆ شوتىنپىكى وەك «روونيز» بچم، دەلیم «روونيز» چونكا دوور نيئە و ناشى لە سى چوار سەعات زياترم پىي بچى، دوو سى جگەرە بكيشم دەيگەمى، تەنانەت ئەگەر ھەوا بە پەلە تاريكىش بىي. «روونيز»

ناوچه‌یه‌کی کویتستانیه و زۆر زوو شه و دادی و هیچ نابیندری.

رینگه‌که‌ی گله، به‌لام به دلنیا‌یه‌وه خه‌ریکن چاکی ده‌کن، ئەمەش له زیره‌کیه‌کانی باو‌کم ده‌بێ. کرێکاره‌کانی رینگاوبان لی‌ره و له‌وێی رینگه‌که ناگریان کردۆته‌وه، بۆیه نا‌کرێ به‌گورجی لی‌خو‌رم. که له ویستگه‌ی به‌رووه‌وه تی‌په‌رم، به‌لی‌ژی رینگه‌که‌دا شو‌ر ده‌به‌وه. ره‌شایی یه‌که‌ده‌ستی دار به‌رووه‌کان له‌ملاولای رینگه‌که‌وه دیاره. هیلێ سپی روونا‌کایی ئاسۆ ئەوان له‌ ئاسمان جیا ده‌کاته‌وه. بیر له‌ باو‌کم ده‌که‌مه‌وه که هه‌میشه‌ چاوه‌روانه، ته‌نانه‌ت ئیستاش که من له‌ دایک نه‌بووم. حه‌مه‌ن ده‌زانێ من جه‌ربه‌زه و سه‌ره‌رۆم. ته‌نانه‌ت ئیستاش که نوتفه‌م نه‌گورواوه، باو‌کم چاوه‌روانیم ده‌کا و من خۆ هه‌رگیز پێم نه‌ناوه‌ته‌ کۆشکه‌وه. رۆژیک باو‌کم به‌سواری ئەسپه‌که‌ی له‌ کێوه‌وه ده‌هات، له‌ شو‌نیتی‌کی روونا‌که‌وه، مه‌سه‌له‌ن به‌ هیلێکی سپی بزنه‌ ریتی داوینێ کێوه‌که‌دا داده‌گه‌را، که گه‌یشه‌ که‌هه‌ررستانه‌که‌ی^(۱) پشت ده‌روازه‌ی کۆشکه‌که‌ منی بینی، که شو‌وله‌پیاو‌یک بووم. نه‌یناسیمه‌وه. نه‌ده‌بوو به‌ناسیته‌وه، خۆ من هه‌رگیز له‌ دایک نه‌بووم. شو‌ولکه‌پیاو هاواری کرد و گوتی: هۆی خان! گوتم لی‌ بگه‌ره، من کو‌ری تۆم، به‌لام ئیستا هه‌زار هه‌زار فرسه‌خ له‌تۆ دوورم. که‌چی تۆ لی‌ره، له‌م کۆشکه‌ ته‌ریکه، چاوه‌روانی. باو‌کم لی‌ی پرسیم: تۆ کبیت؟ گوتم: غه‌ربه‌ نه‌یم، کو‌ری خۆتم. باو‌ک سه‌ری خسته‌ سه‌ر زینی ئەسپه‌که‌ی و هۆر‌هۆر گه‌ریا و گوتی من له‌ چاوه‌روانی تۆدا خه‌ریکه‌ پیر ده‌بم و تۆ له‌دایک نابێ. شو‌ولکه‌پیاو گوتی له‌شی من ئیستا له‌ سببه‌ره و نابێ ئەسیری خا‌ک ببێ. باو‌کم گوتی تۆ ئەسیری خا‌ک نابێ و، ئەوسا گوتی ئەگه‌ر له‌دایک نه‌بم به‌هه‌والنیه‌ره‌کانی ده‌لی‌ رازیم بکه‌ن بگه‌رپه‌مه‌وه بۆ کۆشک. ئەلی‌ ئەگه‌ر نه‌یه‌یت کۆشک به‌با ده‌چی و ره‌عیه‌ته‌کان وه‌ک کولله‌ هه‌موو سامانه‌که‌ی ده‌جوان، من ده‌ره‌قه‌تی کاروباره‌کان نایه‌م و تۆ ده‌بێ بکیت و ده‌ست به‌ چاکسازی کاروباره‌کان بکه‌ی. شو‌ولکه‌پیاویش گوتی ئەمەش له‌وقسه‌ سه‌یرانه‌یه. من ئەگه‌ر بێم ئەسیری خا‌ک ده‌بم و له‌ شو‌نیتیک له‌ مابه‌ینی که‌هه‌ر و به‌رووه‌کان له‌به‌ر نیگای هه‌لاتم. له‌ لابه‌لای به‌رووه‌کان و که‌هه‌ره‌کانه‌وه تی‌ده‌په‌ریم تا گه‌یشه‌مه «گران». گران قه‌ره‌چیکێ جوانه‌ که ره‌عیه‌ته‌ عازبه‌کانی ئەو که‌هه‌ررستانه‌ ئارام ده‌کاته‌وه. هه‌ر رۆژه و به‌ره‌و لایه‌ک ده‌چی و به‌تایبه‌ت له‌ کاتی خه‌رماندا، له‌ گه‌رانیک ده‌مینیته‌وه. ره‌عیه‌ته‌کان که‌پر سازه‌که‌ن و ئەو له‌وێ ده‌مینیته‌وه. هه‌موو رۆژیک له‌ خۆرکه‌وتنی به‌یانیه‌وه تا ئیواره‌ به‌کاروباری ره‌عیه‌ته‌کاندا راده‌گا، که‌یفیان خۆش ده‌کا، سه‌مایان بۆ ده‌کا و، ره‌عیه‌ته‌کانیش باخه‌ گه‌می بۆ ده‌بن تا بۆخوی خه‌رمانیکی بچووک به‌ریا بکات.

گران له‌ که‌هه‌ره‌کان شو‌وله‌پیاوی دی. پیتی وابوو منیش ره‌عیه‌تیکی عازبه‌م و خه‌ریکم لی‌یده‌گه‌رپم. گوتی هۆی کو‌ره‌که ئەوه له‌ چی ده‌گه‌رپتی. گوتم من ئیستا ته‌نانه‌ت کۆرپه‌ی ناو ره‌حمیتیکش نیم، چ بگاته ئەوه‌ی ره‌عیه‌تیکی بالغ بم. من سببه‌ری پیاو‌یکی له‌دایک نه‌بووم که له‌م خا‌که‌دا ده‌خولیمه‌وه، به‌لام ده‌بێ بیه‌م کو‌ری ماه‌ خان.

زۆرجار گوتم له‌ ده‌نگی ماه‌ خانه‌ که ده‌گری و ده‌لی‌؛ زووکه‌ وه‌ره. من هاتومه‌ته‌ سه‌ر رینگه‌که‌ی بزانه‌م چۆن بنیاده‌میکه، چی ده‌وێ و چی ده‌لی‌. که دیم گوتی؛ خه‌ریکه‌ پیر ده‌بم، ته‌نیا‌بالم، کۆشک خه‌ریکه‌ تی‌اده‌چی و که‌س نییه‌ چاکسازی کاروباره‌کان بکات. منیش خۆ به‌م زووانه‌ به‌ته‌مانیم خۆم ئەسیری شو‌نیتیکی ئاوا بکه‌م. ئیستا بۆ هه‌ر شو‌نیتیک پێم خۆش بێ ده‌رۆم و دیم و که‌سیش نییه‌ حساب و کتابی لیم بوێ. جگه‌ له‌وه‌ش من بچمه‌ له‌شی کامه‌ ژنه‌وه‌ که‌ سزای نه‌بێ. ره‌نگه‌ من پێم لی‌ ون ببێ و بخزیمه‌وه‌ ناو له‌شی یه‌ک‌یک له‌و ژنانه‌وه‌ که‌ هاتو‌چووی ژووری خان ده‌که‌ن و له‌وان بېم. به‌لام من زۆر چاک به‌ ری و ریت‌بازه‌کانی ئەم ده‌ورو به‌ره‌ ده‌زانم و هه‌روا ئاسان ناکه‌ومه‌ داویانه‌وه.

کرێکاره‌کانی رینگه‌وبان رینگه‌که‌یان به‌ستوه، به‌رمیلی به‌تالی قیریان له‌سه‌ر داناوه، چه‌وته‌ ریتیه‌که‌ش نابینم. راده‌وه‌ستم. سیان له‌ کرێکاره‌کان راوه‌ستان. په‌لاسیان به‌سه‌ر خۆیاندا داوه، یه‌کیان به‌ره‌و لای چه‌پ دی، ته‌نیا چاوه‌کانیان وه‌ک چاوه‌ پشیلله‌ له‌ تاریکیدا ده‌بریسکیته‌وه. یه‌کیان ده‌پرسی: حه‌مه‌ن ده‌چیته «روونیز»، ده‌لیم به‌لی‌ وایه. ده‌لی‌: خه‌ریکی چاک کردنی رینگه‌که‌ین، ده‌بێ له‌م چه‌وته‌ رینگه‌وه‌ برۆی. برێک دوورو درێژتره، تۆزیکیش به‌رده‌لانه، به‌لام چا‌که تۆ جیپت پێیه‌ و، جیپیش به‌رزه. ئەوسا ده‌ستی راده‌ته‌کینێ و منیش ده‌چمه‌ سه‌ر رینگه‌ به‌رده‌لانه‌که. هه‌روا ده‌رۆم و بیر له‌ گران ده‌که‌مه‌وه که به‌و شو‌وله‌پیاوه‌ی گوت وه‌ره‌ تۆزیک له‌لای من دانیشه، کاریکی گه‌نگم پیته، من چووم له‌سه‌ر تاشه‌ به‌ردیک دانیشتم. گران گوتی: کو‌ره‌که تۆ ره‌نگه‌ ئاکار و ره‌فتارت له‌ باو‌کت نه‌چی که‌ گوێ به‌ژنیتیکی وه‌ک من نادا. گوتم: من حه‌زم له‌ ده‌نگی سازی قه‌ره‌چانه، ئەگه‌رچی پیموایه‌ ژن هه‌موویان ده‌بێ سه‌ر و بنی کلاشیک بن.

گران گوتی: ئاخه‌ریه‌که‌ی چی؟ ئاخه‌ریه‌که‌ی تۆده‌بێ له‌دایک ببی! من گوتم: ره‌نگیشه‌ هه‌رگیز له‌دایک نه‌بم، بابزانم چۆن ده‌بێ. گران گوتی: بریا به‌لاته‌وه‌ گه‌نگ نه‌بوايه‌ بخزیته‌ له‌شی کێوه. ئەری به‌راست فه‌رقی چیه‌ من له‌ کێ بېم؟ گران گوتی: هه‌موو ژنانی کۆشک به‌ختی خۆیان تاقی ده‌که‌نه‌وه، به‌لکو به‌ختیان یاریی و تۆ له‌وان ببی. خۆزگه‌ منیش

دهمتوانی به ختم تاقی که موهه. نه گهر نهوه پروویدایه و تو بخزایتایه له شی منهوه، هه موو ته مه نم دو عام بو ده کردی. من گوتم: چاکه، مادام وایه نه گهر ویستم له دایک بیم ته نیا ده بی له تو بیم. نهوهی راستی بی من فهرقی پیناکه م له داوینی کت بکه ومه خوار. گران گوتی: به لام خانیش نهو پیاوه نییه ناوا سووک و ئاسان بیته گیان من. منیش گوتم: برؤ به خان بلتی بهو ناویشانه که نهو شوولکه پیاوه سهر ریگهی لیگرتی و گوتی له شی من ئیستا له سیبهره، بریاری داوه له داوینی گران بکه ویتته خوار.

باوکم هه موو رۆژتیک بو دۆزبنه وهی من وهک گاجووتیکی سهرخوش زهوی ده کیلا، به لکو من ریم لی هه له بی و بخزیمه له شی ژنیکه وه. به لام من نه ده خزامه له شی هیچ ژنیکه وه، ژنه کانیش هه موو رۆژتیک بو گهران له من چاوه ریتی شتیکی وهک ته کانیک، وهک له رزبنیک، وهک له ره ی بالی ماسیه کی بچووک له له شیاندا بون. تا پیستی له شیان به نیشانه ی بوونی من به لرزی. به لام من نه چوومه ته له شی که سه وه. گرانیس چهند مانگ له ده وره به ری کۆشک خولا وه ته وه به لکو خان بیینی، به لام خانی نه دیوه. تا نهو رۆژه که چۆته پشت ده روزهی کۆشک و ده رکه ی کوتاوه، قیزاندوویه تی که به ماه خان بلتین گران کاری پیوستی پیتته. نۆکه ران چوون و به خانیان گوتووه. خان سهری سوورمیوه و ده رنه که وتووه، سه ده قه و خیریکی بو ناردووه و گوتوویه برۆن پیتی بلتین له زهویه کانی من بچیتته ده ر، ره عیته کانم تووشی گوناخ نه کات. گران ده لتی: من هه رگیز خیر و سه ده قه م له که س وه رنه گرتووه، هه میشه کاریکم بو ره عیته کانت کردووه و مووچه و مزی کاری خۆم لی وه رگرتوون. ئیستا ش هاتوومه ته کۆشکه که ت تا راسپارده ی کوپه که ت پتی بکه یه نم، هه زناکه ی بییستی ده گه ریمه وه، ماه خان که نه م قسانه ی بیستووه، ده لتی: برۆن بیه یین بزانم چی ده لتی، نۆکه ر ده رکه ی گه وه ی کۆشکیان کردۆته وه و گران هاتۆته ژوور. که گران چۆته ژوور گالۆشی چه رمی له پیتدا بووه و یه له کی سووری له به ر بووه، وهک هه میشه چاوی به کله. باوکم له نه رده که وه سهری ده رده کیشی و ده لتی: ها گران، ره عیته کافانت پتی به س نییه، هاتوویتته گیان خوشمان؟ چ خه ونیکت بو بینیوم؟ چه ندجار ده بی پیت بلتیم که زهویه کانی من جیتی تو نییه، ها؟ گرانیس ده لتی: زهویه کانی تو ریبازه. باوکم ده پرسى: ده ته وی چیمان عه رزه ی، بیکه و برؤ. گران ده لتی: من راسپارده م. هه والم له کوپه که ته وه بو هیناوی. پیتی گوتم پیت بلتیم که ته نیا گران ده توانی به یینته سهر دنیا.

باوکم له پیتدا پیکه نی و گوتی: کوپی من له شکرپیک ژنی نه جیب نابینی و ده خزیتته

له شی تو ی به ره لاوه؟

گران ده لتی: له پیتدا که دیدیم پیمو بوو ره عیته تیکی سهرگه رده، به لام پاشان گوتی کوپی تو یه و راسپارده م پیت بلتیم بهو ناویشانه که نهو شوولکه پیاوه ی ناو که هه ره کان سهره ریتی پتی گرتی و گوتی ئیستا له شی من له سیبهره، ته نیا ده بی له داوینی گران بکه ومه خوار. باوکم زۆر بیر ده کاته وه و ده لتی دیاره ریتی ئیمه ت پیتشیل کردووه و هاتوویتته ئیره... گرانیس گوتوویه چهند مانگه هیچ بنیاده میکی به خۆیه وه نه بیینیوه. باوکم پرسویه ئیستا نه گهر مامله که مان سهری گرت و کوپی ئیمه هزی نه کرد. بچیتته له شی تو وه ته کلیف چیه؟ گرانیس گوتوویه هه موو کاریک شه رت و مه رچی خۆی هه یه خان، با نه هاتنیشی سزای خۆی بی. بامه رچی هاتنی نه وه بی که ئیمه بیینه خاتوونی کۆشک و نه هاتنیشی خان چی پتی خوش بی باوایی.

باوکم قه بوولی کردووه و گوتوویه هه ر ئیستا برؤ له ژوورپیکی نهومی سهروو جیگره. من له له شی سیبهره کانی کۆشکدا بووم تا دهنگی چه که م کانی باوکم بیستم که به پلیکانه ی کۆشکدا هه لبه گه ری و بچیتته ژووره که ی گران، چاوی به گران بکه وی که له شونیک به رامبه ر به ئاوتنه که راوه ستاوه و خه ربکه چاوانی ده ریژی. من گوتیم له دهنگی باوکم بوو که پرسى: نه گهر وایه بو زووتر نه هاتی. با بلتین چهند سال له مه وه به ر که گه نجت بووم، تا زووتر کوپه که م بیینته سهر دنیا، بیه یینته ناو نه م کۆشکه و من له ته نیا بالی بکه وم. بو ئیستا هاتووی که خه ربکه پیر ده بم؟ ها؟ گرانیس گوتی: خان، زۆر ده میک نییه کوپه که تم دیوه، هه روا سی مانگه.

باوکم پرسى: چاکه چۆن کوپیک بوو؟ گران گوتی: شوولکه پیاویک بوو که روومه تی له رهنگی مانگه شه و ده چوو. راستی ده گوت. من شوولکه پیاویکم له رهنگی مانگه شه و که له ئاخاوتنیاندا قه واره م ده گرت. باوکم گوتی: نه ری، راست نه که ی. شوولکه پیاویک بوو روومه تی له رهنگی مانگه شه و، وهک خۆم. باوکم نهو رۆژه راستی ده کرد، له خۆی ده چم، به لام نهو رۆژه باوکم له چیلتیک ده چوو که زهوی ده کیلا و، گرانیس هه ر ده یگوت کوپه که ت شوولکه پیاویکه وهک خۆت و منیش شوولکه پیاویک بووم به ده م ئاخاوتنیانه وه له سیبهره کانی له شی باوکم ده رباز بووم و خۆم به تاریکی له شی گرانددا کرد. نه وسا چاوه روان مام تا سیبهری له شم به ده ماره کانی له شی گرانه وه بلکتی و، وهک کۆرپه یه کی جهریه زه ی ناو ره حه میم لیته ات که به ریگه یه کدا ده رۆیشت. باوکم به گرانی

گوت: له بیرت یې هەر که دهنګی پټی کورکه مت له لهشی خوتدا بیست ټاګا دارم بکه، گرانیش چاوه پروان ما. هەر که دهنګی پټم له لهشیا بیسترا گوتی: هوئی خان، کورکه مت دهې له لم نړیکانه یې. باوکیشم هه لاته ژوورده که و هاواری کرد؛ با لوتیه کان هەر لیره، له هم هیوانه، دانیشن و گوښه بګیرن. گرانیش هه موو جاریک که دهنګی هه ښاوه کانی منی له لهشی خوتدا ده بیست، وها که ړتګه یه ک بیټوم، مزګینې به باوکم ددا که کورکه مت له لم نړیکانه یه. دهیگوت: موسافیریکه چنند هه ښاوه له و دیو ده روازه کانی کوښکه وه، ئیستا نا ئیستا ده گاتې. هه موو جاریک که له پشت پیستی شیرې ړه نګی له شیه وه سیبه ری منی به باوکم نیشان ددا، بوته وهی سیبه ری له شم بیښی که چوڼ هه نیمه ناو ته سهر نه ژنوی بچکو له م و نه مشانه وشانم کردووه و پیستی شیرې له شیم له رزان دووه و نه و ونده به ملا ولادا ودر سو وراوم تا ړوژتیک گران به باوکمی گوت کورکه مت خه ربکه دیته دنیا. باوکیشم به ده ست و پیوه ونده کانی گوت کوښک چراخان کهن. کوښک پر بوو له ړوښایی و دهنګی ده هوژ و زورنای لوتیه کان. من له خوښی ړوښایی چراکان و ده هوژ و زورنای لوتیه کان هاغه دنیا و، باوکم به دهسته گه وره کانی خوئی، لهشی شین و خوتناویمی له لهشی گران وهرگرت. ته ویتلی خوتناویمی ماچ کرد و گوتی: به خیر بیی کورکه م.

ئیتړ شوو دادی و ته نانه ت نهو هیله سپیه پروناکه ی ئاسوښ که لهو دووره ده ستانه دهنیشیته سهر دار به پروه کان ون ده یې. ړتګه که تازه سازه. من تاقه موسافیری نه م ړتګه م که ده یې له لیژیشدا یې به به نریندا بنیم. ده یې خاله پروناک و په رته وازه کانیش لهو دوور ده ستانه بیرسکینه وه. نازانم نه وسا له کویم. ړه نګه ته نیا مالی ته پیوی دیهاتیه کان له ملاولای ړتګه که دابن. ړه نګه له کونه په رته وازه کانه وه ړوښایی نارنجی درکه وئی. به لام ده یې تاریکی له کوتایی ړتګه که هه موو شتیک بشاریته وه. ئوتومبیله که به په له به ره و پیش ده خزی و له پر ړتګه کوتایی دی. ده ستیک له نا کاو هه موو چراکانی کوښک هه لده کا. درکه گه وره کانی کوښک دینه سهرشت. نه گهر به وئی دوری پانتا وکه که بده موه سیبه ری نهو پیاوانه ده بینم که به تفه نګه کانیا نه وه راوه ستاون، حه قه ن نهو ړتګه ته نیا بو گه یشتنی من به کوښک سازکراوه. له پشت شیشه ی جیهه که وه پرومه تی تفه نګه جیهه کان ده بینم که دوری ئوتومبیله که یان گرتووه. یه کیان به زاراوه ی کوښکی ده لی: به خیر بیی کیا.

ددرکه ی جیهه که ده که نه وه و پینج که س سوار ده بن. جیپ خوی به باخی کوښکدا ده کات. تفه نګه جیهه کانی تر به شوین جیهه که دا هه لدین. جیپ به شه قامی ناوه راستی

باخه که دا تیده په ړی. ده گاته سه نګچنی بهر هه یوانه که و راوه وستی. ړه نګاله ی توړی پروناکی چراکان پرومه تی ده شان نه وه. من به ئاشکرایي نایبینم. به لام گویم له دهنګی ده یې که وهک دوو که ل به ناو ستوونه به ردیه کانددا ده روا و ده لی: کیا تو ناتوانی بچیته هیچ کوتیه ک، چنند جار ده یې لیت راسپیتم که نه گهر به پیی خوت نه یه ی ده لیم به ړتګه یه کدا بته یین، نه وسا پاش کورته بیده نګیه ک ده لی: ئیستا برؤ بخه وه، حه قه ن ماندووی، گوتوومه ژوورده کت بو ئاماده بکه ن، نه کا بیر له گه رانه وه بکه یته وه.

من ته نانه ت نهو کاته ش که له جتګه و بانه که مدا راکشاوم خه م لینا که وئی، لهو دوورانه وه دهنګی باوکم ده بیستم که وهک گیتړه لکه ی دوو که ل هه لده چی و ده لی: کیا تو هه رګیز ناتوانی بو هیچ کوتیه ک برؤی.

باوکم ده لی: خووی هه لاتنی لی بوته نه خوښیه کی ترسناک که ده یې چاری بکړی، ده یې لی جیا بښه وه تا ته نانه ت نه گهر بیه وئی هه لی نه گاته هیچ شویتیک.

که پیل سووه کانم بکړینه وه گران له پالمدان دانیشتووه و، ده لی: له بیرت یې له مه وودوا له سه ریپی راست نه وستی، چونکا لیت جیا بوته وه و له گه لته نه ماوه. به تاییه ت دوا خه وتن، نه کا له بیرت بچي و پالی پیوه بده ی که وهک مردوویه کی لیها توه، من ده پرسم یه کیان دیار نییه، گران ده لی ئیره توژتیک گهرمه، گوتیان ده یخه نه سهر بورجه که تا به م شیه لانیکه م تا به یانی زیندو و یې. به لام من هه لدهستم و شه له شله به پلیکانه ی بورجه که دا هه لده گه ړیم، ده یه گه می. که سیک به دهنګی به رز دوعا ده کا، گران ده لی: به دهنګی به رز دوعا بکه ن، ده یې هه موو ټاګا دار بن و خوښی بزانی که مردووه و له ژباندا نییه. من له بیري ناکه م که به شتیک له له شم مردووه و نابی له سه ری راوهستم.

گران ده لی ههر له ئیستاوه له بیر خوتی ببه ره وه، ههر بیر له وه بکه ره وه که نهو به شتیک له لهشی تو نه بووه و من تو م له گه ل نهو نه هیناو ته سه رنه م دنیا یه. ده یې بیلې به خاکی بسپیرن. ده یې بزانی نهو کاته ی که که سیک دهری، ته نانه ت نه گهر به شتیک له لهشی بنیاده میش یې، ده یې به خاکی بسپیری. به لام من دیناسم، ده زانم که نایه وئی به خاکی بسپیرن، که ئیتړ هه رګیز نایبینم، به لام نرکه و ناله ی ده بیستم. گران ده لی گوی له ناله نالی مه گره، ده ست به گوتیه وه بگره و هه لی، بو مردو و خاک چاکترین ماله. ده یې وازی لی بیښی تا له گه ل خاکدا ری بکه وئی، خووی یې بگری، زه رات زه راتی لهشی له خاکدا بتوتیه وه، کاتی که سیک دهری ده یې به نامیزی خاکی بسپیری و به خاک بلایي توند له

باوهشی بگره و وازی لئ مههینه، تا دهمی پر بیی له خاک و سویری خاک بچیژی. نهکا ههموو رۆژی بچیته سهر گۆرهکهی و نهو بهشه مردووهی لهشت بهئاگا بکهیتهوه. نهگهر بچیته پرسهی رهنکه دنه بدری و بیهوی سهر له خاک دهربینی، نهوسا چی له بۆنی لهشی مندا رهوهبوی دهکهی.

که بهخاکی بسپیین ههست به بچووکتی بوون دهکهه. گرانیش له ههموو کوئی له لام رادههستی. دهست دهنیمه سهرشانی و به شهلهشهله بهگۆرستانهکهدا دهگهریم. له گران دهپرسم نهو کۆمهله خهلهکه له کوئی بوون که ئیستا بهرهو ئیره ههلاتوون. گران دهلی: ههموویان دهبنه رهعیهتی تو و من دهمهوی به خاکسپاردنی نهو ببینم. بۆیه دهمهوی بهسهر تهبارهکهدا ههلهگهریم. کهسیک لهسهرخۆ دوعا دهکا.

خواوهندا، نهندامی تاوانباری لهشیک بهخاک سپێردراوه و غهریقێ رهحمهتی که. خوادیه، نهندامی سهرچل و نافهرمانی لهشیک له خاکدا سهرگهردانه و مهلایکهتان بۆ رینوینی کردنی بنیره.

رهبهنا، دهرکهکانی دۆزهخی لئ داخه و دهرکهی بهههشتی لئ بکهرهوه.

خوادیه، نهمر به خاک بکه باوهشی بۆ میهرهههه بان بی.

له بۆشی پیم ورد دهههوه و پاشان له پیکهی ترم دهروانم و پیی دهلیم لهمهودوا تو دهبی باری قورسی لهشم راگری. راینهگری دهبی ههموو عومرم بهسهر عهزدا بخزیم.

گران ههردوو دهستی دهکاتهوه و من له باوهشیدا ون دهیم. دهلیم بمشارهوه و له بیرت نهچی ههرگیز منت نههیناوهته سهر دنیا. نهوسا نهوهنده بچووکه دهههوه که بتوانم له تاریکی پزدانیدا دانیشم. دههۆل و زورنای لۆتیهکان و چراخانیی کۆشک دهکوژیتهوه. من سهر دهخمه سهر نهژنۆم و ههروا نهمشانه و نهوشان دهکهه و پیستی لهشی گران دهلهرزیم و له قسولایی تاریکی پزدانیدا ون دهیم و ئیتر گران تهنانهت ههست به زایهلهی دوا شهلهینهکانیشم ناکات و باوکم ههروا چاوهروان دهمیینهتهوه. نهه باره گرانه دۆراوی نهو شهرت و مههرجه دهبی. تهنیا منم که بهشیک له لهشم بهخاک سپاردووه و گهراومهتهوه تا ههر وهک پێشو لهشم له سییهه بی، نهوهک له خاکی داوینگر.

۱ - کهههر: رهنکی سووری نامال مۆر. نهسپیک بهم رهنکه.

کهشتی شکاوهکان

منیرۆ رهوانی پوور

بیری کردوه بنووسی: «ژن له سارداوخانهکه دانیشتبوو.» بهلام ههرگیز سارداوخانه^(۱) بهکی نهدیوو. دهوو بنووسی له دالان یان جیهی کی شۆره لیدراوی شیدار، به کزهی سهرمای دوورگه و بای رهزهر مانگ، پاشان بیری کهوتهوه رهزهری دوورگه زۆر سارد نییه و، له سهرهتای بهفرانبارهوهیه کهش و ههوا پشوویهک دهدا و، له گهرما و شی پرگاری دهبی. دهوو بینوسیایه مانگی بهفرانبار و چوار مۆمی رۆشن لهو کۆلیت یان ژیرخانه که دهبی حهقهه تهربیی، چونکا لهههر شونیتیکی دوورگه بی و بستیک زهویش ههلهکۆلی، ئاو سهردهکهوی. دایه گهوره که ههر لهه گۆرستانه قههیمیه نیژراوه، ههمیشه دهیگوت: «لیره ههموو شتیک روو له ئاوه، ههموو شتیک، ئیمه تهنیا دلما بهوه خوش کردوه که له سهر زهوی دهژین.» دایه گهوره راستی دهگوت، دوورگه زهوی وشکی نییه و که ژیرخانیش بی نهوه ئیتر ههر هیچ. حهقهه ناو فرهشهکهی تهپه و میچهکهی قهلهشیوه و دیوارهکانی شۆرهی گرتووه.

دهیتوانی بنووسی ژنه تهنیا بوو و، به قهرهویلهیهکی چیتی تهپه و پهتویهک که له کهسیکهوه پێچرابوو. پهتوهکه تازه بوو، تازه و نوێ، چوارخانه و سپی و پهمهیی. نهه کاتانه زۆر جار باشتربین شتهکان دهبن و، پهتووی سپی و پهمهیی، پاشان قواری دهبی. گل و خۆلی پیه دهلکن، پهلهی خوین وهک قرژال که چنگهکانی بۆ پارانهوه به ههموو لایهکدا درێژ کردبی، ئارام ئارام له سهری نهخش دههستی. قرژال، قرژالی که بیهوی ههلی، له ههموو لایهکهوه ههلی. قرژالیک که عهقلی دۆراندبی، چنگی به ههموو

لايه کدا راده کيشي و له شونينک دهمينته وه. شونينک، له سهر په توويه کي چوارخانه و تهنيا چنگي دريژ دهبي و دهگاته ليواړي په تووه په مهييه که، په توويه ک که نه گهر «گولستاني» به شونينک وه نه به سترابيته وه، مهسه له نه به درختيکه وه، حتمن قوراوي دهبي، يان قوراوي و خويناوي. چونکا گولستاني حتمن که وتوه، سهره تا له سهر نه ژنوي نه ويوه ته وه، پاشان ويستويه خوي به سهر پتوه راگري و، پيژنه ي دوايي ههر وهک توفان که درختيک به لادا بخا، دروپنه ي کردوه، نه وسا وهک واشه، جوړه جوړلي داناوه و، پاشان دهستيک کردويه تپه وه و گولستاني هه روا که نه ويوه ته وه، به سهره وه خزاوته سهر عهرز و نه و دوو دهسته ههر دوو پتي گرتوه و سراندويه تي. سراندويه تي و بردويه تپه سووچيک، تا که سي دوايي به درخته که وه به ستيته وه. درختي که نيتير بوني بارووتي ليها توه، له دهميکه وه بوني بارووتي ليها توه. به لام چ درختيک، چ درختيکي ته موته ستور له به ندره دا هه يه که بتواني دواي بيني؟ دار خورماکه حتمن ناتواني، به يه که م که س و يه که م پيژنه حسابي پاکه و، داري گوله هاوړيشميش هه رگيز ناهيتلي که سي پتوه به ستنه وه و رايکيشن. دايه گه وره ده رږژ به رله وه ي بړي به چاوي خوي ديووي که داره گوله هاوړيشمه که ي مهيدانه که، وهک ژنيکي پرسه دار خوي له رگ و ريشه وه هه لکه ندبو و، به رهو دريا چووبو تا خوي بخنکيتي.

نه زانرا کي مه له دريا ييه که ي پيکابو، به لام مه لي دريايي له که وانه ي پرسه داري خوي، له سهر داري گوله هاوړيشمه وه فريبوو. دايه گه وره ده يگوت حتمن دلويه خونينک له وسهره وه به سهر درخته که دا تکاوه.

هه ستا، نه يده ويست بير له دايه گه وره بکاته وه، نه و بيره وه رپانه ي که هه رگيز به ريان نه ددها. ده بوو چيرږکه که بنوس، چيرږکي سارداو خانه و، بير له هيج نه کاته وه. نه له دايه گه وره و نه له داري گوله هاوړيشم و نه دارخورماکاني دوورگه که نيتير هيزبان نه ماوه. به لام حتمن نه ويان به دار خورماکه وه نه به ستووه ته وه، دارخورما دهره قهت نه ها توه. ته نانه ت نه گهر يه که مجارشي بووي، نا، ريگه ي تريس هه يه، مهسه له نه ديانتواني سهره تا به سهر يا بکوتن، بيهوشي بکن و پاشان ههر دوو دهستي له پشته وه به ستنه وه و روه ناسمان رايکيشن و، له سهر دلي بدن. نه گهر له سهر دليان دابي تيري خه لاسي پتيويست نه بووه. حتمن پتيويست نه بووه...

خاني گولستاني هيجي نه گوت، هيج، کي و مات بوو. قسه برکه برکه کاني خاني

گولستاني به که لکي «درياري» نه دهات. به لام وهک رږژي روناک دياره که که سيکي وهک گولستاني ناهيتلي به رحه تي دهست و پتي به ستنه وه و، رايکيشن. حتمن هه ولي خوي داوه و تهقه لاي کردوه و له خوله که دا گه وزيوه و پاشان به سهر ياندا کيشاوه و، نه مهش نيشان نه دا که په تووه که حتمن دهبي قوراوي بي.

جگه ريه کي هه لگرت. له وديو په نجه رکه ناسمان رهش بوو، با به ناو دار خورماکاندا تپده په ري. با لووريه کي سهر ي بو و، دوور بوو نزيک. شتيک، شتيک له بهر چاوي لولي ده خوارد. وهک نه وکاته ي سرو له ميناري حهريري دايه گه وره دهکوت، له ميناري سه وزي دايه گه وره، جگه رکه لیک هه لوه شابوو. ورده تووتن له بهر چاوي ده رږژا. له په نجه رکه نزيک بووه. خسه خش دهنه کاني بيست، ده تگوت چند که سي شاره و هه راسان تابو ته کانيان خالي ده کرده وه. ده تگوت چند که س له و تاريخه دا، به بيل گلپان به سهر قهبره کاندا ده کرد. ده تگوت هيشتا هه موو شتيک دوامه ي بوو، هه موو نه و شتانه ي که شش مانگ به رله مردني دايه گه وره دهستي پي کرد. دايه گه وره گوتبووي: «شهواني جومعه وهره، به دريژايي هه وتوو مردووه کان ده چنه دريا، فاتح خويندن له سهر قهبري خالي دروست نيبه.»

به ترسه وه سهر ي رږژ ژمي تري سهر ميژه که ي کرد، ناسوده بوو، شهوي سي شه مه بوو. نيتستا هه موو مردووه کاني قهبرستان، ته نانه ت نه وانه ش که دواي ناغاي گولستاني، شه وانه نيترا بوون، له دريا بوون. نيتستا هيج مردويه ک له سهر جي خوي نه بوو، مردووه کان ته نيا شهواني جومعه له قهبره کاتي خوياندا ده خوتن و، به دريژايي هه وته له دريا بوون، له قوولايي ناوه سه وزه کاندا. جييه ک که ديانتواني بي ترس و خوف بدوين، قسه بکن و تا پتيان خوش بي هاوار بکن. نيتستا دوورگه بي قه بوو، تاريخي ترسي نه بوو، نه و ديانتواني به خه يالي ناسوده چيرږکه که ي بنوس. بي نه وه ي بترسي، له ناغاي گولستاني و، له دهسته باريک و دريژه کاني که له پر له ناو تاريخه که وه ليواړي په نجه رکه بگري و، هه لگه ري و، سهر ي کاغه زه کان بکا و، بلتي: «چه تيو نه م قسه هيج و پوچانه هي نيتستا نيبه.» نه و يش بيته جواب: «ناغاي گولستاني خو نابي هه موو که س وهک نيوه بير بکاته وه...»

نيتستا شهوي سي شه مه بوو و، قهبرستان ترسي نه بوو. نه وه ي که رږژيک يان شه ويکيش دريا پر بي له مردوو، دوورگه ش ژياني تيا نه مي ني و، له نه نجمدا

مردووہکان دیسان بگہر یتنہوہ سہر مال و حالی خویان ہی ئیستا نہبوو. ہیشتا دوورگہ پر بوو له بنیادہمی زیندوو، ئەو دەیتوانی بە ئاسوودەیی بنووسی و کاریکی بە خورافاتەکانی دایە گەورەئەدابێ. دەبێ ئیستا تەنیا بە چیرۆکەکە یەوہ بنووسی و، ئەو کاغەزەئە کە ہیشتا بەسپیەتی ماوہ تەوہ ڕەش بکاتەوہ.

چاکە، ژن لە ساردو خانە دانیشتبوو... ژن لەم کاتەدا دەبێ لە چ دۆخیکدا بووبێ؟ شەو ی پێشوو لە میوانی دەگەرانیو، ژنە گوتبووی: «خەریک بووم لە کیفەکەمدا لە کلێلەکە دەگەرێم کە دوو کەس لە تاریکیە کە هاتنە دەر و گوتیان: ئاگای گولستانی بێ زەحمەت پرسیاریکی سادەمان ەبە و، بردیان.»

شەو درەنگانێک، شەو بەرلە ڕووداوہ کە، کاتیکی چوو بوو مائی گولستانی، ئەمەئە لە خانە گولستانی بیست. ئیتر نەدەکرا لە چەند و چۆنی ئەو دوو گەنجە هیچ پەرسێ، واتە خانە گولستانی ەەر قیافەکانیشی ەرامۆش کردبوو. بەلام بە ەەر حال دەکرا کاریکی بکری، مەسەلەن ئەوان لە تاریکیدا، دەست لە ناو گیرفان، بە بەرۆکی ەلکشاووہ لەبەر کرەئە سەرما بەفرانبار، پال بە دیوار و چاوەروان، نیشان بدرێن.

هەولێ دابوو خانە گولستانی بەچاوی باز و پەرەجاییەتی و لێوی باریکی و پێکەوہ نووساووہ بێتیتە قسە، بەلام بێ سوود بوو.

خانە گولستانی بۆ دوو ڕۆژدا، وەک یەکەم جار کە گولستانی لەناکاو برد، چەند کیلۆ میوہ و دوو دەست جل و پەتوویەکی چوار خانەئە سپی و پەمەیی دەکری و، دەروات. حەقەن بە هیوا بوو و ەراسان. ئەو کاتەش کە پێی دەلێن، خانە گولستانی دەستی لە حەوادا دەمێنەو، بە پاکەتێک میوہ و جلەوہ. وەک پەیکەریکی وشکبوو، ڕوو لەو پیاوہ گەنجەئە کە ئەو ڕستەئە گوتووہ. خانە گولستانی حەقەن کەسی نەدیوہ و گەنجەکەش ئەگەر خووی پێ نەگرتبایە، حەقەن دەبوو ەلہاتبایە، یان ڕەنگە لەوئە ماوہ بە تیزە بزەئەکەوہ بۆ دەستە وشک بووہکانی خانە گولستانی و ئەو پرتەقالانەئە کە یەکە یەکە دەکەوتن و گلۆر دەبوو نەوہ بۆ سەر ەرز... ئاگای گولستانی حەزێ لە سێو نەبوو، ئەگینا گەنجە توانیوہ یەکیکی لەو سێوانە وا گلۆر بۆتەوہ ەلگەری و گازی لێ بگری و پاشان کەسیکی دەقیرتێ، ژنیکی کە نازانی لە کوتیہ و کییہ و چی دەکا و، پاشان تاکسی بارەکەئە و، ئاگای گولستانی کە سەری لە سەر پێی ژنە جوولاوہ تەوہ و، ڕێگەئەکی بەرەلەن و ناساف کە پێدەچێ بە ئەنقەست وردە بەردیان بەسەردا ڕشتبێ تا

نەگەنە خۆلە پۆت... تا تاکسی بارەکە ئەوندە ەلتەکی کە خانە گولستانی ناچار بێ باوہش بە گولستانی پێچراو لە پەتوودا بکات، تا نەکەوێ، لە تاکسی بارەکە بەرنەبێتەخوار.

لەوہ دواش ئێوارە بووہ و ەمموو شۆتێکی داخراوہ...

خانە گولستانی دەیکوت: ئەگەر کراوہش بواہ نەمدەبرد، دەمویست بزائە راستە، دەمویست لایەکی پەتووەکە ەلئەمەوہ ەلئیسێنم، تا بێ و پەردەکان کە بە نیوہ تەواوی مابوونەوہ ەلئواسێ. ہیشتا چەکوش و چێوہ ەردەکان لە ناو تاق و سەر ەرزەکەدا مابوون و گولستانی... گولستانی...

بیری گریانی خانە گولستانی ئازاری دەدا، خراپ دەگربا. گریانیکی کە چاری نەبوو، وەک برینیکی بە ئازار دەیتوانی ەزای خەمباری ساردو خانەکە بشۆتێ.

لە سیمای ژنیکی کە لای پەتوویەکی دانیشتبێ، پەتوویەکی کە لە گولستانی یەوہ پێچراپی و، چوار مۆم کە لە ساردو خانەکەدا تاریکی و ڕوونی ساز دەکەن، دەبێ تەنیا ترس و سەرسوورمان ببێ، نە ئەو گریانەئە کە پیاو نەتوانێ وشەئەکی بۆ بێتیتەوہ. ئەم وشانە دەلێی گەمە بە پیاو دەکەن. وەک ئاگای گولستانی کە ەمیشە گەمەئە دەکرد: «چیە دیسان دەفتەریکت بە دەستەوہ گرتوہ و یاداشت ەلئەگرت، کچەکەم تۆ دەبێ ببیہ میژوونووس، لەناو چاوانتدا بێ ەستەئە و بێ غیرەتی میژوونووسەکان دیارە.»

بەلام بە ەەر حال ئاگای گولستانی ەەرچی گوتووہ، گوتبیتێ. نووسەر دەبێ شۆت ەمموو شتیکی بکەوێ، ەمموو شتیکی لە سەرەتاوہ، کاتیکی کەسیکی دێ و دەلێ: بێ زەحمەت تەنیا پرسیاریکی سادە...

ئێستاش دەریا پر بوو لەو مردوووانە کە ەەر بەم پرسیارە سادەوہ ڕۆشتن و ئیتر سەریان بە وشکاییا نەکردوہ.

با توندتر ەلئەکردبوو. خشەخشی دارخورماکان، خشت و خۆلێکی کە بە حەوادا بلوو ببۆوہ و زەنا زەنایەکی کە لە ەزادا بلوو ببۆوہ. زەنا زەنایەکی غەریب و نامەفہووم. پچەپچی ەسەبی و ترساو.

بەرانبەر بە ئەو پەنجەرە کە لە تاریکیدا دەکرایوہ. بۆنی سویری دەریا دەرژایە ژووہکە، ەمموو شتیکی شیدار و چەسپەندە بوو. پەنجەرەئە مائی گولستانی ڕۆشن بوو.

رؤشناییه کی تازیه بار و بوغز کردوو، رؤشناییه کی زهره که ده تگوت سالانیک له وه بهر مرد بوو، تا لیتواری په نجه ره که ده کشا.

جگه ره یه کی تری داگیرساند و، له ره شای داخورماکان که گوړستانه کی داپوشیبوو، ورد بووه.

ته نیا سی ژن بوون. سی ژن و، نه وانیتتر که دووراو دوور پاره ستا بوون و به بیانووییه ک، نه نگوست له سهر به ردی گوړه کان سهر یان ده کرد، خانگی گولستانی له لای هه مان په تووی چوارخانه که له گولستانیوه پیچرابوو دانیشتبوو، سهر لی شیاو له ئاسمان و زهوی دهروانی. دنیای پی تنگ بوو، نه نگی تنگ. نه ویش، ده فته رچه یاداشت له کیفه که یدا، چارشیو به سهر، نه نگوست له سهر قهریکی نه ناسیاو دانیشتبوو، دهروانی. گوړه لکن که هات پالی به بیله که یه وه دا و به نه نگوستی توژ لی نیشتبوو نه و سی پارچه کاغزه و خانگی گولستانی نیشانی دابوو هلدایه وه و سهری له قاند. گوړه ناماده، بوو نه و ته نیا دهبوو ئاغای گولستانی بخزاندا یه بوناو گوړه که و گلی به سهر دا کردایه، ئیزنی مه حکمه می بوو. به لام گوړه لکن گوتی: خو ناکری هه روا هه که س له رتوه هات بینیزین و، پاشان سهری پیتلاوه نادیداسه کانی ئاغای گولستانی کردبوو، ناخی هه لکیشابوو.

نه و له ویتوه دی گوړه هه لکن پینج سه د تمه نیه که ی له ده ست یه کن له و ژنانه ی که له گه ل خانگی گولستانی بوو وهرگرت و، پاشان له خوار قاچی گولستانیوه دانیش و هه ولیدا پیتلاوه کانی دهریتنی. نه و سا نه و یه وه و به ددان گرتی قه یتانی که وشه کانی کردوه. پیتی گولستانی له ئیختیاری خویدا نه بوو، وهک دوو چله داری وشک که وتبوون و ناخریه که ی گوړه هه لکن هه ستا، دوو جووت پیتلاوی نادیداس به ده ستیه وه، گوړه حازر و ناماده بوو...

گوړی ناماده، پیتلاوی نادیداس، هه ولیدا نه و وشانه له سووچیکی لای ژووووی روژ ژمیره که، له ژووو دوو شه موه بنووسی. لاپه ره ی کاغزه که تهر بوو، قه له مه که ناحه ز و په گه دار ده بنووسی، وها که سالانیک کاری پی نه کرابی.

سهری هاته ئیش، ناو ده می تال و پاکه تی جگه ره که له سهر میزه که بوو. نه و جگه رانه ی و به سوو که ئیشاره تیک لیک هه لده وه شان، ئاغای گولستانی جگه ره کیش بوو. هه موو نه و مردوانه ی که ئیستا له ژیر ئاوی دهریا له ده وری یه ک کو بوونه ته وه و قسه ده کهن، یان

له سووچیکی به ته نیا دانیشتبوو و هه ول نه دهن به گیا دهر باییه کان یان که لاکی سه ده فیه مردوو ده کان جی برینی گولله کان چاک بکه نه وه، جگه ره کیش بوون.

قه له مه که ی هه لگرت که بنووسی و نووسی: «بو نم، بو رزین و بلنیه سی چوار مؤم که ده که وتنه سهر دیواری شوړه لیدراوی سارداو خانه و نه و سیبه رانه ی و ساز ده بوون. ژن له سهر چرپاکه دانیشتبوو، ئانیشکی دابوو سهر لیتواری چرپاکه و لیتوی ده له ریه وه، په توه که له سهر روومه تی لا درابوو. ئاغای گولستانی سپی و بی خوین پراکشابوو، ده می کراوه و نیوه کراوه، ریزی دانه کانی دیار، وها که ده تگوت هه روا که ویستوویه تی قاقا بکیشی، پیکه نینه که ی خوار دوتوه و، خانگی گولستانی تاپویه کی تاریک و بی په نگ بووه.»

سهری لاپه ره کاغزه که ی کرد. دی ته نیا جیتی به قولدا چوونی نووکی قه له مه که یه و، کاغزه تهر و شیدار هه روا سپی ماوه ته وه. سهر سوو ریمیه هه ستا. چاک بوو ئاغای گولستانی نه بوو تا به چاوه ره شه کانی و، نه و بریسکه واکاتیک ده یگه یشتی له چاویدا دهرده وشایه وه، نه نگوستی باریک و دریشی راته کیتی و بلتی: «خوت فریو ده ده ی، واه دهنوتنی که ده ته وی بنووسی و له روویه روو بوونه وه هه لدیتی، ته نیا، نووسین بو چی؟ میژوو کاتیک ده توانی مه حکمه بکات که ئیتر مه حکوم، یان نییه یان هیزی نه ماوه...»

ده تگوت که سیکی له سهریدا ده هول ده کوتی، هه ناسه ی دهر نه ده هات. به رامبه ر په نجه ره که پاره ستابوو. هیچ کوئی رووناک نه بوو. سهری سه عاته که ی کرد که میله کانی ژه نگیان هینابوو. به نینوکه دریش و ناسکه کانی هه ولیدا توژیک ژه نکه که یان پاک بکاته وه. سه فحه ی سه عاته که زهر دباو ببوو، میله کان له سهر دوو له کار که وتبوون. وهک سه عاتی ئاغای گولستانی که له سهر سی مابوو و روژ ژمیری سه عاته که سی شه ممه پینجی به فرانباری نیشان دابوو. خانگی گولستانی گوتی: سه عات سی لیان داوه، سیی نیوه شه و، سه عاته کان راست نه و ساته که لیده دهن له کار ده که ون.

ئیسشاش سه عات دووی شه و بوو، ته نیا ترووسکاییه که به ولاده تر، له ویتوه ده هات، له و ماله وه، مالی گولستانی... نا، نه و رؤشناییه له سارداو خانه وه نه بوو. په نجه ره یه ک بوو ده تگوت که سیکی تایه کی به نه نقه ست کردوه ته وه تا نه و بتوانی شوین هیلیکی راست بکه وی و، هه ر واکه له پشت په نجه ره، روو له تاریکی پاره ستابوو گوړه کان بژمیری، نه و

گۆرانهی وا له پزیکدا بوون، بچووک و گهوره و تا بێ کۆتا.

ئهگهر ئاغای گولستانی زبندوو بوايه ئیستا لهوێ له ههه مان ژوور، له پشت پهنجهره دادهنیش و کتیبی دهخویندهوه. کتیبی دهخویندهوه و تایهکی پهنجهرهکهی دهکردهوه، بهلام ئاغای گولستانی مردبوو. حهقهه ژنهکهی وهک ههمیشه له پشت پهنجهره دانیشتهوه و دهگری. ئهو گریانیه که به هیچ شتیهکه ناکرێ بیهینیه ناو چیرۆکی «سارداوخانه».

با له پزیکدا دوو تای پهنجهرهکهی پیکدا، ترسا. لهو زهنا زهنایه و، لهو دهنگانهی که دهتگوت کهسانیک، کۆمهله گهنجیک به دهستی له کار کهوتوو له قوولایی ئاوی سهوزدا، ئاوهکه لادههه تا له سووچیکهوه بۆ سووچیکهتر برۆن. ترسا. له شوین دهنگی دایهگهوهی گهرا. دهنگهکه دوور و کۆن بوو: مردووهکان تهنیا شهوانی جومعه له شوینی خوێان ئارام دهگرن، شهوانی تر له دهريا دان. پاشان دهنگیکه نزیک، نزیکتر و ناشناتر، دهنگی دایکی که دلی دهدايهوه تا له هیچ نهترسی. «زۆری ماوه دوورگه چۆل بێ، چۆل و هۆل، ئهوسا مردووهکان دینهوه سهه ماله و زیندهگیه کهیان و لێره نیشتهجی دهبن...»

بۆ بترسی؟ حهقهه دوو شهمه بووه و ئهوان له دهريا، له قوولایی ئاوه سهوزهکهی ئهویدا سفهری دلیان بلاو دهکردهوه. له سهه ئاوهکه کهس دهنگی ئهوانی نهدهبیست، ههر چییان دهگوت، ههر چییان دهنووسی، بهلام دووشهمه... دووشهههه چ سالتی بوو؟ له تاریکیهکه راما و گویتی ههلهخت. دهتگوت کهسیک ههولێ دهدا به پهنجهرهکهدا ههلهگرێ. سهیری کرد، دوو دهستی باریک و درێژ و ماسیو له بهر سالههه سالت مانهوه لهو ژێر ئاوه و، پاشان ئاغای گولستانی دی که سهه له قاپی پهنجهرهکهدا دهکرهوت:

«هیشتا له بیرى سارداوخانهکه دای.»

به داخهوه سهیری کرد و، تیگهیی که دیسان ئاغای گولستانی هاتوه تا ئهو له مههرگی خۆی وشیار بکاتهوه و، بلێ:

«تۆ لێره له قوولایی ئاوی سهوزدا، وهک ههموو ئیتمه... زۆر دهمیکه لێره، دهبی پروا بکهی.»

۱ - سارداوخانه: ژیرخانیک که له کۆندا ئاوی خواردنهوهیان لێرا دهگرت. عه ماراو.

نووسراوهیهک

فریشته ساری

۱

پاسه که چهندسه ده تریکی مابوو بۆ ترمیناله که پهنجهر بوو. باره کهم کۆله پشتیه که، چاوهروانی پهنجهر گرتنه که نامینم و به پێ سهه ری دهکهوم.

ههر لێره شهوه بینای خۆله میشی ترمیناله، له پال کاروانسه رایه کی چۆلدا دیاره. بریک ری پیتوان، ئه ویش پاش دوانزه سهعات دانیشتنی ناو پاس، ماندوویی پیم دهکردهکا. ههوا وشک و نهرم و تاوساوه.

نهرمه نهرمه به قیره تاوه کهدا به رهو باریکه رتیه کی خۆلێژ دهپرۆم. واکه له بری ئهوهی به بینای تازه سازی ترمیناله تیپه پر، له کاروانسه را چۆله کهوه به رهو شار پرۆم. ههم فاله و ههم ته ماشا. (۱)

شینى پیرۆزه یی سهه ستوونی دهروازه که، لێره و لهوێ ده بیندری و نابیندری. پروکاری ده رهوهی کاروانسه را له قوری ئوخرایه و تاق و ستوونهکانی له کاشی و، ئیستا یاری تاریک و پروونییه له گهله لاجه وهرد و ئوخرا.

که له دهروازه کهوه ده پرۆمه ژوور چاوم به سوپای میرووه سوورهکان ده کهوێ که له سهه گلی ئالتوونی له هاتن و چوندان. له سهه یه کی که له سه کۆکان داده نیشتم و پاکه تی

جگه ره کهم له کۆله پشتیه کهم دهر دینم. له کاتی مژلیدانیدا دهلاقه کانی چاوه دیری قهلاکه دهژمیتم، بهلام هه موو جارێک که چاو لیکده نیم و دهیکه مهوه، ژمارهی دهلاقه کان دهگۆژی. نه هاشی با کاروانسهره کاوله کهی داگیر کردوه و نه تاپۆکان له پشت دهلاقه ی چاوه دیری به کانه وه دهخولینه وه. نه چاوه پیتی شتیکی چاوه پروانی نه کراوم و نه تاقهت و ههوسه لهی چاوه پروانیم ههیه.

ئه م جگه ره یه دهکیشم و پاشان تاکسیه که دهگرم و به ره وهوتیل دهچم. سه ره تا سه عاتییک دهخه وم و نه وسا ئاوێک به خۆمدا ده کهم و ده رۆمه دهر. رێبکه وهی پیاسه یه که ده کهم و تیر له ملاولا ده پروانم، هیچ په له ی گه رانه وه م نییه. خووم به وه گرتوه کاتی دوو که لهی جگه ره ده ده مه دهر چاوه کانم به ستم. له شوینییک خویندوومه ته وه که دوو که لهی جگه ره، ورده ورده، سپیه نه ی چاو خراپ ده کات. چاو ده که مه وه، کچیکی بالابه رز به جلی ئوخرای و، ده سماییکی پیروژه یی سه یرم ده کا. چاکه، با نه وه نده م سه یر بکا تا هیلاک ده بی، خو ئه م کاروانسهرایه میراتی باو کم نییه. پیم له ژیر خۆم دهر ده کیشم و به ریان ده ده مه وه، نه که نه وه نده که بگه نه ریزی میرووه کان. له جیدیه تی میرووه کان له هاتن و چوونی ناو گل و خۆله که پیکه نیم لیده پژی. کچه که ده لی:

«پیمه که نه، وه لام نه ده یته وه نه بو پیتش و نه بو دوا، ریتی دهر بازبونت نییه.»

۲

ئه لبهت ئیره ئیرانی کۆنه، بهلام یۆنانی کۆن نییه. تازه، نه بولهه و لیش پیاو بوو نه که کچیکی گهنج. منیش له کاروباری خۆمدا تیا ماوم، چ بگا به وهی بو ئه وه بتوانم بچمه ناو شار و نه کوژیم، وه لامی مه ته لان بده مه وه.

به چاوی کراوه وه دوو که لهی جگه ره که فوو ده کهم و ده لیم: «خانی به ریز ئیستا تاقهت و ههوسه لهی گالته و گه پم نییه.»

کچه ده سمایی پیروژه یی له خه رمانی قژی رهش و بلندی لاده دا و له هه وادا هه لیده سوو رپیتی. پاشان ده لی: «ناتوانی وه لامم بده یته وه. ده زانم.»

ئه وسا ئوین ده نوینی.

ده لیم: «زۆر سوپاسی میوانداریت ده کهم، بهلام من له وه لامدانه وه به خۆشم تیا ماوم. نه وه که که ره که له قوردا مای، به لکو وه که ره ی بوریدان.»

گریه که ده که ویتنه مابه یی برۆ په یوه سته کانی، له وه ده چی بیه وی بیرسی: «بوریدان چیه؟» بهلام دان به خۆیدا ده گری و هه مدیس ئوینان ده نویتی. رهنگه له په یوه ندی له گه ل مه سه له ی ریشه گه ری نه نشتاین بووی، له شوینییک نمونه ی که ره ی بوریدانم دیبی و له بیرم چه قیبی.

له ملالو له ولای که ریک به مه ودا ی چونه که ئاو و ئالفیان داناوه، که ره ی کلۆل نازانی به ره و چه پ بچی یان به ره و راست و، له نیوان ئه م دوو هه لبژارده دا، توونی و برسی ده مینیتته وه. کچه نیگای تیژی له من بریوه، بهلام به گومانم که ده مینیتی یان نا، به هه رحال من نه وه دبیم.

له ناکاو دوو ژنی ره شپۆش له وه پیری کاروانسهراکه وه به ره و ئیمه هه لاتن. با له پاشلی دامینه رهش و فه ریه کانیا ن ده دا و، به ره و دواوه یان ده کیشتی. له هه ر دوو لاه دهستی کچه که ده گرن، رایدیه کیشن و له گه ل خویان ده بیه ن. کچه، له مابه یی نه و دوو ژنه، له گه ل هه ر هه نگاوێک که بو پی شه وهی ده بن، ئاو ر ده داته وه و تیژ لیم ده پروانی. له سه کۆکه ده په رمه خوار. کۆله کهم به شاندا ده ده م و سه ر ری ده که وم. دیاره توژییک ره نجاو م. نه حلهت له شه یتان. هه رسیکیان به سه ر گۆره بی ناو نیشانه کانه وه تیده په رن. کچه هه نگاو به هه نگاو ئاو ر ده داته وه و تیژ و بره که سه یرم ده کا. ده توانم گورجتر هه نگاو هه لینه وه و پیشیان که وم، بهلام هه روا به دوا یاندا له کاروانسهراکه وه رهت ده بم. ده لپی نیگای تیژی کچه که یه رآمده کیشتی و ده مبا، هه روا که نه و ژنه ره شپۆشانه خوی راده کیشن و ده بیه ن.

۳

له دهره وهی کاروانسهره وانییتییک^(۲) چاوه ری راوه ستاوه. ژنه کان قالیچه و، شیشه ی به تالی گولا و و کچه که ده خه نه پشت وانیته که و ده رک ی هه لده دهنه وه. هه ردووکیان له پی شه وه، لای پی ره میرده شو فی ره که داده نیشن. ئه مه هه مان ساته وه ختی په له و گورجیه، دهستم له لیواری ده رکه که گیر ده کهم و خو هه لده ده م. ماسو لکه کانی پی و ناوشانم

بەئازارتىكى زۆرە دەككىشەين.

دانيشتىنى پشت مېز، وزە و چالاكى لەش دەتوئىتەو. چ نىيە، ھەر كە گەيشتمە ھوتىل خۆم بە ئاوى گەرم دەشۆم. وانىتەكە بەچەپ و راستدا دەلەنگى. خۆى بەشاردا دەكا. ھەز دەكەم چاك لەملاولا ورد بېمەو ھەست بە نەبى شار بېكەم، بەلام سەيرى ھېچ كۆى ناكەم. تەنيا بىر لەو دەكەمەو كە چۆن پرسیارەكەم لەو كچە بېكەم و دەرپەرمە دەر.

رەنگە بەئىشارەى كچە، لە ئاسمان دەروانم. رەنگەكان تىكەلاو و سەييال لىك ئالاو، كال دەبنەو ھەست پەستا تابلۆى تازە، بى ئەو ھى قاپ يان بەردەوامىيەك بخوازى، لەسەر سنگى ئاسمان دەردەكەوئ و ون دەبن.

تابلۆكان بەشىوئەكى تەجرىدى لە تىكەلا بوونى رەنگەكاندا دەردەكەون و ون دەبن. قەلەرشەكان لە دواھەم تابلۆ دەبنەو، بە ژوور وانىتەكەو دەفرن و، زەمىنەى رەنگەكان يەك دەست رەش دەبن. ئىستە ئىتر كاتى ئەوئە لەم كچە بېرسەم بۆ بەدواى خۆدا رامدەككىشە. كچە لە چاوترووكانىدا لە وانىتەكە دەپەرئە دەر. لە ئاسۆ، چنگىك ھەورى پىرۆزەى لە جەغزىكى ئوخرايىدا كال دەبنەو.

وانىت لە كۆلانىكى كورت و تەنگەبەر، لە بەر مالىكى كۆن رادەوئەستى. ژنەكان گورجوگۆل دادەبەزن، دەرەى پشت وانىتەكە دەكەنەو ھەستەى بەتالى گولاو و من دىنەدەر. ھىشتا چاوم لە كالبونەو پىرۆزەى لەسەر ئوخراى گەرمى ئاسۆبە. جەغزەكە سەرەتا دەبىتە ھىللىكى تۆرى و پاشان خالىك. دواى داخستنى دەرەكى مالىكە، دەستم بەردەدەن. ھەموو لايەك ھەك ئاسمان تارىكە. لەجىتى خۆم نابزۆيم. وردە وردە چاوم بەتارىكەكە رادى و دەتوانم ھەبەتە شتەكان و جوولەى دوو ژنە رەشپۆشەكى ناو ژوورەكە لە يەكتر ھەلاوئەم. دەست بەدەوئەكە دەگرم و كۆتەرەكۆر دەروم، پرىز و كلىلى بەرقەكە دەبىنەو. ھىوام بە رووناكى نامىتى، ژنەكان بە پەلە لە ئاشپەزخانە خەرىكى ئامادە كردنى خواردن. لەبەر تىشكى ئاگر و بلىسەى ژىر مەنجەلەكان جوولەيان دەبىن. كاسەيەك ھەلدەگرن و گۆزەيەك دادەنن، چالاك و بى نىيازى رۆشناى، لەپەر نوورىك لە زەينمدا ھەلدەبى و تىدەكەم كە ئەوان كۆرن. نا، ئەو راست نىيە. دەچمە ناو دەرەكى ئاشپەزخانە ھەلدەدەم پىيان بلىم من ئەو كچە نىم. ھېچ ناكەن، ديارە كەرن. لە دەرەكە دەچمە ژوور، قۆلىان دەگرم و داوايان لىدەكەم سەرنجە بدەن. مۆر دەبنەو،

قۆلىان رادەككىشە و ديسان خۆ بە ئامادەكردنى خواردنەو خەرىك دەكەن. ھېچ ھەلامىكىان لى نابىستم و تىدەكەم لالىشەن. كەواتە من شىتم نەوئەك ئەو كچە. من لىرەم، ئەى ئەو لە كۆبە؟ ئىستە خەرىكە چى دەكا؟ راستە كە توانىوئە تا ئىترە من لەجىتى خۆى دانى، بەلام دلنىام ناتوانى بەردەوام بى. لەپەر دلەم ھە تەپ و كوت دەكەوئ.

۴

پاكەتى جگەرە لە كۆلەكەم دەردىنم. چەرخەكەم ھەلدەكەم و، لەبەر تىشكى رۆشنايىدا لە تەپلەكەك دەگەرئەم، نايدۆزەو. ژنەكان سەرقالى شتەوئە سەوزەن، چ بۆن و بەرامەيەك! رەنگە سەوزەى كۆيستان بى. بەرامەى تەرخون و گشنىژ و گولپەرى تازە و، ھەترى رىواس و كەنگرىش جاروبار ئارامتر تىكەلا دەبن. سەمفونىيەى ھەترەكان لە موومانى كورت و توندەو دەگاتە بەشى ئارام و لەسەر خۆى. بەر لە دووبارە ھەلچوون و كرزبونەوئە، مژىكى قوول لە جگەرەكەم دەدەم. دووكلەى جگەرە ھەك سازىكى لەكۆك دەروو، شووخال لە سەمفونىيەى بۆنەكان دەگرى. پىموانىيە ھەستى بۆنەكان ژنەكان كۆر بى، لەوئەش ناچى ئەو كچە جگەرەكەش بووبى، ئەى بۆ پەى بە ھەلەى خۆيان نابەن؟ بۆ پارازىتى دووكلە لە ئۆركىستراى بۆنەكاندا نابىستم؟

دەرييەكى ميناكارى كراو لە بزمارى سنگى ديوارەكە دەكەمەو، خۆلەمىشى جگەرەكەمى تىدەكەم. لەحنەت لە شەيتان. پىكەنىم بەو دى لەم مالىدا زىندانى بىرئەم، بە دىانى بەستراوئە پىدەكەنم. راستە كە ژنە رەشپۆشەكان دەرەكى مالىكەيان قفل كروو ھەستەى بەملى ئەوئەوئەكە بەھاستەم بالا بەرزترە. بەلام نە ئەم مالى كۆشكىكى تونوتونە كە سارداد و نىگابانى بى، نە من لە سەدەى ھەژدەدا دەئىم. ئىترە مالىكى بچووكە و تەنيا دوو ژنى كۆر و كەپ و لالى لىيە. موچرەكەم بە دلدا دى. بەرە دەستم دەخەمە سەردلەم، ئەنگوستەم لە مويايلەكەم دەدرى كە بە مەمەو ھەلمواسىو. نا، نابى نىگەرەن، ئەوئەرى تەلەفون بۆ پولىس دەكەم. ئۆقرە دەگرم. واچاكە تا بەيانى لىترە بىنەمەو، لە سووچىكى ئەم مالى تارىكەدا سەردەنىمەو ھەستەم. ئەوئەندە ماندووم وادەرم، دەتوانم لە رووناكى سەينىدا مالىكە بىنم و، دىرئە بە سەفەرەكەم بدەم. ناكرى مالىكەم نەدىبى لىترە بروم. ديسان چەرخەكەم دادەگىرسىتم و لەبەر تىشكى بلىسە

بچوکه که یدا، کویره کویر به ره و ناخر ژووری ماله که، سئ پلیکانه به ره و خوارتر لیره که لیتی راوه ستاوم، ده رۆم. پیده چی ئه وئ به شیوه یه ک تالاری ماله که ش بی...

کۆله پشتیه کهم ده نیمه ژیر سهرم و به لایه کدا راده کشیم. ئه ژنۆم کۆ ده که مه وه، دهستم لیک گری ددهم و له مابه یینی رانه کانم دایانده نیم. که ئه ژنۆم له سکم دهری هیتور ده به وه. هیتور.

5

پیوست ناکا بیر له وه بکه مه وه که کیم و له کویم. له خه ونیشمدا ههر لیره بووم. نوچر قیک له پیم گیرا و له خه و راپه ریم. هه موو لایه ک تاریکه. ئه گهر له رۆشنایی لیمۆی رهنگی چراکه دا خه و تبام و له قهره ویله ئاشناکه ی خۆمدا به ئاگا بیوومایه وه، وهک هه میشه پیوستم به سوکه ئیستییک بوو تا خۆم بناسمه وه، له پیکوچر که یه ک به خۆمدا بچمه وه. کیم؟ له چ سالییکدام؟ له کویم؟ ... راست وهک کامپیوتیره کهم که دوا ی هه موو جار هه لکران، سه ره تا خۆی ده ناسیته وه، به بوون و یاده وهریه کانیدا ده چیته وه و پاشان ئاماده ی کارکردن ده بی.

چه رخه کهم له گیرفانی پانتۆله کهم دهر دینم و رۆشناییه که ی به ملاولای خۆمدا ده گپرم. پیالۆکه یه ک شۆر باویان له سه ر که شه فه یه کی وهر شه و له پالدا دانام، بۆن خۆش و گهرم. ئه ونده ی پیوست بی پال به که شه فه که وه ده نیم. دیسان سهرم ده نیمه وه سه ر کۆله کهم و پیم له سه ر دلم کۆده که مه وه. سارده، باوه ش به خۆمدا ده کهم.

6

خه ربکم خۆم شناسایی و چه ک ده کهم. له سه رخۆ، به رنامه سه ره که یه کان هه لئاستنه وه. له بیرم چۆته وه کیم. رۆشناییه کی دلمردو له گه مارۆی داوم. نه ناسیاوه، هه موو ده ورو به رم غه ربیه. به رنامه ی شناسایی خۆم قفل بووه. به ره و ره شایی خامۆشیی ده گه ریمه وه، له خه ویشدا خه ونم نه دیوه. به ردیک بووم له بنکی چالییکدا، له بنکی ئه م چاله خه وه دا،

به رد ده میتمه وه. ده لیتی زه نیم تووشی هه لئهی به رتیه بردن بووه. که ورده ورده و به هیتوری به رنامه کانی شوناس سازیم دینه روو، ئه وسا دیر به دیر وه بیرم دیته وه کیم و له کویم. ده مه وئ بزانه بۆ لیره؟ ده بی رۆم داوای لایه نه لاوه که یه کانی زه نیم بکه م. له شکلی که شه فه وهر شه وه که ده روانم، پووشه یه ک ده کرتیه وه و راده په ریم، ملم ئیشی. ویستوومه له رۆشنایی به یانیدا ئه م ماله بیینم، پاشان برۆمه دهر و درتیه به سه فه ره کهم بده م. به لām ئه م رۆشناییه بۆ بیینی ژووره که به س نییه. پیموانه بووه ژووره که په نجه ره ی نه بی و تیشکی کزی هه تاو له ده لاقه ی بچووک و توپی میچه که وه دیته ژوور.

خه ربکه ده بووریمه وه، له و رووناکاییه دلمردووه شدا پاک و خاوینی ژووره که دیاره. برسیمه. ده چه ئاشپه زخانه. ژووره که ی من سئ پلیکانه له خوار تالاره که وه یه و ئاشپه زخانه ش هه وت پلیکانه به رزتر. دهر که ی ماله که له حاستی تالاره که یه و، دالانیکی باریکیش چوار پلیکانه به ره و خوارتر له تاریکیدا رۆچووه. له ده لاقه یه کی توپی و بچووی تر به میچه که ی تالاره وه، رۆشناییه کی چلکه سوو باقی ماله که ی دلتنه نگ کردووه. ژووری ژنه کان و، رهنگه ده ستشۆرک و هه مامه که ش له ئاخری ئه و دالانه دایه و، نازانم له واندا چ باسه. سه ره تا ده بی شتییک بخۆم. مه نجه لیک مس له سه ر سه کو یه کی به رزه، په نجه یه ک نانی لی دهر دینم. ئاشپه زخانه پر له سه کو ی به رز و نه وی. له سه ر نیمچه سه کو یه ک جاملوکه یه کی پیروزی ده بینم که قالبه په نیرتکی تازه ی تیدایه. پیده چی ههر ئیمشه و په نیره که یان کرد بی، به سه ر پیوه نان و په نیره کهم ده خۆم. له کۆله پشتیه کهمدا نسکافه دهر دینم و به ئاوای سه ماوهره زه رده که که ئیستا کوْل ها تووه، دوو پیاله نسکافه ئاماده ده کهم و به شوین یه کتردا هه لیانده قوپینم، ده گه ریمه وه بۆ ژووره چاله کهم. ده وریه مینا کاریه که له سه ر تاقه که هه لده گرم، پال به به سته که نوینه که وه ده ده م و جگه ره یه ک داده گیرسیم. مژی لیده ده م و له پر هه ست ده کهم هه زنا کهم له م ماله رۆم و ئه م هه سته ده متوقیینی.

7

ژنه کان له خه و هه ستان، به نۆره هه مامیان کردووه. هه مان کراسی ره ش و فره یحیان له به ردایه و ئیستا خه ربکم ده رۆنه دهر. به رله رۆشتن دینه ژووره که ی من، به چرنوکی ورد

و درشت باسک و بهره دهسته کانم کۆله وار دهکهن. ئەم چرنووکانه جۆره مۆرسیکن، بهلام من تێیان ناگەم. ژماردم دەرکە یان سە قفلە کرد و رۆشتن. دەنگی خۆپندنی کەلەشپێر دێ، لەسەر دەلاقە ی ژوورە کە ی من نیشستوو و پەر و بال دەکوئێ و، سەرخۆش و بەکەیف وەها کە شتێک پروویدایی، دەخوئێ. پالەم بەبەستە کە نوێنە کەووە داو و، خەو بردوو میەو. ملەم ئێشی، لە ئێشی ملەم جاروبار لە خەونووچکە و وردە و دەنەوزان پادەبەم. بایەکی مەزن گۆ و خۆل بە دەلاقە ی میچی ژوورە کەمدا دەپەلۆسی. ئەم ماله نه حەوشە و حەساری هەیه، نه په نجهره و نه پتیهک بۆ سه ربان. ماله کەش کەم کوێر نییه.

سەرپێچه بێ گۆلۆپ و بەتالەکان وەک زاری کراو بۆ هاوار، هاواریکی کۆن و نەبێستراو، بەسیمی بن میچه کانهوه بهربوونه تهوه.

٨

شەو، ژنەکان نەگەر پراونە تهوه. سەعاتە کەم لە دەست دانە کەندوو. لەسەر سەفحە نوورانیە کە ی بەرواری سێ ئوکتۆبەر دەبینم. لە زەینمدا دەیکەمە بەرواری کۆچی هەتاوی، پێتموایی بەهەلە چووبم. لە خێری گۆرینی دەگوزەرتیم و هەمان سێ ئوکتۆبەر بەزەینم دەسپێرم، ژنەکان نەها تونە تهوه. نیگەرانی، مۆبایلە کەم هەلەدەگرم، کاتی ئەو هاتوو تەلەفون بۆ پۆلیس بکەم. بەلام ناو نیشانی کوێیان بەدەم؟ خۆ من ناو نیشانی ئەم ماله نازانم. بەلام لە شوێنێک خۆپندبوومەو کە بەهۆی مۆبایلەو هەموو کەس لە هەموو کاتێک لە ژێر چاوە دێردان و، هەموو ساتێک ئاگاداری جیگۆرە کە یانن. ئە ی بە چیدا دیارە پۆلیس بروام پێدەکا؟ یان ئەرکی شوێن پێ هەلگرتنم وەهەستۆ دەگرێ؟ تاقیکردنەو ی زەرەری نییه.

شەحنی تەلەفونە کەم تەواو بوو. سیمی شەحنە کە ی لە گیرفانی کۆلە پشتیە کەم دەردێنم، ژوورە کە بەرقی نییه. مۆبایلە کەم بە دەستە و یه، بە ژوورە کە دا دەگەریم. حاشا لە دۆپێک بەرق. مۆبایلە کە حەقەن بەرلە تەواو بوونی شەحنە کە ی چەند جار راپگە یاندوو. ئاگام لە خۆم نەبوو؟ لە خۆم توورم. گری چەرخە کە قامکم دەسووتێنێ. دەیکوژێنمەو و دەگەرێنمەو بۆ ژوورە کەم. زوو فێر بووم لە تاریکیدا رێی خۆم بدۆزمەو، بەلام مەچەکی

دەستم توند بەستوونی تالارە کە دا دەدرێ و دەنگی شکانی سەعاتە کەم دەبێستم. پال بە بەستە کە نوێنە کەووە دەدەمەو. تاقەتی جگەرە کێشانیشم نییه. ئیمرو چەند کەرەت لە کاتی جگەرە کێشاندا، ئیشتیای جگەرەم کرد، ئەوسا تێگە یشتیم ئاگام لەو کارە نییه کە خەریکە دەیکەم. ناو میەد و بێ مەیل بووم، چ فەرق دەکا کاتێک کە تەنانت ئاگام لێ نییه خەریکی چیم؟ ژوورە کە قوول و تاریک و بێدەنگە. بەچاوی کراو ش دەتوانم بخەوم. پێ پادە کێشم، دەستم لە مۆبایلە کە دەدرێ، لای دەبەم. مۆبایل بە بێ شەحن تەنانت بۆ یاری پێکردنیش نایی.

٩

سەیره، چەند شەو تووشی بێخەوی بووم، رۆژانی سەرەتای هاتنم بۆ ئەم ماله، چەندە خوشی و قوول خەوم لێدە کەوت. ئێستا تا حەبێکی لۆرازیام، کە لە زێریش بەلامەو بەبایە خترە، نەخۆم خەوم لێناکەوێ.

سێ حەب زیاترم پێ نەماو. بەهەر سیانیان شەش میلێگرام. بۆ هەر یەکیان سێ میلێگرام رەنگە بەس بێ. بەس نەبێ دەبێ بیکێشم. هەر چۆنیکە دەبێ ئیمشەو بێ حەب بخەوم. تەنانت ئەگەر بوو چەند سەعات، سبە ی شەو، هەر یە کەو حەب و نیوێک دەکەمە جامۆلە کە چێشتە کە یانەو. نابێ هەموو حەبەکان بەدەم بە یەکیکیان. راستە کە هەر شەو یەکیکیان کلێلدارن. بەلام لە بێبەختی من، رەنگە ئیمشەو و سبە ی شەو ئەو بەشکردنە یان تێکدا بێ. بە حسابی من ئیمشەو کلێلە کە بە ملی ئەو ژنەو دەبێ کە کەمێک بالای بەرزترە. دوینی کە ژنەکان لێرە نەبوون تا توانیم پێالە یەکی زەدەم بە دەرکە کە دا کوتا. یان کەس لەم کۆلانە نییه، یان هەموو دانیشتوانی کەرن.

چاک بوو ئەو کچە شێتە لەم ماله رۆی. دەبویست چیم لێ بپرسێ؟ خۆی دەزانی؟ بۆ منی بەشوێن خۆیدا پادە کێشا؟ نیگای بۆ ئەو نەدە تیژ بوو؟ ئە ی منی شێت چۆن و بۆچی شوێنی کەوتم؟ هێشتا تێنە گە یشتووم ئەم ژنانە کێن و بۆکوێ دەچن؟ چۆن بێ چاو و گوێ و زمان ئەو نە تازا و چالاکن؟ ئە ی بۆ بەزە ییان بەو کچە شێتە دا نایەت؟ چۆن دلیان دێ ئەو هەموو سەعاتە لالە بەتەنیا جێی بێلن؟ رەنگە ئەوان پێناسە یەکی تریان لە بەزە یی

بئی؟ رهنګه پاساویان بۆ کردوهیان بئی؟

لهم هه موو نه زانینه گیت بووم و، له وهی که ده بئی هه روا به نه زانی لهم ماله برۆم گیتتر و، له مانه وه لهم ماله ش...

۱۰

ئیمیرۆ ده بئی یه کیتک له رۆژه کانی پشوودان بئی. ژنه کان له ماله وه ماون، له به یانیه وه خه ریکی چیت لێنانن. به هه لئس وکه وتیاندا دیاره میوانیان ده بئی. بلایی کئی بیته میوانیان؟

له کونجکۆلی خۆم خه ریکه گرم تیبه رده بئی. بلایی میوانه کان به بېینی من له بری ئه و کچه رۆشتوه، سه ریان سوورپنه مینئ؟ ئیمیرۆ چاکترین ده رفه تم بۆ قسه کردن له گه ل خه لکدا بۆ ده ره خسی. نه کا تۆمه تی فریودانی ئه م کویرانه م بده نه پال؟ به لام ئاخو ئه م ماله کویره چ سوودیک به من ده گه به نئ؟ ژنه کان دوانزه په رداخی به رز به نه خشی بالنده و فرین و، دوانزه ده وری وه رشاویان به نه خشی گه لا و گوله وه له سه ر سه کوپه کی به رز چنیوه. جگه له شۆریاوه هه میشه بیه که چه ند جوړه قولیچه شیان دروست کردوه. هه ردوکیان چونیه ک کراسی ره شی هاویرشیمان به که نیره ی پیروژه بیه وه (بیراق دوزی فیروزه ای) له به رکردوه.

له پر ده ترسم نه کا میوانه کان له پشت ده رکه میننه وه و بگه پینه وه. خو ئه م ژنانه ده رکه کوتانه که نابیستن. نا، نابئ نیگه ران بم. حه قه ن له به یینی خۆیاندا ره مز و نیشانه به کیان هه یه. ره نګه ئه و کچه ش یارمه تی دا بیتن. ده بئی هه ر لهم ده وریه ی تاشپه زخانه بم. به لام واچاکه پیشتەر کۆله پشتیه که م هه لپه ردیوم و، مانتو و شه روا له که م له به رکه م و ئاماده بم. تپه پرین به ناو میوانه کاندایا و چونه ده ر له ده رکه که کارێکی ئاسان نییه. کۆله پشتیه که م ده به ستم و له پشت ده رکه، بریک به ولاره تر بۆ ئه وه ی پیتی که سی لئ نه درئ، نزیک پلیکانه ی دالانه که دایده نیم. دوا هه م قۆپچه ی مانتۆکه م ده به ستم. به لام به م شیوه میوانیه که م له کیس ده چئ و بۆ هه میشه له هه یچ ناگه م. کاتی رۆشتنی میوانه کانیش فرسه تی چاکه، نابئی ئه م میوانیه به له کیس خۆم بده م.

تازه ره نګه میوانه کان بتوانن لهم دووژنه بگه یه نن که من ئه و کچه نیم. به ده وری

تالاره که دا به ریز پشتییان داناوه و، له پالیشیاندا دوو لۆ په توویان راخستوه. نه خش و نیگاری پشتیه کان گوله به رۆژه ی درشت و، نه خش و نیگاری په تووکانیش ئاسکه. ژنه کان ئیستا خه ریکن ده فری قولیچه کان ده به ن بۆ تالار. قولیچه یه که له ده فری ژنی کلیل له مل هه لده گرم. تورت و به تامه. تامی دارچین ددها. ده بئی قفلێکی قایمتر له قفلێ ده رکه ی ئه م ماله له سیلاوی ئه و بیرکیشه کیانه بده م که له تامی ئه م قولیچه وه سه ره له ده دن. ده بئی هه موو هۆشم بۆ حالوورۆژی ئه م ماله ته رخان بکه م، نه ک بۆ هه یچی تر.

۱۱

له وسه ری دالانه که شه وه ده توانم بزانه میوانه کان هاوون یان نا. کفری ده بم. ئه مه که ی کاتی چوون بۆ مه بال بوو؟ له به یانیه وه ئه وه نده م شه ره تی بیدمشک خواردوه. قه ت ئه وه نده تونی نه بووم. هه ر له وسه ری دالانه که وه پیتاوه جووتکراوه کانی میوانه کان ده ژمیرم. هه موویان پیتاوی ژنانه ن. به دوو کوخه قورگم ساف ده که م (بلایی ده نگیشم لئ بیته ده ر؟) له سه ر پلیکانه کان راده وه ستم. ژنه کان په رداخی شه ره تی بیدمشک به میوانه کان ده دن. له ناو چوار گۆشه ی په تووه راخراوه کاندایا ده خولینه وه و به قولیچه و شه ره ت میوانداریان ده که ن. له ئاسانه ی تالاره که راده وه ستم. سه بر ده که م زرینګه زرینګی تیکه ل کردنی شه ره ته کان دوا یی بئ و که وچکه به چو وکه کان ئارام بگرن. هه ر له وپوه دیسان ده نگم ساف ده که م و سلاو ده که م. په رداخه کان به ره و ده مه کان ده چن. په رداخه کان له سه ر ده وریه کان داده نرین و ئیستا ده نگه ده نگی نیشتنی بالنده کان له سه ر گوله کانه. ژنه کان، به رامبه ر به یه کتر له دوو ریزی هاوته ریب، له لای میوانه کانیان داده نیشن. ئیستا به چوار ده وری تالاره که دا، له سه ر هه ر په توویه ک سئ که س دانیشستوون. یه کیتک له میوانه کان به ره ده ستنی ژنه کلیل له مله که راده مووسی. ئه م هه یما یه به ده وریا ده گه ری و سه ره له نوئ، هه یما یه کی تر ده ست پیده کا.

هاوار ده که م «ئوی» (ئیتستا هاواره که م ده نگ ده داته وه) هه موو ئه م ژنانه وه ک یه کن و من نابین و ده نگم نابیستن. ده گه ریمه وه ژووره که م و پال به به سته که نوینه که وه ده دم. مۆبایله که له گیرفانی مانتۆکه م ده ردینم و له سه فحه کووژاوه که ی ورد ده به وه. قامک به

دووگمه کهړ و لاله کانیدا دنه ټیم. سه فحه تاریکه که ی وهک کوټر سه یرم دهکا. هه ول ددهم نوقرچتیکی لی بگرم. له شی رهق و ساردی فرسه تم پی نادا. نه گهر نه مویایله نه بوايه په نگه پیمو ابوايه هه همیشه لیته بووم. نایا نه ژنانه ش هه کامه یان، رۆژنیک له جیگه ی من بوون؟

۱۲

میوانی کوټایی هاتووه. ژنه کان هه ستاون و یه که یه که له دهرکه وه دهره نه دهر. دوو ژنی بالابه رز ده سمالی په شیان به سه ر داداوه و، یه کیان قالیچه یه که له بن بال و شیشه یه که گولاوی پیته. دواهم میوان که دهر واکلیل له مله که توند قولم دهگری. بو دیتنه وه ی من له ماله که دا تووشی زه حمت نابې. وه ها که بیه و دهستی خوی بیینیته وه. کاتی چونه دهر له دهرکه ی مال، توژنیک دهنه و یمه وه و کوټه پشتیه که له پال دهرکه که هه لده گرم. له کولان، هه مان پیره پیاو له لای وانیتته که ی راوه ستاوه و جگهره ده پیچیتته وه. میوانه کان له کولانه که دهر باز بوون. ژنه کان من و قالیچه که ده خنه پشت وانیتته که و دهرکه ی هه لده دهنه وه. ده مه وئ هاوار بکه م. له پیره پیاو که بیرسم نه ژنانه کین؟ نهو کچه کن بوو؟ وانیتته که سه ر پی ده که وئ. کاتم ماوه، نابې نیگهران بم. به ره و کاروانسه را دهر وئ.

له ناوړی، کاتییک وانیتته که له سه رخو دهر و، ده توانم باز هه لده مه خوار. نا، کاری واکه م. خو من چل رۆژ سه برم کردووه، با نه م چند سه عاتشی له سه ربی، فرسه ت زوره. ده توانم بچه سه ر گۆره که ی (گۆری کن؟ نازانم) به لکو نه و کچه له وئ بیینم. پاشان ده توانم له کاروانسه راکه وه به ره و بیناکه ی په نای، بینای تازه سازی ترمیناله که برۆم و بگه یمه وه بو شاری خو م، بومالی خو م. په نگه جاریکی تر بو نه م شاره سه فهر بکه مه وه، ژنه کان قالیچه که را ده خن و له سه ری داده نیشن. گولاوی شیشه که به سه ر به ردی گۆره که دا ده که ن. سوودی نییه. ناتوانم نوو سراوه ی سه ر گۆره که بخوینمه وه، له خه تی بزما ری ده چی، یان خه تی کوو فی یان په نگه هه ندیک نیشانه بی. سه یره له م فزا کراوه دا لیم گه را ون. په نگه له وزه ی قفلتیکی نه بیا راو دلنیا بن.

پیره پیاو، دوو رتر، له دهره وه ی کاروانسه را پالی به وانیتته که یه وه داوه، خه ریکه

جگهره یه که ده پیچیتته وه. له سه ر قالیچه که هه لده ستم و ورده ورده به ره و دهرکه ی دهر باز بوون له کاروانسه را سه ر پی ده که وم. سوپای میرووه سووره کان ده بینم که له ریزی ناریکی پیکی مار و دوو، به جیدیه ته وه به ملا ولادا دهر وئ.

به ره و سه کوټه که که له سه ری دانیشته بووم را ده کیشریم. نایا ده توانم برۆم بی نه وه که سیکی تر له بری خو م بنیرم؟ نایا به قه دهر پیویست نیگام قوول و برپه که؟

۱- په ندیکه وهک: «هه م زیاره ته و هه م ته جاره ت.»

۲- پیکاب

ئەو گوتى: «ئەوئ .» ئەوسا دەستى بۆ بەرامبەرى ھەلبېرى. مەزنى خېل، گرژ و مۆن سەرى بۆچەپ و راست بادا و لەوپەرى ناسەرخۆبى قسەيەكى لە دەم دەرچوو: «نا، مردن يان عەبدايەتى، ئەمە عادلانەتر بوو.»

ژنىك كە فرمىسكى لە چاودا وشك بووبوو، بوخچە بەدەست و دەست لەسەر سەر، خۆى لە ئەو نزيك خستەو و لىوى وشك و ھەلاھەلای پشكوت: «ژاكايى كۆرپەى يەكسالەم سزای دەشت و ھەرد بوو بۆ من. ئەو بەس نەبوو كە ئىستا لەبەر دەمى ئاوتىكى بى چە و بواردا راتوستاندووم؟» خەلک چاويان لە دابەزىنى دەستى ژنەكە بوو، نەياندەدى كە چى پىيە. بەلام دەياندی چاوانى ئەو لەسەر ئەو گاشەبەردە، بەبى پىللو ترووكانىك، بەبى ھىچ جمە و ژيانىك لە دەستى ژنە راماوە و، رامابوو تا ژنە خۆى لى دزىوہ.

خەلک بەناو خۆباندە لە ھاتن و چووندا بوون و ناسياوہەكان لە يەكتر دەگەرەن. لە ھاوخەمى و پشتىوانى لەبەرامبەر رەشايى ئەو شەپۆلانە كە رۆشتايى مانگەشەو بە روخسارىانەو دەشكا و، لەبەر چاويان و ھا قورس و رەق و پىداگروو دەتگوت بوونى ئەزەلبە و ئەبەدیشە و، ئەوان نەوہەك لە كەنار و لە پالیدا، بەلكو لەناويدا بوون. ئەوان كە ھەلا تىبون و ھەوت شەو و رۆژ خۆيان بە باوہشى چۆلى دەشت و ھەردىك سپاردبوو كە لە بەرامبەرىدا ھىچ بوو.

لە بنەمالەكەى خۆى پىرىكى لەسەرخۆ، لە خوار پىلاوى بەن چنى ئەو راوہستابوو، ھەراى لىكرد: «ئەى ئاموزا، كە لە مندالىيەو تا ئىستا لە ساىيەى راستىا بوويت و راستىش لە پەناتدا بوو، ئەو دەمەى رووت كرده خېل و پەيامى ئاشتيت بۆ ھىنانى، پروامان پى كردى. پروا بە گوتە و كردهوت، ھەرلە ئاوەلا كەردنى دەرکەو دەروازەكانى شار، پساندنى زنجىرى خواوہندەكان بە دەستى خۆيان لە ملمان، تا ھىنانى رسق و رۆزى، ھەمووى بوونە سەلمىنەرى گوتە و كەلامت. كەواتە ھەروا كە وىستت وازمان لە كۆبلەتى و كۆلىتى ئەربابەكانمان ھىنا و، بى ئەو چشتىكى زىادە لەگەل خۆماندا ھەلبىگرىن، رپى دەشت و ھەردمان گرتەبەر. گشت ئەمانەمان بەدل كەرد تا بگەينە شوئىنىك ئاشتى و سەوزى و داسەكنانى لىبى. ئىستاش كە بى ھىز و گوپ بووين، وشەيەك يان ئىشارەتى ئەنگوستىكت بەسە بۆمان تا ديسان گيانمان ھەلبىگرىن و چەندان دەشت و ھەردى دىكەش تىپەپىنن. بەلام تەكايە لەبەر دەمى ئەم ھەزار زارەى مەرگدا دوورمان بخەوہ.»

ئەو بىستى بەلام چى نەگوت. جگە لەوہى بە ئارامى ھەمديسان دەستى وەرسووران و راست لە بەرامبەر ئەو ھەزار زارەدا رايگرت. پىرەمىرد ئالاندى: «لەسەر ئەم زەويە ھەزار نەخشە، ھىچ رىگەيەكى تر نىيە كە بتوانىن بەبى خۆف و ترسى مردن پىي رۆشتى پى بسپىرىن؟»

ئەو ھەر بەوشىوہ مايەوہ. بى ھىچ پەرسف و وەلامىك.

كەسىك ھاوارى لى ھەستا: «بۆخۆت پىشتەر لەم چۆلگە تارىكەوہ تىپەپىوى تا ھەوالى ئەملاو ئەولايان بەدەيتى؟»

زايەلەى دەنگى زولالى ئەو بەگوتى دوورترىن كەسى خىلش گەشت: «من جگە لە دل ھىچم بەئىوہ نەداوہ، ئەم بى رۆخ و بى كەنارەش ھەرچى مەزن و ھەرچى تارىك، لە بەرامبەر ئەو ترس و خۆفە من دىومە و من دەبىينم، مەينەتەيەكى مندالانەيە و ھىچى تر. ترستان چەندە لە دلدا بى، ياخود نەبى، رۆشتن و نەمانەوہ ناچارىە و، ئەو رىگە و پىئاوتانە لە گەرانەوہ نەھاتوو. گەرانەوہ وىراى ھەموو سووكايەتەك مەرگىشى لەگەلدايە. بەخۆتاندا بچنەوہ و بىر بكنەوہ لەو شارە و لە خەلکەكەى كە پىيان بەسەر سەرتاندا ھەلدىناوہ.»

ژنىك گوتى: «پىمان وابوو تۆ لە بەلا، جا ھەرچى بى، دەمانپارىزى و لەگەل تۆدا ھىچ داخوازى و خەونىكى وەدى نەھاتوومان نابى!»

ئەو گوتى: «من بۆئىوہ تەنيا دەليل و نىشانەم.»

پىاويك لە ئاپۆرەى خەلکەكە ھاتەدەر و ھەراى لىكرد: «ئەم خېلە ئەو نەبوو كە تۆ گوتت. من خۆم فىرە نووسىن بىووم و ھىچى واى نەدەخاياند كە دەچوومە ناو رىزى كاتبانەوہ و تۆ...» ئەوسا رووى لە پىاويكى زەلى قەلەو كەرد كە سەرى بە كۆشىدا شور كەردبۆوہ. گوتى: «... مەگەر ئەوان ئاتاجيان بەو گۆشتە نەبوو كە دەتفرۆشت؟ مەگەر ئەوان پروخۆش نەبوون ئەودەمەى كە دەھاتنە بەر دووكانت؟» گۆشت فرۆش سەرى ھەلبىراوى لەقاند و ھەمدىس شوپى كەردەوہ. كابرە سەرى بەرەو ئەو ھەلبىرپەوہ: «بىستت؟ ئىمە گشتمان، ساغ يان نەخۆش، بەيانىان بۆ كاريك ھەلدەستايىن كە دەمانزانى و، مىلى رىگەيەكمان دەگرت كە دەمانناسى. ئەرۆشتىن و تارىكان دل پر لە ھىوا بۆ مەنزلىك دەگەرپاينەوہ كە ئاشناى بووين. بەلام ھەموو ئەمانەمان لە بارمتەى كەلام و گوتتندا دانا و

ئىستاش جگە لە پەستى مردن چىترمان پىتاپرى . ئىستا ، كە لەسەر زاركى چالەقووتىكى رەش و بى بن دايىن كە لەمەوبەر تەنيا لە خەونى ئالۆز و كابووسەكانماندا دەماندى .
ئەوسا سەرى دانەواند و لەبەر خۆيەو پرتاندی : «رەنگە بۆ نەزانى وەك ئىمە ئەمە ئەوپەرى عەدل و داد بى .»

ژنىك لە ناخى ماندووى دليەو ھاواری كرد : «خۆزگە بە سىحر و ئەفسوونت ھەلنەخەلەتاباين و بە كۆيلەتى لەوئى ماباين ، تا لانىكەم لەبەر درۆ و دەلەسەى تۆ گيانمان بە دەم ئازارەو نەكىشرا .» ئەوسا ئەوئەندە خۆى پنى و گريا تاكو بوورايەو .

ئەو بىدەنگ بوو ، چى نەدەگوت . لە گشت لاو لە گشت مەحالى ئەو دەر و بىابانەش ھەزار ھەرا و ئالە و شەپۆر دەبىسترا ، وەھا كە كەس نەيدەزانى خەلكەكەيە ھاوار دەكات يان دەربايە دەنالينى . ئەو ھەروەھا وەك لەو پيش راوہستابوو و ، چاوى لە ئاسمان بربوو . لە مانگ ، كە ئارام و پر تربفە لە مابەينى ئەستىرانەو ڤادەبورد و بەرەو پيش دەھات و دەخزى . ئەوسا ئەو زارى ھەلپچرى و ھاتەگوتن : «ئەو دەمەى مانگ بانى سەرم بەجى بىلئى ، لەو دىوارەو ڤادەبەرم ، لەگەل ئىو ، كەم يان زۆرتان . ئامادە بن مەرگ لە دوامانەو بە پەلە دى .»

دەتگوت گەلۆلە ئاگرىك كەوتۆتە ئەوناوہو . كە ھەرا ھەرا و دەنگە دەنگ بالائى ھەلچو و ، خىل وەك ماری لە خەو ڤابووى كەپكە كراو ، وەجمين و جوولە كەوت . مەزنە گۆرپنى خىل خۆى لە چنگى پر لە نزا و ڤارپانەوہى خەلك ڤايسكاند . بەرەو پيش چوو ، لەبەر دەمى ئەودا وەستا : «ئەگەر زياتر مېنينەو ئەم دىواری ئاو ھەرس ناھينى و لە زەوى ڤوئاجى تا دەرڤەتتىك بۆ دەربازبوئمان پرەخسى ؟»

«دەرڤەت نىيە ئەى مەزن زادە . تياچوون مەجالمان نادا . ناوہختە و تياچوون لە بۆسەماندايە .»

«ئاخر پىتمان بەزەوينى سەخت و ئەمرى چاومان ڤاھاتوو . لە شوتىنىك كە نەبينين لەسەر چى ڤاوەستاوين و ھەنگاو بەكويدا ھەلدنين ، ھەزار خەيال و ختوورەمان بەلددا دى . چ بەكەين كە ھەميشە خەيال لە گەلماندا بوو و بەرلە ئىمەش بوو و ، ئەمەش تەنيا بۆ يەك يان چەند كەسمان نىيە .»

«بۆ برپىنى ڤىگەى غەريب و نەناسىاو نابى پشت بە ئەزموون و زانىارىەكانتان

بەستى .»

«ئەى دەبى پشت بەچى بېستين ؟»

«بەوہى كە خۆى پشت پى بەستى و متمانەيە .»

مەزنى خىل مېزەرى لەسەر خۆى دامالى و لە بىدەنگيدا كز دانىشت .

ئەوہى كە وازى لە كاتى ھېنابوو و ، ھەراى كرد : «لە برى گوتەى غەريب و سەير و سەمەرە ، قسەيەكى ئاشنا بكە بەلكو چارەى كارمان بكات .»

«دل .»

«شتىك بلئى بۆ تىپەپىن لەم چالەقووتە بى بنە .»

«گوتى .»

«بەلئىمان بدەرى بەسەلامەت تىدەپەپىن . ھەر ئەو بەلئىنەمان بەسە تا بەدواتدا سەرى كەوين .»

«ناتوانم .»

«بۆ ؟»

«نازانم ھەركام لە ئىمە لەو ڤەتبوون و تىپەپىنەدا چىمان بەسەردى . تەنيا ئەوئەندە دەزانم كە وەك پيشەنگ و پيشمەرگە لە گەلتاندا دەبم .»

«ئەمە بەس نىيە بۆ ئەوہى خۆم باوئىمە چالى مردن .»

«ئەو نازانى لەويدا چىمان بەسەردى و دان بە نەزانينى خۆشيدا دەنى .»

«ئەرى ، ھىچ لەو ڤىگە نازانم كە سەختە و دژوارە و ، سەيريش نىيە ئەگەر بۆ ھەر يەكمان بەچەشتىك بى جياتر لەوى دىكەمان . بەلام بەشتىك دەزانم ، دەزانم ئەوہى تىپەپى بى ڤوحي ئاسوودە و گيانى ئازاد دەبى . نە بنیادەم و نە پەرى و نە جنۆكە زەفەرى پىنابا و ، خۆى سولتانی خۆى دەبى .»

«لەو ناوہچى ؟ ھىچ لەمپەرىك لە مابەينى ئىمە و مردندا ھەيە ؟»

«رەنگە دل بى .»

بەرلەوۋە ھەمدىسان ھەراي پىرسىيار بەرز بېتتەوۋە، كەسىكى تۆقاۋ قىژاندنى: «ھاتن!»
ئەوسا لە دوور بە ئىشارەتى قامكى، پۇشنايىيەكى نىشان دان كە دەبوو تۆز و خۆلى پىتى
ئەوان بى .

زەنا زەنا بەرز بۆۋە و ئان و سات وەك شەپۇل تەنىيەوۋە. زۆربەيان گوتىيان بە زەويەوۋە
نووساند و كە سەريان ھەلبىرەوۋە ھاواريان كرد: «سوارە!سوارە!» ئەوسا بى ئەوۋەى بزەن
بەرەو كۆى ھەلەن، ھەلەن و خىلەن ئاروۋژاند. كەسانىك دەيانقىژاند و كەسانىك لەبەر
خۆبانەوۋە، وەھا كە ئەویش بېيىستى دەيانبۆلەند. ئەو ھاواری كرد:

«دەف ژەن! دەف ژەن لە كۆيە؟»

گوتەكەى زار بەزار پۇيى و زار بە زارىش گەپايەوۋە: «دەف ژەن بەرلەوۋەى بگاتە ئىرە،
لەو دەر و بىابانە گيان و دەفى بەجىھىشت و چوۋە پىزى چووانەوۋە. بەلام ژەنەكەى لىرەيە و
دەفیشى پىيە.» ژەن ھات، رەنگ لەروو تۆراو و لەش خۆلاۋى و گيان ماتەمبار. ئەو
گوتى: «دەفەكە بدە بەكەسىك كە بتوانى بىژەنئى. ئىستا دەنگى دەف لە دەنگى من
پىيىستەرە.»

ژەن گوتى: «كى لەخۆم چاكتر دەتوانى نالە لەم دەفە ھەستىنى؟»

ئەسا دەفەى بە دەستىكى بەرز كەردەوۋە، لەراندىەوۋە و درى بە ئاپۆرەى خەلەكەكەدا، تا لە
ناوياندا ون بوو. خۆى ون، دەنگى دەفەكەى ديار و ئاشكرا ھەموو دەشت و دەرەى گرتەوۋە.
ورده ورده خىل وەجمە و جوۋلە كەوت، وەھا كە دەتگوت دەست ساجە و خىل برىشكە.
ھەلدەچوون و دادەچوون و، نركە و نالە و ھەراي سەير و سەمەرەيان لەگەل خۆشى مەرگ و
خەمى ژيان تىكەل دەبوو. ھەراي ترس و رق و عەشق كە مرۆڭ دەيتوانى بىلەن يان ئازەل
دەيتوانى بىكا و، بەرلەوۋە بىستراپو يان نەبىستراپو.

ئەم ھەراھەرايە ھەر بوو تا ئەودەمەى كە مانگ راست لەسەر سەرى ئەو لەنگەرى گرت.
ئەوسا ئەو مەزەنە بى شەكل و بى قەۋارەش كەوتە ھەلچوون و جۆش و خرۆش، وەھا كە
زارى دەكردەوۋە دەتگوت چالەكى بى بنە دەرەكەوۋى و داۋىنى ھەر شەپۆلىكىشى دەتگوت
بىنايەكى بىلندە ھەرەس دىنئى. ئەودەمە بوو كە ئەو لەسەر خپكە بەردەكە ھاتەخوار، پىلاۋى
بەن چنى لەپى داكەندو بەرەو ئەو شەپۆلانە چوۋ. خەلەك ھەروا لە جەزبەو ھەراو ھورىادا
و، ھەندىكىيان شوپنى كەوتن. ئەو پىتى نايە ئاۋەكەوۋە و ئەوسا وەستا. خىل وەك

دەعبايەكى زەبەلاح كە وەرچەرخى، كەوتە جمە و ئەملا و ئەولايان لە ئەو گرت. ئاژاۋە
كەوتىوۋە ناو خىل. ئەوۋەى وىستىباي لەگەل ئەودا رى بىكەوۋى كەس و كارى نەياندەھىشت.
ئەو گوتى: «لەگەل مندا سەر رى كەون تا ئەم دىياتان نىشان دەم و خۆتان بە خۆتان
بنۆنم.»

ھەمدىس ھەرا و ئاژاۋە بوو. تەپ و تۆزى سوارە ھەروا نىك دەبۆۋە و، ئاۋرى خىل
ساتىك لە دوا و، ساتىك لەپىشى دەروانى. ئەو بەسەر و قىزى تەر و ئاۋدامىنى
تلىسەوۋە لەو ناۋەدا راۋەستابو، چاۋەرۋان بوو.

عهبدولباقی و عهباس زۆر دانیشتن، بهلام ئهوهی که بۆنی تووتنهکهی به دارستانی خورماکه‌دا بلاو بووبۆوه نه‌گه‌یشته که‌پره‌هه‌سیریه‌که. کاتیکیش گۆرانی خویندنی ئه‌و پیاوه‌هه‌را و نه‌په‌ی لی هات، ئه‌و دووانه‌هه‌راسیمه‌به‌ره‌و ماله‌کانیان هه‌لاتن، تا ئه‌و پۆلیسه‌که‌له‌نیوان عه‌شق و ئه‌رکه‌که‌یدا مابوو، وه‌زندیان پێ نه‌هێنی.

ژنان له‌پیاوی شه‌یدا و عاشق ناترسن، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر پۆلیسی سیاسیش بێ. ژنانی دوورگه‌ «بی‌بی» ان نارد تا کابرای عاشق له‌دوورگه‌ده‌رکات. «بی‌بی» رۆشت و له‌و مژه‌ونه‌دا کابرای دیه‌وه، که‌روو له‌ده‌ریای نادیار راوه‌ستابوو، له‌گه‌ل ده‌نگی هه‌ر شه‌پۆلیتکه‌دا، ده‌مانچه‌که‌ی به‌نیشانه‌ی هه‌په‌شه‌له‌قاپووره‌که‌ی ده‌رده‌کێشا.

«بی‌بی» گوتی: به‌و پیاوه‌ی گوتوه‌که‌لیتره، له‌م نیمچه‌دوورگه‌، هیچ عه‌شقیکه‌به‌ئه‌نجام نه‌گه‌یشتوه‌هه‌گوتی: کابرا پیتی گوتوه‌ئاماده‌یه‌له‌سزای ئه‌و عه‌شقه‌دا سه‌رۆکی پۆلیسی ناوچه‌که‌ش بکوژێ، یان ته‌نانه‌ت بیروپرای تاقمه‌خراپکاره‌کانیش وه‌ریگرێ.

«بی‌بی» دلێ پیتی سووتابوو. گوتی: «دلێم پیتی سووتا. چ‌گه‌نجیک! قژی ره‌ش و برسیکه‌دار و، روومه‌تی وه‌که‌له‌ی باران لیدراوی په‌رپینه‌کیی. گوتم کوپم برۆ. برۆ و ئاگر له‌دلته‌به‌رمه‌ده»

«بی‌بی» گوتبووی کابرا دوو سه‌هه‌نگاو لیتی دوور که‌وته‌وه‌هه‌شتیتی فریدابوه‌ده‌ریاکه‌وه‌هه‌رهنگه‌بتلی خالی عاره‌قی ولات بووبی. «بی‌بی» پیتی وابوو بوو کابرا چه‌که‌که‌ی خستبووه‌ئاوه‌که‌وه‌هه‌گوتبووی: «ده‌ته‌وی کاریک بکه‌ی به‌ناچاری لیتره‌بمینیته‌وه‌؟ به‌قسه‌م بکه‌کوپم.»

پاشان مه‌له‌ده‌ریاییه‌کان، تۆقاو له‌مژه‌که‌هاتبوونه‌ده‌ر و کوکوختیه‌که‌که‌ده‌یخویند، بێدنگ بووبوو، ته‌رمی کابرا له‌وی له‌سه‌ر گژوگیای ته‌ری رۆخه‌مژگرتوه‌که‌که‌وتبوو.

«بی‌بی» گوتبووی: «ویستم پیتی بلیم هیچ پیاویکه‌لیتره‌له‌گه‌ل کچیک که‌عاشقی بووه‌زه‌ماوه‌ندی نه‌کردوه‌که‌تۆبیکه‌ی.»

کابرای عاشق گولله‌که‌ی به‌چاوی راستی خوێه‌وه‌نابوو. له‌وه‌دوا به‌داخه‌وه‌هیچ پۆلیسیکی تر خۆی نه‌کوشت تا سپری چاوی راستی پۆلیسیک ئاشکرا بێ.

ژنانی دوورگه‌ ئه‌و پیاوه‌یان خۆش ده‌وی که‌له‌پیتی عه‌شقه‌دا بمری، بۆیه‌له‌پرسه‌ی ئه‌و عاشقه‌دا تازییه‌کی پر له‌پاز و په‌مزیان گرت: هه‌یچیان نه‌گوت.

که‌پریک له‌هه‌سیر

ئه‌سغه‌ر عه‌بدولاهی

عه‌بدولباقی گوتبووی: «تووشی دلێکوته‌بووم. ده‌زانم به‌م زووانه‌به‌لایه‌کم به‌سه‌ر دی.»

گوتبووی شه‌وانه‌خه‌وی لی ناکه‌وی. له‌ژنه‌که‌ی ده‌ترسی. له‌چاوی ژنه‌که‌یدا بالایی پیاویک ده‌بینی که‌ده‌بیته‌دلۆپه‌فرمیسکیک.

گوتبووی: «پروانه، ئه‌مانه‌چین له‌بادا؟»

خۆله‌میشی ئاگردانیکی کووژاوه‌بوو له‌بادا که‌به‌دارستانی خورماکه‌دا بلاو بووبۆوه‌و به‌ره‌و که‌پره‌هه‌سیریه‌که‌ده‌هات.

عه‌باس گوتبووی: «وه‌ک ژنانه‌لی هاتوه‌، ته‌واو ئیده‌ئالیست. خۆپیاو تووشی دلێکوته‌نابی.»

عه‌بدولباقی گوتبووی: «ئه‌گه‌ر یه‌کیک له‌هاوړیکان له‌خه‌ونیدا ژنه‌که‌ی بخنکینی چی ده‌بی؟»

بۆنی توتن له‌جگه‌ره‌یه‌کی پێچراوه‌ده‌هات که‌خراپ ده‌سووتا. که‌سیک نزیک ده‌بۆوه‌و پیاویک له‌مژی ونی گوی چۆمه‌که‌گۆرانی «عاره‌قی ولات که‌ر و کوپری کردووم» ی به‌ده‌نگیکی گر ده‌خویند. قاو بلاو بووبۆوه‌که‌ئه‌م پیاوه‌له‌به‌شی پۆلیسی سیاسیه‌وه‌بۆ دوورگه‌هاتوه‌، تا له‌بیروپرای خه‌لکه‌که‌بکۆلیته‌وه‌. به‌لام هه‌ر ئه‌و رۆژه‌شه‌یدای کچیک بووه‌که‌باوکی بیرو بۆچوونی فراماسیونیتری^(١) بووه‌.

پیاوان له ماله کانیاندا خوږان شاردوه، پولیس بیانوی دهست کهوت تا خوږی دوورگه به توورکه بیترئ. «بی بی» هره شهی له کچانی دوورگه کرد له ماله کانیان نه یه نه دهر، نه کا جارتیکی تریش پولیسیک له مړی وندا بمینیتته وه...

چیغان گوتی: «ناپیاوانه چ زووش به ملی نیمه یدا ده سوون. سهد جارمان گوتوه نیمه دژی تیرور و ره شه کورښ، که چی تا یه کتیک خوږی ده کوژئ ده لټن نازانم چی.»

کهس هیچی نه گوت. چونکا هاوین بوو تازه دوو رږژ بوو قاوی ته قینه وهی ته ستیره ی مه ریخ به درو درچو بوو، نهو هینده کلوله که رادویی چاک ده کرده وه خوږی کوشتبوو، عه بدولباقیش ون بوو بوو، نه ده زانرا قسه ی ژنان راسته یان نا.

عه بدولخوسین گوتی: «نه گهر ژنان نه مجاره راستیان گوتی چی؟»

چیغان چهند تال له سمیلې به ددان پاکیشا تا چاوی پر بوو له ناو.

مسته فا گوتی: «نهو ته تو چی ده که ی چیغان؟»

چیغان گوتی: «گوئ له مه بگره. دوو ساله نه دنامی حیزبه. به ده جور کتیبمان بږ خویندو ته وه که چی... ده لټی یاسینمان به گوتی که ردا خویندو وه.»

عه بدولخوسین گوتی: «ده ی له کوټن. ها. له کوټیه؟»

مسته فا گوتی: «هاوړتیا. هاوړتیا.»

له که پره حه سیریه که ی حیزبدا که له ناو ده راستی دارستانه خورماکه هه لدرابوو، هه موو بیدنه نگ بوون. نه دنامه کانی حیزب گوتیان له دهنگی کوکوختییه ک گرتبوو که بهرز و شه یدا دهیخویند. پیره پیاوټیک لهو دووران خوله نیرینه ی خورمای بلاو ده کرده وه، تا ناسوی ژوان خوشبه رame بټ و، سیگنالی پاپوړتیکي نه وتکتیش بارخانه که ی داگیر کردبوو.

پینجی گه لاو وټژی سالی هه زار و سټ سهد و سی و یه ک بوو، گوماننتان نه بټ نهو پیره پیاوه رږژی پیکه گیشتنی دارخورماکانی لټ هه له بوو بوو. گهرچی ناسوی ژوان خوشبه رame ده بوو به لام...

ژنانی نیمچه دوورگه ههر کامه هیلکه یه کیان به بن میچی کاگلی ژووره کانداندا کوتا و، هیلکه ی شکاو له گه رانه ودها به ناو ژووره که دا بلاو بووه و، ههر زهر دینه یه ک شکل و شیوه یه کی وهرگرت.

چیغان ژنه که ی کوتا. ژنه له ناو ده راستی ژووره که دا نه خشه ی ئیرانی پان کردبووه و، زهر دینه هیلکه له سهر نه خشه، که سامانی حیزب بوو، بلاو بوو بووه.

چیغان گوتی: «نهو ته تو چی ده که ی؟»

ملووک گوتی: «حتمن ته عبیرتیکي لټ ده کری.»

ملووک به سهر نه خشه که دا نه ویووه و له ده له مه ی زهر دینه که، له ته عبیرتیک ده گه را. چیغان شه قټیکي به که له که یدا دا. ملووک توند و چابوک هه ستا، خو لټیکي دا و له ژووره که ده ریه ریه دهر.

چیغان له قامچییه که گه را. تا قامچی له مجرییه جیازییه که ی ملووک بیتته دهر درهنگ بوو بوو. چیغان له ناو ده راستی دارستانه که له بهر رق و تووړه یی خوږی هه لده له رزی. ملووک له شوټنیک خوږی شاردبووه. چیغان هیشتا بیلرسووتی شهربکه ی له بهر دا بوو، کلاو کاسکیتته که ش به سهریه وه قورس بوو. کاتیک چاوی لهو خاله دوور و نادیاره هه لټری، چهند پیاوټیکي تری دی که وهک خوږی به جلویه رگی کاری شهربکه وه، قامچی به ده ست راوه ستابوون و، له خالټیکي نادیار وردیوونه وه. هه موویان بوون. هه موو نه دنامانی حیزب، دوو که سی سهر به بهر دی نه ته وه یی، کرټکارټیکي لایه نگری عرووییه ت و فه لایه ک که گومانی هاوکاری پولیس لټ ده کرا و گه نجټیکي تازه زاوا که ده یانگوت به ته مایه به پاپوړتیکي ئینگلیزی له ئیران هه لټ. مژ چر و کو، هیور دهاته پیش و پیاوان لهو هه وره شیري رهنه گدا، که هه لیکوتابوو سهر زهوی نیمچه دوورگه، ون ده بوون. کوکوختییه ک له ناسوی خوشبه رame ی پیکه گیشتن دهیخویند. خویندنیک که له باری دهنگناسییه وه په یوهندی به هه موو قوناغه کانی میژووه وه بوو.

چیغان هیواش له بهر خوږیه گوتی: «نه حله تی خوا له دلی ره شی شیتان.»

نهوسا پیاوټیک که لهو مژدها کاسه ی سه بری له ناوټیکي نه ناسراو لټو پټر بوو بوو، هه رای کرد:

«من وازم هیتاوه چیغان. توش وازم لټ بیتنه.»

پیاوټیک که نه م هه رایه ی بږ گوتی نامه حره مان به بهرز و بلند ده زانی، له بهر خوږیه وه گوتی:

«خائین.»

چیغان پیکه نینی نه ته وه خواجه کانی له مژده کدا بیست و، پاشان هم مو لایه ک بیده نگ بوون. ته نیا سیگنالی نه وتبه ریک ده بیسترا که له بارخانه دوور ده بووه.

له سی و دوو هیلکه ی شکا و، یانزه ی بی ته عبیر مابووه. سی هیلکه ئیشاره تی بو داهاتویه کی نادیار کردبوو، یه کییک شکلی سواریکی وه رگرتبوو که له ناوی ئاودرگه که روده چوو. له پینج هیلکه دا شیتالیک خوتن بیندراوو، له حه وتیان ته عبیری بارانی زیر له داهاتوودا کرابوو. یه کیان له شیوه ی قرژال بوو، یه کیان نه ههنگ و دووانیش وهک ژنه قژ زهرده که ی مسته ر براون بوو، که مانگی رابوردوو ره سمه که یان به رووبه رگی گوڤاری سه نه ته تی نه وته وه دیسو. سی و دوو هه مین هیلکه ش به بن میچی مالی عه بدولباقیدا کوترا بوو، که کهس هیچی دهرباره ی شکل و ته نانه ت ته عبیره که شی نه بیست.

دوو کچی عازهبی ده و یازده ساله ژیر بالی «بی بی» یان گرت و تا دهرکه ی مالی عه بدولباقییان هینا، «بی بی» به و گوچانه که ده یانگوت باو و باپیرانی له مه سقه ته وه هیناویانه، سی جار دهرکه ی کوتا.

کچه کان هه رایان کرد: «زیره زمزم، بی بی له پشت دهرکه یه.»

«بی بی» بۆلاندی: «تا من مابم هیچ ژنیک زیره نییه.»

کچه کان ورته یان نه کرد و «بی بی» دهرکه ی کوتایه وه، به لام وه لامیکی نه بیست. ته نانه ت چۆله که کانیش که هه میشه له مالی زیره زمزم کو دهبونه وه، نه یانجیکاند. یه کهم جار بوو «بی بی» له پشت دهرکه ی داخراو ده مایه وه. ئه و له هه موو کوئی جیتی ده بووه. ته نانه ت له بن سیبه ری که پره حه سیره که ی حیزب و، له ناو تا قمی نه ته وه خواجه کانیشدا.

«بی بی» ش ئالای خوی هه بوو. سیان ره ش و یه کییک که سک. ئالاکانی له سه ر دهرکه ی هه ر مالییک هه لبدایه، ژنان له وی کو دهبونه وه و دوو که لی داری بن مه نجه له کان به دوورگه دا بلاو دهبوه وه. «بی بی» ریزی بوو. چما کچ و پاکیزه مابوو، تا ئاگاداری ئه و ئالایانه بی که با نه یده شکاندنه وه. زمزم وه لامی ته قه ی گوچانه که ی «بی بی» نه دایه وه. کچانی عازهب له ترسی دوعای شه ری «بی بی» هه لده لرزین.

سی رۆژ دواتر، که وهک هه موو عه سرانی جومعه بای ده هات و بزنی گل به هه موو لایه کدا بلاو بوو بووه، هه موو له ژیر سیبه ری که پره حه سیره که ی حیزیدا چاوه پروانی هاوری هاراتوون ئاوانسیان بوون. کهس غایب نه بوو. خاوه نی ئه و دهنگه ش که له مژده کدا له

حیزب هه لبرابوو له وی بوو. شاعیریکی عیراقیش که له ولاته که ی هه لاتبوو خوی به موریدی کافکا ده زانی و حه زی له که بابی مریشک و دۆ بوو، له وی بوو.

چیغان گوتی: «به سه لاهی نازانم دهرباره ی ئه و رۆژه مژاویه و، هه روه ها دهرباره ی که بابی مریشک خواردنی ئه و هاوری شاعیره، هیچ به هاوری هاراتوون بلیم.»

دهنگی له رینه وه ی سه ره کتری سه ر چاله ئاگره که قسه ی به چیغان بری. مسته فا له گۆی چاله ئاگره که دانیششت. سه ره کتریه که ی هه لگرت و تووره که شه که ره که ی رسته ناو ئاوه کوژ هاتوه که وه.

شامراد بۆلاندی: «ئه وه تو چی ده که ی؟»

مسته فا گوتی: «بوچی؟ ده ی شه کرم تی کرد.»

چیغان گوتی: «راست ده کا. خو هاوری هاراتوون چای شیرین ناخواته وه.»

مسته فا ور مابوو. خووی به وه گرتبوو شه کر بکاته ئاوه کوژه که وه و پاشان چای لی بدات. له هه موو دانیشته کانی پیشوودا و، له هه موو ئه و سالانه که له ترومپاخانه ی ژهماره سی چای ساز کردبوو...

«ده ی له پیشدا شه کری تیده که ن و پاشان...»

هاوری هاراتوون له باریکه رتی پر له توژ و خوئی دارستانه که وه به ره و ئه وان ده هات. دوو مندال که تازه خه تی نه کرابوون و هیشتا دهرپییان خویناوی بوو، له ملاولایه وه ده هاتن.

هاوری هاراتوون له گه ل هه موویان توقه ی کرد و پیاله قه دباریکه لیو زه ره که ی له مسته فا وه رگرت. چاوه پروان بوو قه ندی بده نی.

چیغان گوتی: «بپوره. هه روا به سه ریه وه بنی. به بی قه ند و که وچک.»

هاراتوون قومیکی لیدا. مسته فا نیگه ران له روومه ته سوور و سپی و گوشتنه که ی ورد بوو بووه. چیغان بو ئه وه ی مسته فا له و نیگه رانی و رامانه بینیته دهر، به رز و بلند گوتی:

«ده ی به لی. به خیر بیی.»

ئه وسا هه موویان له سه ر حه سیریک دانیشتن. هاراتوون و شاعیره که ساتیک رامان.

مستەفا دیسان لە هاراتوون وردبۆوه. هاراتوون پانتۆڵەکی هەلکیشا و، دانیششت. بەلام شاعیرەکی دەستی کرد بە پیاسە کردن.

هاراتوون پرسى: «دەى چىخان چى روویداوه؟»

چىخان ئەگەر ئەسمەر نەبوايه، حەقەن پەنگ پەرىنى لى دەرەدەكەوت، شەژا.

شامراد گوتى: «ئەم عەبدولباقىيە ون بووه. حەفتەيەكە. ئىستا ئىمه چى بکەين هاوړى؟»

شامراد تىگەيى خوښى شەژاوه و بەسەر ئەعساب و زمانیدا سوار نىيه.

هاراتوون گوتى: «چۆن؟»

کەس هىچى نەگوت. هەمويان ساتىک لە هاراتوون پامان و، پاشان سەريان داخست.

هاراتوون بەسەيلەى چاو لى دەروانين. کاتىک چاوى بۆ مستەفا گىرا، رىک ئەو کاتە بوو کە مستەفاش سەرى هەلبرى. وىستى دیسان سەردانەوینىتەوه، بەلام تازە درەنگ بووبوو.

هاراتوون پرسى: «تۆ شتىک بللى مستەفا.»

مستەفا گوتى: «من هىچم نەدیوه مسیۆ... مستەر... ئاغا...»

ئەوسا چونکا وشەى ونبووى هاوړى نەدۆزیهوه، لەبەر خوښەوه گوتى: «کاکە.»

هاراتوون گوتى: «چیت نەدیوه هاوړى؟»

مستەفا گوتى: «نەمدى عەبدولباقى، هاوړى عەبدولباقى چى لى هات. ئەلبەت بىستم...»

هاراتوون پرسى: «لە ژنەکەى؟»

چىغان گوتى: «خودا ژنەکەى بەنەحەت کا. ئەو هەر قسەمان لەگەڵ ناکات. دەرکەشمان لى ناکاتەوه.»

هاراتوون پرسى: «بۆ؟»

ئەوسا تکای لىکردن کە راست و پەوان پى بللى چى روویداوه. ئەو کاتە بوو

ئەندامەکان، سەرەتا يەكەيەكە و، پاشان هەمويان پىکەوه، کەوتنە وریته وریتىک کە لە وریتهى زکرى باو و باپیرانین لە کۆبوونەوه نەیتیهکاندا دەچوو. لە شەوى مانگەشەو دوان. لە مانگی پى ناسمانى ساو. لە بوونی نەهەنگەکانى ئاودرکە و، هاژەى شەپۆلەکان و دەنگى کوکوختییهک کە لە دوورى جووتەکەى دەخویند و، لە ئاسۆى پىکەگەيشتن لە خورما کولانى گەلاوێژ مانگی دارستان و، لە عەزبەت و نازارى نەتەوهخوזהکان دوان. لە بەیداخەکانى «بى بى» دوان. لە بى مەبالاتى ژنان بە بنەماى نوێ و، رووداوهکانى جیهان و، گوتیان لى ژنان چاو لە ئاسمان دەپرن. چاوهروانى دوو ئەستىرە دەبن کە لە رۆژ هەلات و رۆژاواوه دین و، پىک دەگەن. ئەگەر دەنگى کوکوختى بپرى و، با هەلنەکات بەر لەوهى نەهەنگ سەر لە ئاوى خەلیج دەریتى و، ئەگەر کچىکى عازەبى بى خوازىنىکەر لە ئاسمان ورد بىتەوه، ئەوه کاتىکە کە دەست لە هەرجى بەدى دەبیتە زىر. ژنان نەنەت بە عەبارى ئەو زىرەش دەزانن.

هاراتوون هیواش گوتى: «ستۆپ.»

بەلام مستەفا هەروا لەو چاوانە دەدوا کە لە ئاسمانیان دەروانى و، لە گەرمای زۆر و بۆنى خاک و...

هاراتوون نەراندى: «ستۆپ کاکە. ستۆپ ئىتر.»

مستەفا ئارشەکەى لەسەر سىمى قیەلۆنەکە هەلگرت و، ئەو سەمفونیا خەمبارە خامۆش بوو. هەمويان سەريان داخست. هاراتوون لە عەباس ورد بۆوه کە بە دەمى کراوهوه لە دوورى دەروانى. هاراتوون دیبوى کە عەباس جیا لەوانىتر لە تاپۆبەک لە پال دار خورمایەکی بلند ورد بۆتەوه. پرسى: «دەى عەباس، عەبدولباقى لە کوپیه؟»

عەباس گوتى: «لەوى بوو. گوتى توتنت پىیه. گوتم سوویکەم^(۲) پىیه. دەيجووى؟ ئەوسا قامىکى هەلگرت و ژىر زمانى دا. پاشان رۆیى. تفى نەدەکردهوه. هەرگیز تفى نەدەکردهوه.»

«تف بۆ؟»

«سوویکەى قوت دەدا. دەمگوت چۆن دەتوانى قوتى بەدى؟ تالە، وەک ژارى مار. بەلام ئەو قوتى دەدا. لەبیری دەچوو تف بکاتەوه. دەیگوت لەبیرم دەچى سوویکەم لەبن زماندايه. ئەوئەدى خەيال دەکردهوه، دەمگوت «زار»^(۳) دپتە گیانت. نەدەترسا. دەیگوت

زاری چی؟»

هاراتوون پرسى: «پاشان چی؟»

عهباس له باریکه پیکه دهروانى. عهبدولباقى خهريک بوو دهروشت. عهباس نهړانديووى: «تف بکهروهه بى دين.»

عهبدولباقى سهري راوهشانديوو، يهعنى قووتم دا. پاشان گوتبووى بهياني بهرهو بارخانهى ژماره ههوت دهچم.

«ها، دهمزاني شهره دنيتهوه. نهوه عادهتى بوو. تا بريندار نهکرايه له بارهکه نهدهاته دهر.

دهيگوت خوشيهکهى نهويه که پياو پاشان بهروک بهکهسيک بگرئ. سيموون هيچى پى نهدهگوت. دهيگوت به توون، با يهکتيک گوو بکاته هم کافهوه. دوستى سيموون بوو. کاتيک پوليس له کافه دا بوايه سيموون دهبيرده پاشاخانهکه. ئيشارهى بو منيش کرد که بچم. گوتم عهبد من دهبي ئيمشهو زوو بکهريمهوه. توش وهره. گوتى نا، چونکا دوايى دهمهوئى توژتيک بگريم. ههر ليبرهش دهخهوم، پاشخانهکه شيدار بوو. گوتم دلت لهچى ئيشاوه پياو؟ نهوساکه بوو که نهو ئاغايه هاته ناو دهرکهى پاشاخان. گوتى: بهتهنيا خوشتانه، ها؟ سيموون له پشت کابراکهوه راوهستابوو، ئاماژهى بو کرد و گوتى خويهتى. عهبد گوتى توش فهرموو خوشت بى. گوتم عهبد ههسته پروين. گوتى تو پرو من لهگهل هم ئاغايه خوش دهم. سيموون پهنگى پهريوو. گوتى بو نهتهينايه دهر، گوتم نههات. من ههر لهوئى له گهل سيموون له پشت بارهکه راوهستام. پهنگه زياتر له سهعاتيک. نهوان سهرهتا پچهپچيان دهکرد و پييدهکهنين، بهلام پاشان دهستيان کرد به گوراني خويندن. دواتر بيستم به پوليسهکهى دهگوت بهم زووانه بهلايهکم بهسهر دى. پيى دهگوت ههر بهياني پروا نهکهى تهلاق بدا.»

هاراتوون پرسى: «ئيستاههبدولباقى له کوپيه؟»

چيغان گوتى: «نهمه تا بهياني بدوى، هيچ بهدهستهوه نادا. با من بيليم.»

نهوسا چيغان باسى نهو شهوى کرد که عهبدولباقى له مال ههلاتبوو، چونکا چاوى نهيديوو، کهوتبووه شيوتکهوه و، دهينهړاند.

«بوچى؟»

«له ترسى نهو دوو نهستيره که پهنگه ئيمشهو، يهعنى نهو شهوه پيک دهگيشتن.»

ديسان وربته وربتى پياوهکان تتيک ئالا و، ههرکهس لهو شهوه و له وهزعى عهبدولباقى شتيكى دهگوت. له ژنهکهى دهترسا. شهوان له بيانويهک دهگهرا نهچيتهوه بو مال. قاو بوو که دهچى لهو مژه ونى گوئى چومهکه له عارهقى ولانى نهو پياوه عاشقه دهخواتهوه. له خهودا وهها دهينهړاند که ههمو خهلى دوورگه بهئاگا دهبوونهوه. ژنهکهى دهيگوت له خووه دهترسى، نهو بهختهوهري عهبدولباقى دهخوازي. عهبدولباقى دوو دداني زيتري بوو، که فروشتبووى تا مهقنهعهيهكى گورهى بهحربنى بوژنهکهى بکړى، بهلام ژنه پاردهکهى لى وهرندهگرت.

هاراتوون ئاونسيان لهو پرومته نهسمهر و ئيسکن و شهللى عارهقانه ورد بووېوه و، ئيتري هيچى نهدهبيست. بهلام نهيدهزاني که هيچ ناييستى و ههروا گوتى دهگرت و، بيري کهوتهوه دهبي سبهينى عهسره مفونيى پينج و نوى بتهوژن بو ليليان بباته باشگاي گولف.

پاشماوهى چا پر له تهپ و توژهکهى ههلقوراند و نهيزانى سارد بوتهوه. ههستاو، ئارام بهرهو باريکه رتيهکه چوو که ئيستاهه مژگرتبووى. بهلام بهرلهوى له مژهکهدا ون بى، راوهستا. ههموويان له ژير کهپره ههسيريکهدا راوهستابون و له نهويان دهروانى.

هاراتوون پرسى: «بو دهبي پروا به قسهکانتان بکه؟»

مستهفا گوتى: «ژنى عهبدولباقى گوتبووى؛ ئيمسال نهونده دادهنيشى تا نهو دوو نهستيره لهيهک نزيک بينهوه.»

هاراتوون پرسى: «دهى نهمه به عهبدولباقى چى؟»

چيغان گوتى: «نهگهر زمزم به ههله دهستى له عهبدولباقى وهشاندي، دهى خو...»

هاراتوون ههى پيى کرد و، روشته ناو مژهکهوه. لهويوه قيرئاندى:

«برون بو جهههنهم. وا خهتم بهدوورى ههموتاندا کيشا.»

هيشتا مژهکه نهونده نزيک نهبووېوه که ههلقوتيته سهرکهپره ههسيريکه و، پيال ه قهد باريکهکان پر ببوون له تهپ و توژ و، ههموويان چا سارد و پر له تهپ و توژهکهيان ههلقوراند. چيغان گوتى:

«بریا دەمانزانی ھێلکە کە ی مائی عەبدولباقی کاتیک بە ناوەرەستی ژوورە کە دا بلۆو بۆو
چ شکلیکی وەرگرت؟ یان پەیکەرە ی عەبدولباقی...»
مستەفا گوتی: «کەرە کۆیکە ی ینەو؟»

۱ - فراماسیۆنیر

۲ - سوویکە

۳ - زار

مائی رووناکان

هۆشەنگ گۆلشیری

بەو ئیستە ی لە سوورانی کلێلە کە دا کرا، زانیما خۆیە تی. لەو دەوا جی کللی و دەرکە
زۆرجار ئەو یان پێ گوتووین. ھەمیشە سەرەتا کللیە کە دەخاتە جی کللیە کەو و، ماوێک
دەوێتی، وەھا کە لەبیری کردبێ وستیویە چی بکا، پاشان کللیە کە دەسپێتی. دەرنگان
بوو، تاریک بووین ئیمە. باریکە نوورێک داوێتی پەردە کە ی پۆشن کردبوو، نەماندی بوو
ئیمە. پەردە کە تەنانەت ئەگەر هیچ نوورێک لە چراکانەو نەپژێ و دەرەوێش تاریکی
تاریک بێ، ئەمەمان پێدەلێ. لەو تاریکیە دا ئیمە نازانین دەرەو کە ی پۆشن بوو و کە ی
تاریک. تاریک بوو ھەمەن. وەک ئیمە کە بێدەنگ و تاریک لەسەر جی خۆمان بووین
و تەنانەت چەشمان نەدەکرد. تاریک بێ قسەمان بۆ یەکتەر پێ نییە ئیمە. ئاوێنە
لەپێشدا بینیبوێ کە تاریک بوو و لەناو دەرکە کە دا وەستاو، کیفیک بەمدەستی و
تاریکی شتیکی تر بەودەستی. لەبەر پۆشنایی پارەو کە رووناک لیتی پاماو و چاوێروان
وەستاو تا کە ی کللی بەرقە کە لێ بدا و گفتوگۆی خامۆش و بەردەوامی لەگەڵ سپییەتی
دیواری بەرامبەر و، تاییە کە دەرکە کە و چەند پلیکانە دەست پێ بکا. دەلێ: لەبەر
رووناکی من روومەتی روون بۆو. سیبەر کەوتە مابەینی دوو لۆچی تەویلی. لیتی
دەروانیم، یان ڕەنگە تەماشای خۆی دەکرد.

دەلێ: کیفە کە ی لەپێشدا دانا.

قورس بوو. پاکەتە کەشی لەسەر فەرێشە کە داناو و، ھەمدیسان لە ئاوێنە ی روانیو.
پوخساری ئیستا لێرە نییە کە بیلێ سەیری خۆی کردوو یا خود نا. لە ئاوێنە دا دەستی

هه‌لېږوه. مست بووه. ناوینه ترساوه. ده‌لې: هه‌رگیز نه‌مدیږووه ږووه من مستی به‌رز کاته‌وه.

د‌هنگی خو‌ی له‌پیشدا بیست‌ووه و دیت‌وویه ئیستا‌که ده‌ړژئ. ده‌ر‌که‌ی پی‌وه‌داوه و دووباره تاریک بو‌ونه‌ته‌وه. ناوینه ترساوه، ږه‌نگه ئیستا به‌شق تیی سره‌وینئ. تیی نه‌سره‌واند. له‌و تاریک‌یه‌دا هه‌ل‌گه‌ړا. پی‌یه‌کی قورس بووه، وه‌ها که نه‌وپی‌که‌ی تری ژان بکا. ده‌ستی به‌دیواری ږا‌ړه‌وه‌که گرت‌ووه و هه‌ل‌گه‌ړاوه. ده‌مانزانی له‌وپی‌یه. گو‌یمان له‌د‌ه‌نگ‌یه‌تی. هه‌ستی پی‌ده‌که‌ین ئیمه. هه‌ست به‌حه‌جمی هه‌ناسه‌کانی، که د‌ین به‌ره‌ودوا له‌سنگ‌مان ده‌در‌ین، نه‌گه‌ر سنگ‌مان بیئ. خو‌ی دابووه سهر پی‌یه‌کی و ده‌ستی نابووه سهر نه‌رده‌که و ږاوه‌ستا بوو. بر‌قه‌که‌ی هه‌ل‌کر‌دایه‌چه‌چی خام‌وش‌مان ده‌ست پی‌ده‌کرد. نه‌یکرد و ئیمه‌ش پی‌ده‌نگ ماین. نا، پی‌ده‌نگ نا، تاریک و شا‌راوه‌ماین. سه‌عاته‌که‌ی میله‌ی بچووک و شه‌و‌غ‌مای هه‌ل‌ده‌سو‌ړا و، پال‌ی به‌ساته‌کانی‌وه‌ده‌نا. نه‌و نازانی که ناتوانی هیچ‌مان لی بکا، هه‌ین ئیمه. رو‌خسار‌مان گ‌ر‌نگ نییه، نه‌ویان به‌رو‌خساره‌وه به‌ست‌وته‌وه. نه‌وه نه‌گه‌ر هه‌ناسه‌ی حه‌جمی نه‌می‌نی ئیتر نییه. ږه‌نگه زانی‌بی‌تی، تازه‌خه‌ریک بوو ده‌ستی پی‌ده‌کرد که تاریک بوو، ده‌ستی‌ک له‌سهر له‌شی نه‌نه‌رده که ده‌لې، ساردم هه‌میش‌ه. هه‌مدیس چاوه‌ړوان مابو‌ینه‌وه که ئیمه‌ش و ده‌یه‌وئ چی بکا. هو‌ش‌مان نه‌ماوه ئیمه. له‌دووباره بو‌ونه‌وه‌دا شته‌کامان بیر د‌یت‌ه‌وه. بیر‌مان د‌یت‌ه‌وه و هه‌مدیس له‌بیر‌مان ده‌چ‌یت‌ه‌وه، تا شتی‌کی تر ده‌ر‌که‌وئ و هاو‌ږه‌گه‌زه‌که‌ی خو‌ی وه‌خه‌به‌ر بی‌نی‌ته‌وه. هیچ‌مان وه‌بیر نه‌هاته‌وه. ته‌نانه‌ت بو‌نی‌شی بو‌مان غه‌ریب بوو. پاشانی‌ش که‌هه‌ر هات و چو، له‌م کورسیه‌وه بو‌ژو‌وری خه‌وتن، خو‌ی دابووه سهر نه‌و پی‌یه‌ی که قورستر بوو. دی‌سان بو‌نی هیچ بو‌نی‌کی له‌ئیمه‌دا نه‌ده‌ژیانده‌وه، نه‌له‌تان وپ‌وئ په‌رده‌که و نه‌له‌رو‌که‌شی کورسیه‌ږه‌حه‌تیه‌که‌دا. ناخ‌یه‌که‌ی ماندو‌وده‌بن، کورسی و چ‌ری‌ایان بو‌نه‌م ماندو‌ویه‌تیه‌ ساز‌کردووه مر‌و‌قه‌کان. بو‌نی مه‌ستی نه‌گه‌ر ببوایه ده‌که‌وته سهر چ‌ری‌اکه و، به‌یانی له‌د‌ری نی‌وان دوو په‌رده‌وه ده‌هاته ژو‌ور و، له‌سهر تا‌ق‌چه‌ی په‌نجه‌ره‌که داده‌نیشت و، به‌ئا‌گای ده‌بو‌وه. زه‌بت و ش‌ری‌ته‌کان ده‌ل‌ین چاوه‌ړوان بو‌وین. بو‌نی بنیاده‌میان گرت‌ووه نه‌مانه‌ش. جگه‌ره‌ش بو‌نی بنیاده‌می لی‌دی. قونچ‌که جگه‌ره که له‌ته‌پ‌له‌ک‌دا بی‌روئ نه‌وسا وه‌ک ئیمه‌ی لی‌دی. کومید و چ‌ریا و ته‌نانه‌ت جلو‌یه‌رگ‌یشی نه‌وه‌ند ږن له‌بو‌نی قورس و به‌رده‌وامی تاریکی و ږو‌ونی بنیاده‌مان که نامان‌بین. خو‌یامان لی نه‌بان ده‌که‌ن. به‌گو‌ی‌ی به‌ک‌دا ناچ‌ری‌ت‌ن. نازانین چ‌باسه ئیمه. ده‌چو، ده‌هات. سه‌عاته‌که‌ش که زی‌اندی نه‌وه‌ه‌روا ده‌هات و ده‌چو.

ده‌یوست ماندو‌ویی نه‌ناسئ. کورسی و ته‌پ‌له‌کی به‌رام‌به‌ر ته‌له‌ف‌زو‌ین چاوه‌ړوان بو‌ون. کورسیه‌کان ده‌ل‌ین به‌سو‌وکی و قورسی که‌سه‌کاندا تی‌ده‌گ‌ن چ‌نده تاریک. گو‌ت‌ویانه که ها‌ت‌ووه و دانیشت‌ووه گرژ و تال بووه. به‌جی‌ره‌ی فه‌نه‌ره‌کاندا زانی‌ویانه. گرژ و تال نابین ئیمه. به‌و ده‌سته که له‌سهر ده‌سکی کورسیه‌کان داده‌ن‌ری له‌تالی بنیاد‌م ده‌گه‌ین و به‌تالیه‌کانی ږا‌بو‌ردووه‌لامی ده‌ده‌ینه‌وه و تال‌تری ده‌که‌ین. نه‌و وه‌ها ږ بووه له‌تالی، تالیه‌کانی ږا‌بو‌ردووی لی ده‌ر‌ژا. وه‌ک هه‌ور که ده‌ل‌ین کاتی‌ک ږ بی له‌ناو سهر ږ‌ت‌ر ده‌کا. که شه‌مچه‌ی هه‌ل‌کر‌د ده‌لاق‌ه‌ی بل‌ت‌سه‌ ږ‌شن بو و، سهر‌مان کی‌شا تا بزانی له‌وبه‌رمانه‌وه چی هه‌یه، نه‌مان‌بینی. خو‌مان شارده‌وه و له‌نو‌وکی سو‌وری جگه‌ره‌مان ږوانی. په‌نجه‌ره نییه کونی سو‌وری تال، نه‌گه‌ر بش‌ی له‌و دی‌ویه‌وه دل‌ی مر‌و‌ث ده‌بین‌د‌ری که تال و سو‌ور لی ده‌دا. هه‌ست‌مان به‌بو‌نی‌شی ده‌کرد له‌گه‌ل حه‌جمی هه‌ناسه‌دا لی‌مان ده‌ردا. که په‌رده‌کان دادرای‌ت‌نه‌وه و چ‌راکان کو‌وژای‌ت‌نه‌وه، چاوی سو‌وری جگه‌ره تاریک‌مان ده‌کا، ده‌توق‌ین، بو‌نه‌و دو‌ورانه ږاومان ده‌نی، بو‌نه‌و سو‌وچ و سی‌قور‌نانه که سنو‌وری زول‌مه‌تی بی مر‌و‌ق‌ین، که دنیا‌یان تیا ږ‌و‌چ‌ووه. مر‌و‌ث ته‌له‌فو‌ون و گو‌تن و بی‌تر‌ن‌یان له‌بو‌نه‌مه ساز‌کردووه و داه‌ینا‌وه، تا له‌نی‌وان نه‌م ږ‌و‌چ‌نه سو‌ور و تاریکه و، له‌نی‌وان نه‌م گشته بو‌ونه، به‌چه‌چ تاریک‌یان لی ته‌کی‌تی. ته‌له‌فو‌ونی به‌رز‌کر‌ده‌وه. گو‌یمان له‌هیچ ده‌نگ‌یک نه‌بوو. می‌ز ده‌ل‌ی له‌سهر من داینا. خه‌و و نی‌وه‌خه‌و، له‌و ږ‌و‌چ‌نه سو‌وره‌وه بو‌نی شتی‌ک‌مان نه‌کرد که نه‌هات و له‌قورسای‌ی مست له‌سهر سنگی ناوینه‌ش قورستر بوو. ئیمه زو‌رجار تالی‌ره‌وه ده‌ست پی‌ ده‌که‌ین، نه‌م گو‌ی بو‌نه‌و گو‌ی، یان چاک‌تر له‌م سل‌لو‌وله‌وه بو‌نه‌و سل‌لو‌ول، به‌ش‌کم نه‌و نو‌وره ږه‌شانه که له‌بنیاده‌مدا هه‌یه کار‌یک بکه‌ن. ده‌بی کار‌یک بکه‌ین، کر‌د‌مان. له‌ده‌ستی‌ه‌وه ده‌ست‌مان پی‌کرد. دوو نه‌نگ‌وستی گه‌وره‌ی نه‌گه‌ر جگه‌ره‌ش بکو‌ژین‌نه‌وه، ده‌ست پی‌ده‌ک‌را. نه‌و پی‌ده‌نگ بوو، ئیمه تاریک‌تر ماینه‌وه. قورس و نه‌رم، مو‌یل ده‌ل‌ی، دوو‌ده‌ستی خست‌بو‌وه سهر ده‌سکه‌کانم. نه‌گه‌ر نه‌م جو‌ره بنیاده‌مانه‌هاواریک بکه‌ن، یان تان و ږ‌مان به‌هه‌نیسکیا فانگ بده‌ن، ده‌زانین ئیمه که نو‌وری‌ک هیشتا له‌شو‌نی‌ک هه‌یه، نه‌گینا نو‌وره ږه‌شه‌کان تاریک داد‌ین، وه‌ک نه‌و تاریکی‌ه که بووه. په‌رده ده‌ل‌ی باریکه‌ی نو‌ور ئیتر نه‌بوو. ناخ نه‌گه‌ر قور‌گ‌مان ببوایه چیمان ده‌کرد. چ‌ند دل‌و‌پ له‌وه‌وره حه‌قه‌ن له‌سهر جامی شیشه‌بو‌وه، یان دوو ته‌قه له‌سهر ده‌ر‌که. ئیمه له‌به‌ندی مر‌و‌ق‌دا و مر‌و‌ث له‌به‌ندانی مه‌دا. ئیمه ږ‌یمان بو‌نه‌و دی‌وی حه‌سار نییه. نه‌ل‌به‌ت ده‌کر‌ی به‌خه‌یال وینای بکه‌ین. کر‌د‌مان. له‌دل‌ی ږه‌شی دوو‌که‌لیک گه‌زاره‌ی سو‌وری ناگ‌رمان ده‌ر‌کی‌شا.

داره وشکیتکی گر گرتووی ده دی ته گهر دهستی له بهر گه زاره ی سوور و له رزۆکی ناگره که راگرتایه. به ساقی پت و پل زیوی غه زه لمان گوت نه وهک به ناز، به قههره وه غه مزی بۆکا. سه ری هه لته پری که دیمان ساقی ره نجاو خۆی خسته باوهشی قاپی ره سمه که ی و جامی هه لگرت. جامان پی نواند، نیرگس و دوو سی بنه پۆنگه له گۆی پروواریکی جاپی و زولال. کویره رتیه کمان له نیو جهنگه لدا پيدا به لکو ههستی و ده لاقه ی چرایه ک بکاته وه. نهیده دی. دهماندی که نایبینی. ته نانهت «با» ش له سه ر جۆلانه ی سووره گولیک به دی ناکات. به ردی نه دی کردبوو مانه سه یوانی کلاوی نه رمی قارچکیک. شه که ت نابین ئیمه. رهش ده بین کاتیک ده بینین که سییک دوو دهستی قورسی خۆی نابینته سه ر دهسکی مۆیل و، ده رکه ی له سه ر غه ییر و نه یار داخستیی. ئیمه ی غه ییرین. گوتمان بیلین به لکو خه یالیک بانگ بیلێ. بۆنی کافوور بوو. به رله وه بۆمان کردبوو، به لām بۆ دوورترین کونی ئەم ئالقه پامان نابوو. له ترسی ئەو کونی «نهکا» یه که هه میشه هاوسپییه تی. دیمان خه ریکه له بهر پیتی راده خری یان خود ئەوه ی که بووه، بوو. بۆنی قورسی خاکی ته ر بوو ئەو کافووره که له سه ر مووره غه ی پشتمان - ته گهر پشتمان بیی ئیمه - عاره قی ساردی ده نیشاند. لاسقی ناسکی گیایه کمان چه ماوه له بهر قورساییی دوو دلۆپ شه ونم، له گۆی ئەو تاریکه رواند. نهیدی. ئاوازیکی ئاویزانی مابه یینی دوو بیده نگیمان بۆ مائی خه یالی راگویترا. کونی دووه می پر نه کرده وه. ماندوو نابین ئیمه. تاریک، گوتمان ده مینینه وه سا به لکو خۆی ماله که روون بکاته وه. ته له فوونه که مان گوتی ئەم کاتانه بوو که داینام. هه ستا. پا که ته که ی هه لگرت و به ره و ئاشپه زخانه بردی. هه روا تال بوو. ئەو کونه ی کردبووه نسییی جوت پیتی. برقه که شی که هه لکرد تاریکتری کردین. سه عاته که چه ندجار کوترا. شتیکی خوارد. شتیکی تالیشی ته نانهت خوارد وه. به لām ئیمه کات خۆش نه بووین. فريو ناخوین ئیمه. جهژنی ئیمه یه ئەوه ده مه که بنیاده م به شوین هه ر پاروویه تیکدا قومیتی تالیش هه لده دا. ته رمیک بوو له سه ر میزه که. سه ریک بوو، قژی ئاوی لی ده چۆرا. له سه ر تاریکترین ته پله که کانی ئیمه بوو. راست وهک ئەو په سمه که ده لێ، ئەو پۆژیک له پۆژان من بووه. ماوه هیشتا. دهستی کۆله که ی چه ناگه و قژه سه ری شانه نه کرا و، نووکی سمیلی ده گه زێ. ته له فوونه که زیراندی. نه مانگوتبوو ئیمه که ئەو بزپینیی. ده توانین، به حوکمی خه یال ده توانین. هیژی دابوو سه ریپی راستی، هات و نهویه وه و ته له فوونه که ی هه لگرت. گوتی: به لێ ؟

- بۆ نه هاتی ؟

له ئیمه دا بوو ئەو. نوور بارانی ده کردین کاتی که بوو. هاومالی بۆنی پۆنگه ی قه راغ جۆباری ده کردین.

گوتی: ماندوو م.

- زۆر قه ره بالغ بوو ؟

- زۆر ؟ ئەری باش بوو. به لām به ئامانه تی دایانا تا بیبه نه شوینیکی تر.

- بۆکوی ؟

- نه مپرسی. زوو ها تمه وه.

- باشه، ئیستا بۆ و تالی ؟

- تالیم، ئەری، چونکا ده ترسم ئەم به لایه به سه ر منیش بی.

هاومالی دهنگی بلوور پیده که نی نیرگس. که ئەو نه بی، دلته نگ ده بین ئیمه ش. گوتی: خۆ تۆ ده تگوت تا ئەو کاره سه ره کییه م نه نووسم نارۆم ؟

- ها کا ئیمشه و نووسیم.

- چاکه، چاکه، واهاته وه. ئیمه لیمان نایهت بجینه باکور.

- نا، تکایه، من زۆر چاکم. ئەویه ری حه بییک ده خۆم و ده خه وم.

بۆنی کافووری لییدی درۆ جار جار. به تاییهت کاتیک گوتنیک هاومالی خاکی قورس و چه ور بی.

نه مان بیست نیرگس رهش بیی. یان بلێ له ژیر ئەم «ده خه وم» هت سییه ری شتیکی هه یه. ماندوو بووه رهنگه. ئیستا ئیمه له به نداندا یین. په سمی ئەویان به سنگی دیواره وه هه لواسیوه له قاپیکدا. رهش و تیکه ل به چه وری خاک، پارچه یه کیان راسته و چه پ به سه ر شاندا داوه. له منداله کانیشی پرسی، خه وتیوون. له گه ل نیرگسدا دین و، خونه چه له سه ر ئەم مۆیله داده نیشی. راماره له ده رکه. ده لێ: باوکم لییه یه. دلنیم. بۆنی ده که م.

بۆنی ئەو له ئیمه دایه. هاومالی بۆنی شیه ی کاجمان کردوه. بارام ده لێ: خۆی نووسیویه من جگه له م نووسینانه چیترم نییه. ئەمانه ش بۆ ئەو که سه یه که بتوانی وه یان خوینیی.

دهینووسی ئەو. لەو ژووره بچووکە لە پشت میژەکەى دادەنیشت و دەینووسی. ماشینی تاییه که ده‌لێ: بێ دەنگ مام.

نیرگس جاروبار بە تەنیا دیتە ئێرە و لە گەڵ ئەودا دەوێ. دەبیسی نێمە. دێتێکی سەر لاپەرێهێک دەخوینیتەو: ئێمەش رۆشتین. تەرمی خۆمانمان بەشان دادا و بردمان.

سەرەتا چی کاری نیوەتەواوی بوو کۆی کردنەو و لە کیسە نایلۆنیکی خستن و بردنەخوار. بە ئێمەى گوت که دەیانبا. باسی مەرگی خاوەنى پەسمەکەشى کرد. هەمووی نووسی و بەدەنگی بەرز خویندیەو. لە تان و پۆ و کون و کە لەبەرەکانی ئێمە دایە ئەوێ که ئەو نووسیویەتی. ناتوانین بیانلێین کاتییک خۆی نەبوستوو بیانهیلێتەو. دراندوونی. سوتاندوونی. نیرگس خۆلەمیشتەکیانی لە تەپلەکەدا بینی. گوتی: لێرە بوومایە نەمدەهێشت.

هەموویانی دراند. لە ئێمەدان، لە گەڵ ئەودا دەمیننەو. بانگی خاوەن پەسمەکەى کرد. شتیکی بۆ خویندەو که هاوسیتی بەیان و ئیوارە دلته‌نگەکان بوو. بێرگە بێرگە دەخویندەو. گوتی: نامەوێ وەک تۆ مەسلەتم پێ بکردی.

- منیش نەمدەویست، بەلام بێخەبەر دێ، هەمیشە.

- تۆ شاعیری، یان بووی، بەنیو بەیتیک دەبوو بیلێ.

- گوتبووم، زۆرجار. بەلام ئەگەر خویندبێتیانەو یان تەنانهت لەبەریشیان کردبێ، بەشتیکی تر تێی گەشتوون. پەنگە عەیبی شێعر ئەمە بێ، ناکرێ باسی شتییک بەوشێو بەکەیت که هەیه.

بەرامبەر بە یەکتەر لە پشت ئەو میژە دانیشتبوون، شاعیر لەولاو دراوسێکەى ئێمەش لەملا. خەیاڵ بوو شاعیر، سێبەرەکەى بوو که پۆژێ بوو. بۆلە و بناشتی راپوردوویان لە گەڵ یەکتەر دەگۆرێو. قژی درێژی شاعیر تەریو، هاومالێ بۆنى کافور بوو. قژی بەهۆی خەیاڵ هاتوو، فرمێسک بێژی دەلێن تەرە. کەکرە بوو قسەکانی، دەیگوت: بۆ ئەوێ لە پەسمەکاندا دەرکەون دەچونە ژێر تابوتەکە.

لێوێ تامی تالی «ئوموخلەباییسیان» لێ دەهات. شاعیر دەیگوت: پارچە پارچەم دەکەن ئێستا، وەکو وشتی قوربانی که هەر کوتێک لە گۆشتەکەى بەرەو مالى کەسێک دەبەن. ئەگەر دەمزانى...

- خۆکوشتن خراپترە. بەلاسیی کردنەوێ لە قەلەم دەدەن.

- ئێتر بەئامانەت بنیادەم دانانین، تا دواتر بێبەن و بەپێی یاسا بێنێژن و ئەوسا مەدحکەرەکان پارچە پارچەى لەشم لە بەرۆکیان بدەن. وەکو پارچە پارچەى لەشى بێژەری شیعری ناسری که ئیمانداران لە بازاری شاری بەلخ بەسەر سوورنەکانیانەو بە تەبەر و وک دەیانگێژا.

لەلایە و تویی دوورماندان، چوو کۆنەکان. ئەگەر بانگی بکەن، بێنوسنەو بەوشێو که شیاو، نەوێک تاپوێ، بەلکو خۆی حازر و ئامادە دێ و دەرەکەوێ. وەک چۆن بوو و ئێستاش هەیه. کاتب تەنانهت قەلەمیشتی هەلنەگرت. گوتی: که لەسەر سەکو، لاشان رايانکێشایت، چەندە ئارام بوو پوومەت. بە سەر و پووی تەر و چاوی بەستراو، دەتگوت دەم بەزەرەدەخەنە خەوتووی. دوو لۆچی ئەملاولای لیتوت قوولتر لە ئێستابوون و، تارماییان کەوتبوو. لێوێ خوارووت خونچە کردبوو، وەها که ویستبێتت وشەیهک بێژی و لەبیرت چووبیتەو.

سێبەر نەیدەبیست. قامکێک لەسەر گۆنا و چوار قامک ئەستوونی چەناگە سەیری دەکرد. سەیری کاتب نا، لە پەسمی خۆی ورد دەبوو. گوتی: دەبینی؟ ئەمەش من نیم. ئەلبەتە بووم. ئەوسا ئەوان بۆ بەلگە وشەکانی من دیننەو. نا، نەبوو، نابێ. وشەکان سێبەریان هەیه، هاوئشین دەیشاریتەو. دەبنە شتییک لە دەرەوێ ئیختیاری من. پەشتالەیهکی بەرزەبالام خۆش دەویست، بەلام ئەگەر باسی ئەوم بکرایە دەبوو شتییک که ئەو نەبوو. زاری نیو کراویم دیتەو بێر و، پەنجەکانی که ئەدیکیان لە مست گرتبوو. بەلام من باسی بلوور و تراشی باسکم کردوو.

کاتب گوتی: دەرەنجن. لێمان خۆش نابن ئەگەر بزائن تۆش ئەو حیوانەت دیو، لە وەسفێکدا ئەو دوو دەستە و چنگۆلە کراوت بانگ کردوو. دەیدرێنم من، دراندم. لەبەر پێی تۆدا دراندم.

- کەواتە تۆش دەترسی؟

بۆنى ترسمان کردبوو ئێمەش، هاوسیتی لەرزینی دوو دەستە هەندێ جار. بۆ ئەوێ شاعیر نەبیین، کاتب دوو دەستی بەلێواری میژەکە گرتبوو. میژەکە لە نا ئارامی پێی کاتبیش دواو. ئێمە زۆرجار باسی ئازاری پێی راست و کزانەوێ بەرپێیمان بۆ خونچە

کردووه. خوڼچه له زمانان تې دهگات و دهلې: بونی باوکم دهکهم. لهم نزيکهيه.

نييه ئيستا. لهلايه کاني ئيمه دايه. به يارمه تي ئهوه ئيمه له دهلاقه ي وشه کانه وه دهبينين. ئاوه چور نييه قزى. سهر و دهست و پي نيه. يان عيزامى په ميم يان ههرشتيک که ئهم جوړه بنياده مانه دهن، به خاکی ئه گهر بسپيرن ياخوډ ئه گهر به ئه مانه ت قوولتر لهو ژير خاکی رۆکهن. هاوسپي زولمهت و تاريخيه کاتب. بونی کاغزي نه نووسراو يان قهله مى نه تاشراوى ليدى کاتب. له تابووتى نه گوتراوه کاندایه.

گوتى: بيتگومان ده ترسم.

شاعير له مژدا دهرؤشت و له مژ ددوا. دهستى له نيتو دهستى به رزه بالا کهيدا بوو. بالا به رزتيکی قز رهش، قز تا سهر شان. گوتى: ليتکدا ليتکدا قسه مان دهکرد و دهرؤشتين. باريکه رتيهک بوو له گوډى دولتيک، ميچکوت له مژ. ئه ملاش شاخ و تاشه بهرد بوو، جاروباريش لقه دارتيک که سهرى له مژ دهرهيتابوو، دهسگره مان بوو. شان به شانى يه کتر دهچووين. ناوى مانگ بانو بوو، من به مانگ قاوم لیده کرد. تا ئيواره کوډ به پشته وه گه رابووين. شتيکمان خواردبوو، له شوينيکيش دانيشتبووين و سهرخه ويکمان شکاندهوو. دهست و دهستبازيه کيش، جوانم له بيره. شهريشمان بوو. بهرديکي هه لگرت و فريتي دايه نيتو مژى سووکى بنکى دۆله که وه. «عه له م دى» هيتشتاکه دياربوو. دهبوو بگه رپنیه وه بۆ ئه وى و، له ویشه وه مانگ دهرؤشته وه شار. قه رار و ابوو له وه دوا ئيتر نه يبينم.

له ئيمه دا نييه مژه که. مانگبانووش له ئيمه دا نييه. له گرڅى هه وای کويتستان، يان له کون و که له بهرى له شى بهرده کاندایه. ناتوانين بانگى بکه ين. وشه کاني شاعير قايى چول بوون، دهبوو به جوولته دهست يان له ردى دهنگيک پر بکړين. شاعير هاوماللى خه يال بوو. کاتب ئه گهر بينووسيايه، وهک چوون نووسى، ئيستا که بوو. کاتب گوتى: چوون؟

- منيش دهمويست له مه بگهم. گوتم: «با پرؤينه شوينيکي دوور. ههردوو کمان. دوو سى رؤژتيک پتيکه وه بين و پاشان بربار بدين.» خوى ئه ديه ي پتشنياز کرد. ژوورتيکمان له مالتيک به کړى گرت. له پياويک که پيموايى ناوى که رهم بوو. به له دى که ژوانه کان بوو. پتي و ابوو ئيمه ش که ژوانين. پاشان که زانى به تهمين تا ئه و نزيکانه بچين، رؤشت و شوين کارى خوى که وت. شيو و نيوه رؤژى بۆ دههيتانين و دهچوو. زورجار له بهر ئه و

چايخانه راده وه ستا، که ئيمه ش له وى ديپومان.

بيقه رار بوو کاتب. به ئهنگوستى دهستى چه پي سميتلى دهگرت و باى ددها. دهیکرده سهيوان و سيبه رى ليتوى خوارووى. گوتى: ئه مانه دهزانم. خوتندوومه ته وه. جاروبار باسى مژيشت کردووه. باسى مانگيش که بانووه و دى، له پشت ههرتيکه وه سهره تاتکه دهکا و، لقيک رؤشن دهکا يان داوينى کيوه که، شاخ و بهرديک، به لام تو نابيينى که بۆ ئه وى داواى هاتنى بکه ي له وه سفيدا گه ليتک هونراوت داناوه.

- به به رزه بالا ناوبردن هيچ که ست پي بانگ ناکړى. قز په ريشانى من له مژه که وه دههات.

قاقا پتيکنى شاعير. هاوماللى قووره قوورى کردبوو. کاتب هه ستا. هيتى دابووه سهريپي راستى و دهستى نابووه سهر ئيشى پشتى، هاتوچوو، له په نجه ردى تاريخه وه تا ئهم موبله که ئيستا ئيتر خوى به بونی دانيشتنى نيگرگس گرتووه، ئه و کاته ي دى و چوار مه شقى داده نيشى و دهلې: رهنکه خوڼچه راست بکا، جارجار منيش بونی دهکهم.

له ئيمه دا يه بونه که ي. دهنکه که شى. دهیگوت: له وشه کاندایه نييه، له مابه ينى ئيمه و وهرگر دا تيا ماوه ئه وى تو گوتووته. من مژه که م ديوه، ئه و کوپره رتيه ش که مانگتى پيدا رويى و، تهنانه ت ئيستا ش ده يبينم.

شاعير گوتبووى: کوپره رتيهک نه بوو. دانيشت و به پي عهرزه که ي دؤزى و هه روا دانيشته هه لخرى. خزى و رويى. منيش دانيشتم، به لام نه رؤشتم. گوتم هه لخرستبوو، چاوه پروان بووم و هه راسان، که که ي دهنگى هه رده س و رژانى دهست پيده کا. برپا رؤشتبام يان شتيکم گوتبايه. کاتيک رؤشتم که مژه که نه مابوو. که رهم گوتى: «چوو.»

ديسانه وه گوتى: رويى.

دهستى به ژير قزه تهره کهيدا هيتا شاعير. تال بوو، به ديان ليتوى خوارووى خوى دهگه ست. گوتى: برين تيمار ده کړى، به لام شوپنى هه ر ده ميتنى.

هه روا دههات و دهچوو کاتب. شاعير له په نجه رده ددوا. رووه و کوډان کراوه بوو. تاريخ دانيشتبوو، جگه ردى به ليتووه بوو. دهیگوت: تا به يانى دانيشتم، دهمزانى ناگه رپته وه، به لام نه خه وتم تا ئه گهر هات و گه رايه وه يه که م که س بم که ده يبينم. چرا که م کووژانده بوو تا نه زانى نه خه وتووم. هه و تاريخ و هه ورى بو و، تهنيا چراى دارتيله که بوو ده نايسا.

له دهنګه دوور و نږېکه کانش ددهوا: که له شپږتیک که ناوخت دهیخویند و لقیک که په نجهی له سهر دیواری باخیک دهسو. له نیمه دا نییه، گوتی نه ده گرت کاتب. شاعیری نه ده دی، ئیتر نه بو، به دوو چاوی کراوه له سهر سه کوږهک خه وتبوو. دوو خه تی هم لاو لای سمیلې ته ږی، سیبه ریان خستبوو. کاتب دهات و دهچوو. چاوه پروان بووین نیمه. په ږهک له سهر کوڅ و دوو دهست له سهر سنگ خه وتبوو شاعیر. شه له شل کاتب، هیزی دابوه سهر پتی راستی و دهات و دهچوو زاری بو شتیکی نه گوتوو کړدبوو. له جوولهی بیده نگی لیوه کان دهگین نیمه، دهرفه تی گوتنمان نییه. دل ناسکه بنیادم. دل ناسکترین بوو کاتب نه و کاته ی بوو. نییه ئیستا. له خانه خانه کاغذایه. هاومالی به رد و چیمه ننون نه و کاته ی که دهنه وشه. شاعیر خه یال بوو، هات و چوو، کاتبی تالترکرد. نه ویش نه یوانیوو، ته نانه ت نه و دهمه ش که ویستبووی نه یوانیوو. هاتوو، ده رکه ی کړدبوو و نه یکر دبوو بوونی نه وی کړدبوو. کللی پیبو و مریه م. دیتو ومانه. به هیزی خه یالی کاتب دهات زور جار. نیرګس به حکمه تی دل بوئی ده کرد. بو نه و هی بیتارینی شتیکی ده شکاند. کاتب دهیگوت: «مېوړه.» به لام هیشتا بوو، سهری به هم موو شوینیکدا ده کرد: په رده ی دادایه و له بهر ماوه ی خوار دنیک پاروویه کی گرت. بو ژووری خه و تنیش چوو. له بهر خو یوه شتیکی گوت. بیستو ومانه نیمه. به کاتیمان نه گوتوه. هاومالی فیراقه نه و هی مریه م گوتی. شوینی جهسته ی ئیتر له سهر چرپاکه نییه. بو نیمان کړدو ته هاومالی پونګه ی کتوی. کاتب تالی قژی له سهر سهرینه که دی و لوجیکی به نه نګوست ساف کرد. روومه تی له سهرین چه قاند و خه و کاتب. هیشتا کاتب نه بوو کاتب. پر مه خابن نه و دهمه نه ژنو به نه ژنوی دانیش، بوو به کاتب. گوتی: چاکه، ئیستا ئیتر منداله کان گه ورن و نیرګسیش به جوړیک ه لده کا. درهنگ یان زووش...

هه لره زین نیمه. به زمانی نیمه ی ده زانی کاتب. گوتی: نه گهر له ناکاو ون بیم و له هیچ شوینیک نه بم، پیان وایه له شوینیکم. شوینیک له دم دور و مه حاله.

جاری وایه بنیادم بو هیچ کهس ده وئ. نه گهر مروث شان به شانی هیچ پروات و زمانی بخاته ئیختیاری تاریکی دلی، تاریک ده بین نیمه. بو نه و هی دلی له و «نه کا» به هه لکه نه ی به خه یال تیغمان دایه دهستی. هه مامی ناوی گهرمان بو کرده هاوسپی تیغه که. گوتی: نا، نه میان تا قیکر دوتوه. بهم شیوه شتیکم له دوا جیده مینې که ئیختیاری به خوم نییه.

چیمان له دهست دهات نیمه؟ مه بهستی نه و ږاکشاده ی سهر سه کوږه بوو که له پاشی به جیده ما، یان له تابووتیکدا دهیانایه سهرشانیان و دهیان برد. خو ی له مالی خه یال دهیدی. بو نه و هی تالیه کان له خو ی بتارینی رویشته ژووری موتالا. له وئ دینووسی کاتب. ده رکه ی داده خست، نه ک له نیمه که له هم موو جییه ک بووین، به لکوو له خه یالی نابه وخت که سیبه ری خه یالی بانګ کراون. دهنګی تاییه که ی تاریکی نیوانمان پر ده کاته وه. جاده یه ک بوو له داوینې ته پو لکه یه ک. کاتب به و جاده دا ده روشت. عاره ق له سهر و رووی ده تکا و داریکی به دهسته وه بوو. له بهر د یان له بنه د رکیکی ده سره واند. ده زانین. مروث بو نه و هی بیجګه له بهر پتی خو ی نه بینې، به نوو که پی یان به چله داریک له بهر ده کوتی. سیبه ری درتی کاتبیشمان بینې. بهر و کویمان ده با کاتب؟ باریکه رتییه ک بوو جاده ی داوینې ته پو لکه که. له قوولا یی نیمه دا بوو. نه مانده ویست بانګی بکه یین. نیمه ده بوو شار و ده بین. لیمان ده رنجه ی کاتب. ئیتر ناووسی. ته قه ته قی تاییه که ی سروودی نیمه یه. نیلو و په ر شینه کان سپین له سهر سنگی ناوی نیمه. نه گهر باسی سیبه ری نه و کو تاییه بکه یین که له بن چه تری شو ربه یه کاند شاردراو ده، وه ک دلشهی رووشانی شیشه به به رده. دل برینداری کردین نه و دهنګه. بالی ده کوتا و سیبه ری به سهر زه ویدا راده کیشا. که رګه ز بوو، قورس تیده په ری. ناسمان شین نه بوو. خو له میش بوو نه مسه راوسه ری ناسمانی داپوشیبوو. دیواره ی ره شی قه لایه کیشمان بینې. قه لا نه بوو. بورج بوو، بورجی خاموشی. نه گهر چی رهش، به لام له بهر خه رمانه ی ئیواره یه کی نه دیو روښن بوون نه و سیسارکانه که له سهر تاقی بورجه که هه لیشتبوون.

بیده نگی که رګه زیکه و له سهر تاقی بورجیک هه لیشتووه. ناترسین نیمه، وه ک بو شایی نیوان دلریننی قیژه یه ک و ته په ته پی قورس و هیووری دوو بال، چو ل نه مینینه وه. نه یده نووسی ئیتر. زه ل بوو کاتبی کاتب. بو نه و هی ههستی، یان له ناوه مه ند و بی شه پوله که وه دهست هه لبرې، نیلو و په ری ناوی سپیمان به هانا یه وه برد. نه یده دی کاتب. جګه ربه کی نابوه مابه یی دوو نه نګوستی و دانیشتبوو. نه یده خوینده وه. چاوی لیکنابوو. داخراو و به تال ماینه وه نیمه ش. به ردیکی رهش بووین له بنکی ناویکی بیجمه دا. زه یی کاتب بووین نیمه. باله کوته ی بالی ماسیه کی بچووک سوچه دووره کانیشی ده پیوا. له مه دا بوو. روشتبوو کاتب. جار جاریک نووسیووی، به لام ناتواو وازی هینا بوو. خواستمان. به نسپی بورجه که دا تیده په ری. نه یده نووسی. دهنګی قورسی باله کان دهات و دلرنه ی قیژه یه کیش جار جار له پشت دیواره وه. باریکه رتییه ک بوو له

دهوری ستوونی بورجه که دهگه را. هه تاو له رۆخی خۆله میشی ئاسماندا له نگه ری گرتبو و، تا ئاسۆش تهختایی زهوی بوو بهی خالی زمرودینی درهختیک یان په لهی مه زرایهک. دیواره ی بلند سه رتا پا له خشتی کال بوو. راوه ستابوو کاتب. رپگه ئیستا پلیکانه به پلیکانه به بهردا تپیده په ری. دهوری شاخیک تاشراوی ده دایه وه و ده گه ییه ده رکه یه کی به ردین. سه ری له قاند کاتب. هاو مالی لقیک ده ستیک بیته کپنی و میوه یه کی گه ییوی لی بکه وپته خوار.

له لایه و توئی دووره کاماندا کال بوو هیشتا کاتب. هاو مالی مه خابن نه بوو. دهیدی به دهست بلاویه وه مامله به هاو رپیته تی ده کهن و عه شقیش - نووسی بووی - بیانوی بوونه. وهک درهخت رپگی رزببوو، نهو هه مگه وشه ش نووسی بووی ته نانه ت نه بوو بوونه پلیکانه یه ک تاکو به قاچی بسپی ری و بگاته نهو ده رکه به ردینه که بۆنی قورس و چه وری گوشتی مرۆف له که لپنه کامیه وه ده هات.

چاوی هه لپنا و کاغه زی له ده زگای تایپه که ده رکیشا. خویندراوه و نه خویندراوه شه مچه ی لپدا، ناگری دا و فرییدایه ته پله که وه. له ئیمه دان. ده مینه وه. کاتبیش نه وسا مابوو. نه ماوه ئیستا.

به جگه ره که یه وه خۆی به ناشپه زخانه دا کرد. ناگری له ژیر کتیه که کرده وه. رۆشن بووین ئیمه ش. تاریکین ئیستا، جگه لهو کاته که خونه دی و له سه ر کورسیه که ی کاتب، له پشت میزه که ی، داده نیشی. ده لی: من دلنیا م باو کم له م نزیکانه یه.

نیرگس ده لی: واز بینه کچم.

- نه ی له کوپیه ؟

- رۆشتوو. رۆشتوو به شوینیکی، شوینیکی دوور و ته ریک، ماله دۆست یان ناسیاویک، بۆ نه وه ی بنووسی.

- چی بنووسی؟

- دوا چیرۆکه که ی.

خونچه ده لی: خۆت فریو مه ده دایه. دیت که جله کانی لیره بوون. بلایی به پروتی رۆشتی؟

هاو مالی درهخت بوو کاتب، نهو کاته ی قومی له چاکه ی ده دا و به رگ و باری خۆی ده ته کاند. له یانه ی خه یالیدا شتیکی داده هینا یاخود که سیک: ده ستی که به نووکی نه نگوست قژی رپشیی شانه ده کرد. پیاوی که له به ریه وه تپیده په ری. روویه کی سافی داهینا که شینی زریباریک بوو له کو تایی دالانیکی که سکدا. بالای دارئ قه وزه گرتووی قه راغ چۆمیک. قژیکی رهش و په ریشان له ده وری روومه تیکی به نه رمه بزه ی ون پشکووتوو. ناگری کراوه له سدار و بنه دار. زاریکی تال که بزه ی شیرینی دینایه سه ر زاری کاتب. پاییزان بوو دلی کاتب. هه ر گه لایه کی به بایه ک ده ته کاند. نهو نه بوو که نیرگس و خونچه ی داهینا، ئیمه دامانه تیان. سه ری له قاند و له شتیکی تره وه گلا. بارامی هینایه یانه ی خه یال. گو تی: به ته ما بووین لاپه ریه کی تر هه لپدینه وه، به لام نه کرا کورم. نه وه مان پیکرا که ده بیینی. راسته که ئیمه به رپرسی شته کانین، به لام نهو ه گرنگ بوو که ده مانویست. نهویست رپنگه براوه بی، به لام دۆران و ئیلتزامی ئیمه ش لانیکه می نهو کاره یه که نیشانه ی بوونمانه.

هه نگاهی هه لپدینایه وه و قامکی شاده ی لی را ده وه شان: رپنگه ده بی بنیاده مان به نایه ری دۆرانه کانیا ن هه لسه نگینین.

ئیترا نیته بارام. کاتب نووسی بووی: هه ندیک کهس تا نه دۆرین گمه ناکه ن.

ئیسنا ته نیا ئیمه لیره ی. بی هیچ بۆنیک. رۆژیکی ته واو نیرگس هه موو شتیکی خاوین کرده وه. له بهر په نجه ره ی کراوه دا دانیشت تا ئیواره رپنگی گۆری و شه و له ناو مۆیله کهیدا هه لیکوتایه سه ری. دیت جاروبار. له ناوماندا داده نیشی. له ناو نووری تاریکاندا له گه ل کاتبین ئیستا. له ئیمه دایه نهو و ئیمه له ودا. بارام ده یگوت: من ده زانم. حه قه م باو کم هه لاتوو و ئیستا له شوینیکی له م ده ور و نزیکانه یه. پی ده چی رۆشتبیتته گوندیک و له وئ بژی. ئیترا مه جبوور نییه هه موو رۆژیک بنووسی.

کاتب ده یگوت: گه ر بگه مه نهو خاله تاریکه که منم، نهو منه پرووت و عوریانه که خالی له رزۆکی شه رمه له سه ر ته ویتل، نه وسا ده توانم دانیشم و به گیانی سه بر نه و نه ده ی بتاشم تاکو...

هاو مالی شه رم نییه ئیترا کاتب. یه ک به یه ک، گشتیانی نووسی. نه یده خواستن، نه کا بیانینین ئیمه. ده ینووسی و ده یدراند. جاروبار به بۆنیدا هه ستمان به تاریکی شه و ده کرد

و، به تامی ئەو دڵۆپە ئارەقانه که نیشتبوونه سەرشانی ئیسکن و لەرزۆکی کچیکی هاومالی خەون و خۆف، لە بۆنی لەشی دەگەشتین. قەڵەمەکی دەتاشی و هەمدیسان دەینوسی و دەیدراند. جاروبار بەگری کاغەز جگەرەدی دادەگیرساند. گوتی: ئەگەر هەر ئەمیان بۆ میراتگران جێ بێنم، ئیتر هیچ پیاویک ناتوانی تیغ بەدەست، بەبێ ترس و خۆف لە ئاوتنەدا لە لەشی خۆی پروانی.

پێدەکەنی، ڕەنگە تیکچووبی کاتب. زایەلە پیکەنینی زەرە جامی درز بردوو بوو، ئەو دەمە لە خەونی تاقچە بەئاگای دەکەنەو. هەستمان بەبۆنی خۆزکەوتنی بەیانینی کردبوو ئیمەش. هەستا و پەردەدی دادایەو. سووتووی نیو تەپڵەکەکی لە مەبالەکە کرد. لەوێ ڕووت بۆو کاتب.

خۆی شت، پێدەچوو و سل بکات. نیرگس لەوێ جلەکانی دۆزبەو. گوتی: ئەمەش جلەکانی. ئەگەر ڕۆشتوو ئەی چی لەبەر کردوو؟ تیناگەم.

بارام گوتی: ڕەنگە دەستیک جلی تازە کڕیبی و لە شۆتیک شار دیتتەو.

رووت بوو کاتب. چوار مۆمی لەسەر چوار سووچیک لەشی ئیمە هەڵکرد. لەناو چوار سووچەکەدا دانیش. یانە خەیاڵی چۆل نەبوو. لەگەڵ بۆنی بەیاندا دەهاتە بەندەر. بەیان بوو. سەنگفەریش لە بارانی شەوی بەرێ تەربوو. نزیک و دوور، پاپۆرەکان وەستا بوون. هاوتەریبی ڕۆخەکە تێپەڕین. سەری دەلەقاند کاتب. لیته و قورپا و خۆی بەدیواری ڕۆخەکەدا دەدا.

مریەم گوتی: بیرم کەوتەو، لێرەبوو.

پالتۆیەکی لەبەردا بوو، کلاوێکی لەسەر کردبوو. کاتب گوتی: دەتگوت مژ بوو ئەو ڕۆژە.

– چۆنە قاوەخانەیەک. لەم دەورووبەرە بوو، ئیوارەبوو، لەبیرمە.

مریەم گوتی: لەو ڕووبەرەبوو.

تەنیا قاوەخانەیەک کرابوو. ژنیکی گەراو، باریک و بالا بەرز، ڕووپۆشیکی سپی لەبەر دەکرد.

مریەم گوتی: ئێرە نەبوو، دڵنیام.

ورد و سارد بوون دڵۆپەکانی باران. کاتب گوتی: لێی پرسە بزانه قاوەی هەیه یان نا. بەئالمانی لێی پرسی. گوتی: دەبێ چەند دەقیقەیک سەبر بکرن. پالتۆکە داکەند. قژی بە کەژ بەستبوو. ئەو نا کە بەتیرپژی یادەوێ بەئاگای دەکردهو.

گوتی: زۆر قەڵەو بووم، وانییە؟

کاتب نووسی: بەم شێوە ناگەمە هیچ کوێیەک.

لە مۆمەکانیشی ڕوانی و، لە یەکیکیان ڕاما. بەلام بارانی دی. ڕێژنە بوو. مریەم گوتی: دەمێکە دەست بە خۆما ناهێنم.

دەنگی مۆسیقا هات. کۆرس بوو. مریەم گوتی: شیرینی دەخۆی؟

بلووزی لەبەردا بوو. بەرۆکی کراسەکی بەسەردا داوۆو. کاتب گوتی: من زۆرم برسییە.

جگەرەیهکیشی داگیرساند. مریەم گوتی: دووگیانی مانی بووم کەوازم لێ هێنا. بەلام ئیستا جارجار دەکێشم. منداڵەکان پێ بزائن دەبۆلێن.

قاوەی فەرانسەییان بەکیکەو دەخوارد. مریەم گوتی. لە یەکیک لەم قاوەخانانەدا موحیبیم ناسی. زۆر جار دوا خۆپیشاندان دەهاتینە ئێرە. پێیان دەگوت محەمەد کۆلن. بریار بوو خۆتە بدات، نەیانەپشت. پۆلیسی سوارە لەبەر هۆتێلەکە ڕیزیان بەستبوو. کاتیکی شا لە ئوتومبیلەکی دابەزی ئیمە هێرتمان برد. وەگ بمانەوێ لە ڕیزی پۆلیسەکان تێپەڕین. زنجیرمان بەستبوو. باسکمان لە باسکی یەکتەر ئالاندبوو. من لە ناوەرستی ڕیزەکەدا قۆلێکم لە قۆلی محەمەددا بوو. نەیان دەهتشت لەو زیاتر بچینه پیش. بەلام لە دواوە پالیاڵان پێو دەناین.

ئەسپەکان لەسەر پاشوویان بەرز بووونەو و دەیانپرماند. ئیمە دروشمان دەدا و دەچوبنە پیش. لەپەر لە پشتهو پۆلیسە سوارەکانیان بەرد باران کرد. کلاوخیان لەسەردا بوو، بەرامبەر بە ئیمە تێلاکانیان ڕادەوێشان. ئەرێ، ئیستا ئیتر لەبیرم نەماو دواپی چی روویدا. بردبوو یا ئه نهخوشخانه و محەمەد هەموو ڕۆژیک سەری لێدەدام. مەچەکی دەستم شکابوو. هێشتا دەستم لە گەچدا بوو کە زەماوەندمان کرد.

مۆمیکێ ڕاست کردووە کاتب. قەڵەم بەدەست و کاغەزیش لەسەر ئەژنۆ، چاوی لێکنا.

مۆمداڭەكانى دېوھ نېرگس. چوارمۆمى نېوھ سووتاوېشى دېوھ. گوتى: من ناتوانم لېرھ بژېم.

لەگەل خونچەدا دى. نېرگس گسك لېدەدا و، خونچە بەرھو ژوورى موتالا دەچى و ھەرچارە شتىك دەخوئېتتەوھ. دەلى: تۆ تەنيا لەژېر ھەندىك رستەدا خەت كېشاوھ، دايكە.

-- ئەمانە ھى دەمېكن. باوكى بەرېرتان نەيدەھىشت. دەيگوت: كىتېبەكە زايە دەبى. پياو بۆ جارىكى تر دەستى ناچېتە خوئېندەوھى.

دەورى دەدايەوھ كاتب. ئېمەش دەور دەدەينەوھ. نازانېن بەرھو كوئ دەچېن. كاتب تا - نەكا - يەك لە شوئېتېكەوھ دەرەكەوئ، ەرزەكە ھەلناكەنى. مېرەم دانىشتبوو دەدا. ناتوانېن موحيبى دابھېتېنەوھ.

لە قزى ساف و تۆقەسەر و، چوزانېن دوو چاوى درشت و لووتى شوئى ناتوانېن ھەيكەلى دابتاشېن. لە شوئېتېك ھاومالى خەمە موحيبى. مېرەم دەيگوت: مەمەد بە تەلەفوون و قسە و باسى دانىشتنەكان دەژيا. ئەم چەند سالەى داوى من نەمدەناسيەوھ. كە بەيانېان دەچومە سەر كار خەوتبوو، ەسرانىش كە دەھاتمەوھ ھەر خەوتبوو. خۆم مندالەكانم دەھېتا و دەبرد. ئەو مانگانەى وەرەگرت و منىش لە مەكتەبى ديان پزىشكىك كارم دەکرد، كارى بېتگارى و نېوھى داھاتەكەم دەچووه گېرفانى خاوەنى مەكتەبەكە. بەو حالەش بەرې دەچووين. مەمەد ئىواران دەچووه دەر. سەرەتا پېمابوو كوئوونەوھيان ھەيە. دواتر زانېم بەتەنيا، يان لەگەل يەك دووكەسى تر دەچنە قاوھخانەيەك. ئارەق خۆر و ئەم شتانە نەبوو. دەرەنگ دەھاتەوھ، كە دەھاتېشەوھ رۆژنامەكەى لەگەل خۆى دەھېتايە ناو جېگە و سەر قەرەوئېلەكە. جگەرەى دەكېشا و جاروبار پەرەيەكى لى ھەلدەدايەوھ. ھەزېشى دەکرد من گوئ بۆ ئەو بابەتانە كە بەلايەوھ خوش بوون، شل كەم. سەرەتاكەان گوئېم بۆشل دەکرد و جاروبار شتىكىشەم دەگوت، ئەوسا ناچار دەبوو چەند سەعات گوئ لە لېكداڭەوھەكانى بگرم. ئەگەر خۆم لە خەوتن بدايە توورە دەبوو. ئەم داويانە تاقەتى كەسى نەمابوو. بىيادەمەكان ناچارن بۆ بەرې چوونى خاوخېزانېان كارېك بگەن. ئەگەر بېستبای كۆنە برادەرېكى بوو بەشۆفېرى تاكسى توورە دەبوو. ئېتر كەس نەدەھاتە دېدەنى. جارجارېش كە من مندالەكانم دەبردە دەر لەگەلمان نەدەھات. دەيگوت چاوەرېنى تەلەفوون يان ھاتنى كەسېكە.

دەمزانى چىترى گوتبوو مېرەم. دەنگ ئەگەر بېتتە ھاوپەرەدى ھەنېسك، دەبېنە ژەقنە ئېمەش. ئاشناى بېدەنگېن ئېمە. قورسماڭ دەكات. مېرەم بەرە دەستى كەردبووھ ستوونى چەناگەى و بەچاوى بەستراوھوھ لەو شەوانە دەدا كە لە ئاشپەزخانە چاوەرې دەما كەنگى دەنگى پېى موحيبى لە پېلكانەكانەوھ بېستى، تا ھەمدىس ھەستى و بچى لەسەر قەرەوئېلەكە پشت لە جېنى ئەو بكا و راکشى. نووسېنى گشت ئەم قسانە، بەپېى وادە و بەلېنى كۆنى پېويست بوو. دلەكوتەى بوو ئېستە كاتب. وشەكان گەر بى سېبەر بن قورسترن لە بېدەنگى. رستەكان ئەگەر چوئېكە بن لە ئېمەدا نامېنەوھ. نازانېن بەكامە چالېان بېسېرېن. مېرەم نېنۆكى قامكى شادەى لە مەچەكى رۆكردبوو. داواى قاوھيان كەردەوھ. ھەروا دەيگوت. رستە چوئېكەكان بەلاى گوئى وەرگەردا دەرۆن. جارجار ەسران بەبېانوى كارېكى تايبەتەوھ دەرۆشتە دەر. گوتى: بەمانېم دەسپارد ئەگەر باوكى پرواتەدەر تەلەفوونم بۆ بكا.

كچەكانېان بە تارا و پروناك ناوانابوو. تارا پېنج سالان بوو. گوتى: پروناك تا شەو دەرەنگان نەدەنوست. كە دەرەكم دەكەردەوھ دەمدى لە ھۆلەكە دانىشتووه و سەر قالى خوئېندەوھى شتىكە. پانزە سالان بوو كە زۆرجار لەسەر باوكى ھەلدەقرا.

كاتب گوتى: تېناگەم، ئەم قسانە چ پەيوەندىەكيان بە بابەتەكەوھ ھەيە؟

- بۆ نيانە؟ ئېستە ھەر تارام لە لاماوھ. پېنج سالە پروناكم نەدېوھ. جاروبار مانى دېت بۆلام و نېوسەعاتىك دەمېنېتتەوھ. مانى لەگەل كچەكەى ھاوپېيدا دەژى. ھەردووكيان كار دەكەن.

بۆ دەبى بېتېنېنەوھ؟ كەمېك گەوجىەتى و يەك دوو شتى دلخۆشكەرە راماندەگرن، بۆئەوھى بېتېنېنەوھ و شەو و رۆژەكانمان پېكەوھ گرى بدەين. دەبى مندال بى. نەزانانە رايىبوتېرېن. بۆنى چىمەنى تازە ېنراو و لىتوئىكى بەبزەكراوھ دەبنە پاساوى شەلەشەل ھاتتمان. بەمېرەمى نەگوتبوو. تالى نەگوتراوھكانە ئېستە نېشتوتە سەرلېتو. گوتبووى: دەى، پاشان؟

- ھەرچېم كرد بەئاگاي بگەمەوھ نەمتوانى.

- چۆن؟

- ھەر بەم كار و كەردەوھ ژنانانە.

- مهسه لهن؟

باران خوڅی کړدېوه. سهنگفه رښه که تهر بوو. چهند دووکانی تریش کرابوونه وه. گوتی: نهو شهوه هاتینه ئیره.

قاهوه خانه که سهیوانیکې چوار خانه ی بوو، لهودیو پیښخانه که ش پیاوړیکې قهلهو راوه ستاېوو. گوتی: ئیره نهوده مهانه بڼه کی پیښکوتن خاوه کان بوو. ئیستا مهله وانی غه ربه دین و جارو بار ټیکیش رټیواریک. نازانم بوهاتینه ئیره. رهنکه ویستبیتمان له شونیک بیبرینه وه که دهستان پیکردبوو. ماقولانه دانیشتن و قسه مان کرد، یان من قسم کرد. گوتم له بهر منداله کان ده بی بیبرینه وه. تهنیا گوتی، مانگیک موله تی دهوی تا بړوا. نه روست. خراپ تریش بوو. ئیتر تهنانه ت نه ده چوو روظنامه که شی بکړی. نه گهر ئاره قی بخواردیوه یان ماشووقه یه کی بیوایه خهم نه ده خوارد، له بهیانیوه تا تاریکان، به جلی خه وتنه وه وک روظحیک سهرگره دان به ماله که دا ده سوو رایه وه، به ناو سده مه تر جیدا.

دوریان دایه وه و که وتنه ترافیکی قورسه وه. یه کشه مه بوو، بریار بوو به شارد ا بیگیتي. تله فونی بوم کته به کی کړدبوو. خو ناساندبوو گوتیوی: «منم، تهنیا چهند روظ لیرم.» مریه تهنیا یه کشه مووان بیکار بوو. له بهیانیوه تانیواره. گوتی: «پیم بلتی له کوتی، خوم ده تیبنمه وه. دهموی هامبورگ نیشان بدم.»

له دووره کلیسیا کی نیشان دده، یان بینایه ک که شیروانیه کانی وهرقه مسی ژهنگ گرتوو بوو. گوتی: من هم شارم زور خوش دهوی.

ده سالتیک لم شوتنه ژیاېوو. گوتی: لیره چوممه لای دهر وون شیکاریک. دهر که وت هممو هم بی نارامیه نه نجامی خراپه کاری پوورزایه کی به ریتز بووه له گهل کچیکې پیچ سالانه که ترساوه به دایکی بلتی جه نابی پوورزا وخت و بی وخت... گوتی مه دهری. چهند سال له مه بهر هات بوه ئیره. کابرای پیر بیري کړدېوه تاقمیک دانی به لاش دده نی و دهمه راباردنیکیش دهکات. منیش بوم دانا. به لام کاتیک ده مویست ددانه رزبوه کانی، یان رهگی ددانه پر کراوه کانی بوبکیشم، ده تگوت: «له بیرته ده تخستمه سهر نه ژنوت؟» به چاوه دهر توقیوه کانیوه له دهرزی، یان په نس، یان کلبتینه کی دهر وانی وئاره قی دهرشت. دهرزی قه لیم لیده دا و ددانه کانیم ده کیشا. بوسبچه ییندا، یان بوه دووسبه یدا دهر ده که وتوه. که دهرزیم له بڼکی ددانه ئاوساوه کی روده کرد چاوه ری دده ما تا مهسه له ن دانی سربیی و من دهستم ده کرد به گوتنی مهسه له ن: «له بیرته نیشانت دده ما و یه که یه که

- نهو ده مهانه، کاتیک تازه یه کترمان ناسیو، عه سرتیک له خووه پیمگوت: «نهم حه فته سهر قالم، تله فونیشم بوممه که، شه مکه کی تر خوم تله فونت بوم ده کم.» گوتی: «چ بووه؟» گوتم: «هیچ.» پروای نه کرد. به دیر ژایی نهو حه فته یان له دهر ووبه ری ماله که مان بوو یان له بهر دهر کی نه خوشخانه. له وه دوا تهنیا گوتی، من حه ز ناکم تاقیم بکه نه وه.

پیده که نی: له پشت دره خته کانی نهو بهر شه قامه که راوه ستاېوو، له په نا کیوسکی تله فونیک. سهره تاتکه کی ده کرد. روظنامه یه کیشی به دهسته وه بوو. که لیبی نریک بووممه وه خو ی له پشت روظنامه کی شارده وه.

کیفه کی خستبووه به ردهستی و له ناویدا بوشتیک ده گه را. نهیده دیه وه. دهیزانی کاتب. سهری له قاند مریه م. ئیستا له کوتیه؟ بنیاده می کلل! ئیمه راکیش راکیش رایدی کیشین و نهو حه قایه ت ده گپ ټته وه. له نهو داین ئیمه. رایدی کیشین تا نهو شوتنه ی راکیشی. که بگات ده که وی. کاله که جارو بار زایه مان دهکات کال نه بوو کاتب. جیل له دوا جیل شایه تن کاتبان. دهلبل بویکه کی پتوراو دده نی. له و رازه ناگه ین ئیمه ش، به لام ده بی راپانکیشین. روستن خو جارو بار نه نجامه و ئامانج. گومانی نیوان هم کلل گله یان نهو سه و زه لانه رهنکی قه دهر دهر ټی. موم نیوه سوو تاوه کانی به سیله ی چاو ده بی نی. پاک نه ده بوه مریه م. به دوو نه نگوست پردی لووتی گرتوو. گوتی: تا ئیستا له وه گه یشتووی که خه ونیش بونی هه به؟

چاوه مریه کانی مریه م بونی فرمیسیان لیده هات. هاومالی تامی تالی دوو چاوی نیرگس بوو نهو کاته ی عه سران ده هات و کاتبی غافلگیر ده کرد. گومانی نیوان نهو کلویه بوو یان نهو سه و زه لانه که رامابوو؟ مریه م گوتی: عه سر که ده گه یستمه وه مال، پیمو ابوو ماله که بونی خه ونی لیدی. خه وتبوو یان له سهر قهره و یله که شتیک ده خوتنده وه. گه سکم لیده دا یان شتیک دشت بوه و منداله کان که گه رانه وه تیغه گهن. تهنانه هندی کجار شتیک ده شکاند. به ئاگای نه ده بوه. له گهل منداله کان دهر و شستمه دهر. که ده گه راینه وه هینشتا له سهر قهره و یله که بوو. ده بگوت: «تانیستاش پیمو ابوو ده کری شتیک بگوری. بونه وه بوو به ئاگا ده بووممه وه و هه لده ستام، زیندووبوم، به لام ئیستا نازانم بوه بی هه ستم.»

دهر کی کیفه کی داخست، گوتی: دهی بابرین، ههر نه مه بوو.

قامكهكانت دهكردمهوه.» ئەرئ، كابراي پير تۆلەي زۆر كەسى لى سەندراپەوه.

پىكەنى: بەخت ھەيە، خۆ تۆ بەتەما نى ددانى بکيشى.

دەستى راستى برد بۆقزى و لە پشتهوه دەستوى كردن: دەشى زانیبیتیشى، بەلام دیسان دەهاتەوه، تا من ددانىكى ترى بۆ بکیشم.

گورج دەپۆشت. کاتب پرسىبووی: کەواتە بۆیە لەپرونى بووی؟

– ون نەبووم، ھەلەم. بەراست دلم لەومندالە سمیلدارانە تیکەل دەهات، کەچى دیم ئیرەش ھەر وایە.

لەپشت چرا سوورەكە راوەستابوون. گوتى: نەمزانی ئەم ماوەم چۆن رابورد. دەرسم دەخویند و دواتریش لە کاروبارى سیاسى ئەو سالانەوه گلام.

لە قەراغ شەقامىك راوەستا، گوتى: ژوورەكەى من لەوى بوو.

بىنايەكى چەند نەمۆم بوو بە كۆمەلەىك بالەكۆنى يەك شەكل و قەوارەوه. گەيشتنە شەقامە چۆلەكان. لەپشت درەختەكانەوه ھەستى بە بۆنى ئاوو درەوشانەوهى پەنھانى شەپۆلەكانى چۆم دەکرد. گوتى: لەم مەحەلە دەمخویند.

لە گۆی شەقامەكە رايگرت. گوتى: نەمزانی چۆن رابورد.

گەرەكى زانستگە لەومەحەلە بوو: بەشى ددان پزىشكى ئیمە ئەو بىنايە بوو.

دىسان دەوربان داپەوه. گوتى: پىم وانىيە مامۆستاكانمان ھىشتا زىندوو بن.

لە شەقامىكى چۆل رايگرت و گوتى: ئەرئ، ئەمە سەرچەمى ژيانى من بوو.

سەرى ناپە سەر رۆلى ئوتومبیلەكە: ئیستاش تووشى شىرپەنجەى مەمك بووم. مندالەكانم نازانن. لە دوسلدرۆڤ عەمەلیاتم کرد. ئەلبەت ئیستا باشم.

– ئەى مەمەد؟

سەبرى کرد. برۆى وىك ھاتبوونەوه و، بە دوو بیلەیلەى مەپەوه لىي روانى. گوتى: مەگەر بۆم نەنوسىبووی؟

– نا.

سەرى لەقاند. دەستى بەقژە خورمايەكەیدا ھىنا و گوتى: پىمابوو دەزانى. لىرە ھەمويان دەزانن.

ئوتومبیلەكەى ھەلکرد و رپكەوت. خیرا دەپۆشت. گوتى: خۆى كوشت.

– خۆى كوشت؟

– ئەرئ، خۆى كوشت. ئیمە چووبووينە برۆكسىل. ئەلبەت من دەمزانی بەلایەك بەسەر خۆى دىنى. من شەوان زۆر حەبم دەخوارد. ھەمیشە وریا بووم لەبەر دەستیدا نەبى. راستە كە خۆى دەیتوانى بىكړى، بەلام ھیمەتى ئەوہى نەبوو. لەلایەكى تریشەوه بەینىك بوو بەتەغ ریشى دەتاشى. ئەویش حەفتەى جارێك. دەكرا بە گازیش كۆتایی پى بىنى، یان بە گەزىك گوريس و، چووزانم دەشكرا لە نەمۆى شەشەمیشەوه خۆى ھەلبەتە خوار. من بىرم لە ھەموو ئەو شتانە كرديۆوه. تەنانەت راپۆژم بە دوكتۆرىكى دەروونیش كرديۆو. دوكتۆرەكە ناسیاو بوو. شەویك بەخاوو خێزانەوه لىم گىرابۆوه كە مەسەلەن بى و بىبىنى. بەلام مەمەد بۆ نان خواردنیش نەهاتە سەر مێزەكە. بۆ بەیانیدا گوتى: «من ھىچم نىيە، ساغم.»

رپ كەوتەوه. ورد و بەكاوہخۆ دەپۆشت. دەيگوت: من ھاڤە ئیرە كە ئیتر مەسەلەن گرفتارى ئەم منىيەتە قۆرە پیاوانەيە نەبم...

دەندەى ئوتومبیلەكەى گۆرى. پرووى لە كاتب كرد و گوتى: بموورە، مەبەستم تۆ نەبوو.

تەنیا كاتب بوو كاتب. منىيەتى قۆرى پیاوانەى، بە ئاشتبونەوهى لەگەل جیھان، سوابوو. نوسىبووى كاتب: «ئەگەر مەرۆڤ بەتەماى گەيشتن بى، پىويستە بە لەفافی فەرامۆشى تارىكى بشارتتەوه.» لەگەل مریەم، ئەو كاتەى كە لاو بوو ھىشتبووى ھەموو لەشى بىتتە پانتای تارىكى. جگەلە تارىكى نەبوو كاتب. سەرەتا نىرگىش مى دابوو. بۆ ئەوہى بە نىرگس نەلئ مریەم، بۆشایی جىگەكەى بۆ دوور راو نابوو. تالىي كرديۆوه شەوكەرانى ئىواران و قوم قوم ھەلىقوراندبوو. بە شىرىنى بوونى نىرگس شارديوبويەوه. دەيپۆراند جاروبار زولمەت. بۆ ئەو تەلەفوونى كرديۆو. دەيويست دلىابى. لەمپەرى بوو لىوى بە بزە پشكووتوى نىرگس. ئیستا ئیتر تارىكى مەھار كرديۆو. ناوكىك بوو تارىكى لە ناخى بىرەوہرە دوورەكاندا. گوتى: من زۆرم خۆش دەويستى.

– دەزانم.

- ئەم ھەموو سائە نىگەرانت بووم.

- مەجبۇر نى قسەى ھەلىت و پەلىت بکەى.

- تەنیا بۆئەو تەلەفوونم کرد، لیت بپرسم.

- مەگەر نەتگوت ھەزەدەکەى بەناو شارداد بگەرپتى؟

- نەمدەزانى.

- چى؟

- كە چیت بەسەر ھاتووه.

پىكەنى: چاكە، پىبىست ناكالچ بەرىدەيتەو. كە بىرى لىدەكەمەو دەبىنم ئاسوودە بوو. دەىگوت: «ئىمە ھەموومان تاوانبارىن. ئىمە كە پەردەمان لەسەر راستىيەكان ھەلدایەو، ئىمە كە لە ئوردووغان دواىن و چووزانم پىكخراوھى پىشكەوتن خوازان ساز دەکرد، كە مەسلەن پىبازى سىتھەم يان چوارەم بنىاد بنىين.

وھكوگەلا كە داوھرى. كاتب دەىگوت. دەستى درىژ کرد و ھەر چوار مۆمەكەى بەسەر ئەنگوستى تەرى كۆژاندەو. لە ئىمەدا بوون بلىسەكان. بەچاوى چەپ، ئەو ساقەتە رەش و كورتهى پاشماوھى بلىسەكانى بۆيانەى خەيال بەرى کرد. ھاومالى بۆنى مۆمى سووتاو ئىستا مریەم. بە وزەى خەيال ھەلىدەكەند كاتب. بەدەست كاشىيەكانى ھەلدەگرت و لەسەر يەك دەىچىن. يارمەتى لە بۆنى كافوور وەردەگرت، نەماندەوىست ئىمە. لەبەر خوبەو شىتەك دەخوتى. بەناو قاو لە ھاوسىكانى خاك دەكا، لە ھاوپىيانى رۆشتوو. لەسەر لىتواری رەشايى دانىشتبوو. گوتى: ھىمەتەك بکەنە بەدەرەقەى رىگەمان كە ئەمە كارىكى كارستانە.

بەژاوەژاو لەوپەرى زولمەتەو شەلەشەل و كۆمەكۆم دەرکەوتن، بەبۆنى رۆنى سووتاو. دەست نەبوو دەستەكانىان، رەگ و رىشە بوو. برىنيان لە دلمان دەکرد و خاكى قورسىان بەقەرەغ چالەكەدا دەرشت. نەماندەوىست ئىمە. چالەك دەم دەكاتەو لە ئىمەدا. پىمان پى ناكرىتەو. نەك بەمست، بەچنگۆل خاكىان دەستاودەست دەکرد و بە ھىزى پى راياندگرت. ھەلنەدەدراپەو خاك. دەرژا و دەگەراپەو. چوار سووچ دانىشتبوو كاتب، دەست لەسەر سنگ و چاو نووقاو سەرى دەلقاندو لەسەر پەرى ھەوا دەىنووسى: «گۆر».

گۆر نەبوو گۆر. پى نەدەبوو لە سىبەر. بۆنى گۆرگىاي تازە رىراوى لىدەھات خاك. يادى نىرگس بوو نەىدەھىشت گوايە. جىگەزامى ئەژنۆى بارام، ھەچەندە كۆن، ھاوسىيى نۆك نۆكى بارانى سەر شىشەى دەکرد. گوتى، بلىند: ناكرى.

چاوى ھەلىنا. مۆمە سووتاوھەكانى بەقەلەمەكەى ھەلەكەند و، بردىە ئاشپەزخانە. لەگەل باراندا ھات مریەم. گوتى: ئاخىرى خۆم ھەموو شىتەك تەيار کرد. گوتى: «ئەگەر دلىيا بىم ئىمە ھىشتا لە سەرەتاي رىگەداىن، ھەمدىس دەبى سەر لەنۆى دەست پى بکەىنەو، نامىنمەو.» گوتم: «بۆگومان ھەىە؟» گوتى: «ئەرى، ھىشتا ھەندىك شت ماو.»

لەسەر كورسىەك روو لە كلىسا دانىشتبوون. تاوساو بوو، بەلام ھەوا كزەى مابوو. مریەم پالتۆكەى بەشاندا داوو. كاتب لەبارەى خوبەو دابوو. نەىگوت ھىشتا جى زامەكە ماو. باسى نووسراوھەكانىشى کرد. گوتى: وھ گەمەىە جارجار نووسىن. سەرەتا رىستەىەك دەنووسى، پاشان رىستەىەكى تر بۆ پاساوى ئەوئەىەكەم، شوتىنەك قەوارە وەردەگرتى يان مۆقەتەك دەرەكەوئى كە دەبى بەرىتەدا بەرى. ئەرى، بەم شىوہەىە كە تووش دەبى و تا لادەكەيتەو دەبىنى خەرىكى پاساو بۆ بوونت دىنەىەو. سەرپەنايەك درووست دەكەى تا زولمەتى ئەوپەرى مەنزوومەى شەمسى يان بگرە كاكەشانى رىگەى شىرىش مەھار بکەى. يان لانى كەم زولمەتى دەروونى خۆت. پاشان دەروانى و دەبىنى ھىشتا كەلىنەك لە شوتىنەكدا ماو. بەم شىوہەىە كە دەبى پەستا پەستا بنووسى، قومارە ئەم كارى نووسىنە، قومارىكى بى بردنەو. بەو ھالەش جگە لەم چىن و ھۆنىنەو ھىچ چارىكى ترمان نىيە.

مرىەم گوتى: بۆپىت واىە من چى دەكەم، يان ئەم خەلەكە؟ ئىمرۆ دىانى شىرى مندالىك پى دەكەمەو تا مانگىكى تر بکەوئى. يان چەند مانگ كار لەسەر دىانى كەسىك دەكەم و رۆژەك دەبىستم كە دلى وەستاو و مردوو. ئەمەش كارى ئىمەىە. تىناگەم بۆ دەبى وابكەىن، ئەویش ئىستا كە خەونەكانى گەنجىەتىمان وھك بلىقى سەر ئاو تۆقىون.

لە زارى دەرچووبوو كاتب. گوتبووى: رەنگە ھەمووشتەكانىش ھەرئەمانە بن.

لە كۆترەكانى ناوھراستى پانتاكە ورد بوو. دەبوو چى بلى؟ گوتبووى: بەو مانايە كە ھەموو شتەكان ئەوئەىن كە ئىمە دەيانكەىن، ئەوئەىن كە ئىمە دروستىان دەكەىن. بەتالە

به لئی، به لām جگه لهم شتانهش هیچی تر له ئارادا نییه. تاریکه، هه مان تاریکی که له دهره وهی ئەم هه ساره هه یه، یان خود له و په پری ئەم بوونه شمان.

بیهو و دهین ئیمه. رهشین ئیمه. هه لئی خه له تان دین کاتب. له تو و ناو تو و نی پۆشتو و ده کان و ماوه کاندان و ن بووین ئیمه. جار و بار دین خونچه و نیرگس. به پۆشنایی ئەو دیو په رده و په نجه ره کان دلمان ده کرتته وه. به هه وای تازه که بۆنی بارانی پییه. به بۆنی گه لاکان که له شوتینیک هه لدرانه وه. شوپین چیه کان ده که وئ نیرگس، ده سه ریه که به هیلاکیه کاندان ده هینئ خونچه. بۆنی کاتب قورس و کۆنه ده خزیته سووچی کومیدیک، یان پشت کتیبیک هیشتا نه خویندراوه. چاوه رهی ده بی که خونچه دەم هه لپچری: من دلنیام باوکم لهم نزیکانه یه.

یاداشته ناتوه او ده کان ده خوینیتته وه و ده لئی: لیره کانه.

نیرگس ده لئی: وه بیرینه کچم. ههسته با ئیتر برۆین.

ده زانی نیرگس؟ کاغه زه کانم لئ وهرده گری، دیسان ده یان نوشتینیتته وه و له سه ره میتزه که ته پله که که یان له سه ره داده نیتته وه. ده زانین ئیمه. له بهر ده یان خوینیتته وه هه مدیس. وشه به وشه له بهر خو پیه وه ده یان لیتته وه. سه یری دیواری پشت میتزه که ده کا. سپیه. له خو ف و ره جادین ئیمه. دوو باره یان ده کاته وه. له ئیسته کاندان ده مینیتته وه. له بۆشی و ره شی کو تای پی رسته یه کی ناتوه او دا ماتل ده بی. سووک و ئاو یزان له جیی وشه یه کی نه نوو سراو داده نیشئ. دهستی چه پی به پروومه تیدا ده هینئ و، هه روا به چاوی به ستراره وه، به دهستی راست شتیکی بی قه واره له هه وادا ده لایینیتته وه. له خو ف و ره جادین ئیمه. بۆنی خاکی ئاو پرۆین کراوی به ئاگای دینیتته وه هه مدیس. ده لئی: ههسته کچم، درهنگانه.

دهر به ندان ده بیینه وه. دهست به چیه چپی جارمان ده که یه نه وه. مریه م داده هینینه وه، محمه مدیش، بۆنی پروونی خه وی پۆرش، تیغیش. مریه م ده یگوت: گوتم: «منداله کانیش ده به م، ئیتر بوخوت ده زانی.» که لیکم دایه وه ته نیا به شی ههوت ههشت پۆژ نان و پیخوری هه یه، منداله کانم برده برۆکسیتل. پروناکیش بوو. لاموایی له دهره وه ته له فوونی کردبوو. ده یو بست بگه رینه وه. رازی به مانه وه نه بوو. ده موبست هه رخۆم به قه تار بێم و بشگه ریمه وه. گوتبووی: «تو هه ره حه فته یه که مۆله تم بده.» له پیدا بیرم ده کرده وه ره نگه دیسان به نه عل و جلی خه و تنه وه ده رکهم لئ بکاته وه. له ویستگه ته له فوونم بۆکرد، کهس

ته له فوونه که ی هه لته گرت. پروناک گوتی: «گوتم له وئ نییه.» راستیه که ی خو شحال بووم، به لām ده کوته م بوو. له کۆلانه که مان بووین که گوتی: «ئیه لیره، لهم قاوه خانه دانیشن.» پروناک گوتی: «خوت باش ده زانی که نایه ت.» له گه لیشم هات. له سه ره پلیکانه کانی نهۆمی سییه م پی ریزنه که ی دراو سیتمان بینی. گوتی: «پۆلیس هاتووه و میرده که تی بردووه.» خو من نه مده ویست به م شپوه بیرته وه. کۆلیک حه بی خواردبوو، ئەوسا ده ماری خو شی بری بوو. هه ره ئەو یه که م پۆژه. هاو سیکان به بۆنی گازدا تینگه یی بوون. له پزیشکی قانونی بووین که پروناک هه ستا و رۆشت. ئەو ئیتر نایه وئ بمبینی. به که سیشی نه گوتوه بۆچی، ته نیا گووتوویه: «له دایکم بپرسن، خو ی ده زانی بۆ.»

هاو مائی بۆنی به یانییه کاغه زی سپی. پاروویه کی نابوو ده می و خاوی حه مامی خستبووه سه ره شانی و قه له مه که ی ده تاشی. هه لیخه له تان دین کاتب. ته له فوونی کرد و گوتی: من چاکم ئازیزه که م. سبحه یینی که کارم ته و او بوو سه ری ده که وم. ته له فوونه که ش ده قرتیم، حه زنا که م ته له فوونم بۆ بکه ی.

پینج قه له می تاشی و به رامبه ره به خو ی دایان. شه مچه و جگه ره و ته پله که که شی لئ بوو. پرووه دیوار به پروتی له پشت میتزه که دانیش. به بۆنی خاکی ئاو پرۆین کراوه و دهستی پیکرد. ئیمه به وزه ی خه یال چارشیوی گولدارمان کرده دوو هه م رسته ی. ئەو بوو گۆزه ی لئو په ربوی داهینا. فینکایی دالانه که مان ئاماده کرد، بۆنی توندی گولاو و قاقای پیکه نینیک که هاو سینی پلۆکی سه ره بلوور بوو. له باره ی چه می گه ردن و تنۆکی سویری ئاره قه ی بنا گویشه وه نووسی. کاغه زه که ی گر دا کاتب. جاریکی تر له باره ی سیبه ره وه نووسی و له باره ی ریشالیک که له سنگی خا که وه سه ری دهره ینا بوو. خه تی به سه ره سنگدا هینا. خاکی نه رمی به مست ده گووشی. هه رای شیوه ن کون کوفان ده کا. چه می گه ردن کونه کان پر ده کاته وه. ملی نه ده دا کاتب. دراندی و هه مدیس سوو تاندی. جگه ره یه کی داگیرساند. بۆنی ئیواره بوو. خه مباری ده کرد ئیواره. له زولمه تی هاو مائی که غه زی سپی ورد بۆوه. قه له میتکی تازه ی هه لگرت. ئیمه جاده مان بینی. سه ری له قاند، شاخ بوو. هه لگه را بوو به رامبه ره له شی سافی شاخه که دانیشتیوو. بۆنی شیه له مان هاو بۆنی ئیواره کرد. بۆ جاریکی تر دراندی. نووسی: ئیمه ش پۆشتین. ته رمه که شمان له گه ل خو برد.

قه له م به ده ست به سه ره کاغه زدا نه ویه وه. نووسی. وشه یه که جار جار، هاو مایی بوو، به لām دارشتنی رسته گیژی ده کردین. خیرا و به په له ده ی نووسی. ناتوانین وه یخوینین ئیمه.

ئەگەر شتېك خۆ بەمالى زەپماندا بكا، لە خەو ڤادەبن لەمەدا. ڤەش بوو كاسەى زەينى كاتب. ڤەش و ڤۆش بوون خانە خانەكانى ئىمە. هېچى بە هېچ نەدەشوبهاند. شەوى تەنانت وەك شەویش نەدەنووسى. شەوى لەبرى ڤۆڤيش نەدەنووسى، يان لەبرى مەسەلەن ديوار. ئەگەر باسى ڤەگ و ڤيشالى سەردەرھىناوى كەردبا، ديوار يان خشتە قەزاقىەكانمان دەدى ئىمە. ڤۆنى كافوورمان نەدەكرد. دار و چيلكەشى ھەلنەچنى تا ڤلېين لەشى خۆى سووتاند. لە حەسار بوو خاك، ئەو كاتەى نووسىباى خاك، يان بەرد، يان گۆڤ. يادەو ڤيمان نەماو. نووسىوبە ديوارە حەتمەن، بەلام نەيگوتووە سافە، يان ڤەق وەك بەرد، يان خۆلاوى، تا ديسان داھيئىنەنەو. جى بەجى دەيگوت. وەھا كە لەبرى دەرکە بنووسين كلۆن يان پاژنە. قورس بوو حەتمەن. ئەگەر سەدان سال دەرکەيان لەسەر چى غەيرە داخستى، بەتالايى پشستى سارد و ڤەش بوو، نا، نەكەروژ و تاريك بوو. دەيتاشين، دەرروغمانى وەك بەرد دەتاشى بەھەر وشەيەك كە دەينووسى. زامدار دەبوون ئىمە. كوناوكون دەكشاينەو، ھەر وەك خاك كە زەرەت زەرەت دەكشېتەو تا دەنكە گەمىك بگووڤ، يان ڤزدان تا كورپەى ھېشتا لەدايك نەبوو تلى تيا بدات. لەرزان بوون ئىمە، مەستان بوون، يان ڤەنگە نووڤىكى ڤەش بوون بە زارى كراووە تلمان دەخوارد، وینەى ئەژدېاھەك، ئەو كاتەى كە كاتب ڤووت و قووت بەرەو ديوارەكە ھات و نووسراوەكانى بەدەستەو بوو. سارد و قورس لەسەر پاژنەى دەرگە ڤا دەرکەيەكى قورس و نەكەروژى و، لەسەر خۆى دادەخرا.

لە ئىمە داھە كاتب يان ڤەنگە لە ڤەش و سېى ئەو كەلامە كە بەدەستىەو بوو. لەوئ، لەسەر كاغەزە زەرەدەكانى سەرمېزەكە نووسراو: ئىمەش ڤۆشتين، تەرمەكەشمان لەگەل خۆ برد.

نەماندى كامە دەست تەپلەكى لەسەر كاغەزەكان دانا، ئەو كاتەى كە كاتب بەرەو ديوار دەھات، لىو بەيزە و سەماكەر. وەھا كە بېژى ئانا الحق يان انا كلمة الحق. رووناكانين ئىمە.

مانگەشەوى زەلكاو

محەمەد محەمەد عەلى

... سەمەدم و برىا ئىستا و ئىستاش لە پشت مېزى ئىدارە خەرىكى پەرەندەيەك بوومايە و، ئاغای مەلەكى، كارناسى قەدىمى، پىيدا بەتايەو. لەسەر كار بوومايە، حەتمەن بە ئاغای مەلەكىم دەگوت؛ دەرۆم لەگەل بەرپرسى ڤۆژنامەى «مانگەشەو» و تووڤىژ دەكەم. وشەكان لەپال يەكدا دەچنم و پاشان پەيامى فەرھەنگى و كۆمەلايەتى دەدەم. دەمگوت ماوہيەكە زۆر كەس بەھۆى ئەم كارانەو نان بە سكى ژن و منداليانەو پىنە دەكەن و بەدل و دەماخى ئىمە، كە سەردەمانىك بوومان، ماملە دەكەن... ئەوسا ئاغای مەلەكى لىوى دەرگەست كە قسەى وا نەكەم. قسەى زياد نەكەم... عىفەتیش ئەوہى لى خواستووم، بەلام...

ئەویش لەگەل ئەو كەسانەدا كە بەرەو پاسەكە ھرووژم دەبەن، سوار دەبى. لەناو دەرکەى پاسەكەدايە و دەرکە بەگران دادەخري. ئەگەر جىيان ڤۆ نەدەكردەو، يان شۆڤىرەكە، چەندجار دەرکەى نەدەكردەو و داينەدەخستەو، پشستى كۆتەكەى ھەروا لەبەر دەرکەكەدا... ھەناسەى سوار دەبوو. دەرگەوتە ناو ئەو زەلكاوہ بى ھەتاوہ. هېچى نەدەبىست جگە لەو دەرگە بوغزوى و بەگلەيبە كە جاروبار لە گوڤيدا دەرلەريەو... «ئەى كوژراو ئەتۆكىت كوشت، كە كوژرايتەو ئەوا زار...»

«چاوت كوڤىر كردم كاكە! لەگەل تۆمە كاكە. ئەو دەستە خاوەن مردووەت لەبەر چاوم لا بە. ھەناسەم لى برا. ڤۆڤيش... كاكى شۆڤىر! توگيانى مندالت ئەو دەرکە بكەرەو و پىوہى بدەرەو. كۆتەكەم... مەپرسە چىم تيا شارڤوتەو كە زستان و ھاوين دايناكەنم.

هه موو ئه وەم لێ دەپرسن. تۆ له پیاوی چاک دهچی. لێم مه پرسه. هیچ مه لێ. ته نیا ئه و
دهرکه بکه ره وه و دایخه ره وه.»

«ئهمه ش دهرکه. شلوقی مه که، خه لک گیرۆده ن.»

به پررسی وهرزه نامه ی مانگه شه و گوتبووی: «تۆزیک بێ هۆش و هه واسی، به لام له بهر
گوڵی رووی مهرعه لی جه وانمه رد، چوار شه مه وهره بۆ لام. ئه گهر ده ستنووس و
یاداشتیکه شت هه یه... هیچ له و و شترمه ل و مشاره باریکه ناگه م... له قاپی ره سمه که ی
کوړه که شت بێ... هه مووی بلێ...»

بۆ ده ست پێکردن و ا چاک بوو باسی ئه و پۆژه هه وره ی خه زه لهر بکات. باسی ئه و
پاسه بچووکه به ده ماخه که له بهر دهرکه ی ئیداره دا چاره وان بوو... باسی مالاوایی و
ئه ملاولا ماچ کردنه کان... دوعا و سه واته کان که به دره قه ی پێکه بوون. عیفته ده گریا و
فرمیسه کی خوینی ده رشت. خه لکی تریش بوون که پێکه نن و بگرین. عیفته کوړه دوو
سالانه کی خسته باوه شی سه مه ده وه و سه مه دیش ئه و خریله زاخ و بۆره ی قه لاندۆش کرد.
سه روکی په یوه ندیه گشتیه کان ره سمی یادگاری له هه ر سیانیان گرت. مالاوا...

به پررسی وهرزه نامه ی مانگه شه و نامه ی وهرگرته ی له شکر... بنکه... پاسه و... به لگه ی
بوونی له بهر ی باشوور و له ئه نجامدا به لگه ی موچه وهرگرته که ی بۆ سه مه ده گه رانده وه.
گوته پێوستی به به لگه نییه. سه مه ده له هه ر جیه که وه هه ز بکات ده ست به گوته
بکات. پاشان ئه و خوێ سه ر و بنی بابته که یه ک دینیتته وه... که واته ئه و ته نیا ده بوو
قه سه بکات، هه رچی قسه ی ساته خه مبار و دلته نگه کانی ژیا نی خو شیی بێ.

«بۆ گوردانیکی^(۱) له شکری خۆراوایان ناردم. به هه مان پاسیش هاوکاره کانیان نارد بۆ
شوینی تر. له دهسته ی فه رمانبه راندا، ئیمه هه شت که س بووین که تازه چوو بووین. له
شاره دوور و نزیکه کانه وه... من که سی چواره م بووم که هه رایان لێ کردم بۆ ژووری
سه رکار ئستوار^(۲). جانتا به ده ست و خۆلاوی له به رامبه ر سه رکاردا راوه ستام. ئه وه ی و
پیشتر بانگیان کردبوو، له پشت چاویلکه ره شه که یه وه، چاوی لێ نه ده ترووکاندم. په نگه
له م چاوه می ده روانی.

ئستوار پرسی ناوت؟

گوتم سه مه د.

پرسی شۆره ت؟

گوتم سولتانی نه ژاد.

پرسی پیشگری، پاشگری؟

گوتم سولتانی نه ژادی خورت و خالی.

کابرای چاویلکه له چاو، ئاویری له سه رکاری تاس و سپی دایه وه که ئیستا له لای
په نجه ره که راوه ستابوو.

گوته گوايه ئه م کاک سه مه ده نازانی پیشتر عه مری خودای کردوه؟

ئستوار گوته خۆ تۆ زه عیف کوژ نه بووی. سه ر سوورمییو لێیان ورد بوومه وه. ئستوار
ده مانچه که ی نایه سه ر مێزه که و به جیی هیشته. به ده ستی بهرز و سپی به ره و په نجه ره که ی
کیشام. ده وری کابرای چاویلکه له چاوی دایه وه و به قامک، ته پۆلکه که ی نیشان دام که
کیلۆمه تریک به ولاوه تر بوو.

گوته سالتیکه ناوی پاسگای بان ئه و ته پۆلکه بووه به سولتانی نه ژاد. پیاویک بوو
به قه ده ر دوو که سی وه ک تۆ، خوا لیبی خو شیی...

کابرای چاویلکه له چاو پێکه نی «خوا له هه موومان خو شیی...» ئه وسا وه ها لێم ورد بۆوه
که ده تگوت رازیکی سه یری له لا درکاندووم... پاشان بێ پیشه کی گوته هه ندیک که س
وه ک تا که وشێ کۆن ته نیا به که لکی بیابان دین... له مه به سه ته که ی نه گه یشتیم. ته نانه ت
له وه ش نه گه یشتیم که بۆ کاتی ده دوا چاوی له کابرای چاویلکه له چاو نه ده ترووکاند... دیار
بوو وه لامی پرسیاریکی به رقه وه ده داته وه...

تا چاو هه ته ری ده کرد، به رامبه رم، گل و خاکی هه لدراره و سه نگه ری په راگه نده بوو.
وه ک مرۆقه کوپه ره کان... کابرای چاویلکه له چاو زه رده خه نه یه کی کرد، که له ژیر ریشه
ماش و برنجیه نه زۆر درپژه که یه وه شاردرابۆوه.

گوته: جه نابی سه رکار ئیزه دی! ئه گه ر ئه مه ش فیدای سه ر زبندوه کان ببی چ ده که ی؟

ئستوار شانی هه لته کاند. کابرای چاویلکه له چاو سنگی پانی هیتایه پیش. گوته:
پیشنیار ده که م ئه م بنکه شی به ناوه وه بکه یت و له تابلۆی بهر دهرکه که دا بنووسی بنکه ی
سولتانی نه ژادی ۲... هه ر دووکیان قاقایان بهرز بۆوه. به تایبه ت قاقای پێکه نیی ئه و

فەرمانبەرە چاویلکە لە چاوە کە قسە خۆشەکی کردبوو. پاشان وەها کە لەبارەى منەو قسەیان نەکردبێ... بە زمانى زېږینگەرى دەستیان بەگوتن و گالتە و گەپ کرد.

کە لە ژوورە کە هاڤە دەر، بیستم ئستوارە تاسە کە، ئەو فەرمانبەرە چاویلکە لەچاوەى بەناوای مەنسوورخانێ پاچناری بانگ کرد. لەشم لەپەر و لەرزین کەوت. سەرەتای شۆرش لە گەل کەسێکی بەم ناو و بەم قەد و قەلافەتە تووش کیشە بوو بووم. چاکم لێ دابوو. بەرەلایەکی چەقۆکیشی تێلا بەدەست بوو کە تا ماوێەکی زۆر لێم دەگەرا...

لەبەر خۆمەو گوتم زۆر خراپ بوو. پیاویکی بەد نیهادی ڤقاوی بوو، کە دیارنەبوو بە ڤیکەوت هاتبوو ئێرە یان بەتایبەت... چی بە ئستوارە تاسە کە گوت و چی لێ بیست کە عەسری ئەو ڤۆژە بوو سەردەستە و بەلای گیانی من...

لە هەر کوێ دانیشت ئەوێندە بەناوای سولتانی نەژادی ۲ بانگی کردم، تا دوا دوو ڤۆژ ئەو ناو و بەسەردا ڤرا. ئیستا ئیتەر نە دەرەقەتە دەهاتم و، نە کەشیش گوێی بە ڤابوردووی دەدا... هەرچیان پێ بسپاردایە، سەر و گیان فیدا، بەڤتووی دەبرد...

ڤۆژی ڤاهێنانی گوللە خستەن بەرەو بیابان بەڤ ڤوین. زۆر بە پێ ڤۆشتین تا گەیشتیە شوێنی دیاریکراو. بەتایبەت لێی نزیک بوومەو. لەسەر زەوی ڤاکشاین.

گوتم: ئەگەر جارێکی تر گالتەم پێ بکەى گوللە یەکت تیا سەرف ئەکەم.

گوتی: ناپیاوی ئەگەر نەیکەى.

کەس نەیبیست چیمان گوت. هەر دوو کمان ئامادەى تەقاندن بووین... لە بەرامبەرماندا شاخێک قوت بوو ڤۆو. هەستام و لە ژوور سەریەو ڤاوەستام تا کارى تەواو بکەم، لەپەر شالای هێنا و چەکەکەى لێ وەرگرتەم. پاشان بە هەردوو چەکەکە تەقەى لە دوژمنێکی گریانەبێ کرد. ڤاست ناو ڤاستی سێبەلەکانى من و خۆى دەڤیکا کە بە سنگى شاخەکەو بوون...

کە فەرمانبەرەکان چەلە یەکی چاکیان بۆ لێدا، وازی لە پالەوان بازەکەى هێنا.

گوتی: چ کارەى؟

گوتم: فەرمانبەرە...

گوتی: منیش فەرمانبەرەم. خەریکی چی؟

گوتم: ژن و مندالەم هەیه.

گوتی: پرسیم خەریکی چی؟

گوتم: چاویکم لە پێناوای شۆرشدا دانا. خۆم نەموست هیچی لەبەرى وەرگرم. بەلام ئیستا...

گوتی: بۆ پلە و پایە هاتووی؟

گوتم: دەیکەمە پێنەى سکی ژن و مندالەکەم.

زەردەخەنەکەى خواردەو و. ئەوێندە لە چاوە شووشەییەکەمى ڤوانى تا بوغزى گریان گرتى. کە گریام پێکەنى و چەکەکەى دامەو.

گوتی: تازە بیستبووم فەرمانبەرى و ناردوویانى بۆ ئێرە، بە دۆستەکانم سپارد تاقیبیت بکەن.

گوتم: ئیستا چی؟

گوتی: لەو کەلۆلتەرى دەرەقەتم بێی.

گوتم: بێ بارمتە ئاگر بەس.

گوتی: ئاگر بەسى بێ بارمتە.

ئێوارە گەیشتیەو بۆ قەرارگە. ئستوار ئیزەدى هەموومانى ڤێز کرد. خۆلاوى و کړ و ماندوو بووین. پێدەچوو لەسەرەو ئەمرى عەمەلیاتى نەهێنى شەوانە دەرکراى... ئستوار یەکە یەکە بانگی دەکردین و... لە منى پرسی سولتانی نەژادی ۲ لە چیدا پسپۆرى؟ هەموویان پێکەنین. بەخۆمدا شکامەو. مەنسوورى پاچناریم لەلا بوو. لەبەر خۆیەو گوتی: بەروویدا هەلشاخ.

گوتم: تا مەبەست لە پسپۆرى چی بێ؟

گوتی: میکەنیکى، شۆڤێرى بۆلدزیر^(۳)، گریدەر...

گوتم: من مردوو شۆرى ئیدارەى مردوو شۆرخانەى فەرمانبەرەنەم. بەلام چونکا پسپۆرى چاکم تەنیا سەرۆکەکان دەشۆم.

دیسەن هەموویان پێکەنێنەو. تەنەت پاچناریش کە ئیستا ئیتەر لەبیرم نییە بۆچی لێی

تۆقابوم. هەر ئەوندە بوو. تەواو. هەموو زانیان مەنسوور پاچناری پشستیوانمە، ئیتەر کەس نە یوترا...

کە دەستی گەیشته میلە ی ناوەرەست، بە جوولە و ستۆپی پاسەکە پیتی هەلخزا و، خەریک بوو بەسەر کەسیکدا بکەوێ. پاشان پرواتە ناو زەلکای بێ هەتاوی ناوسەنگەرە... خۆی گەیانە گەنجیک کە کتیبیک ئەستوری دەخویندەوێ. قامکە باریک و درێژەکانی گەنجەکە بەسەر وشە و رستەکاندا دەفرین. لە مەودای نێوان قامکەکان، مندالێکی هەژار، بەسەر دایکیدا دەقیژاند، کە ئیتەر ناچمەوێ بۆ قوتابخانە. شتی وام فێر دەکەن نایزانم...

کە لاپەرە هەلدرایەو، سەمەد ئیتەر تاقەتی نەما، لەگەڵ پرسیارە بە پەلەکانی قامکە گەنجەکان، رستەییەکی تر بخوینیتەوێ. بەسەر گەنجەکەدا نەویبۆوێ و، گەنجەکە لە بێدەنگیدا سەیری دەکرد. ئەویش زەرەخەنە دەکرد. سەمەد گوتی؛ بۆ خۆی سەردەمێک کتیب خوینتیک لە زەبر بوو و شانامە ی فێردەوسی خویندۆتەوێ. تەنانەت شیعەرەکانی چیرۆکی زەحاک و فەرەیدوونی لەبەر بوو... ئیستاش دەچێ و بەشداری چاپتیکەوتنێکی رۆژنامەوانی گەنج دەکا... گەنجە، کورسیەکی پیشکەش کرد. سەمەد دانیش. گەنجە هێواش گوتی نووسەری کتیبەکە ژنیکە کە دەلێ سەرەتا ئەندێشە بوو، پاشان جوولە، لەوێ دواش گوتە... سەمەد سەری بۆ لەقاند. وەها کە هەرگیز ئەم راستیە گەنجە لەبەر ناکات. یان هەر لە سەرەتاوە بەم حەقیقەتە گەنجە زانیو... رستە ی ئەو پیاوێ گەنجە نەبێستبوو. لە سەرەولێژی رێبەکی پێچ و پلوجی خۆلیدا، بە خێرایەکی سەرووسەمەرە بەرەو پێش دەچوو... لەرە ی پاسەکە بوو یان حال و رۆژی خۆی... لەو سەرەو، مەخزەنی تەقەمەنی، سەنگەرەکان، ئاگرباری کاتیوێشا و، تۆپە ئوتربشیەکانی دەدی...

باران لە دوینیوێ دەباری. رۆژانی بارانی بەکەمی گروھانی^(٤) فەرمانبەرانیان دەبرە عەمەلیاتە سەرکەکان. ئەویش یان دەخەوت یان لە دەرەختە دەبێ. بێنی کێو و دەشت لە پشت نایلوێ نیوێ روونەوێ وای لێ دەکرد بێر لە زەمانە بکاتەوێ. زەمانە یەک کە کوێرکوێرانە ئەرکی خۆی بە ئەنجام دەگەیان...

« دوو سێ حەفتە ی خایاند تا خووم بە گرمە گرمی تەقە ی عێراقیەکان و خەونە پەرشەکانی خۆم گرت. کە خووم پێگرت لەگەڵ بێدەنگیدا خەوم لێ دەکەوت. رەنگە پروا

نەکی ناغای سەرنووسەر کە حەزم دەکرد لە سەنگەرەدا خەون بەدەوامی کەوتنەکەم بۆ ناو زەلکاوەکە ببینم...

زۆر جار و شترەلێک، لە نازانم کوێو، لە پەرەوێ من هەلدهات و بەلە بچووکەکانی بە ژوور سەرمەوێ دەکردوێ. بە پەلە دەتە کامەوێ. بەلام و شترەل لە هەمان یەکەم شالاداً، ئەم چاوێ سارد و بێ گیانی لە قاپوورەکی دەردەهێنا و دەیخستە چاوی خۆیوێ و چاوی خۆشی لە قاپووری بۆشی چاوی من رۆ دەکرد... لە بێرەخەوێکانی یەکەم رۆژەکاندا، لە ترسا شەلالی عەرەق دەبوو و هەلدهلەرزیم.

پاشان دەتگوت لە خەودا بەهێوا دەبوو رۆژیک و شترەل بەل و پەری کامڵ بێ و وەک سیمەرغیکی گەورە و بە شکۆ هەلفری...

جار جار لە لێکدانەوێ خەوێکاندا، جێی و شترەل و مەنسوورم دەگۆری. ئەو هاتبوو تۆلەییەکی قورس لێ بکاتەوێ، بەلام تەنانەت پشتی لە کۆنە دوستانیشی کردبوو...

ئەو کە پروای تەواوی بە هیچ نەبوو، لە من زیاتر بە کەلکی پشت بەرە ی شەر دەهات. دەیتوانی بە دەنگی ماتووری ئوتومبیلەکاندا لە مۆدیلەکیان بگات. لەوێ بگات کە ئایا تازە چاک کراونەتەوێ یان رۆن دەسووتین؟ هەر و لە زۆر شتی تریش کە هەموو رۆژیک تۆزیک لێ دەردەخست...

نزیکی نیوێرۆ، وەها بە تانیەکەم لەخۆمەوێ پێچابوو کە تەنیا لووت و چاوم بەدەرەوێ بوو. هێشتا خەوم لێ نەکەوتبوو کە دەنگی ئوتومبیل بێست. ئێمە کە لە سەنگەرەکانی پێشەوێ بووین لەوانی تر زووتر دەمانبێست و دەمانبێنی. مەنسوور پاچناری گوتی مەزدا، بەلام بۆ ئەم کاتە ؟ تا چاوم هەلێنا پێخاوس بە چەکەکیەوێ بۆ بەر دەرکە ی سەنگەرەکە هەلات. منیش چەکەکەم لە زامان خست...

مەزداکە لە پشت تەپۆلکەکانەوێ بەرەو پێش دەهات. نەمدەبێنی هی کوێیە. هات و هات تا تایی دوا ی کەوتە ناو چالێ بەردەمی سەنگەرەکی ئێمە و دەنگیکێ لێو هات. کارتۆن و تیلیسەکانی ژێر بێزنتەکە بە لایەکدا کەوتنە بارەندەکەوێ. پۆتینەکانی مەنسوور پاچناری لە هی من و شکتربوون. لەپێم کردن و پالتۆکی ئەویشم دایە دەستی. شۆفێرەکی ناویشانی بکە ی سولتانی نەژادی دەپرسی. مەنسوور پاچناری دەستی بۆ ژوور تەپۆلکەکە درێژ کردبوو...

شۆفیری مهزداكه هاته پيش.

گوتم: بنكهى سولتانی نهژادی ۲ ئیرهیه.

گوتی: تۆفه رماندهی؟

گوتم: فه رمانده و سه ربازه كان به ره و هیلای پیشه وه رۆشتون.

گوتی: دوو ته لیس بسته، دو انزه کارتۆن میوهی قوتوو. دوو کوورهی عه لادین به ئیوه ده سپیرم.

کاغه زیکى پیدام ئیمزای بکه م. پرسیم جگه ره ی هیناوه؟ وای نواند که له بیرى چوه...

له بنكه من و مه نسوور پاچنارى و ديلكى عيراقى هه موو رۆژتيك به شوتن جگه ره دا ده گه راین... مه نسوور هه لچوو که بۆ چى له سه ر هيج و پووج درۆمان کردوه... شه و که ده سته ی سى له راهيتان گه راپه وه، هه موومان به ريز بووين. ئستوار ئيزه دی ديسان خۆی هینايه پيش و گوتی؛ سه مه د خان کوړی فريو و ده له سه شى، درۆش ده که ی، ها؟ نه وسا پیکه نى. پاشان بى سيمى بۆ فه رمانده ی بنكه ی سه ر ته پۆلکه که کرد. به شى بنكه ی سه ر ته پۆلکه که ی نه دا به، راپۆرتيکى تير و تۆخم لى ده دا! چيستیکم بۆ لیدنه بستيک رۆنى له سه ر بوايه...

له ناخرى رتيگه که له پاسه که دا به زى. تازه ده دیدى به هه له سوار بووه و ده بى بگه رپته وه بۆ شوتنى پيشووى... له به ر خۆيه وه گوتى چاکتر! من جگه له وه ی کاتى خۆناساندن به سه ر نو سه ره که م گوت هيجى ترم بۆ گوتن پى نيه... جگه ره به کی داگیرساند. له به ر ريزه که وه را وه ستا تا به پاسيکى دوونه و بۆ به ر ئيداره که ی پيشووى بگه رپته وه. به لکو ئاغای مه له کی بيبينى و پينى بلتى چهنده له موچه خۆرى بيزاره. موچه خۆرى تافى لاوى وه ک بیکارى به ر له کار په يدا کردنه... به راست ده یوست له ته سجيله که ی سه ر نو سه ردا چى بلتى که تا ئيست بۆ موسافيرى پاسى ئەم رتيگایانه ی نه گوتى؟ نه وان که خۆيان سه رتيکیان بو هه زار سه ودا و، جاروبار فرمی سکیان ده رشت پر به روومه ت و، نه يانده زانى ده بى له برى ئەم فرمی سکانه پوه له ورده به ک بدەن یان نا...

«رۆژانى کۆتايى خزمه ته که م، هه و سارد و تۆف بوو. تۆبى ئوتريشى خه ریک بوو بته قبيته وه که بنكه که که وه به ر ده سپريشى خه مسه خه مسه ی دوژمن. مه نسوور پاچنارى ديله عيراقیه که ی داته کاندبوو، ئیستا به ره و په ناگه پالى پتوه دنا، که له پر ده رلنگى

پانتۆله که ی له گه ل سه رى ديله عيراقیه که هه لفرين... سه ر که وته سووچيک و ده رلنگ له چه وادا ده خولايه وه و وه ک هه لۆ، له و سه ره وه به ره و خوار که مانه ی کرد. که وته سه ره نه جى پى مه نسوور که غه لتانى خوين بوو. په نه جى کان ده رلنگيان له سه ر خۆيان لاده دا و، ناخه زى ده ماره قرتاوه کانيان نيشان ده دا...

ئه گه ر چاويکى تيژ ببوايه، ده دیدى که من چۆن له زه لکاوى بى هه تاوى ناو سه نگه ره که رۆ ده چم و ئەو وشترمه له، چۆن ئەمجاره، به ده نوکى دريژى، کوتى بارىکى ناسنه والە ی له ژيتر پيستی پى چه پى مه نسوور پاچنارى ده رده يتا و له کاسه له ی سه رى مندا ده يچاند. ده تگوت ئەم به و مشاره مووييانه ده که ن که له شى خۆيان به په له له پى مه نسوور پاچنارى ده ریکيشن و بيه گيه ننه ماده ی خزيلکى ناوکاسه له سه رى من... ئاغای سه ر نو سه ر ئايا ئەم قسانه، ئەو وردبينيانه، به راستى بۆ خوينه رانى وه رزه نامه ی مانگه شه و گرنگ؟ بۆ نمونه ئەگه ر من بلیم ئەم پۆتینه که له پيمدايه يادگارى مه نسوور پاچناريه، تاقه تتان سه ر ناچى؟

شۆفیری پاسه که گوتی: «کاکه، برادر، له به رئاوتينه که لاچۆ، برۆ سه ره وه، له سه ر کورسيه ک دانیشه. خه لکيش له خۆت کۆ مه که ره وه، تاقه تم نيه. ماشه لا، به م قه دو قامه ته وه بۆ شوتن کارتيک ناکه وى؟»

سه مه دگوتى: «ديوى سپى مازنده ران! قه د و قامه ت هيج نيه. ماريه ت شته. شتيک که تۆ هه ر نيته.»

پۆتینه کانی مه نسوور پاچنارى به پى ته نگ بوون. په ته کانی شل کرده وه. لۆقه لۆق سه ره کوت، بۆ بنكى پاسه که... ده ربه يتان. په نه جى کۆ بووه کانی شتلا. مندالتيک پیکه نى و هاته پيش. له پر گه راپه وه بۆلاى باوکى و، سه ره تاته که ی کرد. په نگه بۆ گوتنى قسه به ک، شانى باوکى راته کاند. «باوه چاوى ئەو کابرايه خيل بووه. بابە ئەو چاوه ی...»

سه مه د پۆتینه که ی له پى کرده وه. سه رى قورس و خه مبارى نايه سه ر شيشه ی پاسه که تا گه رمای شيشه که بچيته ژيتر پيستی لاجانگی. «ئىستا عيفه ت پى وایه له لای به رپرسى وه رزه نامه که خه ریکى خواردنه وه ی چا و قاوه م. له ته سجيله که يدا... و حه قه ن زۆريش ده لیم.» منداله که قامه که سپى و جوانه کانی پیکه وه لکاندبوو، چه ناگه ی باوکى به رز ده کرده وه تا پروانى. ليوه کانی شل و به ربۆوه... خه ریک بوو وه ک سه مه د ليکى

بهرېبېته وه. باوکی چاوی لیکنا، به لکو هیچ نه بیستی و هیچ نه بینتی...

یان ږه ننگه چاکتر بیستی و چاکتر بینتی...

«بهم سهرمایه من لیږه چی ده کم؟ پاکشاو، که وتوو، له هه لیکوته ریکدا که من و مهنسوور پاچناری بۆ لای خومان دهباته وه. شاره که مان ده بی قه دری مهنسوور پاچناری چاک بزانی. من و ئەو به هیوای چی بووین؟ چ په یامیکمان پی بوو که هاوشاریه کافمان ئاوا به شکۆوه ږتیزان لیده گرتین؟...

بۆ ده ریاجووانی دوورگه ی شینتر

عهباس مه عرووفی

کابرا چند جار بهر دهستی پیکدا کوتا و، گوئی له دنگدانه وه که ی گرت. چاک بوو. پیکه نی. یهک دوو جار به ده وری خویدا خولایه وه و، دیسان چه پله ی لیدا. له که پره کانی نه و بهر وه چند ژن و مندا ل هاتنه دهر و گرژ و مۆن لیتی وردبونه وه. که له بابیک په رپیه سهر دیوار و بی نه و دی گوئی به قهره بالغیه که بدا، له مسره وه بۆ نه و سهری دیواره که چوو. پیره پیاو یک به دوو چه رخه له کۆلانی که وه دهر که وت و له هه مان سوچی مه یدانه که وه خوی به کۆلانی کی تر دا کرد. کابرا دیسان چه پله ی لیدا. نه وانه ی له سهر ته ختی بهر چایخانه که دانیشتبوون وازبان له چا و قلیانه کانیان هیتا و، له نه و رامان. دهنگی دهر یاش له دوو ره وه ده هات.

له وه دوا «جومعه» ده یگوت نه و ږژه و هها هوشی په رپوه، کاتییک مژی له قلیانه که ی داوه زانیویه ئاگره که ی ده می که کووژاوه ته وه.

«دووشه نبه» ی برای بهر دهستی به پشته ملیدا کوتابوو، گوتبوی: «له چی رامابووی؟ له و ناپیاوه؟ قور به و...»

عه بدلقاسم به مراد عه لی چایچی گوتبوو که چاکه ی چا نه بووه، سارد بووه. نه ویش وه لامي دابووه، زووتر بتخواردایه وه. به یانی ږوی ناکه ن، شه و هه لیکوریتن!

سیا گوتی: «من هه روا که سه یرم ده کرد، چاکه شم ده خواره وه. زوریش گهرم بوو.»

نه وهنده گهرم نه بوو پیاو هه لنه کا. ته نیا شهرجیه که ی وهرس که ربوو. میش وازبان

بهر له وه بیانه به نه ژووری عه مه لیات کردن، عیفه ت به چند لق گولی سووره وه هات. شه وکه ت خانم ژنی مهنسووریش به پاکه تیک شیرینیه وه. نه وان گول و شیرینیه کانیان گۆرپه وه، بی نه و دی بزنان میترده کانیان دوا ی ساله ها دوزمنا یه تی، خه م و شادییه کانیان گۆرپه ته وه و ئیستا گه یشتونه ته نه و شوینه ی که له مهرگی یه کتریش بیزار بن...

هه ردو وکیان به سهر ږوومه ته کافماندا نه ویبونه وه... نیگایان له نیگای نه و ژنانه ده چوو که میترده کانیان به هه موو چاکه و خراپه یه که وه خوش ده وئ و له خوشیا ده گرین. ږه ننگه دلنیاش بووین که نامرین و ده می نینه وه تا له و په ری بی نیازی دا حه سره تی زور شت بخوین.»

«شایانی تو نییه.»

«وه رینا گرم کاکه، سپاس.»

پاسه که ږاوه ستا. کوتایي... مندا له که په رپه باوه شی باوکیه وه. باوکی به نووکی نه نگوستی فرمی سکی قه تی سماوی چاوه کانی سری. به پیلدانه کاند ادا که ږا. سه مه دیش... وه بیبری نه ده هاته وه بۆ سواری پاس بووه. له پال کورسی شو فیر که خه یالیکي خرابی قیرسیچمه ی له خوی ده تاراند. ږوومه ت و بالای شو فیر که تا که وشیکي کونی وه بیر ده هیتا یه وه که له بیاباندا...

۱ - گوردان : دهسته یه کی گه وړه ی سوپاییه

۲ - ئستوار : عه ریف. باش چاوه ش؟

۳ - بۆلدزیر: شو فل

۴ - گرووهان: دهسته یه کی سوپاییه بچوو کتر له گوردان

نەدەھیتنا. لەسەر ڕوومەت ھەڵدەفرین و لەسەر دەست دەنیشستەو. لەسەر دەست ھەڵدەفرین و قامکی پێیان دەلستەو. بەلام کێ دلی لای مێشەکان بوو؟!

کابرا سوورپێکی بەدەوری خۆیدا و، گوتی: «ئەو لە کۆتین؟ بۆ نایەنە دەر؟»

گەنجەکان لەملاولاو دەركەوتن و لە دەوری پانتاوەکە بێ ئەوێ لەسەر بەردەکان دانیشن، بەری پێیەکیان بەدیوارەکەو نووساند و بۆ سەیرکردن ڕاوەستان.

کابرا کەمێک نەویەو و لە ڕوومەتی پر چرچ وچۆلی یەکە یەکیان ورد بۆ: «منتان بێر نایەتەو؟»

ھەموو مات بوون. کابرا گوتی: «ئەو گشتە مرواریە! لە بیرتەن؟»

نەنکە خێرۆ، دەستی خستبوو پستی و، لە کۆلانی لای دووکانەکی جومعهو دەركەوت و، بە دوایدا سەر و ملی ورمزی کورپش پەیدا بوو. وەک دوانە یەک کە یەکیان ژن و ئەوێتر پیاو، یان یەکیان پیر و ئەویدی گەنج بێ، ھاتنە بەرچاو. وەک دوانە یەک کە یەکیان لەوێتریان بوو.

نەنکە خێرۆ نیو خولێکی بەلەشیدا و، باسکی ورمزی گرت و پێش خۆی دا: «دووچەرخە سازیش بو بە کاسبی؟ ئاخر دوو دانە دووچەرخە ئەم گوندە ئێمەیان پێ بەختی دەکری؟»

ورمز چاوی لە زەوی بری. نەنکە خێرۆ پالێ پێونا: «دە برۆ. برۆ بۆ ڕاوەمرواری. دە برۆ مردین لە برسان.»

ئێستا جگە لە کابرا، ورمزیش لە ناوەندی پانتاوەکەدا بوو. درێژ و مل باریک، ڕوومەتی ئێسکن و لێوی ئەستووری کە دەرکرا بلێی بەربوونەتەو.

جومعه دەيگوت: «لە ھەمووی خرابتر قژی بوو.»

لەول دەبۆو و بە ژوور تەپڵە سەریەو دەوستان، یان سیخ دەبوو بەتەپڵە سەریەو پێچ و خولێکی دەخوارد و گۆلۆ دەبوو. وەھا کە دەتگوت چەپکی قژی ئالۆزایان لە شوێنێکی ترەو ھیتاوە و بەسەری ئەویانەو چەسپاندووە.

کابرا لە بالای ورمز ورد بۆو و، لە بێدەنگیەکی سامناکدا کە ھەموو ئاویبەکە ی گرتبوو، لە پر لە قاقای پێکەنینی دا. ڕەنگە لەبەر قژەسەری، یان تف و لیکی کە

بەربووبۆو، یان ڕەنگە لەبەر ئەو جل و بەرگە تەنگە کە بە لەشیەو چەسپابوو. پیاو پێی وابوو ڕووت و قووتە و پێستی لەشیان ڕەنگ کردووە. لە پشستین بەرەو خوار شین و خۆلە مێشی چوارخانە و، لە پشستین بەرەو ژووریش بنەوشێکی مردوو. توزێک کۆمیش دەھاتە بەرچاو. وەک دەعبایەک کە بێهەوێ بۆن بەشتیکەو بکات. کابرا پێکەنی. زۆر پێکەنی، گوتی: «تۆ؟ خۆ تۆ ناتوانی بچیتە بنکی ئاوەکە. دەتوانی؟»

ورمز چەند جار سەری لەقاند و دایکیشی چەند جار سەری لەقاند. کاتیکیش ورمز ئاوری لە نەنکە خێرۆ دا یەو، ھەروا سەری دەلەقاند.

کابرا گوتی: «لەناو ئێوە گەنجەکاندا کەس ئامادە نییە دەست ھەلبرێ؟ ناتانەوێ ڕاوی مرواری بکەن؟» ئەوسا دەستی بەقژە گەنم و جۆییەکییدا ھیتا.

گەنجەکان بێدەنگ بوون. لەو دەوا خوشکی زائیر عەباس گوتبووی کە بیکەن بۆخاتری خودا دەشتی بەم گەنجانە بلێن پیاو؟ نەجۆش خرۆشی، نەحەز و مەیلێ، نەکاری دە گەنج شوێن سەگێک دەکەون، ئازاری دەدەن و ڕۆژەکیان بەسەر دەبەن. ئاخر ئەمەش بو بەژیان؟ کابرا گوتی: «لەبیرتان چۆو؟ ئەو ھەموو مرواریە، ئەو ھەموو پارە، ئەو گشتە شادی و خۆشییە، لەبیرتان چۆتەو؟»

کەس ھیچی نەگوت.

کابرا گوتی: «ئەو دەمانە ھەر کە چەپێکم دەتەقاند، چلتان لە دەورم کۆدەبوونەو و، لەسەر نۆرە پێکەو شەرتان دەکرد. ئەو دەمانە خۆش و شادبوون، ھەڵدەپەڕین و دەھاتن بۆ دەریا. لە ئاوەکەتان دەدا و شوێن مرواری دەکەوتن. ئێواران کە دەگەڕاینەو ھەموومان بە دەستی پرەو دەگەڕاینەو. حەقدەستی ھەمووتانم دەدا. ئەو بۆ ئێستا ناتانەوێ بێن؟ مەگەر مرواریتان ناو؟ مەگەر پارەتان ناو؟ بۆ ناتانەوێ ژن بێن؟»

دەنگی پێکەنینی چەند کچ لە دەنگ و ھاژە دەریادا و ن بوو. کابرا سوورپێک بەدەوری خۆیدا خولایەو و ھەمدیس بەرەدەستی پێکدا: «ئەو، بوو بەچی؟ کەس نایەوێ لەگەڵ من بێ؟»

کەس نەیدەویست. تەنیا ورمز واقعی ورمابوو. لەو دەوا نەنکەمونیرو دەيگوت: «تێنەدەگەیشتم کە ئەم گەنجانە خەسابوون کە توانای ھیچ کاریکیان نەبوو!»

کابرا سەیری ورمزی کرد و گوتی: «وەرە پێشتر.»

رۆژانی سهرتا كه هاتبوو، دهیگوت برۆ دواتر، قسه مهكه، ورتهت لی نهیهت! گه نجه گان شلووقیان دهکرد. شوتینی دهكهوتن و هیئنده شاد و كهیف خوش بوون به باله كوتهی مریشكیكیش پیکه نینیان لی دهپژا.

كابرا دهیگوت: «دهم لیتك نی. پیمه كه نه!» به لām ئەوان پیده كه نین و ههر چیان دهکرد نه یانده توانی دهم لیتك بنیتن.

كابرا له بهرا ری دهكهوت و، ئەوان به سه ماوه شوتینی دهكهوتن و، سیا له بری ته پل پووتیكی ته نه كهی دهكوتا. كه دهگه یشتنه قهراغ دهریا، شبریش نهیده توانی بهریان پی بگری. دهرژانه ناو ئاوه كه و پاش ساتیک ته نیا شوتن پییان له سهر لمكه، دوانیشانهی بوونیان بوو. ئەوسا كابرا دهمایه وه و دههات و دهچوو، تووی دهتروكاند، جاروباریش داده نیشته، رادهكشا، دیسان هه لدهستایه وه و دههات و دهچوو، تا یه كه یه كه سهریان له ئاوه كه دهرده هیتا و راوه كه یان ته سلیم دهکرد.

«ئافهره، ئافهره، دووباره برۆ.»

دیسان دههات و دهچوه وه و، له ههتاوی دهروانی.

دواتر كلاویکی هه سیری له سهر دهکرد، چاویلکهی رهشی له چاو دهکرد، نه علی له پی دهکرد بو ئەوهی قاچه کانی ههوابخۆن و، سهری خۆی به مهله دهریاییه کانه وه قال دهکرد، تایه کیکی تر له ئاوه كه بیتته دهر.

«چهند دانه؟»

«سیان.»

«ئافهره. ئەمه پارهی نیوه رۆژه كهت. ئەمهش پارهی شهوت. خۆ ساردیش دهخۆته وه؟ وهره.» دیسان دههات و دهچوو، چاوهروانی كهسی دواپی دهما.

دواتر كورسیه کی له ژیر سابات دادنا، ئاسوده لاقی دهخسته سهر لاقی و پهستا پهستا له سهعاته كهی دهروانی.

«ئافهره. ئیتتر به سه. برۆوه مال.»

ئوسا ئاوری له داوه ده دایه وه و كه سیکی ده دی كه كۆم و ماندوو و، ته ری و تلیس دوور ده بۆوه. هه ررای دهکرد: «سبحه ینی. سبحه ینی.» و بی هیچ سه رنجیک

دهستیکیشی بو ده جوولاند.

ئوهی زیاتر له هه موو شتیك گه نجه کان و پاشان خه لکی تربش تی فکریبون، ئەوه بوو كه شاد و سه ماكه ر به رهو دهریا دهچوون و، كه به رهو مالییش ده گه رانه وه وه ها خه موک و بیده نگ بوون خوشیان نه یانده زانی گه راونه ته وه.

دایکی عه بدولناسر گوتبوی: «عه بدو سی رۆژ بوو هاتبوه وه و من نه مده زانی بو له گه ل خوشی شه ری ته تی.»

دایکی ئەمیرو گوتبوی: «كه واته بابرۆمه وه بو مالّه وه بزانه ئه و خواخراپ بو کردووهی منیش هاتۆته وه.» و، دواتر گوتبوی كه ئەمیروی له ژیر گه لا پان و پۆره کانی باوه ئاده م دیوه ته وه كه خۆی به لاسقی گه لا کانه وه سه رقāl کردووه و، میش له دهوری چاو و دهم و لیویه وه وروو کاون و، چاو و دهم و لیوی ماسیوه.

ئەم رازه گه بو مه له وانه کان کاتێ له دهریا ده گه رپنه وه، ئیتتر كهس پیکه نین به لیویانه وه نابین، ترووسکهی چاویان نامیتن، کز و خه موک، پیر و كه نه فت ده بن و له سووچیک ده خزین، ماوه یه کی زۆر مایه وه و مایه وه. تا سه ره نجام عه بدولجه وادی خوالیخوشبوو كه حسابی باوه گه وری هه موو خه لکی دوورگی بو دهکرا، گوتی ئەمانه کاتیک به رهو دهریا دهچن زار و با ده یانگری، به لām خویان په ی پی نابن. ئاودرگی فارس له گه ل دهریا کانی تر جیاوازه. پر له راز و ره مز و سه یر و سه مه ریه. ده لیتی چیرۆکی هابیل و قابیل لیتره کۆتایی پیدئ. هه رچی قوربانیشی ده ده یتتی كه میه تی. من ئەم قسانه م به گه نجه کان گوتوه، گه لیتك جار پیم گوتوون. به لām کێ گوی له قسه ی من دهگری! گوتی: «ئهی بو من وام لی نه هات؟ چونکا ئەم دریا به م دهناسی و چونکا کوری دهریا نه بووم. سه د و چوار سالم ته مه نه و هیشتا ساغ و به ده ماخم. له گه ل خۆر كه وتندا له خه و راده په یرم. ده لیتی ئەوه منم كه له بری خۆر هه لدیم. له گه ل ئاوابووندا. ده خزیمه نیو جیگه و بانه كه مه وه، به لām خه وم لی ناکه وی. بیر له چاره نووسی ئەم کورانه ده كه مه وه.»

ئەو رۆژهش هات كه دهسته ی دواپی مه له وانه کان بو یه كه م جار به رهو دهریا دهچوون. ئەویش راست ئەو رۆژه كه عه بدولجه واد له ته مه نی سه د و جهوت سالاندا مردبوو. چهند ژن و پیاوێك ته رمه كه یان له هه سیریکه وه پیچا بوو، به ده م گریان وه به رهو گۆرستانیان ده برد. به لām گه نجه کان شادو سه ره حال به رهو دهریا دهچوون. ته نانه ت له پال خه لک و

تەرمەكەشەو تېپەرېن، بى ئوھى بزەنن كى مردوو و كىيان لەدەست داوھ. ئوھى كە دەيگوت: «بەمەرگى نەحس؟»

ئەوان تېپەرېن بى ئوھى لەبىريان بى. ھەر يەكە پووتىكى تەنەكەيان بن باخەل دابو، وھە سەرخوش دەرۆشتن كە دەتگوت ھەنگاو بەسەر ئاگرە ھەلدىننەوھ. شوتن پىيان لەدوا بەجى نەدەما.

كە گەيشتنە دەريا، لە دوورەوھ خەلەكە تازىبەرەكەيان دى و، دەنگى شين و رۆرۆيان بىست كە جاروبار دەھات و جاروبار ون دەبوو.

كابرە گوتى: «پىتمەكەنن، ھەلمەپەرن، بۆ وادەكەن؟ بۆ نابىنن عەبدولجوادى كەلۆل مردوو؟» ئەوان گوتىيان پىنەدا. وھە پىيان كوتا و ھەلەلەيان كىشا كە دەنگى شين و رۆرۆى تازىبەرەكەيان نەبىست.

كارا گوتى: «چاكە، تۆزىك سەربەكەن، بىلن با من لاواندەوھەكە بىستەم.»

ئەوان ھەروا پووتە تەنەكەكەيان دەكوتا و، ھەلەپەرن و گۆرەيان دەخوتىند.

كابرە سەبىرى سەعاتەكەى كرد و، گوتى: «چاكە، تا سى دەژمىرم، پۆنە ژىر ئاوەكە. يەك... ھۆ جاشەكەر! ئەو پووتە بۆ دەپەيتە ژىر ئاو؟ دوو... نابى لەو ژىر ئاوە گۆرانى بلىن و ھەلپەرن. سى... زەلەل مردو و، عەباس! تۆ بۆ راوہستاوى؟ من ھەموو ھىوام بە تۆيە.»

كەس لەكەنارى دەريا نەبوو. ئەو تەنەت دەيتوانى دەنگى شين و لاواندەوھى خەلەكە لە كاتى ناشتنى عەبدولجوادى رەحمەتەش بىستى. لاواندەوھى پىاويك كە دەنگى ژنەنە بوو، يان شرەوخوتىكى خەمبار كە ھوشى لى دەپرى و، ئەوئەندە سەبىر و غەرىب بوو كە رابوردووى وەبىر دىنايەوھ. ئەوئەندەمى كە ئەسپەكان سەركىش بوون و كەس نەيدەتوانى مالىيان بكات. لە بازارىكەوھ تىدەپەرى كە تەرمى بنىادەمىيان دەفرۆشت و لە گۆرەكانەوھ دووكەل ھەلەدەستا. پىي نايە ناو دووكانىك بۆ ئوھى بىرسى ئىرە كوتىيە و بۆ ئەمانە دەفرۆشن؟ كى لىيان دەكرى؟ دەنگەدەنگىكى لە گوى دەھات: «كە نۆرەى منە، بۆ بەو لاو، نۆرەى منە.» دووكاندار چەقۆكەى ھەلگرت، كوتىك گۆشتى لە لەشى مردوويەك كەردوھ و، خستىيە ناودەمى ئەوئەوھ. بۆگەنىكى ناخوش ھەمووى راجلەكاند. لەوى بوو تامى مندەرەوھ بووى ناسى. ژنىك لە ژوورىكى تارىك دلدارەكەى ئەشكەنجە دەكرد، بۆ ئوھى ماناى عەشقى تى بگەيەنى. پاشان شەرىكى

قورس ھەلەيسا. ئەسپەكان دەيانپىرماند و برقى شمشىرەكان بنىادەمىيان دەكوشت. چ شەرىك بوو؟ ئەو گشتە خەلەكە لەپىناوى چىدا دەكوژان؟ ئەمە ھەرگىز پروون نەبووھ. دنيا بىدەنگ دەبوو.

دەنگى رۆرۆ و لاواندەوھەكە برا، شەپۆلەكانى دەريا سەر پى كەوتن و، ئەو ھەستى بەوئەكە گەرياوھ. بە قولى كراسەكەى فرمىسكەكانى سى و لە دەريا رامە. چەندە تىپەرېبوو؟ لە سەعاتەكەى روانى. مىلەكانى بەلەى چەپدا ھەلەدەسووران. گوتى: «سەيرە! كابرە گىل پاترى سەعاتەكەى سەر و بن داناو، پىچەوانە دەخولیتەوھ.»

ئەوسا بىستىيەوھ كە ژنىك بەدەنگىكى پىاوانە، مردوو دەلاوتىتەوھ. شىننامەيەكى ئەخوتىد كە ئوھى بۆسالانىكى سەبىر و سەمەرى مېژوو دەبردەوھ. بۆ سالانىك كە پىاويكى كوتىر روبابى دەژەند و، شتىكى دەچرى كە ئەو تىي نەدەگەيى. ژنىكيان بەدارىكەوھ بەستبۆوھ كە بارىكە خوتىنىك لەژىر پىيەوھ رىكەوتبوو، لەبن دار سەروىك رۆ دەچوو. نىوہرۆ پىاويك بەسواری ئەسپ دەھات، دەفرى خوارنەكەى ھەلەدەگرت، بەلام سەرسوورماو لە كابرە، دەفرەكەى لى دەكەوتە خوار و دەشكا. كابرە دەرۆشت و دوور دەبووھ و دەنگى چەنگ دەھات. تاقمىك ژن لە مابەينى ستونى گەورەى بەردىدا گۆرانىيەكەيان دەخوتىد كە لە لایەلەيەكى دايكانە دەچوو. كەى دايكى لایە لایەى بۆ كەردبوو؟ وەبىرى نەدەھاتەوھ. تەنیا وەبىرى دەھاتەوھ كە چەند كەس لە مەلەوانەكان لە دەريا نەگەرەنەوھ.

بە خۆى گوت رەنگە خەويان ھاتبى و ھەرلەوى خەوتبن. لە سەعاتەكەى روانى، كە وردە وردە بەرەو پاش دەگەرەپاىوھ. گوتى: «سەيرە!» ئەوسا بىنى عەباس سەر ئاوەكەوت و، ھەموو ھەناسەى داوتىنى كراسەكەى كۆ كەردبۆوھ و، ویدەچوو شتىك وەك دەنگى تەسبىح لە سەر و گوى و جلەكانىيەوھ پىرژىت.

گوتى: «زەلەل مردوو، عەباس! ئەم ھەموو مروارە! وەرەپىش، دەى، وەرەپىشترا!»

دەنگى لاواندەوھ نەدەپرايەوھ. كابرە لەسەر كورسىيەكە دانىشت و چاوى لىكنا و گوتى گرت.

دەريا ماندوو بوو. ياو گرتوو كەف چىن. وھەكە تاقەتى لە ھەتاو نەمابى، يان نا، نەزانى بۆ چى ھەيە؟ ھەموو رۆژىك، ھەموو شتىك، شەپۆلەكان سواری مىلى يەكترىن و

دوورگه‌ی شینتر شهرجی بکه‌ن، یان بینه هه‌لم و نه‌زانن با به‌ره‌و کوټیان ده‌با.

کابرا سه‌یری پیتلاوه که‌تانیه پاژنه خه‌وتوه‌کانی کرد، که پر بیوون له لم. ده‌سره‌که‌ی خسته ملی و که رایکیشایه‌وه ته‌ری عاره‌قه بوو.

ئه‌و سه‌یوانه که به ژوور میتله ژه‌نگرتوه‌کانه‌وه، له‌سه‌ر سه‌ری کابرا تیشکی خوره‌تاوه‌که‌ی ده‌شکاند، شهرجیه‌که‌ی پی نه‌ده‌شکا. سیبه‌ریکی گهرم بوو که ده‌خولایه‌وه. له به‌یانیه‌وه، له‌لای چه‌په‌وه ده‌ستی پی کردبوو. له‌پشت سه‌ریه‌وه نیوه خولیکی خواردبوو، ئیستا خهریک بوو به‌ره‌و لای راست ده‌چوو که ههر له‌وئ بکشی و درټر بی و پاشان ورده ورده ره‌شایی خوئ به ههموو زویه‌که‌دا بلاو کاته‌وه و، خراپیه‌که‌ی ئه‌وه بوو که شوټینیکی سه‌یوانه‌که درابوو هیچی له‌گه‌ل نه‌ده‌کرا. کوتیک هه‌تاو په‌له‌ی ده‌خسته سیبه‌ره‌که. ئاخ، ههمیشه کار له شوټینیکه‌وه خراب ده‌بی. خراب ده‌بی؟ نابئ؟ گوتی: «نایپاوانه!»

ده‌ستی خسته سه‌ر ئه‌ملاولای کورسیه‌که و، به‌حاسته‌م هه‌ستا و ههمدیس دانیشه‌وه. ههموو گیانی عاره‌قی لی ده‌تکا و، کورسیه‌که هه‌روا ژه‌نگی دینا و ده‌پووا. ئه‌ری ئه‌م کورسیه له کوټوه هاتبوو؟ کئ دابویه؟ ره‌نگه له شوټینیک که‌وتبوو، ره‌نگه... وه‌بیری نه‌ده‌هاته‌وه. به‌لام ههرچی بوو، ئیستا له‌سه‌ری دانیشتبوو. پشت له ئاوی و، له ده‌ریای ده‌روانی.

ناوچاوانی سه‌ر عاره‌ق نیشت و سه‌یری سه‌عه‌ته‌که‌ی ده‌ستی کرد. ناوازه بوو، عه‌نتیکه، له به‌نده‌ر له ده‌ستگټ‌ریکی کریبوو، عه‌نتیکه بوو.

هه‌روا که دانیشتبوو ئاوری له‌دواوه دایه‌وه. ئاوی له بی ده‌نگییه‌کی وه‌ره‌سکه‌ردا دوش دامابوو. بیده‌نگییه‌ک که بونی مه‌رگی لی ده‌هات. چهند داری سه‌وز، ههرچی خویان راده‌وه‌شاند تا ئاوه‌دانی ئاوی به‌سه‌لټن، بی سوود بوو.

کابرا چه‌پله‌یه‌کی کوتا و، گوتی: «بۆ راوه‌ستاوی؟ وه‌ره پیشتر.»

ورمز هه‌نگاو‌یکی به‌ره‌و پیش هه‌لټنا و دیسان راوه‌ستا.

«ناوت چیه‌؟»

«ورمز»

«ئافه‌رم. ده‌ته‌وئ به‌چیته بنکی ده‌ریا و راوی مرواری بکه‌ی؟ چه‌زده‌که‌ی مه‌له بکه‌ی؟»

ورمز سه‌ری له‌قاند. کابرا دیسان پتیکه‌نینی لی پڙا. پاشان له‌و تاقمه گه‌نجی روانی که ده‌ورنده‌وری پانتاوه‌که‌که له‌پال دیواره‌کان وه‌ستاوون، به پروومه‌تی پر چرچ و لۆچ و، قرئی سپی و، ده‌ستیان که له ده‌ستی بنیاده‌مه‌کان گه‌وره‌تر بوو.

گوتبووی: «هیچ نییه. له‌و ژیر ئاوه، ده‌ست و پی بنیاده‌م پیر ده‌بی. ده‌ماسئ.»

سیا گوتبووی: «ئه‌مانه‌ی هیچ نییه. له‌وئ پیاو قهرزازی خوئ ده‌بی.»

گوتی: «که‌س نایه‌وئ له‌گه‌ل من بی؟ ئیوه له‌بیرتان چۆته‌وه؟ له‌بیرتان نییه چه‌ند مرواریمان له‌م ده‌ریایه ده‌رکټشاهه؟ ده‌ی چاکه، بۆ راوه‌ستاوون و به‌هز له‌من ده‌روان؟ وه‌رن ئیتر، مه‌ترسن، چیتان په‌یدا کرد ده‌یکه‌ین به دوو کوته‌وه. نا، نایکه‌ین به دوو کوته‌وه، چیتان ده‌ست که‌وت بۆ خوتان و، ته‌نیا پاره‌ی نیوه‌پۆژه و شیوی من بده‌ن و هیچی تر.»

که‌س گوتی پی نه‌ده‌دا. ده‌تگوت پیاویک به‌وپه‌ری جیدیته‌وه له تازییه‌که‌دا یاری ده‌کرد و، ده‌تگوت هه‌م‌و‌ان ده‌بی وه‌ها له بیده‌نگیدا سه‌یری بکه‌ن، تا ئه‌و بتوانی چاک یاریه‌که‌ی بکات.

دیسان ده‌سته‌کانی پتیک‌دا‌دایه‌وه و گوتی: «سیا، لانیکه‌م تۆ وه‌ره به‌و پوته ته‌نه‌که ئه‌مانه سه‌ر ری بخه.»

سیا گوتی: «خهریکم چا ده‌خۆمه‌وه. ناتوانم بیم.»

کابرا گوتی: «وه‌ره به‌چینه راوی مرواری.»

سیا گوتی: «نا، نایه‌م بۆ راوی مرواری. ده‌مه‌وئ سه‌یری خۆرکه‌وتنی ئیواره‌بکه‌م.»

خۆر به‌ژوور که‌پره‌کانه‌وه له ئاوابووندا بوو.

فرۆكەوان گوتى:

- پيش پىتى توش شازادىيەك بەسۋارى ئەسپى بالدار لە بەرمانەو تىپەپى. ئەوسا قاقا پىكەنى. لىتو سوور و مندا لانەكەى مىواندار دەلەرىيەو. ترسا و گوتى:

- ھەمويانم ژماردووە. سى پىاو لە رىزى دواوۋى فرۆكەكەو...

فرۆكە بەناو پەلە ھەورەكانى سوبىكى بەھارىدا تىدەپەپى. دەلەمەى مۆلەقى ھەلم و مژ لە ھەواى شىرى رەنگدا وەك بەشىك لە خەونىكى روو و فەرامۆش بوون، لە ساتەكانى نىوان خەون و بىدارىا. مىواندار لە ژوورى فرۆكەوانەكە ھاتەدەر. جارىكى تر موسافىرەكانى لە ھەوولەو بە ئاخىر ژماردەو. كاتىك لە رىزى دواوۋە نىگاي لەچاوسپى ھەلەنگوت، تىگەبى دەبىنى. بە دل گوتى: «خوايە، نا... ئەمە دواھەم فرىنى مە.»

خوى لەم بىرە بى پىشەكە سەرى سوورما. دواى ئەم فرىنە شووى دەکرد. لە مالىەو دادەنىشت چاوپروانى كۆرپەيەك دەبوو. ئاوپى دايەو. ھاوکارەكەى لە ناوەرەستى فرۆكەكە شكولاتى بە موسافىرەكاندا دەگىپا. ھەستى كرد ئەو كاتەى بگاتە رىزى دوايى و، ئەو سى پىاو بەبىنى، ئىتر دەرفەتى ھىچى نابى. ھارەى ماتۆرى فرۆكە و لوورەى ھەواى تىر تىپەر لە گوچكەيدا گەيشتبوونە رادەى ئازاردانى. بەرەو پىاوەكان دامووكايەو. بۆنى ھەنگوبىن و لاسىقە كۆنى كرد. ھەر ئەوئەندەى پىكرا لىيان بىرسى:

- ھىچ دەخۆن؟

ھەر سى پىكەو گوتيان:

- بەلى، چاى.

فرۆكە شەپلە لىيدا. مىواندار دەبىست بچىتە رىزى پىشەو و لە پال دەستى دەزگىرانەكەى دانىشى و دەستى بگرى. بەلام نەيتوانى. لەبەر تەكانىكى توند فرىدرايە تەختى فرۆكەكە و، لە لىكەرەوينەو بە ئازارى تىر تىپەپىنى فرۆكە بەرەو، بىرى كەدەو: «لەم ساتەدا بىر لە ھىچ ناكەتتەو...»

ئەوسا سى پىا و، لە چايخانەيەك لە بەرزترىن شوپىنى كوستانىكى لىرەوار، دانىشتبوون و چايان دەخواردەو. لە پەنجەرەكانى چايخانەو، چارۆكەى مژ لە دۆلى پر لە دار و درەختدا دەبىندرا. ئاسمان، شىنىكى بى سەرسوورمىن و بى تۆلە بوو. كابراى

مانگى نىوەرۆ

شەھرىار مەندەنى پوور

«سويسنەكان و مەلە نەورۆزىيەكان دەزانن سارا. لە ھەر شوپىكى دنيا بى، پروانە و ئامارە بۆ تەپۆكەى مەرمەرى لە كۆتايى ئالفەجاپەكە بىكە سارا! جۆبارەكان بەرەنگدانەوۋى نىرگسەگانەوۋە رەتەنن، باكان و خسوفەكانىش. بەلام دلى من خوينى رۆشتىن نىيە. دلى من ماندگارى ئەو رۆژە ھەتاويەيە سارا. كە بەھار بوو، كە بەبىوونەكان دەدرەوشانەو.»

كە دەمويست بلىم! سارا! و پىتى باوكان و دايكانان بەزەبىيان بەگولەگەنم و خالخالۆكەكاندا دەھات. ئەو پەلە ھەورە سىپەش و ابى تىشقە لە دوورەو دەھات، چاوپرى يارمەتى لى نەدەكرا. پروانە پىلاوكانىيان سارا. خۆلاوى و ھەتاويە بە دەلەمەى كەسك و من زاتى گوتنم نەبوو...»

سەعاتىك لە ھەلفرىنى فرۆكە تىپەپىو كە مىواندارەكە زانى موسافىرەكان سى پىاويان پى زياد بوو. ھەر سى پىاو، لە پال يەكدا، لە رىزى دواوۋە دانىشتبوون و لىويان بە بزەيەكەو، وەك تىزەبزەى دۆلفىنەكان، وشك بوو.

يەكيان چاوشىن بوو. ئەويتريان چاوپرەش و چاوى پىاوى سىھەمىيان تۆخ سىپى بوو. مىواندار واق ورمە و چەند ھەنگاوىك پاشەو پاش كىشايەو و دواى ئەوۋى رووى لى وەرگىپران، گورجاوگورج خوى بەژوورى فرۆكەوانەكەدا كرد.

- سى موسافىرمان پىزياد بوو.

چاوسپی گوتی:

- ماندووی کردین.

- چاوپرەش نەپاندی:

- تۆھەمیشە وا دەلێتی و، خۆشت...

- چاوشین پیالەکە ی دانا و، گوتی:

- بەلام من بەراست تینەگەیشتم دواھەم بییری میواندار چی بوو.

چاوسپی، لەو بەرزاییەو لە سووردانی مەلیکی ڕەش بە بالی کراوەووە ورد بوویۆو.

گوتی:

- منیش تینەگەیشتم. بەلام پیاو بە کەوتنە زەوی تاسی تاوڵەش نازانی چ ژمارەیک دیتەو. چاوشین گوتی:

- چاکتر وابوو خۆمان بگەیاندا یە دەسگیرانەکە ی.

- سەیرە؟! بەلاتانەو سەیر نەبوو بەبیینی ئیمە ھەستی بە شتیک کرد.

شەپۆلێ مژ، لەبەر دەمی گەریانی با، تا جادە ی قەراغ چایخانەکە ھەلگەرابوو، بلاودەبوو.

چاوسپی گوتی:

- شەقامیکی قەرەباڵغ ھە یە، پر لە عەنتیکە فرۆشی و زیرینگەری. شمشیری شوالیە گومناوەکان، پەرداخی فەرمانرەواکان، مۆری وەزیرە لە دار دراوەکان و، لەو بەریەو ە جامخانە ی ئالتوون فرۆشەکان... رازی ئالتوون لە کەم بوونیدا نییە، رازی ئالتوون لە تیکەلبوونی رەنگی زەردی لەگەڵ پیستی ژن، یان لە بریسکانەو ی لە چاوی ژندایە. سەعات چواری ئەم دوانیوەرۆیە...

چاوپرەش قسەکە ی پری:

- پیرەمێردەکەمان لەکیس دەچی. با بچینە دیدەنی...

- لە تەمەنی ئەودا تەنیا تەوس یارمە تیمان دەدا.

لەوکاتەدا پیرەمێرد، کەوتوو لەسەر چریاکە ی، ترسا و لە گەشەووە ی لەناکاوی رەنگەکان و، ڕوون بوونەو ی دووبارە ی دەنگەکان، بییری دەکردەو: «... دنیا بەقالۆنچەکان دەپری سارا... کلۆل بەبیوونەکان... تۆ خالخالۆکە کانت خۆش دەوی و تەنوورە ی چیندار و پیتاوی نەرم... کلۆل خالخالۆکەکان و تەنوورە و پیتاوی ھاوینیەکان... دلم بۆ تۆ بوو سارا. تۆ دەھاتی و دەچووی و بی ئەو ی پیتیانی من بەدزیەو سەیرم دەکردی. ئیتەر دلم قەمغە ی بەستوو و ناتوانم بە تەپۆلکەکاندا ھەلگەپریم. من گوتم...»

چاوسپی گوتی:

- ھیشتا زوو. با پیرەمێرد بمینیستەو بۆ دوایی. ئیستا ژنیک دەیەوی بچیتە ئەو شەقامە قەرەباڵغە. ژنیک ی جوان بە پیستی ڕەش و چاوی ھەنگوینییەو. تیکەلەیک کە رچە ی بەخوینی نامرادی و ئیرەیی و رەقیب کوژیدا تێپەرێو. پیتان وانەبی ئەم شەقامە تەنھا شوینی ھات و چووی ساماندارانە. ھەر بنیادەمیک، ئەو دەندە ی موحتاجی ببینی گول و ئاوە، جاروبارێش ھەزی لە رەنگی ئالتوونە. تەنانت مندالیش... ئەو ژنە کتیبیکی دەستنووسی لە کیفەکەدایە و قەرارە سەعات چوار عەنتیکە فرۆشیک ببینی. ئەو کتیبە تاقە نوسخە ی نەفەوتای کتیبی «فیلیپینا» یە. «تیتۆمیووسی» یۆنانی ھەرگیز پیتی وانەبوو ھەموو نوسخەکانی کتیبەکە ی ون دەبی. لە سەردەمی «فیلیپ» و «ئەسکەندەری مەقدوونی» یەو ھەر ئەم تاقەنوسخە ماو. نرخ ی لەسەر داناندی. تەنانت ئەگەر چەند سەدەش دوای مەرگی نووسەرەکە ی ئیستنساخت کرابیتەو، ھەر مێژوو زانیک ئواتی بۆ دەخوازی. چونکا ئەو ی راز و ئایینی ئیرانی کۆنە و نایزان، لەویدایە. تاریکیەکانی مێژوو... ئیستا ئەم کتیبە بەر دەستی ژنیک کەوتوو ئەو دەندە ی ئاگاداری نرخ ی کتیبەکە یە، دەرپەستی جوانی خۆشیەتی. بەلام بەرھەتاوی کەنار دەرپای گران بەھا و، تەلاری بە شکۆ و، شوین خەوی بۆن خۆش و ھاویریشمینی دەوی. سەعات چوار، واتە نیو دەقیقە ی تر لەم شەقامە بۆمبیک لە ئوتومبیلێکدا دەتەقیتەو. پارچە پارچە جوانی ژنەکە، لاپەرەکانی فیلیپینا، خەنجەرە ژاراویەکانی «حەشاشین» لەعلی خوتین و سەر و دەست و ورگ و ریحۆلە ی ریبوارەکان...

چاوپرەش گوتی:

- تۆ ھەمیشە بەشوین ناحەزی لەشە لەت و کوت بووکان و، ھیلنچەو بوویت. چاوسپی تالیک مووی دریشی لە قامکی ئالاند و، گوتی:

- نا، بچ ویتیه تیکۆل بوونی فیلیپینا له گهڵ کهل و په‌لی هاوته‌مه‌نی خۆی. له‌وه‌ش گ‌رنگ‌تر گه‌م‌زهی گۆر په‌ڵکه‌نه‌کانه. ئه‌وان نازانن له‌گه‌ڵ گوشتی له‌شی ژنه‌که‌دا چی له‌و ژیر خاکه‌ رووده‌ک‌ن. خواحافیز فیلیپینیا.

چاوشین گوتی:

- بیٽا قه تی بارانم.

- نہرمہ بارانیکی بیڈہنگ۔

- نه‌رمه بارانیکی بیدهنګ که تهنانهت گه‌لای داره‌کانیش نه‌له‌رینښته‌وه.

«سارای بی خەم و خەیاڵ! چاوەکانت دوو کێڵۆ سەهۆڵ بوون، دەترسام بڵێم دەمەوێت چونکا چاوەکانت دوو کێڵۆ سەهۆڵ بوون و دەشتی بیهیوونەش بە هانامەوێ نەدەهات. لەو دوورانه لە ناوەراستی دەشتە کە تەبۆڵکە یەکێ سەوز بوو، بەر دەکانی دەر دەوشانەو...»

- باران سهر به گياکانيش نانه وينيته وه. گيا سهوزو بلنده کان.

- سهوز... سهوزيکي يه کدهست تا ئاسۆ. به لّام گياکان له بهر ئه و بايه و له به يانيه وه هه لیکر دووه، به حاستم، رووه و باکور نه ويونه ته وه.

- سه ربازيكيش...

- روومه‌تی برینداری به زه‌بری مست. دیلیکی به‌ریوو.

- حورمه تی پیاوہ تیه که ی به کوتی دار، یان به لووله ی تفهنگه که ی...

- هەر دوو مەجهکیان لە پشتەوه بەسیمینکی درەک بەستوو. لە بەردی دۆژمنەوه بەرو
سەنگەرەکانی خۆیان دەچی. لەبەر بێ هیزی لە تر ئەدا.

هه‌ریه‌که پاره‌ی چایه‌که‌ی خویان له‌سه‌ر میزه‌که دانا و، وه‌ده‌رکه‌وتن. کابرای چاوشین نه‌ویه‌وه و، به‌تییف تی‌فه‌یه‌کی سه‌ده‌فی، ورده‌ ورده‌ که‌سک هه‌لئه‌چوو. وه‌ک ده‌می شمشیریک بوو. چاوشین گوتی:

- هه نديک سه وزه گيا، ئه وهنده له سه وزی خویان دلنیا، شین ده نوین.

- له پيې خاوس و بې پوټينې سهر بازه که ده ئالين.

- که‌و‌ت‌ه‌گ‌ری‌ان. ن‌ه‌گ‌ه‌ر‌ا‌و‌ه‌س‌ت‌ی، س‌ه‌ر‌ب‌از‌ه‌ک‌انی ب‌ه‌ر‌ه‌ی د‌ا‌گ‌ی‌ر‌ک‌ه‌ر‌ل‌ه‌د‌و‌ا‌و‌ه، ل‌ه‌پ‌ش‌ت

تہ پوئلکھ کہ وہ دھسپڑی لی دھکن۔ پیمنانیہ زیاتر لہ پنجا مہتریکی بوسہ نگہ رھ کانی
خوبان مایی. وانیہ ؟

- هه‌ڕه‌ئه‌و‌نده... سیمیک له‌ ده‌وری که‌مه‌ری گ‌ری‌ده‌راوه و سه‌ریکی خ‌زاوه‌ته ژێر ک‌راسه‌خ‌وێناویه‌که‌ی.

چەند بەستە TNT یان بەلەشیو بەستۆتەو...

- بئى كەم و زىياد ھەوت بەستەى نىو پاوندى. سىيان بەسنگىيە ۋە، دوان لە بن ٻالى و، دوانىش لە چالاىى نىوان شانە كانى. ھەر ئە و تاقە چاشنىيە و ابەسەرىكى سىمە كە ۋە يە ھەمويان دەتە قىيىتتە ۋە.

- ھەممەن لە شوپىنىك دەۋەستى. چۆرە چۆرى باران لە بەرۆكىيەۋە دەچنە ژوور.

- زور گیلہ نہ گہر پئی وای TNT بہو چورہ چورہ نہ کیشی و لہ تہ قینہ وہ دہکے وی.

- بۆيە وا به حاسته م ده روا.

- ده‌بی دوو دلّیش بی. به‌رهو پیش پروا یان به‌رهو دوژمن بگه‌رینه‌وه. ئەو، هه‌رگیز له
 رۆشتن دوو دلّ نییه. نازانی سه‌رباز. بی‌چوه‌کیسه‌لی ده‌ربایی، بی‌چوه‌ماسی نازاد له
 رۆشتن دوو دلّ نین. یه‌کیک له ئیتمه ده‌بی پیتی بلّی بیر له گابه‌رده‌کان مه‌که‌روهه. بیر له
 قه‌برده‌کان مه‌که‌روهه. بیر له یادگاریه هه‌لکه‌نراوه‌کان به‌جسته‌ی دره‌خته‌کانه‌وه مه‌که‌روهه.
 بیر له هه‌روێکی سپی له ئاسمانی به‌هاردا بکه‌روهه.

- ئىستا با دەنگى ھاۋرىكانى بېيىستى. ئىوان لە پشت تەبارەكە يانە وەن. بىتخە بەرى
ئىوان زىرەكى كارەساتەكە يە. گازى دەكەن خىراتر بەرەو روويان بى. دەمى بۆ نرەكە يەك
كراۋە يە و، دەنگ لە قورگىبە وە دەرنابەت.

- راوهستا.

- سیمه که له دواپوه به سهر زه ویدا کشاوه، له بهردیک یان له گلموټیک گیراوه. پیوښته هه ی پی بکا. ئاوات ده خوازئ سیمه که بیسی. بو بهرو پیښ چوون پال به هه مو قورسای له شپوه دهنې. نا، با سیمه که نه بیسی.

- نوسا تہنہا دہیچ بہ ودیچہ کوژدکان پیبکہ نین، با هاوریکانی، ہہ روا ہہ رای لی بکن.

- وەرە!... وەرە!... سەر دانەوینە و گورج وەرە!

- ئاوا که کۆمەکۆم بەرەو پێش دەخوشتی و سیمە که بەدوای خۆیدا ڕادەکیشتی، لە «گەمیە کێشەکانی چۆمێ ڤۆلگا» دەچی. ڕوخساری تێکچڕاوه. دیار نییە دڵۆپەکانی سەر گۆنای ئارەقە یان دڵۆپە ی باران.

- یان فرمیسک...

- با سیمە که ئازاد بێ. برۆ... برۆ...

- ناروا.

- دەروا. ئیتر بیر لە ڕۆشتن یان نەڕۆشتن ناکاتەوه.

- چاوسپی گوتی:

- گیاکان هیچ یارمەتیەکیان لە دەست نایەت. بارانیش، ئەو میواندارە ئاشقەش کەوتۆتە ناو ئاوی ئۆقیانوسە کەوه...

- لیۆە منداڵانە کەشی ئیتر سوورێکی ماتیکێ نییە.

- ماسیەکانیش گاز لە قژی دەگرن.

- سەربازە که دەبێ بیر لەوه بکاتەوه که لەهەر حالدا دەکوژێ. کەواتە بۆ چەند کەس لە هاوڕێکانیشی لەگەڵ خۆی بەکوشت بدا؟

- ئیتر نایەوێ بیر بکاتەوه. تازە، هەنگاوەکانیشی گورجتر بووه.

- بە گرمۆڵەبوونی شانیدا لەوه دەچی باوەشی بۆ هاوڕێکانی کردییەوه. خۆتێن لەبەرە دەستی دەتکێ. سیمە که لە گوشتی مەچەکی ڕۆچوو.

- ئیتر تەقە لا بۆ کردنەوهی دەستی نادا.

- وا دیارە خاکی شێداری سەنگەرە که دەیهوێ بەر بەرەو پێش چوونی بگرێ. چۆکی پێدادا. چەند بەهێزە! هەستایەوه و بە تەبارێ سەنگەرە که دا هەلگەرا.

- ناکرێ دەرفەتی سووکه گریانیکێ ببێ؟

سەرباز بە تەبارە گلە که دا شوڕبووه. هەر ئەو ڕوخسارانە ی دەدی که لە بازنە ی تەسکی

نیگایدا بوون. سەری خەستە سەرشانی ئەو یە کەم کەسە ی وا بەخۆشیەوه باوەشی بۆ کردبووه. سەربازی دوژمن لە دوورەوه که ئاوا بوونی قژە ئالتوونیە که ی لە پشت تەتبارە کهوه دی، دەستی ئاسنی دەزگایەکی بەرەو خوار نووشتاندهوه. گەریانی کارەبا سیمە که ی پێوا و گەییە چاشنی تەقینەوه.

چاوپرەش گوتی:

- ڕازیکێ گەوجانیە. خۆ دەیزانی دەکوژێ. نەدەبوو لەشە بۆمبای خۆی بۆ هاوڕێکانی ببردايه. دەبوو بگەڕایەوه بۆ لای دوژمن.

- ڕەنگە ساتیک وەدرەنگ کەوتن، هیوایەکی تازەتری بۆی پێ بووبێ.

- هەر دووکتان گێلن. ئەو بیرێ لە هیچ نەدەکردهوه. بەلام بۆ مردن لەنیو ئەو گیا شینە بەتەنیا بوو. لای ڕەگەز پەرستەکانیش هەر تەنیا بوو. هەر بۆ ئەوه ڕۆیشت که بتوانی سەر بخاتە سەرشانی هاوڕێکە ی. بگری و، بە تەنیا نەمرێ.

«... سارا! ڕەنگەکان چەند تازە دەبنەوه کاتی مردن. بۆنەکانیش... هیشتا بۆنی بەییونە دی... کەسیک لە گەلما دی، بچین بزانی تریشقە ی پشت ئەو تەپۆلکە چییە؟ هەتاو سەرما ی زستان لە خۆتیماندا گەرم دەکاتەوه و، دوور دەکەوینەوه چونکا دەنگت ڕەنگی هەیه سارا... ڕەنگی شینی ژوور لە بەهار (ماورا بهار)... هەرودها مۆسیقای شاراودی لە جامی بلووردا هەیه و دەنگت دەشکێ ئەگەر دەنگیکێ تری لێ بدێ و من دەمەوێ لەوێ گوێم لە دەنگی تۆ بێ، لە بێدەنگی ئەو تەبارە نورانیەدا ڕەنگە تۆ لەوهی که من توانای گوێم نییە، بگەیت...»

مژ لەو بەر دەشتە کهوه ئارام ئارام بەرەو پێش دەهات. چاوپرەش گوتی:

- دەترسم پیرەمێرد تیا بچێ. بۆ دلی چاک نییە، خەریکە جگەرە دەکێشی.

چاوسپی گوتی:

- جیاوازی مژ و تۆز و دوو کەل چییە؟

- چاوشین پێکەنی و گوتی:

- لەخۆوه مەچۆرە پێش. گوێم لە هاوارەکانیانە. ئەم دووپات بوونەوه وەک دووپاتەوه بوونی وەرزهکان، ئالوگۆرێکە بەقەدەر ڕووانی پەلێکی تر بە شاخی بزە کێویەوه.

چاوسپی گوتی:

- دهکړی له دووپاته وه بوندا شتیکی نوی بدوزریتته وه. وهکو خه می تهستیرهیه کی دووری گه وره که نابیندری.

- چاوشین دانهویه وه. له بهر پتی مشتییک بهرده وردهی هه لگرت. له له په دهستیدا رایگرتن و لیتیان ورد بووه. تهو دووانه ی تر چاوه پتی سه لماندنی بوون.

- چاکه. ته مه یان بو من.

بجووکتیرین ورده زیخه کی بهدوو قامک هه لگرت و باقیه کی هه لپشت. هه لپژارده کی له بهر چاوی تهو دووانه راگرت و له بهر خویه وه گوتی:

- دوو سالانه به و شیرخوړه. پیستی وهکو دهنکی خیار ددوره وشیتته وه و، قژی بژی هه موو کهس بو دهست به سهردا هینانیک دنه ددها.

چاوپرېش گوتی:

- به لام بهو ته مه نه که مه له هیچ ناگا. گریانه کهشی غه ربزیه.

چاوشین بی ته وهی گوتی بداتی، گوتی:

- گریانی برسیایه تیه. تم و دوو که لی ته قینه وه کان که ورده ورده دهنیشن کاس و وریان کردووه و لهو سندووقه که تیایدا شاردرا بووه هاتوته دهر و، له مهیدانی ناواییه که سهرگردانه.

- قاو له دایکی دهکا.

- ده بی ته پوتوز هه ناسه ی لی بیرئ. ده کوکی.

- نه ری چوراوه ی لووتیشی له بهر دوو که لپ رده شه. بو خراپه مندال به زمان ناوی لووتیان ده چیژن؟

- دایکی پی نابیندریتته وه. یارمه تی دهوی.

چاوشین دهستی کوپه چکوله کی گرت و گوتی:

- مه ترسه کوپه. من ده تبه م بو لای دایکت.

چاوپرېش گوتی:

- تا دوتینیکه ش له گه ل باوکیدا یاری به ور به ورینه ی ده کرد. تهو وهک بهور دهیلووران و، باوکی دهینواند که ترساوه و له بهری هه لده هات.

منداله که ش خو ی له دهست چاوشین راپسکاند. هه روا که پاش و پاش ده بووه وهک بهور لووران دی. هه رسی پیاوه که پیکه نین. منداله که دیسان لووران دیه وه و چنگی نیشان دان. چاوشین قامکی به رهو کولیتیتیکی نیوه سووتاو هه لپری و، گوتی:

- دایکت له وپییه. برو!

پتی منداله که له تهرمییک هه لده نگووت. به سهر سنگیدا کهوت. هو قی له زاری مردووه که هاته دهر. چاوشین دهستی کوپه کی گرته وه و بر دیه لای ژنییک که به کراسی دراو و چاوی کراوه وه، لاشان که وتبووه زهوی. کوپه له لای دایکی دانیشت.

چاوشین گوتی:

- له م کاته و دیه هاواری دووپاته وه بوون ده خنکی. شیره کهت بخو.

هه رسی، دوورتر، چوار میلکه یان دایه وه. کوپه که له په نای دایکیدا راکشا و مه مکی خسته ناو ده می.

- پیتان وایه تهو ژنه بهشی چهند ژهم شیر ی پی مایی؟

- په نگه بهشی ژهم مییک و دووان.

- ته م منداله بوته وهی نه مرئ سبچه یینیش مه مکی دایکی ده مرئ.

- به لام شیراوکی گه نیو ده تکیته ناو ده می.

چاوشین گوتی:

- نیستا خه ریکه ورده ورده تیده گهن.

چاوپرېش گوتی:

- وهک حه قایه تی ناوی سویری دهریا و مه له وانه گه میه شکاوه که. بریک خووی زه ویش وهکو دهریا به. ماله کان گه میه کانن و، کوپه ش له دهریادا به قه دهر زهوی کوپه بهیه. ماسیه کان و سه گه کان نازانن کوپه بهیه.

چاوشین به سهرکه وتوویییه وه له کابرای چاوسپیی روانی. چاوهکانی چاوسپی نیسکی تاریک بووبون، خۆله میشی. ههروا که ههولتی ددها خۆ له نیگای بهرامبه ره که ی وهشاری، گوتی:

- سووک و چرووکه.

کوربه یه کبین مژی له مه مکی دایکی ددها و جاروبار نووکه نووکیکی دادنه. دهله مه دووکه له به ملاولای کۆلیته دامر کاوه که وه ئاو یزان بوون. جارجار گه واله دووکه لیک له بهر خۆره وه تیده په پری و، خۆر لیلایی دادهات. سه گیک لمبۆزی له تهرمه کان هه لده سوو. که له شیریک دهنوکی له میشکه سهری دوو کوت ددها. چاوشین گوتی:

- که تیر بێ له لای دایکی نابزوی. پهنگه تیبا دایکی دنیای دوینی نییه و له دنیا به دا جیگهی نابیتته وه.

چاوهش گوتی:

- پیره میردمان له بیر چۆه.

پیره میرد، قامکی خهسته سهر مه چه کی. لهو دیو چه رمی پیستیه وه، ههستی به لیدانیکی کز کرد. «... سارا... ههزار جار عاشق بووم و، که بن میچی ژووره کان و بریسکه ی خۆره تاوی گه لای سپیداره کانم بینی تۆم بیرکه وته وه... رووم له هه موو لایه ک کرد و له ههر شوینییک ته نووره ی شینی کچان و په رده ی پهنگا و پهنگی په نجه ره ی داخراوم بینی له بیر تۆد ابووم. که گویم له گۆرانی ده بوو ههستم به نه رماییی ئاو و دلنیایی خاک ده کرد، تۆم له بهر چاودا بوو سارا... گه لا له درهخت دهباری و چۆله که ی پیر ده که وته سهر هه یوان و، منداله که سالییک ته مه نی کشابوو. باخه هه لئاسرا وه کان شکۆفه یان ددها و، ئه و کاته ی ریشتا شه کاره باییه کهم خالی ده کرده وه و دهمدی خۆله په شکهی ورده ورده ده بوو خۆله میشی و له گه ل تۆدا هه میشه به ره و ته پۆلکه که ده چووم، ئه و کاته ی به ییونه کان گۆلیان ددها و، گیتلا سه کانیش سوور ده بوون و، پهنگی گه لای دارگۆتیه کان ده بوو قاوه یی و پلوسکه کان شۆره شوپان به رزده بووه... سارا! دوو زمروتی چاوه کانت له چاله به فره کان دا...»

چاوسپی گوتی:

- بیر له زۆر شت ده که مه وه. بیر له وه نه خوشیه خۆنییه که خه لک به هو ی نزیکیه وه،

ده یگر نه وه.

- جاریکه ئه مه نه پرا وه ته وه. تۆ...

چاوسپی به په وه قسه ی چاوهشی پری.

- تۆ هه میشه به په له بووی. نه وه ک نیستا که هه شاماته که زۆره، له دوا هه مین ژن و میردی ئه م جیهانه تی بفکره به رده وامی وه چه ی مرۆف ئه رکی سهرشانی ئه وانه. به هو ی ئه م شه ر و شۆره و وه چه کۆریانه وه، یان له بهر ههر هو یه کی تر که س نه ماوه. پۆژیکی تا وسا و... بلیم له کو ی؟

- قه راغ ده ریا.

- زۆر شاعیرانه یه... یان نا، خراب نییه. گه پرا نه وه بۆ ئاوه به وه فاکان... بابلین ژنه که زۆر جوان. جوانتر له و میوانداره ش که نیستا ته رمه که ی سهر ئاو که وته وه. هه وای نمناک قژه درتیه که ی به ملاولا دا ددها.

- بابلین غوده ی شیری له م ژنه مرددوه زۆر تره.

- به رامه ی گۆله سهراندیه که کان...

چاوسپی گوتی:

- پیما وه که ش: شان و بالی به خۆه ی له بهر خۆره تاودا سووتا و، ریزیک دانی سپی و دره خشان. چاوهکانی...

- پهش

- نا، شین...

زۆری لی بلین کویری ده کهم. دلی له دلی ئه و سهر بازه گه وره تره که TNT یان به له شیه وه، به سته بووه وه. شه پۆله کورته ده سته مۆکان، به که فی له پهنگی گۆزی هینده یه وه به ره و روویان دین، بایه کی فینک یاری به قژیان دهکا. له شیان له بهر ئاوی شین و هه تاوی زپین، سهرخۆش. بۆنی گه لای درهخته کانیا ن گرتوه و، هه ردووکیان تووشی ئه و نه خوشیه کوشنده بوون. بیگومان منداله کانیش ده یگر نه وه. دوا هه مین جووتی زهوی...

چاوشین قاقا پیکه نی. له به یانییه وه تا ئه م ئیواره، دوا نرکه و ناله و هه را و هوریا ی

كوشتار، ئەمە يەكەم پىكەن بوو كۆرە چكۆلەكە دەيىست. لە پال دايكىدا دانىشتبوو ئاوري لە پياوكان دايەو. بەزى ھاتى، لە ترسا. بۆ ئەو بەزەيان پىدەبى و خوشيان بوى يان بە ھىوابوو... چاوپەش پىسى:

– دەزان تووش بوون؟

تيزە بەزەيەكى شەرفروشانە نىشتە سەر لىوى چاوسپى.

– ھىشتا ھەز ناکەم بزەن، جارپەكە زوو. پىم خوشە تا رۆژى خوى دى، ھەر جارە بىر لە ھالەتەيىكى بەكەمەو. ئەگەر بزەن نەزىكايەتى و جووت بوونيان ھىچ ئومىديكى تيا نابى. ئەمە لە لايەكەو و لە لايەكى دىكەشەو ئەگەر نەزان، مندالەكەيان بىتە دىيا و، بەدوايدا مندالى تىرش، ئەوسا نىشانەى نەخوشى دەركەوئ... ھىشتا نازانم كامە ھالەت... رىنوينى كەسەشەم ناوئ.

سەوزى گەلای درەختە گەرميانەكان لەبەر خورى دەمەو ئىوارە تارىك بووبوو. سىبەرى پەلە دووگەلە گەپكەكان بەسەرياندا تىدەپەرى. سەگەكە رۆشتبوو كەلەشپەكە چىنەى دەكرد. چاوشىن لەسەر زەوى راکشا و دەستى خستە ژىر سەرى. چاوپەش ھەستايە سەر پى و، وەرپس رىكەوت.

«خەنەبىندراوكان چىيان بەسەردى؟ ھەستى پىستە مانگەشەويەكەت و، جوانى لىكئالانى لقە ميوەكان چىيان بەسەردى؟ لەگەلما دىن ئەو بىرەوەرەيانە كە پىم خوشن، يان ئەوانىش دەبنە خوراكى خاك؟ سارا! ئەم تەپۆلكە وەك مانگىكە كەوتبىتە ناوئەندى دەرباو. درەوشانەو بەردەكانى بەھۆى ئەم رەگە مەپمەيانەو. بىوا! كەسكى گياكان لە كەسكى دەشتەكە نىيە... خۆزىا مانگ ئاوادەبوو، ئىمەشى لەگەل خوى دەبرد. وەرە با لەگەل مانگ بسورپىنەو و بچىنە پشت ئەو تەپۆلكە... وەرە سارا...»

چاوپەش چۆكى دادابوو، لە پىالۆكە گلىنە فرىدراو و شكاوئەكەى لای تەرمەكە ورد بووبۆو. شەيدا دەستى بە شوئىنى شكاويدا ھىنا. رەنگى لە رەنگى ئاگرى نىوەرەوان بوو گوشتى بى لەعابى پىالۆكە. چاوپەش روى بۆ كابرەى چاوسپى وەرسووران. لىوى بەزە بوو. دوو پەپوولەى بەشكۆ لەسەر قزى نىشتبوون و، بە ئارامى باليان دەكوتا. كۆرە لەپال دايكىدا راکشا و دەستى خستە سەر سنگى. چاوپەش بەرەو ئەو دووانەى تر گەرايەو. دەستى بۆ سەرى چاوسپى ھەلپى. پەپوولەيەك بە دەستىو نووسا. چاوشىن گوتى:

– كوشتارى بەكۆمەل، سوكنايىەك بەدلى كوژراوكان دەگەيەنى، كە مردن بەپىرە پياويكى تەنھاي نابەخشى.

چاوپەش لە بالەكانى پەپوولەكە ورد بووبۆو، گوتى:

– بە ژنىكى ژىر ئەشكەنجەشى نابەخشى.

چاوسپى گوتى:

– كۆن و سەرەتايىە.

– دوو گيانە.

– كۆن و سەرەتايىە.

– خوينى پىششىنيانى ئەم ژنە و مېردەكەى لە دەمارى كۆرپەى پىنج مانگانەى نىو سكى دايكىدا گەيىنە يەك. با كوشتارى «مايا» كان دووپات كەينەو.

– لى خوشبووكانى «ناسرى» ئەم دانپيانان وەرگرتەيان فىرى ئەمانەكردوو. بلىن خۆزگە بەو كەسانە تواناى خەيالكردنەويان ھەيە.

چاوپەش گوتى:

– ھىوادارم پىرەمېرد پەلەى مردنى نەبى.

چاوسپى گوتى:

– من لە سياچال و زىندانە تاكە كەسيەكان بىزارم.

چاوپەش گوتى:

– منىش لە مەيدانە پى لە تەرمەكان.

چاوشىن گوتى:

– مندالەكەى لەبار دەچى لە ژىر شەق و تىھەلدا.

– پاشان؟

– دەيەوئ ناوى ھاوپىكانى بدركىنى. بەلام تووشى فەرامۆشى بوو و ئەشكەنجەگەرەكان بىواى پى ناكەن.

چاوردش گوتی:

- نا. پروداویکی نویتتر... نویتتر. ئەم ژنه لەژێر ئەشکەنجەدا نامری. ئەم پەپوولەشی بۆ دەبەین.

ئەوسا فووی لە پەپوولەکەى سەر قامکی کرد. هەر سێ دوورکەوتنەوهکەیان لە رەوتی شەپۆلدا دی. دەمەو عەسر بوو، پەرەسێلکەکان بە حەواوێ زردەوالەو مێش و پەپوولەکانیان دەکرد. ژنه دیلەکە، دوا منداڵ لەبارچوونەکە ئەوەندەى خۆین لەبەر رۆشتبوو، نیوہگیان لە سیاچالەکەدا کەوتبوو. پەپوولەکەى بێنى کە خۆى بەدەلاقەى نزیک مێچەکەدا دەکوتا. لەپێشدا دوودل بوو کە وەھمە یان راستی. کە تیکەلەى رەنگەکانى بەلێ پەپوولەکەى بێنى، تیکەلەى لە وزەى خەیاڵ کردنەوێ ئەودا نییە. پشکین و ئەشکەنجەگەر بە پلێکانەدا داگەران. پشکین لە پشت مێزیکى ژەنگ خواردوو دانیش. چرا موتالاکەى هەلکرد و پەرەندەیکەى کردەو. ژنه بۆنى هەنگوین و لاسیقە کۆنى کرد و زانى زۆرى نەماوێ بمری. حەزى دەکرد بۆجاریکیش بووێ منداڵە لەبارچووەکەى بدیبایە. بەلام نیوہ هۆش بوو ئەو کاتە کە قورسایبە شیرینەکە لە لەشى کەوتبووێ خوار. ئەشکەنجەگەر لەسەر کورسیبەک داينيشاندا و، دەستەکانى بەدەسکى کورسیبەکەو بەست. پشکین گوتی:

- کات و شۆینی قەرارت؟

سێ رۆژ بوو بێ برانەوێ ئەمەى پرسیبوو. ژنه بیرى کردەو: «لە هۆلێ و تاربیژى دەیبینم. لەسەر کورسیبەکەى بەویقارەوێ دانیشتووێ. نیشان بەو نیشانە گۆی بە دەورووبەرى نادا. هەرکە دەیبینم دەزانم خۆبەتێ. پیلووی زۆر ناتروکینێ. شانى بڵندى بەحاستم بەلای راستدا نەویوێتەوێ. لە زەینمدا بەسەریا دەنەرتیم، ئاورم لى بدەرەوێ. من لێرە دانیشتووم. لەلای چەپت... منم... تۆش ئەگەر خۆتێ، کە دەزانم خۆتێ، ئاور لەمن دەدەیتەوێ، و، لە نیو ئەم هەموو خەلکەدا هەر من دەبینی. ئەگەر هەمیشە لە دووی من گەرابیتێ. ئەوسا ئاورم لى دەداتەوێ و لێم دەروانى. وتارەکە دوایی دێ. خەلکەکە هەلدەستن و دەروێ. بەر بە نیگامان دەگرن و ئیستە کە هۆلەکە چۆل بوو، من و ئەو هەروا دانیشتووین و سەیری یەکتر دەکەین... پیاوێکەم... شووێکەم... ناھێلیم دەستی ئەمانەت بگات...» و، لە هەموو ئەم ماوەدا هەستى بەو نەکرد کە ئەشکەنجەگەر نینۆکی قامکی شادەى لە بێخەوێ دەردەکێشێ. کابرای چاوردش گوتی:

- دەبێ تا سەعاتیکى تر بمری. نالە و نووزەى تۆمار دەکەن. هەوالی مردنی ئەو لە ژێر ئەشکەنجەدا بۆ وەر بەردانى ئەوانى تر چاکە.

بەپلێکانەى سیاچالەکەدا ھاتەخوار. ئەشکەنجەگەر خەریکی دەرکێشانى نینۆکیکی تر بوو. چاوردش بە بەزەیبەوێ دەستی بە سەر و قژی ژنەکەدا ھینا و بەگوتیدا چرپاندی:

- تۆ نامری. ھەزار و یەک خۆر کەوتن و مانگ ھەلاتن لە لەشتایە. تۆ نامری. پیاوێکە گلێنەکان مەشکینە.

ژنه لەبەر ئازار زریکاندى. پیتالە خۆینیک لە پایەى کورسیبەکەوێ دەچۆرایە زەوێ.

- شۆین و کاتى قەرارت؟

ژنه، بۆ ئەوێ دلی لای ئازارەکەى نەبێ لە دەلاقەکە ورد بۆوێ. پەپوولە ھیشتا ھەر خۆى بە شیشەکەدا دەکوتا. بیرى کردەو: «ئەگەر ئەو پەپوولە توانی بێتە ژوور، دەمرم و ئاسوودە دەبم. توخوا وەرە، رێگەیک وەبێنە و وەرە. شیشەکە بشکینە و وەرە... چاوم خەریکە لێل و تاریک دەبێ، وەرە پێشتر.»

- شۆین و کاتى قەرارت...؟

لە خوار دەلاقەکەوێ دوو پیاوی چاوسپی و چاوشینی دی، لەسەر زەوێ دانیشتبوون. ئەژنۆیان لە ئامیز گرتبوو، بەدەم بەزەیکى سارد و ئارامەوێ، لیبی ورد بووونەوێ. چرپەى چاوردش بێست:

- تۆ نامری. خۆر بە، ئەگەر نەتووست شۆینیک رووناک بکەیتەوێ، با نەتوانی...

«دەمەوێ بمر. ئیستە پیموایە هەموو ئەم کارانە گەمەیکەى خۆیناوەیە. ئەگەر نەمرم ئەم گومانە ھەرس بەورەم دەھێنێ.»

- کات و شۆینی قەرارت؟

چاوردش چووێ لای ئەو دووانەى تر و دانیش. چاوسپی گوتی:

- ئیمەى دیوێ. ئیستە پیتی وادەبێ ئیمە مەرگین و دەمری. ئەوسا ژەنرال لە بنەستەکانى تووێ دەبێ.

چاوردش گوتی:

- نا، ئىستا پىيى وادەبىي كە ئىمە وەھمىن. پەپولەكەش وەھمە و لە مردن ئائومىد دەبىي.

پشكىن گوتى:

- ئەگەر قىسە نەكەيت ئەوئەندەت خويىن لەبەر دەروا دەمرى. بىرە قىسە تا ئىمەش بىتگەيەنەنە خوشخانە.

چاۋرەش گوتى:

- دەبىي سەعاتىكى تر خويىن لە جىمىن بکەوى.

ئەشكەنجەگەر خەرىك بوو دەستى بە گۆناي ژنەكەدا دەھىنا و، ژنەش دەقىيژاند.

چاۋ شىن گوتى:

- ئەگەر نەمرى ئاخىرەكەي دىتە قىسە.

چاۋرەش گوتى:

- ئازادە ھەرچى بكا. ئىستا ئىتر كىشەكەيان بۆتە كىشەيەكى نيوان ژنە و ئەشكەنجەگەر.

پشكىن گوتى:

- كۆرپەكەتقان لە چال نا. لە باۋكى دەچوو. پىتوايە كۆر بوو يان كچ؟

ژنە بىدەنگ بوو. دەينواند بى دەرىستە. بەلام ديار بوو بەراستى نىيە.

- كۆرت دەويست يان كچ؟ ئەو پىسەي وا ئەو مىندالەي خستە سكتەو ئىستا لە كوتىيە؟ تۆ لىرەيت و ئەو... كۆرەكەت كاكۆلى بوو. كاكۆلى رەش.

ژنەكە پرووى لى وەرگىپرا. پىيى وابوو ھەواي پشت دەلاقەكە پرە لە كۆلكى ئالتوونى بالى پەپولە. ئەشكەنجەگەر مىلەيەكى سوورەو بووى بە سنگىەو نووساند. چاۋسپى گوتى:

- ئامىرى ئەشكەنجەكەيان ھەروا كۆن و سەرەتايىيە. ئاسنى سوورەو بوو وەك زمانى لاتىنە.

پشكىن گوتى:

- بەلام كچ بوو. بۆخۆت كوشتت. بەم مەسەلەن خۆراگىرەت. ئەو كۆلە ھەزى دەكرد وەك ھەموو مىندالەيكى تر بىتە دنيا و گەورە بىي، كايە بكا، عاشق بىي، مىندالى بىي... تۆ كوشتت، ژن، قاقا پىدەكەنى. لەپر بىدەنگ بوو.

- خويىن لەلەشدا نەماو.

چاۋرەش وەلامى نداو.

«... لە نەديارى تەپۆلكەكە بەرامبەرت راوئستام سارا و، لە ھەموو قىسەكان ھىچ قىسەيەكم بە زماندا نايەت. بريا نىسكى چاۋەكانت لە نىگاي واق ورموم ورد دەبوئەو. ھازەي با لە گياكانەو دى و «كوندىك» لە شوپىيىك دەخويىن. سارا! ناچارم دەست بۆ كۆلمەت درىژ بکەم، چونكا ھىچ، ھەز و خوشەويستى ناگوتى، مەگەر ئەوئەي پياو مىندال بى و، زمان ھەرگىز دۆست و يارىدەدەرى مىن نەبوو... مىن، دەست بۆ...»

خويىن ژنەكە گىرسابۆو. ئەشكەنجەگەر خەرىك بوو «ئەلكتۆد» ي بە لەشەيەو دەبەست. ئەويش بەو چاۋانەي كە لە پرومەتى ياوگرتوويدا دوو رەشايى مردوو بوون، سەيرى دەكرد.

- شويىن و كاتى قەرارت؟

بۆنى ترشايى خويىن و بلۆقى تەقىو سىچالەكەي پر كىرەبوو. چاۋسپى گوتى:

- مىن خەوم دى.

ئەم وتە دانپىنانى بوو بە تىشكانىدا. ماۋەيەكى تىش دانىشىن و لە شەپلەي لەشى برق گرتووى ژنەكە ورد بوئەو. پاشان دلىيا ھەستان... سەعاتەكە بە دوانزە زىنگەي بلوورين ھەوالى نيۋە شەوى راگەياند. دوا وەنەوزىكى ناغافل پىرەمىرد چاۋى ھەلىنا. دىسانەو ھەستى بەو نەرمە نازارە كىرد كە لە بەيانىو لە سنگىدا پشكوتىوو. خەيال برديەو: «ھەمدىسان بەئاگا بوومەو سارا... كۆلمە مانگەشەوبەكەت...» مانگەشەو لە پەنجەرەو خۆي خزاندىبوو ژوورەكەي. پىرەمىرد بى ئەوئەي بۆنى ھەنگوبىن و لاسىقە كۆنى كىردى، سى پياۋى دى.

چاۋشىن گوتى:

- ئەمە تەوسى تېدا نېيە.

«ھىلى چەمىنەۋى تورتى شانەكانت دوو ھىلالى ناسكى مانگن...»

چاۋسپى گوتى:

- ھېچ نەخۇشپەكى نېيە؟

- نا.

چاۋشېن گوتى:

- ئەو دزانە كە بۆ نەناسرانەۋە پىياۋ دەكوژن.

- تا دزىك بگاتە ئېرە، ئەم مردوۋە.

پېرەمىرد ھەۋلى ھەلخېزىنى دەدا. «دەنگەكان خەرىكن دەپۆن. مانگەشەۋ تارىك بوۋە.

بەر لە ئىستاش ھەستى بۆن كردنم نەمابوو.» چاۋرەش گوتى:

- چاپخانەيەكى نەپنى لە دراۋسىيەتى ئەم مائەۋەيە. چۆنە ئاگرى تېبەربى.

- ئاگرېش زۆر تېز تى ناپەپرى.

«ھەروا كە حەزم دەكرد ھەستى رامووسانم لە ئاخىرى ھەمووياندا خەرىكە دپوا.» پالى دابۆۋە. ئازار گەرمایەكى شىرىنى لە دووشاخەى ئىسكى سەرسنگى بلاۋ دەكردەۋە. سەرسوۋرمىو دەستى بە مەلافە سىپەكەى چىپاكەدا ھىنا. «بە بەرە دەستم دەيىنم...» قامكەكانى نەرم دەخزىن و شەپۆلى مەلافەكەيان دەپتوا. «بۆنى سابوون و گىيى كوتراۋ دەدا، سارا. بە دەست بۆنى دەكەم... پەلە ھەۋرىكى سىپى بەئاسمانى بەھارىەۋە، ۋەك مەلافەيەك بەسەر ئاۋەۋە...» ھەستى بەنىۋانى تان و پۆكان دەكرد. لە تۆرى بۆنى لەشى خۆى و خەيالەكانى و، لە جوانى تىكئالانى ۋەختگر گەيشت. دوو قامكى بەسەر كۆلكىكەۋە مابوون.

«با ئىستابگەپىنەۋە بۆ بەرزايى تەپۆلكەكە سارا، بەلكو خۆشى خولقانىۋەى دووبارەى پىست لە ھەتاۋ نىك بىخەينەۋە. چاۋەروانىش لە پشت سەھۆلى چاۋتەۋە بوو. ۋەرە با بگەپىنەۋە بۆ عەرشەى مانگى نىۋەروان...»

چاۋرەش گوتى:

- خەرىكە ھەلدى.

چاۋسپى و دۆستەكەى تىر لەۋ لای چىپاكە، لەسەر زەۋى دانىشتىۋون و دەستيان ژىر چەناگەيان نابوو. چاۋرەش بە پەلە پروۋزى گوتى:

- چارەيەك بدۆزنىۋە.

پېرەمىرد لەسەر چىپاكە پاكشايەۋە و ھەر دوو دەستى بەرز كردهۋە.

«خەرىكە ھەۋاش رادەمووسم سارا. ھەۋاي تەپۆلكەيەكى پىر لە گىيى پستەيى رەنگ كە سىبەرى ھەۋرىكى بچوۋك بەناۋىدا تىدەپەپرى. من و تۆش لەۋ كاتەۋە تا ھەنوۋكەى پىكگەيشتن لە پەناى ئەۋ تەپۆلكەدا، دىسان پىيادا ھەلەگەپىن. تا ئىستاي ھەمىستاكانە...»

چاۋرەش لەملاى چىپاكەۋە دانىشت و لە پېرەمىرد وردپۆۋە.

«چاۋەكانيان لە منيان دەروانى و خۆزگە ئىمە لە چاۋى دنيا شاراۋە دەبوۋىن. بەلپىنى كۆرپەيەكمان بەيەك دەدا كە چاۋى ۋەك چاۋى تۆپى و سەلامەتى خوتىنى ۋەك من...»

چاۋرەش دەيۋىست شتىك بلى، بەلام پېرەمىرد لەگەل دواھەم ھەناسەيدا دەستى درىژ كرد و لەسەر تروپكى تەپۆلكەكە، تەختە بەردىكى بە رەگەى مەرمەريەۋە رامووسى. بەردەكە گەرمای شىرىنى ھەتاۋى بەھارى پى بوو. سى پىياۋ پرويان ۋەرگىپرا، تاكو بىزەى ئاسوۋدەبوون لە دەست ئەۋان، بەسەر لىۋى پېرەمىردەۋە نەپىن.

پيرست

پيشه‌کي: عه‌تا نه‌هايي	5
قوڭا: فەرخونده ئاقايي	17
فالگره‌وه: يارعه‌لي پوورموقه‌دهم	30
تۆله: ره‌زا جه‌ولايي	36
مونس، دايکي ئەسفەنديار: ئەميرحوسين چلتەن	43
تەفريقي خاک: ئەبوتوراب خوسره‌وي	58
کەشتي شکاوه‌کان: منيرۆ ره‌واني پوور	68
نووسراوه‌يه‌ک: فريشته ساري	76
ريگه: حوسين سه‌ناپوور	89
کەپرتک له‌ هه‌سیر: ئەسغەر عەبدوڵاهی	97
مالي رووناکان: هۆشه‌نگ گولشيري	108
مانگه‌شه‌وي زه‌لکاو: محه‌مه‌د محه‌مه‌د عه‌لي	134
بو‌ده‌ريا چوواني دوورگه‌ي شينتر: عه‌باس مه‌عرووفي	144
مانگي نيوه‌رۆ: شه‌هريار مه‌نده‌ني پوور	153

